**Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument**

►B **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1303/2013**

**af 17. december 2013**

**om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006**

(EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320)

Ændret ved:

| | | Tidende | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr. | side | dato |
| ►M1 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1839 af 14. oktober 2015 | L 270 | 1 | 15.10.2015 |
| ►M2 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2135 af 23. november 2016 | L 338 | 34 | 13.12.2016 |
| ►M3 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 | L 129 | 1 | 19.5.2017 |
| ►M4 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1199 af 4. juli 2017 | L 176 | 1 | 7.7.2017 |
| ►M5 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2305 af 12. december 2017 | L 335 | 1 | 15.12.2017 |
| ►M6 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 | L 193 | 1 | 30.7.2018 |
| ►M7 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1719 af 14. november 2018 | L 291 | 5 | 16.11.2018 |
| ►M8 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/711 af 17. april 2019 | L 123 | 1 | 10.5.2019 |
| ►M9 | Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 | L 99 | 5 | 31.3.2020 |

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 200 af 26.7.2016, s. 140 (1303/2013)

▼B

# EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1303/2013

**af 17. december 2013**

**om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006**

## FØRSTE DEL

## GENSTAND OG DEFINITIONER

*Artikel 1*

**Genstand**

Ved denne forordning fastsættes fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), som fungerer under en fælles ramme ("de europæiske struktur- og investeringsfonde" eller "ESI-fondene"). Desuden fastlægges de nødvendige bestemmelser for at sikre ESI-fondenes effektivitet og samordningen mellem fondene indbyrdes og med andre EU-instrumenter. De fælles bestemmelser for ESI-fondene er fastsat i anden del.

Tredje del fastsætter generelle bestemmelser for EFRU og ESF (herefter "strukturfondene") og Samhørighedsfonden for så vidt angår strukturfondenes og Samhørighedsfondens (herefter "fondene") opgaver, prioriterede mål og organisation, kriterierne, som medlemsstaterne og regionerne skal opfylde for at være berettiget til at modtage støtte fra fondene, samt de disponible finansielle midler og kriterierne for deres fordeling.

Fjerde del fastsætter generelle bestemmelser for fondene og EHFF for så vidt angår forvaltning og kontrol, finansiel forvaltning, regnskaber, og finansielle korrektioner.

Bestemmelserne i nærværende forordning finder anvendelse, uden at det berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([1]) eller de særlige bestemmelser i følgende forordninger (de fondsspecifikke forordninger) i overensstemmelse med femte afsnit i denne artikel:

1) forordning (EU) nr. 1301/2013 (EFRU-forordningen)

2) forordning (EU) nr. 1304/2013(ESF-forordningen)

3) forordning (EU) nr. 1300/2013(samhørighedsfondsforordningen)

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (Se side 549 i denne EUT).

▼B

4) forordning (EU) nr. 1299/2013 (ETS-forordningen)

5) forordning (EU) nr. 1305/2013 (ELFUL-forordningen), samt

6) en fremtidig EU-retsakt, der fastlægger betingelserne for finansiel støtte til hav- og fiskeripolitik i programmeringsperioden 2014-2020 (EHFF-forordningen).

Anden del af nærværende forordning finder anvendelse på alle ESI-fonde med mindre den udtrykkeligt giver mulighed for undtagelser. Tredje og fjerde del af denne forordning fastsætter supplerende regler til anden del, som gælder for henholdsvis fondene eller fondene og EHFF, og kan udtrykkeligt give mulighed for undtagelser i de pågældende fondsspecifikke forordninger. De fondsspecifikke forordninger kan fastsætte supplerende regler til anden del i nærværende forordning for ESI-fondene, tredje del i nærværende forordning for fondene og til fjerde del i nærværende forordning for fondene og EHFF. De supplerende regler i de fondsspecifikke forordninger må ikke være i modstrid med anden, tredje eller fjerde del i nærværende forordning. I tilfælde af tvivl om, hvilke bestemmelser, der skal anvendes, har anden del i denne forordning forrang i forhold til de fondsspecifikke regler, og anden, tredje og fjerde del i denne forordning forrang i forhold til de fondsspecifikke forordninger.

*Artikel 2*

**Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

1) "EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst": målene og de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes indsats, som fastsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råd vedtaget den 17. juni 2010 i bilag I (ny europæisk strategi for beskæftigelse og vækst – Unionens overordnede mål), Rådets henstilling af 13. juli 2010 ([1]) og Rådets afgørelse 2010/707/EU ([2]) samt eventuelle reviderede udgaver af sådanne mål og fælles målsætninger

2) "strategisk politisk ramme": et dokument eller et sæt dokumenter udarbejdet på nationalt eller regionalt niveau, som fastsætter et begrænset antal sammenhængende prioriteter, der er fastlagt på baggrund af dokumentation, og en tidsramme for gennemførelse af disse prioriteter, og som kan omfatte en overvågningsmekanisme

3) "strategi for intelligent specialisering": de nationale eller regionale innovationsstrategier, der opstiller prioriteter for at opbygge en konkurrencemæssig fordel ved at udvikle og matche egne styrker inden for forskning og innovation med erhvervslivets behov for at

([1]) Rådets henstilling af 13. juli 2010 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28).

([2]) Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46).

▼B

udnytte nye muligheder og markedsudviklinger på en sammenhængende måde og samtidig undgå overlapning og opsplitning af indsatsen, en strategi for intelligent specialisering kan tage form af eller være inkluderet i de nationale eller regionale strategiske politikrammer for forskning og innovation

4) "fondsspecifikke regler": de bestemmelser, der er fastsat i, eller som fastsættes på grundlag af tredje eller fjerde del i nærværende forordning, eller en forordning om en eller flere af ESI-fondene, der er omhandlet eller anført i artikel 1, stk. 4

5) "programmering": tilrettelæggelsen, beslutningstagningen og fordelingen af de finansielle midler i flere faser med inddragelse af partnere i henhold til artikel 5 for over en flerårig periode at gennemføre en fælles indsats fra Unionen og medlemsstaterne for at realisere målsætningerne for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst

6) "program": et "operationelt program" som omhandlet i tredje eller fjerde del i nærværende forordning og i EHFF-forordningen og et "program for udvikling af landdistrikterne" som omhandlet i ELFUL-forordningen

7) "programområde" et geografisk område dækket af et specifikt program, eller i tilfælde af et program, som dækker mere end én regionskategori, det geografiske område der svarer til hver enkelt regionskategori

8) "prioritet" i denne forordnings anden og fjerde del: en "prioritetsakse" som omhandlet i tredje del i nærværende forordning, for så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, og en "EU-prioritet" som omhandlet i EHFF-forordningen og i ELFUL-forordningen

9) "operation": et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter, som er udvalgt af forvaltningsmyndighederne for de pågældende programmer eller under deres ansvar, og som bidrager til at nå målene for en prioritet eller prioriteter; i forbindelse med finansielle instrumenter består en operation af de finansielle bidrag fra et program til det finansielle instrument og af den efterfølgende finansielle støtte, der ydes via disse finansielle instrumenter

▼M6

10) "støttemodtager": et offentligt eller privat organ eller en fysisk person, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer, og

a) i forbindelse med statsstøtte det organ, der modtager støtten, medmindre støtten pr. virksomhed er mindre end 200 000 EUR,

▼M6

i hvilket tilfælde medlemsstaten kan beslutte, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, uden at dette berører Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ([1]), (EU) nr. 1408/2013 ([2]) og (EU) nr. 717/2014 ([3]); og

b) i forbindelse med finansielle instrumenter i henhold til nærværende forordnings anden del, afsnit IV, det organ, der gennemfører det finansielle instrument, eller holdingfonden, alt efter omstændighederne

▼B

11) "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter som defineret i finansforordningen, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning

12) "endelig modtager": en juridisk eller fysisk person, der modtager finansiel støtte fra et finansielt instrument

13) "statsstøtte": støtte, der falder ind under artikel 107, stk. 1, i TEUF og som med henblik på denne forordning ligeledes anses for at omfatte de minimis-støtte som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 ([4]), Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 ([5]) og Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 ([6])

14) "fuldført operation": en operation, der er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført, og for hvilken alle betalinger er blevet foretaget af støttemodtagerne, og det modsvarende offentlige bidrag er blevet betalt til støttemodtagerne

15) "offentlige udgifter": ethvert offentligt bidrag til finansiering af operationer, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, EU-budgettet i forbindelse med ESI-fondene, offentligretlige organers budget eller sammenslutninger af offentlige myndigheders eller offentligretlige organers budget og kan, med henblik på at fastsætte medfinansieringssatsen for ESF-programmer eller prioriteter, omfatte finansieringsmidler, som arbejdsgivere og arbejdstagere har fremskaffet i fællesskab

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

([3]) Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45).

([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

([5]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter (EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35).

([6]) Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6).

▼B

16) "offentligretligt organ": et offentligretligt organ som omhandlet i artikel 1, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ([1]) og enhver europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 ([2]), uanset om EGTS'en betragtes som et offentligretligt organ eller et privatretligt organ i henhold til de relevante nationale gennemførelsesbestemmelser

17) "dokument": et papirdokument eller et elektronisk medium med oplysninger, som er relevante i forbindelse med denne forordning

18) "bemyndiget organ": ethvert offentligt eller privat organ, der handler under en forvaltnings- eller attesteringsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, der gennemfører operationer

19) "lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet": et sammenhængende sæt operationer, hvis formål er at opfylde lokale mål og behov, og som bidrager til at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og som udformes og gennemføres af en lokal aktionsgruppe

20) "partnerskabsaftale": et dokument, som en medlemsstat har udarbejdet med deltagelse af partnere i tråd med metoden med flerniveaustyring, og som beskriver medlemsstatens strategi, prioriteringer og ordninger for anvendelsen af ESI-fondene, for på en effektiv måde at forfølge EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og som er godkendt af Kommissionen efter vurdering og dialog med den pågældende medlemsstat

21) "regionskategori": opdeling af regioner i kategorierne "mindre udviklede regioner", "overgangsregioner" og "mere udviklede regioner", jf. artikel 90, stk. 2

▼C1

22) "betalingsansøgning": en betalingsansøgning eller udgiftserklæring, der forelægges af medlemsstaten for Kommissionen

▼B

23) "EIB": Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond eller datterselskaber etableret af Den Europæiske Investeringsbank

24) "offentlig-private partnerskaber" (OPP): former for samarbejde mellem offentlige organer og den private sektor, der sigter mod at forbedre gennemførelsen af investeringer i infrastrukturprojekter eller andre typer operationer, der leverer offentlige tjenester gennem risikodeling, sammenlægning af ekspertise fra den private sektor eller supplerende kapitalkilder.

25) "OPP-operation": en operation, som gennemføres eller planlægges gennemført under en OPP-struktur.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorialt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

▼B

►C1 26) "spærret konto": en bankkonto, der er omfattet af en skriftlig aftale mellem forvaltningsmyndigheden eller et bemyndiget organ og det organ, der gennemfører et finansielt instrument, eller, når der er tale om en OPP-operation, en skriftlig aftale mellem et offentligt organ, der er støttemodtager, og den private partner, der er godkendt af forvaltningsmyndigheden eller et bemyndiget organ, og som er oprettet specielt til opbevaring af de midler, der skal udbetales efter støtteberettigelsesperioden, for så vidt angår et finansielt instrument, eller under støtteberettigelsesperioden og/eller efter støtteberettigelsesperioden, for så vidt angår en OPP-operation, udelukkende ◄ til de formål, der er nævnt i artikel 42, stk. 1, litra c), artikel 42, stk. 2 og 3 samt artikel 64, eller en bankkonto, der oprettes på vilkår, som giver tilsvarende garantier for udbetalinger fra fondene

27) "holdingfond": en fond, der oprettes med det formål at yde støtte fra et eller flere programmer til flere finansielle instrumenter. Når finansielle instrumenter gennemføres gennem en holdingfond, betragtes det organ, der gennemfører holdingfonden, som værende den eneste støttemodtager som omhandlet i nr. 10

28) "SMV": mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([1])

29) "regnskabsår": for så vidt angår tredje og fjerde del, perioden fra den 1. juli til den 30. juni, undtagen for programmeringsperiodens første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2015. Det sidste regnskabsår er perioden 1. juli 2023 til 30. juni 2024

30) "finansår": for så vidt angår tredje og fjerde del, perioden fra den 1. januar til den 31. december

▼M6

31) "makroregional strategi": en integreret ramme, der er vedtaget af Rådet og, hvor det er relevant, godkendt af Det Europæiske Råd, og som kan støttes af blandt andre ESI-fondene, med henblik på at imødegå fælles udfordringer i et defineret geografisk område, der vedrører medlemsstater og tredjelande beliggende i det samme geografiske område, som derved drager fordel af et styrket samarbejde med henblik på opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed

▼B

32) "havområdestrategi": en struktureret samarbejdsramme for et givet geografisk område, der er udviklet af EU-institutionerne, medlemsstaterne, deres regioner og i givet fald tredjelande, som havområdet deles med; en havområdestrategi tager hensyn til de geografiske, klimatiske, økonomiske og politiske særegenheder ved havområdet

33) "gældende forhåndsbetingelser": en konkret og præcist foruddefineret kritisk faktor, der er en forudsætning for og har direkte og reel

([1]) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

▼B

forbindelse til og umiddelbar indvirkning på en effektiv og virkningsfuld gennemførelse af et specifikt mål for en investeringsprioritet eller en EU-prioritet

34) "specifikt mål": det resultat, som en investeringsprioritet eller en EU-prioritet bidrager til i en specifik national eller regional sammenhæng gennem aktioner og foranstaltninger, der iværksættes inden for en sådan prioritet

35) "relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2 i TEUF" og "relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF": henstillinger vedrørende strukturelle udfordringer, som det er hensigtsmæssigt at imødegå med flerårige investeringer, der henhører direkte under ESI-fondenes anvendelsesområde som fastsat i de fondsspecifikke forordninger

36) "uregelmæssighed": enhver overtrædelse af EU-retten eller national lovgivning vedrørende dens anvendelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse i forbindelse med gennemførelsen af ESI-fondene, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet.

37) "økonomisk aktør": en fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af støtte fra ESI-fondene, med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed

38) "systembetinget uregelmæssighed": enhver uregelmæssighed, der kan være af tilbagevendende art, og som med stor sandsynlighed forekommer i tilsvarende operationer som følge af en alvorlig mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, herunder manglende fastlæggelse af relevante procedurer i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler

39) "alvorlig mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde": med henblik på gennemførelsen af fondene og EHFF under fjerde del, en mangel, som kræver væsentlige forbedringer i systemet, og som udsætter fondene og EHFF for væsentlig risiko for uregelmæssigheder, og hvis eksistens er uforenelig med en revisionserklæring uden forbehold vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemets funktionsmåde.

*Artikel 3*

**Beregning af tidsfrister for Kommissionens afgørelser**

►C1 Når der i henhold til artikel 16, stk. 2 og 4, artikel 29, stk. 4, artikel 30, stk. 2 og 3, ◄ artikel 102, stk. 2, artikel 107, stk. 2, og artikel 108, stk. 3, er fastsat en frist for, hvornår Kommissionen skal vedtage eller ændre en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, omfatter fristen ikke det tidsrum, der begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger til medlemsstaten, og som varer, indtil medlemsstaten har svaret på bemærkningerne.

▼B

## ANDEN DEL

## FÆLLES PRINCIPPER FOR ESI-FONDENE

### AFSNIT I

### PRINCIPPER FOR EU-STØTTE TIL ESI-FONDENE

*Artikel 4*

**Generelle principper**

1. ESI-fondene yder gennem flerårige programmer støtte, som supplerer nationale, regionale og lokale interventioner, med henblik på at forfølge EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, under hensyntagen til de relevante Europa 2020 integrerede retningslinjer og de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, og hvor det måtte være relevant på nationalt plan, det nationale reformprogram.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger under hensyntagen til hver medlemsstats særlige forhold for, at støtte fra ESI-fondene er forenelig med Unionens relevante politikker, horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og EU-prioriteter, og at den kompletterer andre af Unionens instrumenter.

3. Støtte fra ESI-fondene skal gennemføres i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Medlemsstaterne – på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer – og de organer, de har udpeget i dette øjemed, er ansvarlige for forberedelsen og gennemførelsen af programmer og udførelsen af deres opgaver i partnerskab med de relevante partnere, jf. artikel 5, i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler.

5. Bestemmelser om gennemførelsen og anvendelsen af ESI-fondene, og især de finansielle og administrative ressourcer, der er nødvendige for forberedelsen og gennemførelsen af programmer i forbindelse med overvågning, rapportering, evaluering, forvaltning og kontrol, skal respektere proportionalitetsprincippet i forbindelse med omfanget af den tildelte støtte og under hensyntagen til den overordnede målsætning om at mindske den administrative byrde for organer, der er involveret i forvaltning af og kontrol med programmerne.

6. Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for samordning mellem ESI-fondene og mellem ESI-fondene og andre relevante EU-politikker, -strategier og -instrumenter, herunder dem, der vedrører Unionens optræden udadtil.

7. Den del af EU-budgettet, der er afsat til ESI-fondene, gennemføres inden for rammerne af delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til ►**M6** finansforordningens artikel 63 ◄, dog ikke hvad angår den støtte, der overføres fra Samhørighedsfonden til CEF, jf. artikel 92, stk. 6, i nærværende forordning, innovative

▼B

aktioner på Kommissionens initiativ i henhold til artikel 8 i EFRU-forordningen, teknisk bistand på Kommissionens initiativ samt støtte til direkte forvaltning under EHFF-forordningen.

▼M6

8. Kommissionen og medlemsstaterne respekterer princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 33, artikel 36, stk. 1, og artikel 61.

▼B

9. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer en effektiv udnyttelse af ESI-fondene under forberedelse og gennemførelse i relation til overvågning, evaluering og rapportering.

10. Kommissionen og medlemsstaterne varetager deres respektive funktioner i forbindelse med ESI-fondene med henblik på at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne.

*Artikel 5*

**Partnerskab og flerniveaustyring**

1. For partnerskabsaftalen og hvert program tilrettelægger hver medlemsstat i overensstemmelse med dens institutionelle og retlige rammer et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder. Partnerskabet skal endvidere omfatte følgende partnere:

a) de kompetente bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

b) arbejdsmarkedets parter og

c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling.

2. I overensstemmelse med metoden med flerniveaustyring inddrages de i stk. 1 anførte partnere af medlemsstaterne i udarbejdelsen af partnerskabsaftaler og statusrapporter under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder gennem deltagelse i overvågningsudvalgene for programmerne i overensstemmelse med artikel 48.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 149 om en europæisk adfærdskodeks for partnerskaber (adfærdskodeksen) for at støtte og hjælpe medlemsstaterne med tilrettelæggelsen af partnerskaber i overensstemmelse med nærværende artikel, stk. 1 og 2. I adfærdskodeksen fastlægges rammen, hvorunder medlemsstaterne i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer samt deres nationale og regionale kompetencer skal varetage gennemførelsen af partnerskaber. Adfærdskodeksen skal med fuld respekt for nærheds- og proportionalitetsprincippet indeholde følgende elementer:

a) de vigtigste principper vedrørende gennemsigtige procedurer, som skal følges ved identifikation af de relevante partnere, herunder, hvor det er relevant, deres paraplyorganisationer, for at hjælpe medlemsstaterne med at udpege de mest repræsentative relevante partnere i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer

▼B

b) de vigtigste principper og god praksis vedrørende deltagelse af de forskellige kategorier af relevante partnere som fastsat i stk. 1 i forbindelse med udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og -programmerne, de oplysninger om deres deltagelse, som skal indgives, samt på de forskellige gennemførelsestrin

c) god praksis vedrørende formulering af reglerne for medlemskab og interne procedurer i overvågningsudvalg, der skal fastlægges af medlemsstaterne eller programmernes overvågningsudvalg, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler

d) de vigtigste målsætninger og god praksis, i tilfælde hvor forvaltningsmyndigheden inddrager de relevante partnere i forberedelsen af indkaldelser af forslag, og navnlig god praksis med henblik på at undgå eventuelle interessekonflikter, i tilfælde, hvor der er en mulighed for, at relevante partnere også er potentielle støttemodtagere, og inddragelse af de relevante partnere i udarbejdelsen af statusrapporter og i forbindelse med overvågning og evaluering af programmer i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler

e) en indikation af de områder og temaer og god praksis vedrørende hvordan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan udnytte ESI-fondene, herunder teknisk assistance, til at styrke de relevante partneres institutionelle kapacitet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning og de fondsspecifikke regler

f) Kommissionens rolle i formidlingen af god praksis

g) de vigtigste principper og god praksis, der er velegnet til at lette medlemsstaternes vurdering af gennemførelsen af partnerskabet og dets merværdi.

Bestemmelserne i adfærdskodeksen må ikke på nogen måde være i strid med de relevante bestemmelser i denne forordning eller i de fondsspecifikke regler.

4. Kommissionen giver senest den 18. april 2014 samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om den i stk. 3 i denne artikel omhandlede delegerede retsakt. Den delegerede retsakt må ikke fastsætte en anvendelsesdato som ligger forud for datoen for dens vedtagelse.

5. En overtrædelse af enhver forpligtelse, der er pålagt medlemsstaterne, enten ved denne artikel eller ved den delegerede retsakt vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 3, udgør ikke en uregelmæssighed, som resulterer i en finansiel korrektion i medfør af artikel 85.

6. For hver ESI-fond hører Kommissionen mindst en gang om året de organisationer, som repræsenterer partnerne på EU-plan, om gennemførelsen af støtten fra ESI-fondene og aflægger efterfølgende rapport om resultaterne til Europa-Parlamentet og Rådet.

▼B

*Artikel 6*

**Overensstemmelse med EU-retten og national ret**

Operationer, der støttes af ESI-fondene, skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning vedrørende anvendelsen heraf ("gældende ret").

*Artikel 7*

**Fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling**

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet tages i betragtning og fremmes i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af programmer, herunder i relation til overvågning, rapportering og evaluering.

Medlemsstaterne og Kommissionen tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne. Der skal under forberedelsen og gennemførelsen af programmerne navnlig tages hensyn til handicappede personers adgang.

*Artikel 8*

**Bæredygtig udvikling**

ESI-fondenes mål skal søges virkeliggjort i overensstemmelse med princippet om bæredygtig udvikling og med Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten som fastsat i artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF under hensyntagen til princippet om, at forureneren betaler.

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at miljøbeskyttelseskrav, ressourceeffektivitet, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, biodiversitet, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og –styring fremmes under udarbejdelsen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og programmerne. Medlemsstaterne fremlægger oplysninger til understøttelse af målsætningerne vedrørende klimaforandringer ved anvendelse af den metodologi, der bygger på de interventionskategorier, fokusområder eller foranstaltninger, der er relevante for hver af ESI-fondene. Denne metodologi består i at tildele en specifik vægtning til støtten under ESI-fondene på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til klimaforandringsmål. Den specifikke vægtning, der tildeles, skal differentieres på grundlag af, om støtten yder et betydeligt eller et moderat bidrag til klimamålsætningerne. Såfremt støtten ikke bidrager til disse mål, eller bidraget er ubetydeligt, tildeles der en vægtning på nul. For så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, forbindes vægtninger med interventionskategorier, der er etableret i overensstemmelse med den af Kommissionen vedtagne nomenklatur. For så vidt angår ELFUL, forbindes vægtningerne med fokusområder, der er fastsat i ELFUL-forordningen, og for så vidt angår EHFF med foranstaltningerne i EHFF-forordningen.

▼B

Kommissionen fastsætter ensartede betingelser for hver enkelt ESI-fond for anvendelsen af den i andet afsnit omhandlede metodologi ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

AFSNIT II

## STRATEGISK TILGANG

*KAPITEL I*

### *Tematiske mål for ESI-fondene og den fælles strategiske ramme*

*Artikel 9*

#### Tematiske mål

Hver enkelt ESI-fond støtter, for at bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, følgende tematiske mål:

1) styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation

2) bedre adgang til og brug og kvalitet af ikt

3) styrkelse af de SMV'ers, landbrugssektorens (for ELFUL) og fiskeri- og akvakultursektorens (for EHFF) konkurrenceevne

4) støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer

5) fremme af tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring

6) bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af ressourceeffektivitet

7) fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer

8) fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens mobilitet

9) fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling

10) investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring

11) styrkelse af institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interesseparter og effektiv offentlig forvaltning.

De tematiske mål omsættes til prioriteter, der er specifikke for hver enkelt ESI-fond og fastsættes i de fondsspecifikke regler.

▼M6

I de prioriterede mål, der opstilles for hver ESI-fond i de fondsspecifikke regler, skal navnlig indgå en hensigtsmæssig brug af hver ESI-fond på migrations- og asylområdet. I den forbindelse skal der om nødvendigt sikres koordination med den asyl-, migrations- og integrationsfond, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 ([1]).

▼B

*Artikel 10*

**Den fælles strategiske ramme**

1. Med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Unionen fastlægges hermed en fælles strategisk ramme, jf. bilag I. Den fælles strategiske ramme fastlægger strategiske vejledende principper for at lette programmeringsprocessen og den sektorielle og territoriale samordning af EU-interventionerne under ESI-fondene og med andre relevante EU-politikker og -instrumenter, som er i tråd med målene og målsætningerne for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer for forskellige typer af territorier.

2. De strategiske vejledende principper som fastsat i den fælles strategiske ramme fastlægges i tråd med målsætningen og anvendelsesområdet for støtte fra hver enkelt ESI-fond samt i overensstemmelse med reglerne for funktionen af hver enkelt ESI-fond som defineret i denne forordning og de fondsspecifikke regler. Den fælles strategiske ramme må ikke pålægge medlemsstaterne yderligere forpligtelser end dem, som er fastlagt inden for rammerne af de relevante sektorspecifikke EU-politikker.

3. Den fælles strategiske ramme skal gøre det lettere at udarbejde partnerskabsaftaler og -programmer i overensstemmelse med proportionalitets- og nærhedsprincippet og under hensyntagen til nationale og regionale kompetencer med henblik på at fastsætte specifikke og passende politiske og koordineringsmæssige foranstaltninger.

*Artikel 11*

**Indhold**

Den fælles strategiske ramme fastsætter:

a) mekanismer til sikring af ESI-fondenes bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusive vækst og sammenhæng og konsekvens i programmeringen af ESI-fondene i forbindelse med de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, og hvor det er relevant på nationalt plan, med de nationale reformprogrammer

b) ordninger til fremme af integreret anvendelse af ESI-fondene

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

▼B

c) ordninger til samordning mellem ESI-fondene og andre relevante EU-politikker og -instrumenter, herunder eksterne samarbejdsinstrumenter

d) horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8, og tværgående politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene

e) ordningerne med henblik på at håndtere de vigtigste territoriale udfordringer for byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder, regionernes demografiske udfordringer eller specifikke behov i geografiske områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som defineret i artikel 174 i TEUF, og de særlige udfordringer i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF

f) prioriterede områder for samarbejdsaktiviteter under ESI-fondene, under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier.

*Artikel 12*

**Revision**

Når der sker store ændringer i den sociale og økonomiske situation i Unionen eller der foretages ændringer i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, kan Kommissionen fremlægge et forslag til revision af den fælles strategiske ramme, eller Europa-Parlamentet eller Rådet kan i overensstemmelse med henholdsvis artikel 225 eller 241 i TEUF anmode Kommissionen om at fremlægge et sådant forslag.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 for at supplere eller ændre afsnit 4 og 7 i bilag I, hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til ændringer i EU-politikker eller -instrumenter, jf. afsnit 4, eller ændringer i samarbejdsaktiviteterne, jf. afsnit 7, eller tage hensyn til indførelsen af nye EU-politikker, -instrumenter eller samarbejdsaktiviteter.

*Artikel 13*

**Vejledning til støttemodtagere**

1. Kommissionen skal udarbejde en vejledning om, hvordan man effektivt kan få adgang til og bruge ESI-fondene, og om hvordan komplementaritet med andre instrumenter i relevante EU-politikker kan udnyttes.

2. Denne vejledning skal udarbejdes senest den 30. juni 2014 og skal for hvert tematisk mål give et overblik over de tilgængelige, relevante instrumenter på EU-plan med detaljerede informationskilder, eksempler på god praksis for at kombinere tilgængelige finansieringsinstrumenter inden for og på tværs af politikområder, beskrivelse af relevante myndigheder og institutioner, der er involveret i forvaltningen af hvert instrument, en tjekliste til potentielle støttemodtagere for at hjælpe dem med at identificere de mest passende finansieringskilder.

▼B

3. Vejledningen offentliggøres på Kommissionens relevante generaldirektoraters websider. Kommissionen og forvaltningsmyndigheder, der handler i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler og i samarbejde med Regionaludvalget, sikrer at vejledningen formidles til potentielle støttemodtagere.

*KAPITEL II*

***Partnerskabsaftale***

*Artikel 14*

**Udarbejdelse af partnerskabsaftalen**

1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

2. Partnerskabsaftalen udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de partnere, der er nævnt i artikel 5. Partnerskabsaftalen udarbejdes i dialog med Kommissionen. Medlemsstaterne udarbejder partnerskabsaftalen på grundlag af procedurer, der er gennemskuelige for offentligheden og i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer.

3. Partnerskabsaftalen dækker al støtte fra ESI-fondene i den pågældende medlemsstat.

4. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen sin partnerskabsaftale senest den 22. april 2014

5. Træder en eller flere af de fondsspecifikke forordninger ikke i kraft eller forventes ikke at træde i kraft senest den 22. februar 2014 vil partnerskabsaftalen, der er forelagt af en medlemsstat, som omhandlet i stk. 4, ikke være forpligtet til at indeholde de elementer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), nr. ii), iii), iv) og vi), for så vidt angår den ESI-fond, der er ramt af en sådan forsinkelse eller forventet forsinkelse af den fondsspecifikke forordnings ikrafttræden.

*Artikel 15*

**Partnerskabsaftalens indhold**

1. I partnerskabsaftalen angives følgende:

a) ordninger, der skal sikre overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede mål, herunder økonomisk, social og territorial inklusion, herunder:

   i) en analyse af skævheder, udviklingsbehov og vækstpotentiale med henvisning til de tematiske mål og de territoriale udfordringer og under hensyntagen til det nationale reformprogram, hvis det er relevant, og relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF

▼B

ii) et sammendrag af forhåndsevalueringerne af programmerne eller de vigtigste resultater af forhåndsevalueringerne af partnerskabsaftalen, hvis sidstnævnte evaluering er gennemført af medlemsstaten på eget initiativ

iii) udvalgte tematiske mål og for hver af de udvalgte tematiske mål en sammenfatning af de vigtigste forventede resultater for hver ESI-fond

iv) den vejledende fordeling af EU-støtten pr. tematisk mål på nationalt plan for hver af ESI-fondene samt det samlede vejledende støttebeløb, der afsættes til målsætningerne vedrørende klimaforandringer

v) anvendelsen af de horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene

vi) listen over programmer under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, undtagen programmerne under målet om europæisk territorialt samarbejde, og over programmerne under ELFUL og EHFF med de respektive vejledende bevillinger pr. ESI-fond og pr. år

vii) oplysninger om den tildeling, der vedrører resultatreserven, fordelt på ESI-fonde og, hvor dette er relevant, på regionskategori, og om beløb, der ikke er regnet med, med henblik på at udregne resultatreserven i overensstemmelse med artikel 20

b) ordninger, der skal sikre en effektiv gennemførelse af ESI-fondene, herunder:

i) ordninger i tråd med medlemsstaternes institutionelle ramme, der sikrer koordinering mellem ESI-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt EIB

ii) de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage forhåndsverificering af overholdelsen af reglerne om additionalitet som defineret i tredje del i

iii) en sammenfatning af vurderingen af opfyldelsen af forhåndsbetingelserne i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI på nationalt plan og de foranstaltninger, der skal træffes, de ansvarlige organer, og tidsplanen for gennemførelsen af disse foranstaltninger, hvis de gældende forhåndsbetingelser ikke er opfyldt

iv) den metodologi og de mekanismer, der skal sikre konsekvens i funktionen af resultatrammen i overensstemmelse med metoden i artikel 21

v) en vurdering af, hvorvidt der er behov for at styrke den administrative kapacitet hos de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af programmerne og, hvor det er relevant, hos støttemodtagerne samt, hvor det er nødvendigt, en sammenfatning over de foranstaltninger, der skal træffes i denne sammenhæng

▼B

vi) en sammenfatning over de planlagte foranstaltninger i programmerne, herunder en vejledende tidsplan for at opnå en reduktion af den administrative byrde for støttemodtagerne

c) ordninger for partnerskabsprincippet, jf. artikel 5

d) en vejledende liste over de i artikel 5 nævnte partnere og en sammenfatning af de foranstaltninger, der er truffet for at inddrage dem i overensstemmelse med artikel 5, og af deres rolle i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og statusrapporten, jf. artikel 52.

2. I partnerskabsaftalen angives ligeledes følgende:

a) en integreret tilgang til territorial udvikling støttet af ESI-fondene eller en sammenfatning af de integrerede tilgange til territorial udvikling, som bygger på indholdet i programmerne, der fastlægger:

i) de ordninger, der skal sikre en integreret tilgang til anvendelsen af ESI-fondene til territorial udvikling af specifikke subregionale områder, navnlig ordningerne for anvendelse i forbindelse med artikel 32, 33 og 36, ledsaget af principperne for udpegning af de byområder, hvor integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling skal gennemføres

ii) de vigtigste prioriterede samarbejdsområder under ESI-fondene under hensyntagen til, hvor det er relevant, makroregionale strategier og havområdestrategier

iii) en integreret tilgang, hvor det er relevant, til at imødekomme de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørte af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper, handicappede personer, langtidsledige og unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse

iv) hvor det er passende, en integreret tilgang med henblik på at håndtere regionernes demografiske udfordringer eller specifikke behov i geografiske områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som omhandlet i artikel 174 i TEUF

b) ordninger for at sikre effektiv gennemførelse af ESI-fondene, herunder: en vurdering af de eksisterende systemer til elektronisk dataudveksling og en sammenfatning af de foranstaltninger, der er planlagt for gradvist at muliggøre, at al informationsudveksling mellem støttemodtagere og myndigheder, der har ansvaret for forvaltning og kontrol af programmer, kan foretages udelukkende ved elektronisk dataudveksling.

▼B

*Artikel 16*

**Vedtagelse og ændring af partnerskabsaftalen**

1. Kommissionen vurderer sammenhængen mellem partnerskabsaftalen og denne forordning under hensyntagen til det nationale reformprogram, når dette er relevant, og de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF samt forhåndsevalueringerne af programmerne og fremsætter bemærkninger senest tre måneder efter medlemsstatens forelæggelse af sin partnerskabsaftale. Den pågældende medlemsstat forelægger alle nødvendige supplerende oplysninger og ændrer, hvor det er relevant, partnerskabsaftalen.

2. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af de dele af partnerskabsaftalen, der er omfattet af artikel 15, stk. 1 og de, der er omfattet af artikel 15, stk. 2, i tilfælde hvor en medlemsstat har anvendt bestemmelserne i artikel 96, stk. 8, for de dele, der kræver en afgørelse vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 96, stk. 10, senest fire måneder efter den dato, hvor medlemsstaten har forelagt sin partnerskabsaftale, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget behørigt i betragtning. Partnerskabsaftalen træder først i kraft den 1. januar 2014.

3. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2015 en rapport om resultaterne af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og programmerne, herunder en oversigt over de vigtigste spørgsmål for hver medlemsstat. Denne rapport skal forelægges Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samtidigt.

4. Hvis en medlemsstat foreslår en ændring af de dele af partnerskabsaftalen, der er omfattet af Kommissionens afgørelse, som omhandlet i stk. 2, foretager Kommissionen en vurdering i overensstemmelse med stk. 1 og vedtager, hvis det er relevant, en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af ændringen, senest tre måneder efter den dato på hvilken forslaget om ændring er fremsat af medlemsstaten.

▼M6

4a. Når det er relevant, indsender medlemsstaten hvert år senest den 31. januar en ændret partnerskabsaftale efter Kommissionens godkendelse af ændringer af et eller flere programmer i det foregående kalenderår.

Kommissionen vedtager hvert år senest den 31. marts en afgørelse, der bekræfter, at ændringerne i partnerskabsaftalen afspejler en eller flere programændringer godkendt af Kommissionen i det foregående kalenderår.

Denne afgørelse kan indeholde ændringer af andre elementer i partnerskabsaftalen i medfør af et forslag som omhandlet i stk. 4, forudsat at forslaget er indgivet til Kommissionen senest den 31. december i det foregående kalenderår.

▼B

5. Hvis en medlemsstat ændrer de dele af partnerskabsaftalen, der ikke er omfattet af Kommissionens afgørelse, som omhandlet i stk. 2, underretter den Kommissionen herom inden for en måned efter datoen for afgørelsen om at foretage ændringen.

*Artikel 17*

**Vedtagelse af den reviderede partnerskabsaftale i tilfælde af forsinkelser i en fondsspecifik forordnings ikrafttræden**

1. Såfremt artikel 14, stk. 5, finder anvendelse, skal hver medlemsstat forelægge Kommissionen en revideret partnerskabsaftale, der omfatter den pågældende ESI-fonds manglende elementer, senest to måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af den fondsspecifikke forordning, der var forsinket.

2. Kommissionen vurderer den reviderede partnerskabsaftale overensstemmelse med denne forordning i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, og vedtager en afgørelse, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, om godkendelse af den reviderede partnerskabsaftale i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2.

*KAPITEL III*

***Tematisk koncentration, forhåndsbetingelser og resultatgennemgang***

*Artikel 18*

**Tematisk koncentration**

Medlemsstaterne koncentrerer støtten i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler om interventioner, der giver den største merværdi i forhold til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer for de forskellige typer af territorier i overensstemmelse med den fælles strategiske ramme, de udfordringer, der peges på i de nationale reformprogrammer, hvor det er relevant, og de relevante landespecifikke henstillinger i henhold til artikel 121, stk. 2, i TFEU og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TFEU. Bestemmelser om tematisk koncentration i de fondsspecifikke regler finder ikke anvendelse på teknisk bistand.

*Artikel 19*

**Forhåndsbetingelser**

1. Medlemsstaterne vurderer i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer og i forbindelse med forberedelsen af programmerne, og i givet fald partnerskabsaftaler, om forhåndsbetingelserne i de respektive fondsspecifikke regler og de generelle forhåndsbetingelser i bilag XI, del II, finder anvendelse på de specifikke mål, der søges virkeliggjort i prioriteterne for deres programmer, og om de gældende forhåndsbetingelser er overholdt.

▼B

Forhåndsbetingelser finder kun anvendelse, i den udstrækning og under forudsætning af at de er i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, nr. 33 med hensyn til de specifikke mål i programprioriteterne. Vurderingen af anvendelsen skal – uden at det berører definitionen i artikel 2, nr. 33 – tage hensyn til proportionalitetsprincippet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i forbindelse med omfanget af den tildelte støtte, hvor det er relevant. Vurderingen af opfyldelsen begrænses til de kriterier, der er fastsat i de fondsspecifikke regler i bilag XI, del II.

2. Partnerskabsaftalen skal indeholde en sammenfatning af vurderingen af opfyldelsen af de gældende forhåndsbetingelser på nationalt plan og for de, der ifølge den i stk. 1 omhandlede vurdering ikke er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen, af de foranstaltninger, der skal træffes,, de ansvarlige organer og en tidsplan for gennemførelsen sådanne foranstaltninger. Hvert program angiver i hvilke af forhåndsbetingelserne i de relevante fondsspecifikke regler og de generelle forhåndsbetingelser i bilag XI, del II,, der finder anvendelse på det, og hvilke af dem, der ifølge vurderingen i stk. 1, er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og -programmerne. Når de gældende forhåndsbetingelser ikke er opfyldt, skal programmet indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, de ansvarlige organer og tidsplanen for deres gennemførelse. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2016 opfylde disse forhåndsbetingelser og underrette om opfyldelsen af disse senest i den årlige gennemførelsesrapport i 2017, jf. artikel 50, stk. 3, eller statusrapporten i 2017, jf. artikel 46, stk. 2, litra c).

3. Kommissionen vurderer konsekvensen i og tilstrækkeligheden af oplysningerne fra medlemsstaterne om anvendelsen af de gældende forhåndsbetingelser i forbindelse med sin vurdering af programmerne og, i givet fald, partnerskabsaftalen.

Kommissionens vurdering af anvendeligheden skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, tage hensyn til proportionalitetsprincippet for så vidt angår omfanget af den tildelte støtte, hvor det er relevant. Kommissionens vurdering af opfyldelsen skal begrænses til kriterierne i de fondsspecifikke regler og kriterierne i bilag XI, del II, og skal tage hensyn til nationale og regionale kompetencer til at fastsætte specifikke og passende politiske foranstaltninger, herunder det strategiske indhold.

4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem Kommissionen og en medlemsstat med hensyn til en forhåndsbetingelses anvendelighed på det specifikke mål for et programs prioriteter eller opfyldelsen af dette, skal Kommissionen både bevise anvendeligheden i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, nr. 33) og den manglende opfyldelse.

5. Kommissionen kan ved vedtagelsen af et program beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger til den relevante prioritet i dette program, indtil de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, er gennemført på tilfredsstillende vis, hvis dette er nødvendigt for at undgå, at en effektiv opfyldelse af den berørte prioritets specifikke mål påvirkes negativt. Manglende gennemførelse af

▼B

foranstaltninger for at opfylde en gældende forhåndsbetingelse, der ikke er opfyldt på datoen for forelæggelse af partnerskabsaftalen og de respektive programmer, inden den frist, der er fastsat i stk. 2, kan begrunde en suspension af mellemliggende betalinger fra Kommissionen til de prioriteter i det pågældende program, som er berørt. I begge tilfælde skal det suspenderede beløb være proportionalt under hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes, og de fonde, der er i fare.

6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen og medlemsstaten når til enighed om en forhåndsbetingelses ikke-anvendelighed eller om, at en gældende forhåndsbetingelse er blevet opfyldt, som angivet i godkendelsen af programmet og partnerskabsaftalen, eller hvis Kommissionen ikke har forelagt sine bemærkninger senest 60 dage efter forelæggelse af den relevante rapport, som omhandlet i stk. 2.

7. Kommissionen skal straks ophæve suspensionen af mellemliggende betalinger til en prioritet, når en medlemsstat har gennemført foranstaltninger til opfyldelse af forhåndsbetingelser, der finder anvendelse på det pågældende program, og som ikke var blevet opfyldt på tidspunktet for Kommissionens afgørelse om suspension. Den skal også straks ophæve suspensionen, når den berørte forhåndsbetingelse som følge af en ændring af det program, der vedrører den berørte prioritet, ikke længere finder anvendelse.

8. Stk. 1-7 gælder ikke for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

*Artikel 20*

**Resultatreserve**

6 % af de midler, der tildeles til EFRU, ESF og Samhørighedsfonden under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse i henhold til artikel 89, stk. 2, litra a), i denne forordning samt til ELFUL og til foranstaltninger der finansieres under delt forvaltning i overensstemmelse med EHFF-forordningen, udgør en resultatreserve, som fastsættes i partnerskabsaftalen og programmerne og tildeles til specifikke prioriteter i overensstemmelse med artikel 22 i nærværende forordning.

Følgende midler tages ikke med i beregningen af resultatreserven:

a) midler tildelt til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet som defineret i det operationelle program, jf. artikel 18, i ESF-forordningen

b) midler tildelt til teknisk bistand på Kommissionens initiativ

c) overførsler fra første søjle i den fælles landbrugspolitik til ELFUL i henhold til artikel 7, stk. 2 og artikel 14, stk. 1 i forordning, (EU) nr. 1307/2013

▼B

d) overførsler til ELFUL under anvendelse af artikel 10b, 136 og 136b i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår kalenderårene 2013 og 2014,

e) overførsler til CEF fra Samhørighedsfonden i overensstemmelse med artikel 92, stk. 6, i nærværende forordning

f) midler overført til Fonden for europæisk bistand til de socialt dårligst stillede i overensstemmelse med artikel 92, stk. 7, i nærværende forordning

g) midler tildelt til nyskabende foranstaltninger med henblik på bæredygtig byudvikling i overensstemmelse med artikel 92, stk. 8, i nærværende forordning.

*Artikel 21*

**Resultatgennemgang**

1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaterne en gennemgang af resultaterne af programmerne i hver medlemsstat i 2019 ("resultatgennemgangen") med henvisning til den resultatramme, der er fastlagt i de respektive programmer. Metoden til fastlæggelse af resultatrammen er fastsat i bilag II.

2. Ved resultatgennemgangen undersøges realiseringen af programmernes delmål inden for prioriteterne på baggrund af oplysningerne og vurderingerne i de årlige gennemførelsesrapporter, medlemsstaterne forelægger i 2019.

*Artikel 22*

**Anvendelse af resultatrammen**

1. Resultatreserven udgør mellem 5 og 7 % af tildelingen til hver enkelt prioritet inden for et program, med undtagelse af prioriteter dedikeret til teknisk bistand og programmer dedikeret til finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 39. Det samlede beløb for resultatreserven pr. ESI-fond og regionskategori er 6 %. Beløb svarende til resultatreserven fastsættes i programmerne opdelt efter prioritet og, hvor dette er hensigtsmæssigt, for hver ESI-fond og regionskategori.

2. På grundlag af resultatgennemgangen vedtager Kommissionen senest to måneder efter modtagelsen af de respektive årlige gennemførelsesrapporter i 2019 en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt med henblik på for hver ESI-fond og hver medlemsstat at fastslå de programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået med opdeling af disse oplysninger for hver ESI-fond og regionskategori, hvis en prioritet omfatter mere end én ESI-fond eller regionskategori.

3. Resultatreserven tildeles kun til programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået. Er delmålene for prioriteterne nået, anses det beløbet, der er afsat som resultatreserve for de pågældende prioriteter, for at være endeligt tildelt på baggrund af Kommissionens afgørelse som nævnt i stk. 2.

▼B

4. Er delmålene for prioriteterne ikke nået, foreslår medlemsstaterne en omfordeling af det tilsvarende resultatreservebeløb til prioriteter, der er fastsat i kommissionsafgørelsen i stk. 2, og andre ændringer af programmet, som skyldes omfordelingen af resultatreserven, ikke senere end tre måneder efter vedtagelsen af den i stk. 2 omhandlede afgørelse.

Kommissionen godkender i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3 og 4, ændringen af de pågældende programmer. Hvis en medlemsstat ikke forelægger oplysningerne i overensstemmelse med artikel 50, stk. 5 og 6, tildeles resultatreserven for de pågældende programmer eller prioriteter ikke til disse programmer eller prioriteter.

5. Medlemsstaternes forslag om omfordeling af resultatreserven skal være forenelig med kravene om tematisk koncentration og de minimumstildelinger, der er fastsat i denne forordning og i de fondsspecifikke regler. Som en undtagelse kan medlemsstaten, hvis delmålene for en eller flere af prioriteterne i forbindelse med kravene om tematisk koncentration eller minimumstildelinger ikke er nået, foreslå en omfordeling af reserven, som ikke overholder ovennævnte krav og minimumstildelinger.

6. Hvis en resultatgennemgang for en prioritet dokumenterer, at der har været en alvorlig mangel med hensyn til at nå prioritetens delmål, der udelukkende vedrører de finansielle indikatorer og indikatorer for output og centrale trin i gennemførelsen, der er fastsat i resultatrammen, og at manglen skyldes klart identificerede svagheder i gennemførelsen, som Kommissionen tidligere har påpeget i henhold til artikel 50, stk. 8, efter indgående høring af den pågældende medlemsstat, samt at medlemsstaten ikke har truffet de fornødne afhjælpende foranstaltninger til at rette op på disse svagheder, kan Kommissionen tidligst fem måneder efter en sådan meddelelse suspendere en mellemliggende betaling eller en del deraf til en prioritet under et program efter den procedure, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.

Kommissionen bringer straks suspensionen af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Når de afhjælpende foranstaltninger vedrører overførsel af finansielle tildelinger til andre programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået, godkender Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt de fornødne ændringer af de pågældende programmer i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2. Uanset artikel 30, stk. 2, skal Kommissionen i disse tilfælde træffe afgørelse om ændringerne senest to måneder efter medlemsstatens forelæggelse af anmodning om ændring.

7. Fastslår Kommissionen på grundlag af en gennemgang af den endelige rapport om gennemførelsen af programmet, at der er en alvorlig mangel med hensyn til at nå de mål, der udelukkende vedrører finansielle indikatorer, outputindikatorer og centrale trin i gennemførelsen, og som er opstillet i resultatrammen, som følge af klart identificerede svagheder i gennemførelsen, som Kommissionen tidligere havde påpeget i henhold til artikel 50, stk. 8, efter indgående konsultationer med den berørte medlemsstat, og medlemsstaten ikke har truffet de fornødne afhjælpende foranstaltninger til at rette op på sådanne svagheder, kan Kommissionen uanset artikel 85 anvende finansielle korrektioner i forbindelse med de pågældende prioriteter i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

▼B

Kommissionen tager ved anvendelse af finansielle korrektioner – med behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet –absorptionsniveauet og eksterne faktorer, der er medvirkende til den manglende opfyldelse i betragtning.

Finansielle korrektioner må ikke anvendes, hvor manglende opfyldelse af målsætninger skyldes virkningen af samfundsøkonomiske eller miljømæssige faktorer, væsentlige ændringer i de økonomiske eller miljømæssige forhold i den berørte medlemsstat eller som følge af force majeur, der påvirker gennemførelsen af de pågældende prioriteter betydeligt.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om de nærmere regler for kriterierne for fastlæggelsen af størrelsen af den finansielle korrektion, der skal anvendes.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de detaljerede ordninger, der skal sikre en konsekvent tilgang til fastsættelsen af delmål og målsætninger i resultatrammen for hver enkelt prioritet og for vurdering af opnåelsen af delmålene og målsætningerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

*KAPITEL IV*

***Foranstaltninger i forbindelse med forsvarlig økonomisk styring***

*Artikel 23*

**Foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomiske styring**

1. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og sine relevante programmer, hvor det er nødvendigt, for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger eller maksimere ESI-fondenes virkninger for vækst og konkurrenceevne i de medlemsstater, som modtager finansiel bistand.

En sådan anmodning kan foretages med følgende formål:

a) for at understøtte gennemførelsen af en relevant landespecifik henstilling vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2 i TEUF og en relevant rådshenstilling vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF, der er rettet til den pågældende medlemsstat

b) for at understøtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat, og som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 [1] forudsat at ændringerne anses for at være nødvendige for at korrigere de makroøkonomiske ubalancer, eller

c) for at maksimere de disponible ESI-fondes virkninger for vækst og konkurrenceevne, hvis en medlemsstat opfylder en af følgende betingelser:

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 arf 23.11.2011, s. 25).

▼B

i) den får stillet finansiel støtte fra Unionen til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ([1])

ii) den får stillet finansiel støtte til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ([2])

iii) den får stillet finansiel støtte til rådighed, som udløser et makroøkonomisk tilpasningsprogram i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 ([3]), eller som udløser en afgørelse fra Rådet i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1 i TEUF.

►C1 Med henblik på andet afsnit, litra c), anses hver af disse betingelser for at være opfyldt, hvis ◄ en sådan støtte er blevet stillet til rådighed for medlemsstaten før eller efter den 21. december 2013, og forbliver tilgængelig for denne.

2. En anmodning fra Kommissionen til en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 skal være begrundet og henvise til henholdsvis behovet for at støtte gennemførelsen af de relevante henstillinger eller maksimere ESI-fondenes virkninger for vækst og konkurrenceevne og skal angive de programmer eller prioriterer, som den anser for at være berørt og karakteren af de forventede ændringer. En sådan anmodning må ikke foretages før 2015 eller efter 2019 eller i forbindelse med de samme programmer i to på hinanden følgende år.

3. Medlemsstaten forelægger sit svar på den i stk. 1 omtalte anmodning senest to måneder efter modtagelsen af denne og fastsætter, hvilke ændringer, den anser for nødvendige, udpeger de berørte programmer og skitserer karakteren af de foreslåede ændringer og deres forventede indvirkninger på gennemførelsen af henstillingerne og gennemførelsen af ESI-fondene. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen bemærkninger senest en måned efter modtagelsen af dette svar.

4. Medlemsstaten fremsender et forslag om ændring af partnerskabsaftalen og de relevante programmer senest to måneder efter datoen for afgivelsen af det i stk. 3 omtalte svar.

5. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger, eller hvis Kommissionen er overbevist om, at der er taget behørigt hensyn til alle bemærkninger, den har fremsat, vedtager Kommissionen hurtigst muligt og under alle omstændigheder ►C1 senest tre måneder efter medlemsstatens fremsættelse af dem i overensstemmelse med stk. 4 ◄ en afgørelse om godkendelse af ændringerne af partnerskabsaftalen og de relevante programmer.

6. Træffer medlemsstaten ikke effektive foranstaltninger som reaktion på en anmodning i medfør af stk. 1 inden for de i stk. 3 og 4 fastsatte tidsfrister, kan Kommissionen senest tre måneder efter fremsættelsen af sine bemærkninger, jf. stk. 3, foreslå Rådet at det suspenderer en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer eller prioriteter. I

([1]) Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

▼B

sit forslag anfører Kommissionen årsagerne til, at den har konkluderet, at medlemsstaten har forsømt at træffe effektive foranstaltninger. Ved udarbejdelsen af forslaget tager Kommissionen hensyn til alle relevante oplysninger og tager behørigt hensyn til eventuelle elementer, der opstår på baggrund af eller holdninger, der udtrykkes gennem den strukturerede dialog i henhold til stk. 15.

Rådet træffer afgørelse om forslaget ved en gennemførelsesretsakt. ►C1 Denne gennemførelsesretsakt finder kun anvendelse på betalingsansøgninger forelagt efter datoen for vedtagelsen af gennemførelsesretsakten. ◄

7. Omfanget og niveauet af suspensionen af betalinger, som er gennemført i overensstemmelse med stk. 5, skal være forholdsmæssigt og effektivt og respektere princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår suspensionens indvirkning på den pågældende medlemsstats økonomi. De programmer, der suspenderes, fastlægges på baggrund af de behov, der konstateredes i anmodningen, jf. stk. 1 og 2.

Suspensionen af betalinger må ikke overstige 50 % af betalingerne til hvert enkelt af de pågældende programmer. Afgørelsen kan give mulighed for at suspensionsniveauet kan hæves til 100 % af betalingerne, hvis medlemsstaten forsømmer at træffe effektive foranstaltninger som reaktion på en anmodning i henhold til stk. 1 senest tre måneder efter den i stk. 6 omhandlede beslutning om at suspendere betalinger.

8. Hvis medlemsstaten har foreslået ændringer til partnerskabsaftalen og de relevante programmer, som Kommissionen har anmodet den om, afgør Rådet, som handler på baggrund af et forslag fra Kommissionen, om suspensionen af betalinger skal ophæves.

9. Kommissionen fremsætter et forslag til Rådet om at suspendere en del af eller alle forpligtelserne eller betalingerne til de pågældende programmer i en medlemsstat, hvis:

a) Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8 eller stk. 11, i TEUF beslutter, at en medlemsstat ikke har truffet effektive foranstaltninger for at rette op på sit uforholdsmæssigt store underskud

b) Rådet vedtager to på hinanden følgende henstillinger inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1176/2011 med den begrundelse, at medlemsstaten har forelagt en utilfredsstillende korrigerende handlingsplan

c) Rådet vedtager to på hinanden følgende afgørelser inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1176/2011 om en medlemsstats manglende overholdelse af bestemmelserne med den begrundelse, at den ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger

d) Kommissionen konkluderer, at en medlemsstat ikke har truffet foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 407/2010 eller forordning (EF) nr. 332/2002, og som konsekvens heraf beslutter ikke at tillade udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat

▼B

e) Rådet beslutter, at en medlemsstat ikke overholder det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

Ved udarbejdelsen af forslaget skal Kommissionen overholde bestemmelserne i stk. 11 og tage hensyn til alle relevante oplysninger i den forbindelse, ligesom den skal tage behørigt hensyn til ethvert element og enhver holdning, der måtte komme frem under den strukturerede dialog i henhold til stk. 15.

Der foretages fortrinsvis suspension af forpligtelser. Betalinger suspenderes kun, når der kræves øjeblikkelig handling og i tilfælde af væsentlig manglende overholdelse. ►C1 En suspension af betalinger finder anvendelse på betalingsansøgninger forelagt de berørte programmer efter datoen for afgørelsen om suspension. ◄

10. Et forslag fra Kommissionen i henhold til stk. 9 vedrørende suspension af forpligtelser anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre Rådet ved en gennemførelsesretsakt med kvalificeret flertal vedtager at forkaste Kommissionens forslag senest en måned efter dets forelæggelse. Suspensionen af forpligtelser finder anvendelse på forpligtelser fra ESI-fondene for den berørte medlemsstat fra og med den 1. januar i det år, der følger efter suspensionsafgørelsen.

Rådet vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om et forslag fra Kommissionen, jf. stk. 9, vedrørende suspension af betalinger.

11. Omfanget og niveauet af den suspension af forpligtelser eller betalinger, som skal foretages på grundlag af stk. 10, skal være forholdsmæssigt, overholde princippet om ligebehandling af medlemsstaterne og tage hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale forhold, herunder navnlig ledighedsniveauet i medlemsstaten set i forhold til EU-gennemsnittet og suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi. Der skal specifikt tages hensyn til suspensioners indvirkning på programmer, som er af afgørende betydning for håndteringen af ugunstige økonomiske eller sociale forhold.

De nærmere bestemmelser for fastsættelse af omfanget og niveauet af suspensioner er fastlagt i bilag III.

En suspension af forpligtelser skal holdes inden for det laveste af følgende lofter:

▼C1

a) Højst 50 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste finansår i det første tilfælde af manglende overholdelse af en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 9, første afsnit, litra a), eller højst 25 % af ESI- fondenes forpligtelser for næste regnskabsår i det første tilfælde manglende overholdelse af en korrigerende handlingsplan i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra b), eller undladelse af at træffe de anbefalede korrigerende foranstaltninger i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra c).

▼C1

I takt med graden af manglende overholdelse forøges suspensionens omfang gradvis op til 100 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste finansår i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud og op til 50 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste finansår i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer.

▼B

b) Højst 0,5 % af det nominelle BNP i det første tilfælde af manglende overholdelse af en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 9, første afsnit, litra a), eller højst 0,25 % af det nominelle BNP i det første tilfælde af manglende overholdelse af en korrigerende handlingsplan i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra b), eller undladelse af at træffe de anbefalede korrigerende foranstaltninger i forbindelse med en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra c).

Vedvarer den manglende overholdelse i relation til de korrigerende tiltag, der er omhandlet i stk. 9, første afsnit, litra a), b) og c), forøges dette loft gradvis til:

— højst 1 % af det nominelle BNP i tilfælde af vedvarende undladelse af at overholde en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 9, første afsnit, litra a), og

— højst 0,5 % af det nominelle BNP i tilfælde af vedvarende undladelse af at overholde en procedure vedrørende uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 9, første afsnit, litra b) eller c), alt efter graden af manglende overholdelse.

▼C1

c) Højst 50 % af ESI-fondenes forpligtelser for næste finansår eller højst 0,5 % af det nominelle BNP i det første tilfælde af manglende overholdelse, jf. stk. 9, første afsnit, litra d) og e).

▼B

Med henblik på at fastlægge suspensionens omfang samt bestemme, om den skal gælde for forpligtelser eller betalinger, skal der tages hensyn til programcyklussens stadie, herunder navnlig den tid der er tilbage til anvendelse af midlerne, når de suspenderede forpligtelser er genopført på budgettet.

12. Med forbehold af bestemmelserne om frigørelse af midler i artikel 86-88 ophæver Kommissionen straks suspensionen af forpligtelser, hvis:

a) proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er suspenderet, jf. artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ([1]), eller Rådet i henhold til artikel 126, stk. 12, TEUF har besluttet at ophæve afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort overskud

b) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU nr. 1176/2011 har godkendt den korrigerende handlingsplan, som den pågældende medlemsstat har forelagt, eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er suspenderet, jf. artikel 10, stk. 5, i nævnte forordning, eller Rådet har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 11 i nævnte forordning

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

▼B

c) Kommissionen har konkluderet, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

I forbindelse med ophævelsen af suspensionen af forpligtelser genopfører Kommissionen de suspenderede forpligtelser på budgettet, jf. artikel 8 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013.

En afgørelse om ophævelse af suspensionen af betalinger træffes af Rådet efter forslag fra Kommissionen, når de relevante betingelser i første afsnit, litra a), b) og c) er opfyldt.

13. Stk. 6-12 finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, i det omfang suspensionen af forpligtelser eller betalinger vedrører spørgsmål, der er omfattet af stk. 1, andet afsnit litra a)-b), stk. 1, andet afsnit litra c), nr. iii), eller stk. 9, første afsnit, litra a), b) eller c.

14. Denne artikel finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

15. Kommissionen holder Europa-Parlamentet informeret om gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen skal navnlig, når en af betingelserne i stk. 6 eller stk. 9, første afsnit, litra a)-e), er opfyldt for en medlemsstats vedkommende, straks informere Europa-Parlamentet og fremlægge oplysninger om de ESI-fonde og programmer, som kunne blive omfattet af en suspension af forpligtelser eller betalinger.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at indgå i en struktureret dialog om anvendelsen af denne artikel, især hvad angår fremsendelsen af den information, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen fremsender forslaget om suspension af forpligtelser eller betalinger eller om ophævelse af en sådan suspension til Europa-Parlamentet og Rådet straks efter dets vedtagelse. Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at redegøre for årsagerne til dens forslag.

16. Kommissionen foretager i 2017 en gennemgang af denne artikels anvendelse. Den udarbejder til dette formål en rapport, som den fremsender til Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

17. Såfremt der sker store ændringer i den sociale og økonomiske situation i Unionen, kan Kommissionen fremlægge et forslag om at genoverveje anvendelsen af denne artikel, eller Europa-Parlamentet eller Rådet kan i overensstemmelse med henholdsvis artikel 225 eller 241 i TEUF anmode Kommissionen om at fremlægge et sådant forslag.

▼M2

*Artikel 24*

**Forhøjelse af betalinger til en medlemsstat med midlertidige budgetproblemer**

1. Efter anmodning fra en medlemsstat kan mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo forhøjes med 10 procentpoint over den medfinansieringssats, der gælder for hver prioritet for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden eller for hver foranstaltning for ELFUL og EHFF.

▼M2

Hvis en medlemsstat opfylder én af følgende betingelser efter den 21. december 2013, skal den forhøjede sats, som højst kan udgøre 100 %, finde anvendelse på dens betalingsansøgninger for perioden indtil den 30. juni 2016:

a) hvis den pågældende medlemsstat modtager et lån fra Unionen i henhold til forordning (EU) nr. 407/2010

b) hvis den pågældende medlemsstat modtager mellemfristet finansiel støtte i henhold til forordning (EF) nr. 332/2002, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram

c) hvis medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til forordning (EU) nr. 472/2013.

Hvis en medlemsstat efter den 30. juni 2016 opfylder én af de betingelser, der er fastsat i andet afsnit, finder den forhøjede sats anvendelse på medlemsstatens betalingsansøgninger for perioden frem til den 30. juni i året efter det kalenderår, hvor den dertil knyttede finansielle bistand ophører.

Dette stykke finder ikke anvendelse på programmer under ETS-forordningen.

2. Uanset stk. 1 må EU-støtten i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af den endelige saldo dog ikke være højere end:

a) de offentlige udgifter eller

b) den maksimale støtte fra ESI-fondene for hver prioritet for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden eller for hver foranstaltning for ELFUL og EHFF som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet,

afhængig af hvad der er lavest.

▼B

*Artikel 25*

▼M3

**Forvaltning af teknisk bistand til medlemsstater**

1. Efter anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 ([1]) kan en del af de midler, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 59 og programmeret i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler, efter aftale med Kommissionen overføres til teknisk bistand på initiativ af Kommissionen til gennemførelse af foranstaltninger i forbindelse med den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 58, stk. 1, tredje afsnit, litra l), gennem direkte eller indirekte forvaltning.

▼B

2. De i stk. 1 nævnte midler skal lægges til de beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med de lofter, der er fastsat i de fondsspecifikke regler for teknisk bistand på initiativ af Kommissionen. Når et loft for

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).

▼B

teknisk bistand på initiativ af medlemsstaten er fastsat i de fondsspecifikke regler, skal det beløb, der skal overføres, indgå med henblik på beregning af overholdelsen af dette loft.

3. ►M3 En medlemsstat anmoder om en overførsel som omhandlet i stk. 1 for et kalenderår senest den 31. januar i det år, hvor overførslen skal foretages. Anmodningen ledsages af et forslag til ændring af det program eller de programmer, hvorfra overførslen vil blive foretaget. Der foretages tilsvarende ændringer i partnerskabsaftalen i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, der fastsætter det samlede beløb, der overføres hvert år til Kommissionen. ◄

Opfylder en medlemsstat betingelserne i artikel 24, stk. 1, den 1. januar 2014, kan den indgive anmodningen for det pågældende år på samme tidspunkt som forelæggelsen af partnerskabsaftalen, der fastsætter det beløb, der skal overføres til teknisk bistand på initiativ af Kommissionen.

▼M3

4. Midler, som overføres af en medlemsstat i henhold til denne artikels stk. 1, skal være omfattet af frigørelsesreglen i denne forordnings artikel 136 og artikel 38 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

▼B

AFSNIT III

**PROGRAMMERING**

*KAPITEL I*

***Generelle bestemmelser om ESI-fondene***

*Artikel 26*

**Udarbejdelse af programmer**

1. ESI-fondene gennemføres gennem programmer i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Hvert program dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

2. Programmerne udarbejdes af medlemsstaterne eller en af medlemsstaterne udpeget myndighed i samarbejde med partnerne, jf. artikel 5. Medlemsstaterne udarbejder programmerne på grundlag af procedurer, som er gennemskuelige for offentligheden, og i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen skal samarbejde for at sikre effektiv samordning i forberedelsen og gennemførelsen af programmerne for ESI-fondene, herunder, hvor det er relevant, multifondsprogrammer for fondene under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

4. Medlemsstaterne forelægger programmerne for Kommissionen senest tre måneder efter fremlæggelsen af partnerskabsaftalen. Programmer vedrørende europæisk territorialt samarbejde fremlægges senest den 22. september 2014 Alle programmer skal ledsages af en forhåndsevaluering, jf. artikel 55.

5. Træder en eller flere af de fondsspecifikke forordninger om ESI-fondene i kraft mellem den 22. februar 2014 og den 22. juni 2014 skal det program eller de programmer, der støttes af den ESI-fond, der er ramt af den fondsspecifikke forordnings forsinkede ikrafttræden, indsendes senest tre måneder efter forelæggelsen af den reviderede partnerskabsaftale, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1.

▼B

6. Træder en eller flere af de fondsspecifikke forordninger om ESI-fondene i kraft senere end den 22. juni 2014 skal det program eller de programmer, der støttes af den ESI-fond, der er ramt af den fondsspecifikke forordnings forsinkede ikrafttræden, indsendes senest tre måneder efter ikrafttrædelsen af den fondsspecifikke forordning, der var forsinket.

*Artikel 27*

**Programmernes indhold**

1. Hvert program skal indeholde en strategi for programmets bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i sammenhæng med denne forordning, de fondsspecifikke regler og med indholdet i partnerskabsaftalen.

Hvert program skal omfatte ordninger, der skal sikre en virkningsfuld, effektiv og samordnet gennemførelse af ESI-fondene og foranstaltninger med henblik på at opnå en mindre administrativ byrde for støttemodtagerne.

2. Hvert program skal fastlægge prioriteter med fastsættelse af specifikke mål, finansielle bevillinger af støtte fra ESI-fondene, og modsvarende national medfinansiering, herunder beløb i forbindelse med resultatreserven, der kan være offentlig eller privat i overensstemmelse med fondsspecifikke regler.

3. Hvor medlemsstater og regioner deltager i makroregionale strategier eller havområdestrategier, skal det relevante program i overensstemmelse med programområdets behov som identificeret af medlemsstaten fastlægge bidraget til de planlagte interventioner af disse strategier.

4. Hver prioritet skal omfatte indikatorer og tilsvarende mål udtrykt kvalitativt eller kvantitativt, i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler, til vurdering af programmets gennemførelse hen imod realiseringen af målene som grundlag for overvågning, evaluering og resultatgennemgang. Disse indikatorer omfatter:

a) finansielle indikatorer vedrørende tildelte udgifter

b) outputindikatorer vedrørende de støttede operationer

c) resultatindikatorer vedrørende den pågældende prioritet.

For hver ESI-fond fastsætter de fondsspecifikke regler fælles indikatorer, og de kan fastlægge bestemmelser, der er relateret til programspecifikke indikatorer.

5. Hvert program, bortset fra dem, der udelukkende omfatter teknisk bistand, indeholder en beskrivelse i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler af foranstaltningerne med henblik på at tage hensyn til principperne i artikel 5, 7 og 8.

6. Hvert program, bortset fra dem, hvor der ydes teknisk bistand under et særligt program, indeholder det vejledende støttebeløb, der skal anvendes til målsætningerne vedrørende klimaforandringer, baseret på metodologien omhandlet i artikel 8.

7. Medlemsstaterne udarbejder programmer i henhold til de fondsspecifikke regler.

▼B

*Artikel 28*

**Særlige bestemmelser om indholdet af programmer dedikeret til fælles instrumenter for garantier uden loft og securitisation med henblik på kapitalfrigørelse, som gennemføres af EIB**

1. Uanset artikel 27 skal de dedikerede programmer, der henvises til i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omfatte:

a) elementerne i artikel 27, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, 3 og 4 for så vidt angår de principper, der er fastsat i artikel 5

b) en identifikation af de organer, der er omhandlet i artikel 125, 126 og 127 i nærværende forordning og artikel 65, stk. 2, i ELFUL-forordningen, som er relevante for den pågældende fond

c) for hver forhåndsbetingelse fastlagt i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI, som finder anvendelse på programmet, en vurdering af, om forhåndsbetingelsen er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og programmet, og, hvis betingelsen ikke er opfyldt, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes for at opfylde forhåndsbetingelsen, de ansvarlige organer og en tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne i overensstemmelse med sammendraget i partnerskabsaftalen.

2. Uanset artikel 55 anses den forhåndsevaluering, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra a), som forhåndsevalueringen af sådanne programmer.

3. For så vidt angår de programmer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), i nærværende forordning, finder artikel 6, stk. 2, og artikel 59, stk. 5 og 6, i ELFUL-forordningen ikke anvendelse. Ud over de elementer, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel, finder kun bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, litra c), nr. ia), artikel 9, stk. 1, litra f), h) og i), samt artikel 9, stk. 1, litra m), nr. i)-iii), i ELFUL-forordningen anvendelse på programmerne under ELFUL.

*Artikel 29*

**Procedure for vedtagelse af programmer**

1. Kommissionen vurderer sammenhængen mellem programmerne og denne forordning og de fondsspecifikke regler, deres effektive bidrag til de udvalgte tematiske mål og de EU-prioriteter, der er specifikke for hver enkelt ESI-fond, samt sammenhængen med partnerskabsaftalen under hensyntagen til de relevante landespecifikke anbefalinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, og de relevante rådshenstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, samt forhåndsevalueringen. Vurderingen skal bl.a. se på, om programmets strategi, de tilsvarende målsætninger, indikatorer og mål og tildelingen af budgetmidler er tilstrækkelig.

▼B

2. Uanset stk. 1 behøver Kommissionen ikke at vurdere sammenhængen mellem de særlige operationelle programmer for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, der er omhandlet i artikel 18, andet afsnit, litra a), i ESF-forordningen, og de dedikerede operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, litra b), i nærværende forordning med partnerskabsaftalen, hvis medlemsstaten ikke har forelagt sin partnerskabsaftale på datoen for forelæggelsen af det operationelle program.

3. Kommissionen fremsætter bemærkninger senest tre måneder efter forelæggelsen af programmet. Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, ændrer det foreslåede program.

4. I overensstemmelse med de fondsspecifikke regler godkender Kommissionen hvert enkelt operationelt program, senest seks måneder efter at den pågældende medlemsstat formelt har forelagt det, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget tilstrækkeligt i betragtning, dog ikke før den 1. januar 2014 eller inden Kommissionens vedtagelse af en afgørelse om partnerskabsaftalen.

Som en undtagelse fra kravet i første afsnit kan programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde godkendes af Kommissionen inden vedtagelse af afgørelsen om godkendelse af partnerskabsaftalen, og særlige operationelle programmer for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, jf. artikel 18 i ESF-forordningen, og dedikerede operationelle programmer, jf. artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), i nærværende forordning, kan godkendes af Kommissionen inden forelæggelsen af partnerskabsaftalen.

*Artikel 30*

**Ændring af programmer**

1. Anmodninger om ændring af programmer, der indgives af en medlemsstat, skal være behørigt begrundet og skal navnlig fastsætte de forventede virkninger af ændringerne af programmet for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og de specifikke mål, der er fastsat i programmet, under hensyntagen til denne forordning og de fondsspecifikke regler, de horisontale principper som omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og partnerskabsaftalen. De ledsages af det reviderede program.

2. Kommissionen vurderer oplysningerne givet i henhold til stk. 1 under hensyntagen til den begrundelse, som medlemsstaten giver. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest en måned efter forelæggelsen af det reviderede program, og medlemsstaten skal give Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger. I overensstemmelse med de fondsspecifikke regler godkender Kommissionen anmodninger om ændring af et program så hurtigt som muligt, men senest tre måneder efter, at medlemsstaten har forelagt den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget behørigt i betragtning.

▼M6

Hvis ændringen af et program berører de oplysninger, der er givet i partnerskabsaftalen, finder den procedure, der er fastsat i artikel 16, stk. 4a, anvendelse.

▼B

3. Uanset stk. 2 fremsætter Kommissionen, hvis der indgives en anmodning om ændring til Kommissionen med henblik på at omfordele resultatreserven efter resultatgennemgangen, kun bemærkninger, hvor den mener, at den foreslåede tildeling ikke er i overensstemmelse med

▼B

gældende regler, ikke er i forenelig med medlemsstatens eller regionens udviklingsbehov eller medfører en betydelig risiko for, at målsætningerne i forslaget ikke kan opfyldes. Kommissionen godkender anmodninger om ændring af et program så hurtigt som muligt og senest to måneder efter, at medlemsstaten har indgivet den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen side er blevet taget behørigt i betragtning. ►M6 ——————— ◄

4. Uanset stk. 2 kan der fastlægges særlige procedurer for ændring af operationelle programmer i EHFF-forordningen.

▼M9

5. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaten for programmer, der støttes af EFRU, Samhørighedsfonden og ESF, i programmeringsperioden overføre op til 8 % af tildelingen pr. 1. februar 2020 til en prioritet og højst 4 % af programbudgettet til en anden prioritet inden for samme fond under samme program.

Sådanne overførsler må ikke påvirke foregående år. De betragtes ikke som væsentlige og forudsætter ikke en afgørelse fra Kommissionen om ændring af programmet. De skal dog overholde alle reguleringsmæssige krav og godkendes af overvågningsudvalget på forhånd. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de reviderede finansielle opstillinger.

▼B

*Artikel 31*

**EIB's deltagelse**

1. EIB kan efter anmodning fra medlemsstaterne deltage i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og i aktiviteter med tilknytning til udarbejdelsen af operationer, navnlig store projekter, finansielle instrumenter og OPP'er.

2. Kommissionen kan høre EIB før vedtagelsen af partnerskabsaftalen eller programmerne.

3. Kommissionen kan anmode EIB om at undersøge store projekters tekniske kvalitet og økonomiske og finansielle bæredygtighed og deres levedygtighed og om at bistå den med hensyn til de finansielle instrumenter, der skal anvendes eller udvikles.

4. Kommissionen kan i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning give tilskud til eller indgå en tjenesteydelseskontrakt med EIB, der omfatter initiativer, som gennemføres over en flerårig periode. Forpligtelser af bidrag fra EU-budgettet vedrørende sådanne tilskud eller tjenesteydelseskontrakter indgås årligt.

*KAPITEL II*

***Lokaludvikling styret af lokalsamfundet***

*Artikel 32*

**Lokaludvikling styret af lokalsamfundet**

1. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet støttes af ELFUL, som udpeges som lokaludvikling under Leader og kan derudover støttes af EFRU, ESF eller EHFF. Med henblik på dette kapitel, benævnes disse fonde i det følgende "de berørte ESI-fonde".

▼B

2. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal:

a) fokusere på specifikke subregionale områder

b) være styret af lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser, hvor hverken offentlige myndigheder som defineret i overensstemmelse med nationale bestemmelser eller en enkelt interessegruppe på det beslutningstagende niveau repræsenterer mere end 49 % af stemmerettighederne

c) gennemføres via integrerede og tværsektorielle områdebaserede lokaludviklingsstrategier

d) være udformet med henblik på at tage hensyn til lokale behov og lokalt potentiale og omfatte nyskabende elementer i den lokale sammenhæng, networking og, hvis det er relevant, samarbejde.

3. Støtten fra de berørte ESI-fonde til lokaludviklingen styret af lokalsamfundet skal være sammenhængende og samordnet mellem de berørte ESI-fonde indbyrdes. Dette skal bl.a. sikres gennem koordineret kapacitetsopbygning, udvælgelse, godkendelse og finansiering af lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundet, og lokale aktionsgrupper.

▼M6

4. Når udvælgelsesudvalget for lokale udviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, som er nedsat i henhold til artikel 33, stk. 3, bestemmer, at gennemførelse af den valgte lokale udviklingsstrategi styret af lokalsamfundet kræver støtte fra mere end én fond, kan det i overensstemmelse med nationale bestemmelser og procedurer udpege en ledende fond til at støtte alle forberedelses-, drifts- og aktivitetsomkostninger i henhold til artikel 35, stk. 1, litra a), d) og e), for lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

▼B

5. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som modtager støtte fra de berørte ESI-fonde, skal gennemføres under en eller flere af det eller de relevante programmers prioriteter i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler for de berørte ESI-fonde.

*Artikel 33*

**Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet**

1. En lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet skal som minimum omfatte følgende elementer:

a) afgrænsning af det område og den befolkning, strategien omfatter

b) en analyse af udviklingsbehovet og potentialet i området, herunder en analyse af styrker, svagheder, muligheder og trusler

c) en beskrivelse af strategien og dens mål, en beskrivelse af strategiens integrerede og nyskabende karakteristika og et hierarki af målsætninger, herunder målbare mål for output eller resultater. For resultater kan mål udtrykkes kvantitativt eller kvalitativt. Strategien skal være i overensstemmelse med de relevante programmer under alle berørte ESI-fonde, der er involveret

d) en beskrivelse af processen med at involvere lokalsamfundet i udviklingen af strategien

▼B

e) en handlingsplan, der viser, hvordan målsætningerne omsættes til aktioner

f) en beskrivelse af strategiens forvaltnings- og kontrolordninger, der dokumenterer den lokale aktionsgruppes evne til at gennemføre strategien, og en beskrivelse af specifikke ordninger for evaluering

g) finansieringsplanen for strategien, herunder den planlagte tildeling fra hver af de berørte ESI-fonde.

2. Medlemsstaterne fastlægger kriterier for udvælgelse af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet.

3. Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet udvælges af et udvælgelsesudvalg, der er nedsat til dette formål af den eller de ansvarlige forvaltningsmyndigheder og godkendt af den eller de ansvarlige forvaltningsmyndigheder.

4. Den første runde af udvælgelsen af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet skal være afsluttet senest to år efter datoen for godkendelsen af partnerskabsaftalen. Medlemsstaterne kan udvælge yderligere lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet efter denne dato, men senest den 31. december 2017.

5. I afgørelsen om godkendelse af en lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet fastsættes tildelingerne fra de berørte ESI-fonde. Deri fastsættes endvidere ansvaret for forvaltnings- og kontrolopgaver under programmet eller programmerne vedrørende lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

6. Det område, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal have en befolkning på mindst 10 000 og højst 150 000 indbyggere. Imidlertid kan Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde ►C1 på grundlag af et forslag fra en medlemsstat vedtage eller ændre disse befolkningsgrænser i sin afgørelse i henhold til artikel 16, stk. 2 eller 4, ◄ om henholdsvis at godkende eller ændre partnerskabsaftalen i den pågældende medlemsstats tilfældefor at tage højde for tyndt befolkede eller tæt befolkede områder eller for at sikre den territoriale sammenhæng i de områder, som er omfattet af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet.

*Artikel 34*

**Lokale aktionsgrupper**

1. Lokale aktionsgrupper skal udforme og gennemføre lokaludviklingsstrategierne styret af lokalsamfundet.

Medlemsstaterne fastlægger, hvilke funktioner henholdsvis den lokale aktionsgruppe og de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af de relevante programmer, skal have med hensyn til alle gennemførelsesopgaver vedrørende lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

2. Den eller de ansvarlige forvaltningsmyndigheder sikrer, at de lokale aktionsgrupper enten udvælger én partner i gruppen til at være ledende partner i administrative og finansielle spørgsmål eller slutter sig sammen i en lovmæssigt oprettet fælles struktur.

3. De opgaver, der udføres af de lokale aktionsgrupper, skal omfatte følgende:

▼M6

a) opbygning af lokale aktørers, herunder potentielle støttemodtageres, evne til at udvikle og gennemføre operationer, herunder ved at fremme deres færdigheder inden for projektforberedelse og -styring

▼M6

b) udarbejdelse af en ikkediskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure, så interessekonflikter undgås, og som sikrer, at mindst 50 % af stemmerne i afgørelserne om udvælgelse er partnere, der ikke er offentlige myndigheder, og som muliggør udvælgelse ved skriftlig procedure

c) udarbejdelse og vedtagelse af ikkediskriminerende objektive kriterier for udvælgelsen af operationer, der sikrer sammenhæng med lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet ved at prioritere disse operationer efter deres bidrag til at nå strategiens målsætninger og mål

d) udarbejdelse og offentliggørelse af indkaldelse af forslag eller en løbende procedure vedrørende forelæggelse af projekter

▼B

e) modtagelse og vurdering af ansøgninger om støtte og vurdering heraf

f) udvælgelse af operationer og fastsættelse af støttebeløb og, hvis det er relevant, forelæggelse af forslagene for den myndighed, der er ansvarlig for endelig verificering af støtteberettigelse forud for godkendelse

g) overvågning af gennemførelsen af lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet og de støttede operationer og gennemførelse af specifikke evalueringsaktiviteter, som er knyttet til denne strategi.

▼M6

Hvis lokale aktionsgrupper udfører opgaver, som ikke falder ind under første afsnit, litra a)-g), og som forvaltnings- eller attesteringsmyndighederne eller den udbetalende myndighed har ansvaret for, udpeges disse lokale aktionsgrupper til bemyndigede organer i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

▼B

4. Med forbehold af stk. 3, litra b), kan den lokale aktionsgruppe være støttemodtager og gennemføre operationer i overensstemmelse med lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

5. Når lokale aktionsgrupper arbejder sammen om aktiviteter, jf. artikel 35, stk. 1, litra c), kan opgaverne i nærværende artikels stk. 3, litra f), udføres af den ansvarlige forvaltningsmyndighed.

*Artikel 35*

**Støtte fra ESI-fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet**

1. Støtte fra de berørte ESI-fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal omfatte:

a) udgifter til forberedelsesstøtte bestående af kapacitetsopbygning, uddannelse og netværk med henblik på at forberede og gennemføre en lokaludviklingsstrategi styret af lokalsamfundet.

Sådanne udgifter kan omfatte et eller flere af følgende elementer:

i) uddannelse af lokale interesseparter

ii) undersøgelser af det pågældende område

▼B

iii) udgifter i forbindelse med udarbejdelsen af lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet, herunder udgifter til rådgivning og udgifter til tiltag i forbindelse med høring af interesseparter med henblik på udarbejdelsen af strategien

iv) administrationsomkostninger (driftsudgifter og personaleomkostninger) i en organisation, som ansøger om forberedelsesstøtte i forberedelsesfasen

v) støtte til små pilotprojekter.

Denne forberedelsesstøtte udbetales, uanset om lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet, der er udarbejdet af den lokale aktionsgruppe, som modtager støtten, udvælges til at modtage støtte af det udvælgelsesudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 33, stk. 3

b) gennemførelse af operationer under lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet

c) forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter

d) driftsomkostninger i forbindelse med forvaltningen af gennemførelsen af lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet, der består af driftsudgifter, personaleomkostninger, uddannelsesomkostninger, omkostninger i forbindelse med public relations, finansielle omkostninger samt omkostninger i forbindelse med overvågning og evaluering af nævnte strategi, jf. artikel 34, stk. 3, litra g)

e) aktivitetsstyring under lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet med henblik på at lette udveksling mellem interessenterne for at skaffe oplysninger og fremme strategien samt bistå potentielle støttemodtagere med henblik på udvikling af aktioner og forberedelse af ansøgninger.

2. Støtte til driftsomkostninger og aktivitetsstyring som omhandlet i stk. 1, litra d) og litra e) må ikke overstige 25 % af de samlede offentlige udgifter afholdt under lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet.

*KAPITEL III*

***Territorial udvikling***

*Artikel 36*

**Integrerede territoriale investeringer**

1. Når en strategi for byudvikling eller en anden territorial strategi eller territorial pagt, der er nævnt i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. …/2013, kræver en integreret tilgang, der inddrager investeringer fra ESF, EFRU eller Samhørighedsfonden under mere end én prioritetsakse i et eller flere operationelle programmer, kan aktioner gennemføres som en integreret territorial investering (herefter "ITI").

Aktioner, der gennemføres som en ITI, kan suppleres med finansiel støtte fra ELFUL eller EHFF.

▼B

2. Når en ITI modtager støtte fra EFS, EFRU eller Samhørighedsfonden, beskriver de(t) relevante operationelle program(mer), hvordan det har anvendt ITI-instrumentet og den vejledende finansielle tildeling fra hver prioritetsakse i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

Når en ITI suppleres med finansiel støtte fra ELFUL eller EHFF, fastsættes den vejledende finansielle tildeling og de foranstaltninger, der er omfattet, i de(t) relevante program(mer) i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

▼M6

3. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler udpege et eller flere bemyndigede organer, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikkestatslige organisationer, til at varetage visse opgaver i forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af en ITI.

▼B

4. Medlemsstaten eller de relevante forvaltningsmyndigheder sikrer, at overvågningssystemet for programmet/programmerne indeholder bestemmelser om identifikation af operationer og output under en prioriteret akse, som bidrager til en ITI.

AFSNIT IV

**FINANSIELLE INSTRUMENTER**

*Artikel 37*

**Finansielle instrumenter**

1. ESI-fondene kan anvendes til at støtte finansielle instrumenter under et eller flere programmer, herunder når det organiseres via holdingfonde, for at bidrage til realiseringen af specifikke mål, som er fastsat under en prioritet.

Finansielle instrumenter gennemføres til støtte for investeringer, som forventes at være finansielt levedygtige, men ikke kan opnå tilstrækkelig finansiering fra markedskilder. Ved anvendelsen af dette afsnit skal forvaltningsmyndigheden, de organer som gennemfører holdingfonden, og de organer, der gennemfører det finansielle instrument, overholde gældende ret, navnlig reglerne om statsstøtte og offentlige indkøb.

2. Støtte til finansielle instrumenter baseres på en forhåndsvurdering, som har dokumenteret markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, og den anslåede størrelse og det anslåede omfang af de offentlige investeringsbehov, herunder de typer finansielle instrumenter, der skal støttes. En sådan forhåndsvurdering skal omfatte:

a) en analyse af markedssvigt, suboptimale investeringsforhold og investeringsbehov for politikområder og tematiske mål eller investeringsprioriteter, der skal adresseres med henblik på at bidrage til

▼B

opfyldelsen af specifikke mål under en prioritet, som skal støttes via finansielle instrumenter; denne analyse skal baseres på tilgængelig god praksis metodologi

b) en vurdering af merværdien af de finansielle instrumenter, som det overvejes at støtte via ESI-fondene, overensstemmelsen med andre former for offentlig intervention på samme marked, mulige statsstøttekonsekvenser, den påtænkte interventions proportionalitet og foranstaltninger med henblik på at minimere markedsforvridningen

▼M6

c) en vurdering af, hvilke yderligere offentlige og private midler der potentielt kan tilvejebringes af det finansielle instrument, helt ned til den endelige modtager (forventet løftestangseffekt), herunder, hvis det er relevant, en vurdering af behovet for og omfanget af differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a for at tiltrække medfinansiering fra investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, og/eller en beskrivelse af de mekanismer, som skal anvendes til at fastslå behovet for og omfanget af en sådan differentieret behandling, såsom en konkurrencedygtig eller passende uafhængig vurderingsproces

▼B

d) en vurdering af erfaringerne fra lignende instrumenter og forhåndsvurderinger, som medlemsstaterne tidligere har foretaget, og en beskrivelse af, hvordan sådanne erfaringer vil blive udnyttet fremover

e) den foreslåede investeringsstrategi, herunder gennemgang af mulighederne for gennemførelsesordninger, jf. artikel 38, de finansielle produkter, der skal tilbydes, de endelige modtagere, der er målgruppen, og den påtænkte kombination med tilskud, alt efter omstændighederne

f) præcisering af de forventede resultater og af, hvordan det pågældende finansielle instrument forventes at bidrage til opfyldelsen af de specifikke mål for den relevante prioritet, herunder indikatorer for dette bidrag

g) bestemmelser om, at forhåndsvurderingen kan tages op til revision og ajourføres efter behov under gennemførelsen af ethvert finansielt instrument, hvis gennemførelse er baseret på denne vurdering, såfremt forvaltningsmyndigheden i gennemførelsesfasen finder, at forhåndsvurderingen muligvis ikke længere giver et præcist billede af markedsvilkårene på gennemførelsestidspunktet.

▼M6

3. Ved den i stk. 2 omhandlede forhåndsvurdering kan der tages hensyn til den forudgående evaluering, der er omhandlet i finansforordningens artikel 209, stk. 2, første afsnit, litra h), og den kan foregå i etaper. Den skal under alle omstændigheder være afsluttet, før forvaltningsmyndigheden beslutter at yde programbidrag til et finansielt instrument.

▼B

Et sammendrag af resultaterne og konklusionerne af forhåndsvurderinger for så vidt angår finansielle instrumenter offentliggøres inden tre måneder fra deres afslutning.

▼B

Forhåndsvurderingen forelægges overvågningsudvalget til orientering i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

4. Såfremt finansielle instrumenter støtter finansiering til virksomheder, herunder SMV'er, skal støtten have til formål at etablere nye virksomheder, kapital i opstartsfasen, dvs. seed capital og startkapital, ekspansionskapital, kapital til styrkelse af en virksomheds generelle aktiviteter eller realisering af nye projekter, indtræden på nye markeder eller nyudvikling i eksisterende virksomheder, uden at dette berører Unionens gældende statsstøtteregler og i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. En sådan støtte kan omfatte investering i både materielle og immaterielle aktiver samt arbejdskapital inden for rammerne af gældende EU-statsstøtteregler med henblik på at stimulere den private sektor som leverandør af finansiering til virksomheder. Den kan også omfatte omkostningerne ved overdragelse af ejendomsrettigheder i virksomheder, forudsat at en sådan overdragelse finder sted mellem uafhængige investorer.

▼M9

Finansielle instrumenter kan om nødvendigt også yde støtte i form af arbejdskapital til SMV'er som en midlertidig foranstaltning til effektivt at imødegå en folkesundhedskrise.

▼B

5. De investeringer, der skal støttes gennem finansielle instrumenter, må ikke være fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført på datoen for investeringsbeslutningen.

6. I de tilfælde, hvor de finansielle instrumenter yder støtte til de endelige modtagere i forbindelse med infrastrukturinvesteringer med det formål at støtte byudvikling eller byomdannelse eller lignende infrastrukturinvesteringer med det formål at sprede ikke-landbrugsaktiviteter i landdistrikterne, kan en sådan støtte omfatte det nødvendige beløb til at omlægge en gældsportefølje med hensyn til infrastruktur, der udgør en del af den nye investering, med et beløb på op til maksimalt 20 % af den samlede programstøtte fra det finansielle instrument til investeringen.

7. Finansielle instrumenter kan kombineres med tilskud, rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer. Når der ydes støtte fra ESI-fondene ved hjælp af finansielle instrumenter, og støtten kombineres i én operation med andre former for støtte, der har direkte relation til finansielle instrumenter, som er målrettet de samme endelige modtagere, herunder teknisk støtte, rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer, skal de bestemmelser, der gælder for de finansielle instrumenter, finde anvendelse på alle støtteformer inden for denne operation. I sådanne tilfælde skal gældende EU-statsstøtteregler overholdes, og der skal føres særskilte optegnelser for hver støtteform.

▼M6

8. Endelige modtagere, der støttes af et finansielt instrument under ESI-fondene, kan også modtage bistand fra en anden prioritet eller et andet program under ESI-fondene, som støttes over EU-budgettet, herunder fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

▼M6

2015/1017 ([1]), i overensstemmelse med Unionens gældende statsstøtteregler, hvis det er relevant. I et sådant tilfælde skal der føres særskilte optegnelser for hver finansieringskilde, og støtten fra ESI-fondenes finansielle instrumenter skal være en del af en operation med støtteberettigede udgifter, som adskiller sig fra andre støttekilder.

▼B

9. Kombinationen af støtte, der ydes i form af tilskud, og finansielle instrumenter som omhandlet i stk. 5 og 7 kan, med forbehold af gældende EU-statsstøtteregler, dække samme udgiftspost, forudsat at summen af alle kombinerede støtteformer ikke overstiger den pågældende udgiftsposts samlede beløb. Tilskud må ikke bruges til at tilbagebetale støtte, der er modtaget fra finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter må ikke bruges til at forfinansiere tilskud.

10. Bidrag i naturalier udgør ikke støtteberettigede udgifter i forbindelse med finansielle instrumenter, undtagen bidrag i form af jord eller fast ejendom i forbindelse med investeringer med henblik på at støtte udvikling af landdistrikterne, byudvikling og byfornyelse, hvor jord eller fast ejendom udgør en del af investeringen. Sådanne bidrag i form af jord eller fast ejendom er støtteberettigede, forudsat at de i artikel 69, stk. 1, fastsatte betingelser er opfyldt.

11. Moms udgør ikke støtteberettigede udgifter i en operation, undtagen i tilfælde af moms, som ikke kan tilbagebetales ifølge den nationale momslovgivning. Der tages ikke højde for behandlingen af moms vedrørende investeringer, der foretages af endelige modtagere, når det skal bestemmes, om udgifter er støtteberettigede under det finansielle instrument. Såfremt finansielle instrumenter kombineres med tilskud i henhold til nærværende artikels stk. 7 og 8, finder artikel 69, stk. 3, anvendelse på tilskuddet.

12. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikel er gældende EU-statsstøtteregler de regler, der er i kraft på det tidspunkt, hvor forvaltningsmyndigheden eller det organ, der gennemfører holdingfonden, aftalemæssigt forpligter programbidrag til et finansielt instrument, eller hvor det finansielle instrument aftalemæssigt forpligter programbidrag til endelige modtagere, alt efter hvad der er relevant.

13. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om supplerende særlige regler om køb af jord og om kombinationen af teknisk bistand med finansielle instrumenter.

*Artikel 38*

**Gennemførelse af finansielle instrumenter**

1. Ved gennemførelsen af artikel 37 kan forvaltningsmyndighederne yde et finansielt bidrag til følgende finansielle instrumenter:

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

▼B

a) finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan, og som forvaltes direkte eller indirekte af Kommissionen

b) finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, og som forvaltes af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar

▼M6

c) finansielle instrumenter, der kombinerer sådanne bidrag med EIB's finansielle produkter inden for rammerne af EFSI i overensstemmelse med artikel 39a.

▼B

2. Bidrag fra ESI-fondene til finansielle instrumenter i henhold til stk. 1, litra a), anbringes på særskilte konti og anvendes i overensstemmelse med de respektive ESI-fondes målsætninger til at støtte aktioner og endelige modtagere, der er i overensstemmelse med det eller de programmer, som de pågældende bidrag kommer fra.

Bidrag til de i første afsnit omhandlede finansielle instrumenter er omfattet af denne forordning, medmindre undtagelser udtrykkeligt er fastsat.

Andet afsnit berører ikke reglerne om oprettelse af finansielle instrumenter og deres funktionsmåde i henhold til finansforordningen, medmindre de er i modstrid med reglerne i nærværende forordning, i hvilket tilfælde nærværende forordning har forrang.

3. For finansielle instrumenter i henhold til stk. 1, litra b), kan forvaltningsmyndigheden yde et finansielt bidrag til følgende finansielle instrumenter:

a) finansielle instrumenter, der opfylder de standardvilkår og -betingelser, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit

b) allerede eksisterende eller nyoprettede finansielle instrumenter, der specifikt er udformet for at realisere de specifikke mål, der er fastlagt under den relevante prioritet.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de standard vilkår og betingelser som de finansielle instrumenter i litra a), første afsnit skal overholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesprocedure i artikel 150, stk. 3.

4. Når forvaltningsmyndigheden støtter finansielle instrumenter, som er omhandlet i stk. 1, litra b), kan den:

a) erhverve kapitalandele i eksisterende eller nyoprettede juridiske enheder, herunder enheder finansieret via andre ESI-fonde, der specielt beskæftiger sig med at gennemføre finansielle instrumenter i overensstemmelse med de respektive ESI-fondes mål, og som vil påtage sig gennemførelsesopgaver; støtten til sådanne enheder må kun omfatte de beløb, der er nødvendige for at gennemføre nye investeringer i overensstemmelse med artikel 37 og på en måde som er forenelig med denne forordnings mål

▼**M6**

b) via tildeling af en direkte kontrakt overdrage gennemførelsesopgaver til:

i) EIB

ii) en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær

iii) en offentligt ejet bank eller institution, der er oprettet som en juridisk enhed, som udøver finansielle aktiviteter på et erhvervsmæssigt grundlag og opfylder alle følgende betingelser:

— der er ingen direkte private kapitalandele, med undtagelse af ikkekontrollerende eller ikkeblokerende former for private kapitalandele, som foreskrives af nationale lovbestemmelser i overensstemmelser med traktaterne, og som ikke udøver nogen bestemmende indflydelse på den pågældende bank eller institution, med undtagelse af former for private kapitalandele, der ikke udøver nogen indflydelse på beslutninger vedrørende den daglige forvaltning af det finansielle instrument, der støttes af ESI-fondene

— bankens eller institutionens aktiviteter udøves inden for rammerne af en almen opgave, som den har fået tillagt af en medlemsstats relevante nationale eller regionale myndighed, hvilket som hele dens aktivitet eller som en del af dens aktiviteter omfatter udøvelse af økonomiske udviklingsaktiviteter, der bidrager til ESI-fondenes målsætninger

— banken eller institutionen udøver som hele sin aktivitet eller som en del af sine aktiviteter økonomiske udviklingsaktiviteter, der bidrager til ESI-fondenes målsætninger i regioner, på politikområder eller i sektorer, hvor der generelt ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang er adgang til markedsfinansiering

— formålet med bankens eller institutionens aktiviteter er ikke primært at fokusere på at skabe størst mulig profit, men at sikre den langsigtede finansielle bæredygtighed for dens aktiviteter

— banken eller institutionen sikrer, at den direkte tildeling af kontrakt omhandlet i litra b) ikke medfører nogen direkte eller indirekte fordel for kommercielle aktiviteter gennem passende foranstaltninger i overensstemmelse med gældende ret

— banken eller institutionen er underlagt en uafhængig myndigheds tilsyn efter gældende ret

c) overdrage gennemførelsesopgaver til et andet offentlig- eller privatretligt organ, eller

d) foretage gennemførelsesopgaver direkte, når det drejer sig om finansielle instrumenter udelukkende bestående af lån eller garantier. I dette tilfælde anses forvaltningsmyndigheden for at være støttemodtager med henblik på artikel 2, nr. 10).

Ved gennemførelsen af det finansielle instrument skal de organer, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-d), sikre overholdelsen af de relevante regler og af kravene i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om supplerende særlige regler om funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører de finansielle instrumenter, udvælgelseskriterier i den forbindelse og produkter, som kan leveres via finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 37. Kommissionen giver samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om disse delegerede retsakter senest den 22. april 2014.

▼M6

5. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), kan for deres del ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde overdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at disse organer på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 1, og artikel 209, stk. 2. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.

6. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b) og c), og som har fået overdraget gennemførelsesopgaver, åbner forvaltningskonti i eget navn og på vegne af forvaltningsmyndigheden eller opretter det finansielle instrument som en separat finansieringsblok inden for institutionen. I tilfælde af en separat finansieringsblok skal der være regnskabsmæssig adskillelse mellem programmidler, der investeres i det finansielle instrument, og de andre midler, der er til rådighed i den institutionen. Aktiverne i disse forvaltningskonti og sådanne separate finansieringsblokke forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og relevante forsigtighedsregler og skal have en passende likviditet.

7. Når et finansielt instrument gennemføres i henhold til stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), fastsættes med forbehold af det finansielle instruments gennemførelsesstruktur vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmer til finansielle instrumenter i finansieringsaftaler i overensstemmelse med bilag IV på følgende niveauer:

▼B

a) hvor det er relevant, mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører holdingfonden, og

b) mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden eller, hvor det er relevant, det organ, der gennemfører holdingfonden, og det organ, der gennemføre det finansielle instrument.

▼M6

8. For finansielle instrumenter, der gennemføres i henhold til stk. 4, første afsnit, litra d), fastsættes vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmer til finansielle instrumenter i et strategidokument udarbejdet i overensstemmelse med bilag IV, som skal behandles af overvågningsudvalget.

▼B

9. Nationale offentlige og private bidrag, herunder, hvor det er relevant, bidrag i form af naturaludelser, jf. artikel 37, stk. 10, kan tilvejebringes på niveau af holdingfonden, på niveau af det finansielle instrument eller på niveau af de endelige modtagere i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

▼M6

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende ensartede betingelser for de detaljerede ordninger for overførsel og forvaltning af programbidrag, der forvaltes af de i stk. 4, første afsnit, og artikel 39a, stk. 5, omhandlede organer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

▼B

*Artikel 39*

**Bidrag fra EFRU og ELFUL til fælles finansielle instrumenter for garantier og securitisation uden loft til fordel for små og mellemstore virksomheder, der implementeres af EIB**

1. I denne artikel forstås ved "gældsfinansiering" lån, leasing eller [bank]garantier.

▼M6

2. Medlemsstaterne kan inden for den i artikel 65, stk. 2, fastsatte støtteperiode anvende EFRU og ELFUL til at yde et finansielt bidrag til de finansielle instrumenter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 38, stk. 1, litra a), og som gennemføres indirekte af Kommissionen sammen med EIB i henhold til finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), og artikel 208, stk. 4, for så vidt angår følgende aktiviteter:

▼B

a) garantier uden loft, der stiller kapitalfrigørelse til rådighed for finansielle formidlere til nye gældsfinansieringsporteføljer til støtteberettigede SMV'er i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, i nærværende forordning

b) securitisation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([1]) af følgende:

   i) eksisterende gældsfinansieringsporteføljer til SMV'er og andre virksomheder med færre end 500 ansatte

   ii) nye gældsfinansieringsporteføljer til SMV'er.

Det finansielle bidrag, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra a) og b), skal bidrage til junior- og/eller mezzanintrancher i de deri omhandlede porteføljer, forudsat at den relevante finansielle formidler bibeholder en tilstrækkelig stor del af risikoen for porteføljerne, som mindst svarer til kravet om bibeholdelse af risiko i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([2]) og i forordning (EU) nr. 575/2013for at sikre en tilstrækkelig afpasning af interesser. I

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

▼B

tilfælde af securitisation i henhold til nærværende stykkes første afsnit, litra b), er den finansielle formidler forpligtet til at tilvejebringe ny gældsfinansiering til støtteberettigede SMV'er i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, i nærværende forordning.

Hver medlemsstat, der agter at deltage i sådanne finansielle instrumenter, skal bidrage med et beløb, der svarer til SMV'ernes gældsfinansieringsbehov i den pågældende medlemsstat og til den skønnede efterspørgsel efter en sådan SMV-gældsfinansiering, under hensyntagen til forhåndsevalueringen i stk. 4,første afsnit, litra a), men som i intet tilfælde må være større end 7 % af tildelingen fra EFRU og ELFUL til medlemsstaten. Det samlede EFRU- og ELFUL-bidrag fra alle deltagende medlemsstater skal være underlagt et globalt loft på 8 500 000 000 EUR (i 2011-priser).

Vurderer Kommissionen i samråd med EIB vurderer, at det samlede minimumsbidrag til instrumentet, der repræsenterer summen af bidragene fra alle deltagende medlemsstater, er utilstrækkeligt, under behørig hensyntagen til den mindste kritiske masse, der er fastlagt i den i stk. 4, første afsnit, litra a), omhandlede forhåndsevaluering, skal gennemførelsen af det finansielle instrument indstilles og bidragene tilbagebetales til medlemsstaterne.

Er medlemsstaten og EIB ikke i stand til at blive enige om betingelserne for finansieringsaftalen, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af programmet, jf. stk. 4, første afsnit, litra b), og omfordele bidraget til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

Er betingelserne for ophør af medlemsstatens bidrag til det instrument, der er etableret i finansieringsaftalen mellem den pågældende medlemsstat og EIB, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), opfyldt, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af programmet, jf. stk. 4, første afsnit, litra b), og omfordele det resterende bidrag til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

Såfremt en medlemsstats deltagelse bringes til ophør, skal medlemsstaten indgive en anmodning om ændring af programmet. Såfremt uudnyttede forpligtelser frigøres, skal de frigjorte forpligtelser igen stilles til rådighed for den pågældende medlemsstat med henblik på omprogrammering til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

3. De SMV'er, der modtager ny gældsfinansiering som et resultat af den nye portefølje, der er opbygget af den finansielle formidler i forbindelse med det i stk. 2 nævnte finansielle instrument, skal betragtes som de endelige modtagere af EFRU's og ELFUL's bidrag til det pågældende finansielle instrument.

4. Det finansielle bidrag, jf. stk. 2, skal opfylde følgende betingelser:

▼M6

a) uanset artikel 37, stk. 2, skal det være baseret på en forhåndsvurdering på EU-plan foretaget af EIB og Kommissionen eller, når der foreligger nyere data, på en forhåndsevaluering på EU-plan, nationalt plan eller regionalt plan.

Forhåndsvurderingen skal bygge på tilgængelige datakilder vedrørende bankers gældsfinansiering og SMV'er og bl.a. omfatte en analyse af SMV'ers finansieringsbehov på det relevante plan, SMV'ers finansieringsvilkår og -behov samt en angivelse af SMV-finansieringsgabet, en profil af SMV-sektorens økonomiske og finansielle situation på det relevante plan, den mindste kritiske masse af samlede bidrag, en oversigt over skønnede totale lånevolumener frembragt af sådanne bidrag og den opnåede merværdi

b) det skal stilles til rådighed af hver deltagende medlemsstat som en del af en særskilt prioritetsakse inden for et program for EFRU-bidrags vedkommende eller som del af et enkelt dedikeret nationalt program pr. finansielt bidrag fra EFRU og ELFUL til støtte for det tematiske mål i artikel 9, stk. 1, nr. 3)

▼B

c) det skal være underlagt betingelserne i en finansieringsaftale indgået mellem hver deltagende medlemsstat og EIB, omfattende bl.a.:

i) EIB's opgaver og forpligtelser, herunder betaling

ii) den minimumsgearingsgrad, der skal være nået ved klart definerede delmål inden for den i artikel 65, stk. 2, angivne støttelsesberettigelsesperiode

iii) betingelserne for den nye gældsfinansiering

iv) bestemmelser vedrørende ikke-støtteberettigede aktiviteter og udelukkelseskriterier

v) forfaldsplanen for betalinger

vi) bøder i tilfælde af, at de finansielle formidlere misligholder deres forpligtelser

vii) udvælgelse af finansielle formidlere

viii) overvågning, rapportering og revision

ix) synlighed

x) betingelser for opsigelse af aftalen.

Med henblik på gennemførelsen af instrumentet indgår EIB aftaler med udvalgte finansielle formidlere

d) i tilfælde af, at finansieringsaftalen, jf. litra c), ikke er indgået senest seks måneder efter vedtagelsen af programmet, jf. litra b), har medlemsstaten ret til at omfordele sådanne bidrag til andre programmer og prioriteter i overensstemmelse med kravene om tematisk koncentration.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt som fastlægger modellen for finansieringsaftalen som omhandlet i første afsnit, litra c). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 150, stk. 3.

▼B

5. Der skal i hver deltagende medlemsstat ved hvert af de delmål, der er fastsat i finansieringsaftalen, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), opnås en minimumsgearingsgrad beregnet som forholdet mellem den nye gældsfinansiering til støtteberettigede SMV'er, der skal tilvejebringes af de finansielle formidlere, og det tilsvarende EFRU- og ELFUL-bidrag fra den pågældende medlemsstat til de finansielle instrumenter. En sådan minimumsgearingsgrad kan variere mellem de deltagende medlemsstater.

I tilfælde af, at den finansielle formidler ikke opnår den minimumsgearingsgrad, der er fastsat i finansieringsaftalen, jf. stk. 4, første afsnit, litra c), skal den være kontraktligt forpligtet til at betale bøder til den deltagende medlemsstat i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er fastsat i finansieringsaftalen.

Hverken de udstedte garantier eller de relevante securitisationstransaktioner berøres af den finansielle formidlers manglende opnåelse af den minimumsgearingsgrad, der er fastsat i finansieringsaftalen.

6. Uanset artikel 38, stk. 2, første afsnit, kan finansielle bidrag, jf. nærværende artikels stk. 2, indsættes på særskilte konti for hver medlemsstat eller, hvis to eller flere deltagende medlemsstater giver deres samtykke, på en fælles konto, der dækker alle sådanne medlemsstater og anvendes i overensstemmelse med de specifikke mål for de programmer, hvorfra bidragene stammer.

▼M6

7. Uanset artikel 41, stk. 1 og 2, for så vidt angår de finansielle bidrag, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, skal medlemsstatens betalingsansøgning til Kommissionen være baseret på 100 % af de beløb, der skal betales af medlemsstaten til EIB i overensstemmelse med den forfaldsplan, der er defineret i finansieringsaftalen omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra c). Sådanne betalingsansøgninger skal være baseret på de beløb, EIB har anmodet om, som skønnes nødvendige til dækning af forpligtelser til aftaler om kaution eller securitisationstransaktioner, der skal indgås inden for de tre følgende måneder. Betalinger fra medlemsstaterne til EIB skal foretages hurtigst muligt, og under alle omstændigheder inden forpligtelserne indgås af EIB.

8. Ved programmets afslutning udgør de i artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra a) og b), omhandlede støtteberettigede udgifter det samlede beløb, som programmet har bidraget til det finansielle instrument til dækning af følgende:

a) for så vidt angår aktiviteterne omhandlet i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra a), de i artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede midler

b) for så vidt angår aktiviteterne omhandlet i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra b), det samlede beløb af den nye gældsfinansiering opnået gennem securitisationstransaktioner, der udbetales til støtteberettigede SMV'er eller kommer dem til gavn inden for den støtteperiode, der er fastsat i artikel 65, stk. 2.

▼B

9. Med henblik på artikel 44 og 45 anses uudnyttede garantier og beløb, der inddrives i forbindelse med henholdsvis garantier uden loft og securitisationstransaktioner, for indtægter, der tilbagebetales til de

▼B

finansielle instrumenter. Ved afviklingen af de finansielle instrumenter skal nettoprovenuet herfra, efter fradrag af omkostninger, gebyrer og betaling af skyldige beløb til kreditorer med forrang for EFRU og ELFUL, tilbagebetales til de relevante medlemsstater i forhold til deres bidrag til det finansielle instrument.

10. Den i artikel 46, stk. 1, nævnte rapport skal omfatte følgende yderligere elementer:

a) det samlede støttebeløb fra EFRU og ELFUL, der er betalt til det finansielle instrument vedrørende garantier uden loft eller securitisationstransaktioner, opdelt efter program og prioritet eller foranstaltning

b) de fremskridt, der er gjort i forbindelse med opbygningen af den nye gældsfinansiering i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, for støtteberettigede SMV'er.

11. Uanset artikel 93, stk. 1, kan midlerne til instrumenter under nærværende artikels stk. 2 anvendes med henblik på tilvejebringelse af ny SMV-gældsfinansiering på hele medlemsstatens område, uden hensyn til regionskategorier, medmindre andet er fastsat i finansieringsaftalen i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra c).

12. Artikel 70 finder ikke anvendelse på programmer, der er oprettet for at gennemføre finansielle instrumenter i henhold til denne artikel.

▼M6

*Artikel 39a*

**Bidrag fra ESI-fondene til finansielle instrumenter, der kombinerer sådanne bidrag med EIB's finansielle produkter inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer**

1. Forvaltningsmyndigheder kan for at tiltrække yderligere investeringer fra den private sektor anvende ESI-fondene til at yde et bidrag til de finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), forudsat at det bidrager til at opnå ESI-fondenes mål og Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

2. Det i stk. 1 omhandlede bidrag må ikke overstige 25 % af den samlede støtte, der ydes til endelige modtagere. I de i artikel 120, stk. 3, første afsnit, litra b), omhandlede mindre udviklede regioner kan det finansielle bidrag, når det er behørigt begrundet i de vurderinger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, eller i nærværendes artikels stk. 3, udgøre over 25 %, men ikke over 40 %. Den i nærværende stykke omhandlede samlede støtte omfatter de samlede beløb, der til endelige modtagere er ydet i nye lån og garanterede lån samt i egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer. De i nærværende stykke omhandlede garanterede lån tages kun i betragtning i det omfang, der afsættes midler fra ESI-fondene til garantiaftaler, der er beregnet på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering af et multiplum af nye lån.

▼**M6**

3. Uanset artikel 37, stk. 2, kan bidrag efter nærværende artikels stk. 1 baseres på en indledende vurdering, herunder en due diligence-vurdering, som EIB har foretaget med henblik på sit bidrag til det finansielle produkt inden for rammerne af EFSI.

4. Forvaltningsmyndighedernes rapportering efter artikel 46 om transaktioner med finansielle instrumenter gennemført i medfør af nærværende artikel baseres på de oplysninger, EIB råder over med henblik på sin rapportering i henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2015/1017, suppleret med de yderligere oplysninger, der kræves efter artikel 46, stk. 2. Kravene i nærværende stykke skal give mulighed for ensartede rapporteringsbetingelser i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 46, stk. 3.

5. Når forvaltningsmyndigheden bidrager til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), kan den

a) investere kapital i en eksisterende eller nyoprettet juridisk enhed, hvis særlige formål er at investere i endelige modtagervirksomheder i overensstemmelse med målene for de respektive ESI-fonde, og som varetager gennemførelsesopgaverne

b) overdrage gennemførelsesopgaverne i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra b) og c).

Det organ, der har fået overdraget gennemførelsesopgaverne, som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b), åbner enten en forvaltningskonto i eget navn og på vegne af forvaltningsmyndigheden eller opretter en separat finansieringsblok til programbidrag inden for institutionen. I tilfælde af en separat finansieringsblok skal der være regnskabsmæssig adskillelse mellem programmidler, der investeres i det finansielle instrument, og de andre midler, der er til rådighed i institutionen. Aktiverne på forvaltningskontiene og i sådanne separate finansieringsblokke forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og de relevante forsigtighedsregler og skal have en passende likviditet.

Med henblik på nærværende artikel kan et finansielt instrument også tage form af eller indgå i en investeringsplatform i overensstemmelse med artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) 2015/1017, forudsat at investeringsplatformen er oprettet som et special purpose vehicle eller en forvaltningskonto.

6. Ved gennemførelsen af finansielle instrumenter efter nærværende forordnings artikel 38, stk. 1, litra c), skal de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede organer sikre overholdelsen af de relevante regler og af kravene i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3.

7. Senest den 3. november 2018 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende supplering af denne forordning ved at fastlægge yderligere specifikke regler om funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, udvælgelseskriterier i den forbindelse og produkter, som kan leveres via finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, litra c).

▼**M6**

8. De i stk. 5 omhandlede organer kan ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde videreoverdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at sådanne organer på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 1, og artikel 209, stk. 2. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.

9. Når forvaltningsmyndigheder med henblik på gennemførelsen af finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), bidrager med programmidler fra ESI-fondene til et eksisterende instrument, hvis fondsforvalter allerede er udvalgt af EIB, en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær, eller en offentligt ejet bank eller institution, som er oprettet som en juridisk enhed, der udøver finansielle aktiviteter på et erhvervsmæssigt grundlag, og som opfylder betingelserne i artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra b) nr. iii), skal de overdrage gennemførelsesopgaverne til denne fondsforvalter gennem tildeling af en direkte kontrakt.

10. Uanset artikel 41, stk. 1 og 2, skal indgivelsen af ansøgninger om mellemliggende betalinger i forbindelse med bidrag til finansielle instrumenter efter nærværende artikels stk. 9 afpasses efter den betalingsplan, der er fastsat i finansieringsaftalen. Den i nærværende stykkes første punktum omhandlede betalingsplan skal svare til den betalingsplan, der er fastlagt for det finansielle instruments andre investorer.

11. Vilkårene og betingelserne for ydelse af bidrag efter artikel 38, stk. 1, litra c), fastsættes i finansieringsaftaler i overensstemmelse med bilag IV på følgende niveauer:

a) hvor det er relevant, mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører holdingfonden

b) mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden eller, hvor det er relevant, det organ, der gennemfører holdingfonden, og det organ, der gennemfører det finansielle instrument.

12. For bidrag efter stk. 1 til investeringsplatforme, der modtager bidrag fra instrumenter oprettet på EU-plan, skal overensstemmelsen med statsstøttereglerne sikres i overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 2, første afsnit, litra c).

13. For de i artikel 38, stk. 1, litra c), omhandlede finansielle instrumenter i form af garantiinstrumenter kan medlemsstaterne beslutte, at ESI-fondene, hvis det er relevant, bidrager til forskellige trancher af låneporteføljer, der også er garanteret under EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017.

14. For EFRU's, ESF's, Samhørighedsfondens og EHFF's vedkommende kan der inden for et program oprettes en særskilt prioritet og for ELFUL's vedkommende en særskilt operationstype med en samfinansiering på op til 100 % til støtte for operationer, der gennemføres via finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c).

▼M6

15. Uanset artikel 70 og artikel 93, stk. 1, kan bidrag ydet i henhold til nærværende artikels stk. 1 anvendes til ny låne- og egenkapitalfinansiering på hele en medlemsstats område uden hensyntagen til regionskategorier, medmindre andet er fastsat i finansieringsaftalen.

16. Senest den 31. december 2019 tager Kommissionen anvendelsen af denne artikel op til overvejelse og forelægger, hvor det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

▼B

*Artikel 40*

**Forvaltning og kontrol af finansielle instrumenter**

▼M6

1. De myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 124 og ELFUL-forordningens artikel 65, må ikke foretage verificeringer på stedet i EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, angående de af dem gennemførte finansielle instrumenter.

De udpegede myndigheder skal dog foretage verificeringer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 125, stk. 5, og kontrol i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 i andre organer, der gennemfører de finansielle instrumenter inden for deres respektive medlemsstats jurisdiktion.

EIB og andre finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal ved hver betalingsansøgning fremlægge en kontrolrapport for de udpegede myndigheder. De skal desuden til Kommissionen og de udpegede myndigheder indgive en årlig revisionsberetning udarbejdet af deres eksterne revisorer. Disse indberetningsforpligtelser berører ikke indberetningsforpligtelserne, herunder med hensyn til gennemførelsen af de finansielle instrumenter, som fastsat i denne forordnings artikel 46, stk. 1 og 2.

Kommissionen tillægge beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt vedrørende fastlæggelse af modeller for udarbejdelse af de kontrolrapporter og årlige revisionsberetninger, der er omhandlet i tredje afsnit.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

2. Uden at det berører nærværende forordnings artikel 127 og artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013, må de organer, der har ansvaret for programrevisionen, ikke foretage revisioner hos EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, angående de af dem gennemførte finansielle instrumenter.

De organer, der har ansvaret for programrevisionen, foretager revision af operationer og af forvaltnings- og kontrolsystemer i andre organer, der gennemfører de finansielle instrumenter i deres respektive medlemsstat og hos de endelige modtagere, forudsat at betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

Kommissionen kan gennemføre revisioner i de i stk. 1 omhandlede organer, når den finder det nødvendigt for at opnå rimelig sikkerhed i betragtning af de påviste risici.

▼M6

2a. For så vidt angår finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), og artikel 39, som var fastsat ved en finansieringsaftale undertegnet før den 2. august 2018, finder uanset nærværende artikels stk. 1 og 2 de regler i nærværende artikel, der var gældende på tidspunktet for undertegnelsen af finansieringsaftalen, anvendelse.

▼B

3. De organer, der har ansvaret for at revidere programmerne, må kun foretage revisioner på det endelige modtagerniveau når en eller flere af følgende situationer foreligger:

a) der findes ingen tilgængelig dokumentation på forvaltningsmyndighedsniveau eller på niveauet for de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, der dokumenterer støtten fra det finansielle instrument til de endelige modtagere og, at denne er blevet brugt til de planlagte formål i overensstemmelse med gældende ret

b) der er beviser på, at de dokumenter, som er tilgængelige på forvaltningsmyndighedsniveau eller på niveauet for de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, ikke giver et sandt og retvisende billede af den støtte, der er ydet.

▼M6

4. Senest den 3. november 2018, vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende supplering af denne forordning ved at fastsætte yderligere specifikke regler om forvaltning og kontrol af finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b) og c), de typer af kontroller, der skal foretages af forvaltnings- og revisionsmyndigheder, ordningerne for opbevaring af dokumentation og elementer, der skal godtgøres ved hjælp af dokumentation.

▼B

5. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, skal være ansvarlige for at sikre, at dokumentation er tilgængelig, og må ikke pålægge de endelige modtagere regnskabsopbevaringskrav, der går ud over, hvad der er nødvendigt for at sætte dem i stand til at efterkomme dette ansvar.

▼M6

5a. For operationer indeholdende finansielle instrumenter gælder uanset nærværende forordnings artikel 143, stk. 4, og artikel 56, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013, at bidrag, som i henhold til nærværende forordnings artikel 143, stk. 2, eller artikel 56, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 er blevet annulleret på grund af en enkeltstående uregelmæssighed, kan genanvendes inden for samme operation på følgende betingelser:

a) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos den endelige modtager, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre endelige modtagere inden for samme finansielle instrument

b) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos den finansielle formidler inden for en holdingfond, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre finansielle formidlere.

▼M6

Hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos det organ, der gennemfører holdingfonden, eller hos det organ, der gennemfører finansielle instrumenter, når et finansielt instrument gennemføres gennem en struktur uden en holdingfond, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til den samme operation.

Hvis der foretages en finansiel korrektion på grund af en systembetinget uregelmæssighed, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til nogen operation berørt af den systembetingede korrektion.

▼B

*Artikel 41*

▼C1

**Betalingsansøgninger, der vedrører udgifter til finansielle instrumenter**

▼M6

1. For så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a) og c), og for så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), der gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), indgives der trinvise ansøgninger om mellemliggende betaling, når der er tale om programbidrag, der betales til det finansielle instrument i støtteberettigelsesperioden fastsat i artikel 65, stk. 2, (»støtteberettigelsesperioden«), i overensstemmelse med følgende betingelser:

▼B

►C1 a) størrelsen af det programbidrag, der betales til det finansielle instrument, og som anføres i alle ansøgninger om mellemliggende betalinger indgivet i støtteberettigelsesperioden må ikke overstige 25 % af det samlede beløb af de programbidrag, der er afsat til det finansielle instrument i henhold til den relevante finansieringsaftale, svarende til de udgifter som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d), der forventes at blive betalt i støtteberettigelsesperioden. Ansøgninger om mellemliggende betalinger, der indgives ◄ efter støtteberettigelsesperioden skal omfatte de samlede støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42

►C1 b) alle ansøgninger om mellemliggende betalinger, jf. nærværende stykkes litra a), kan ◄ omfatte op til 25 % af det samlede beløb for den nationale medfinansiering, jf. artikel 38, stk. 9, der forventes udbetalt til det finansielle instrument, eller på samme niveau som endelige modtagere for udgifter inden for betydningen af artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d), i støtteberettigelsesperioden

▼C1

c) efterfølgende ansøgninger om mellemliggende betalinger i støtteberettigelsesperioden kan først indgives:

▼B

►C1 i) for den anden ansøgning om mellemliggende betaling, når mindst 60 % af beløbet i den første ansøgning om mellemliggende betaling er blevet anvendt til støtteberettigede udgifter ◄ som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d)

►C1 ii) for den tredje og efterfølgende ansøgninger om mellemliggende betalinger, når mindst 85 % af beløbene i de foregående ansøgninger om mellemliggende betaling er blevet anvendt til støtteberettigede udgifter ◄ som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d)

▼B

►C1 d) alle ansøgninger om mellemliggende betalinger, der omfatter udgifter vedrørende finansielle instrumenter, skal særskilt oplyse om de samlede programbidrag, der er udbetalt til de finansielle instrumenter, og om de beløb, der er udbetalt som støtteberettigede udgifter ◄ som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), b) og d).

Ved afslutningen af et program skal anmodningen om betaling af den endelige saldo omfatte de samlede støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 42.

▼M6

2. For så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), der gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra d), skal ansøgninger om mellemliggende betaling og om betaling af den endelige saldo omfatte de samlede udbetalinger, forvaltningsmyndigheden har foretaget vedrørende investeringer i endelige modtagere som omhandlet i artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra a) og b).

▼C1

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om reglerne om tilbagetrækning af betalinger til finansielle instrumenter og mulige konsekvenstilpasninger i forbindelse med betalingsansøgninger.

▼B

►C1 4. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommission gennemførelsesretsakter, som fastlægger de modeller, der skal bruges, når der sammen med betalingsansøgninger til Kommissionen forelægges supplerende oplysninger om finansielle instrumenter. ◄ Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

*Artikel 42*

**Støtteberettigede udgifter ved afslutningen**

1. Ved afslutningen af et program udgør de støtteberettigede udgifter til det finansielle instrument det samlede beløb for programbidrag, der faktisk er udbetalt – eller i forbindelse med garantier er indgået forpligtelse for – af det finansielle instrument inden for støtteberettigelsesperioden, som dækker:

a) betalinger til endelige modtagere og i de i artikel 37, stk. 7, nævnte tilfælde betalinger til fordel for endelige modtagere

b) midler afsat til garantiaftaler, hvad enten de er udestående eller allerede er udløbet, som har til formål at imødekomme eventuel garantiudnyttelse i forbindelse med tab, som er beregnet på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering, og som omfatter et samlet beløb for underliggende nye lån eller andre risikobærende instrumenter for nye investeringer i de endelige modtagere

c) kapitaliserede rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer, som skal betales i en periode på højst ti år efter støtteberettigelsesperioden, og som anvendes i kombination med finansielle instrumenter, og som er indbetalt på en spærret konto, der er oprettet specifikt med dette formål, med henblik på faktisk udbetaling efter støtteberettigelsesperioden men for så vidt angår lån eller andre risikobærende instrumenter er udbetalt til investeringer i endelige modtagere i støtteberettigelsesperioden

▼B

d) det finansielle instruments refusion af afholdte forvaltningsomkostninger eller betaling af forvaltningsgebyrer.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149, som fastlægger de specifikke regler vedrørende oprettelse af et system til kapitalisering af de årlige rater vedrørende rentegodtgørelser og tilskud til garantigebyrer, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. I tilfælde af egenkapitalbaserede instrumenter og mikrokreditter kan kapitaliserede forvaltningsomkostninger eller gebyrer, der skal betales for en periode på højst seks år efter støtteberettigelsesperioden, for så vidt angår investeringer i endelige modtagere, der har fundet sted inden for støtteberettigelsesperioden, og som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 44 eller 45, betragtes som støtteberettigede udgifter, når de er indbetalt på en spærret konto, der er oprettet specifikt med dette formål.

▼M6

3. I tilfælde af egenkapitalbaserede instrumenter for de i artikel 37, stk. 4, omhandlede virksomheder for hvilke den i artikel 38, stk. 7, litra b), omhandlede finansieringsaftale blev undertegnet inden den 31. december 2018, og som ved udgangen af støtteberettigelsesperioden havde investeret mindst 55 % af de programmidler, der var afsat i den relevante finansieringsaftale, kan et begrænset antal betalinger for investeringer i endelige modtagere, der skal foretages for en periode på højst fire år efter afslutningen af støtteberettigelsesperioden, betragtes som støtteberettigede udgifter, når de indbetales på en spærret konto oprettet specielt til dette formål, forudsat at statsstøttereglerne overholdes, og at alle de nedenstående betingelser er opfyldt.

▼B

Det beløb, der indbetales på den spærrede konto:

a) må udelukkende anvendes til opfølgende investeringer i endelige modtagere, der har modtaget indledende egenkapitalinvesteringer fra det finansielle instrument inden for den støtteberettigede periode, som stadig er helt eller delvist udestående

b) må udelukkende anvendes til opfølgende investeringer i overensstemmelse med markedsbaserede standarder og markedsbaserede kontraktlige ordninger og begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at stimulere den private sektors medinvestering, og samtidig sikre målvirksomhederne kontinuitet i finansieringen, så både offentlige og private investorer kan drage fordel af investeringerne

c) må ikke overstige 20 % af det i stk. 1,første afsnit, litra a), nævnte egenkapitalbaserede instruments støtteberettigede udgifter, som er det loft, som kapitalmidler og renter, der tilbageføres til det egenkapitalbaserede instrument i støtteberettigelsesperioden, skal trækkes fra.

Eventuelle beløb, der indbetales på den spærrede konto, og som ikke anvendes til investeringer i endelige modtagere, der betales i den i først afsnit omhandlede periode, skal anvendes i overensstemmelse med artikel 45.

►C1 4. De støtteberettigede udgifter, der oplyses i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, må ikke overstige ◄ summen af:

▼B

►C1 a) den samlede støtte fra ESI-fondene, der er udbetalt med henblik på stk. 1, 2 og 3, ◄ og

b) den modsvarende nationale medfinansiering.

▼M6

5. Opkræver det organ, der gennemfører holdingfonden, eller de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, jf. artikel 38, stk. 1, litra c), og artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), forvaltningsomkostninger og -gebyrer som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra d), og stk. 2, må de ikke overstige de tærskler, der fastsættes i den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6. Idet forvaltningsomkostningerne omfatter direkte eller indirekte omkostningsposter, der refunderes ved forelæggelse af udgiftsbilag, skal forvaltningsgebyrer være relateret til en aftalt pris for leverede tjenesteydelser fastsat via en konkurrencepræget markedsproces, hvor det er relevant. Forvaltningsomkostninger og -gebyrer skal være baseret på en resultatbaseret beregningsmetode.

▼B

Forvaltningsomkostninger og -gebyrer kan omfatte stiftelsesomkostninger. Hvis stiftelsesomkostningerne eller en del heraf opkræves af de endelige modtagere, må de ikke angives som støtteberettigede udgifter.

Forvaltningsomkostninger og -gebyrer, herunder i forbindelse med forberedende arbejde med det finansielle instrument før undertegnelsen af den relevante finansieringsaftale, er støtteberettigede fra datoen for undertegnelse af den relevante finansieringsaftale.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om fastsættelse af de specifikke regler for kriterierne for beregning af forvaltningsomkostninger og -gebyrer på grundlag af resultater og de gældende tærskler samt regler om godtgørelse af kapitaliserede forvaltningsomkostninger og gebyrer for egenkapitalbaserede instrumenter og mikrokreditter.

*Artikel 43*

**Renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter**

1. Støtte fra ESI-fondene udbetalt til finansielle instrumenter skal placeres på rentebærende konti i finansielle institutioner i medlemsstaterne og skal investeres midlertidigt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning.

►C1 2. Renter og anden indtjening, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene udbetalt til finansielle instrumenter, anvendes til de samme formål, herunder godtgørelse af afholdte forvaltningsomkostninger eller betaling af forvaltningsgebyrer under det finansielle instrument i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra d), og i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2 og 3, som den oprindelige støtte fra ESI- fondene, enten inden for samme finansielle instrument eller, efter afviklingen af det finansielle instrument, inden for andre finansielle instrumenter eller støtteformer ◄ i overensstemmelse med de specifikke mål i henhold til en prioritet frem til støtteberettigelsesperiodens ophør.

▼B

3. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der føres passende registre over brugen af renter og anden indtjening.

▼M6

*Artikel 43a*

**Differentieret behandling af investorer**

1. Støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter investeret i endelige modtagere og indtægter og anden indtjening eller afkast såsom renter, garantigebyrer, dividende, kapitalgevinster eller enhver anden indtægt af disse investeringer, der kan henføres til støtten fra ESI-fondene, kan anvendes til differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, og af EIB i forbindelse med brug af EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017. En sådan differentieret behandling skal være begrundet i behovet for at tiltrække privat medfinansiering og mobilisere offentlig finansiering.

2. De vurderinger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, og artikel 39a, stk. 3, omfatter, hvor det er relevant, en vurdering af behovet for og omfanget af differentieret behandling som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og/eller en beskrivelse af de mekanismer, der anvendes til at fastslå behovet for og omfanget af en sådan differentieret behandling.

3. Den differentierede behandling må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe de incitamenter, der kan tiltrække privat medfinansiering. Den må ikke føre til overkompensering af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, eller EIB i forbindelse med brug af EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017. Afstemning af de implicerede interesser skal sikres ved en passende risiko- og gevinstdeling.

4. Differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, berører ikke Unionens statsstøtteregler.

▼B

*Artikel 44*

**Genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene indtil støtteberettigelsesperiodens ophør**

▼M6

1. Uden at dette berører artikel 43a, kan midler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer eller fra frigørelsen af midler afsat til garantiaftaler, herunder kapitaltilbagebetalinger og -indtjening samt andre indtægter eller afkast såsom renter, garantigebyrer, udbytte, kapitalgevinster eller anden indkomst fra investeringer, og som kan henføres til støtten fra ESI-fondene, genanvendes til følgende formål op til de nødvendige beløb og i den rækkefølge, der er aftalt i de relevante finansieringsaftaler:

a) yderligere investeringer gennem samme eller andre finansielle instrumenter i overensstemmelse med de specifikke mål under en prioritet

b) hvor det er relevant, til dækning af en eventuel formindskelse af det nominelle beløb af ESI-fondenes bidrag til det finansielle instrument som følge af negativ rente, hvis en sådan formindskelse er sket til trods for en aktiv likviditetsforvaltning i de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter

▼M6

c) hvor det er relevant, refusion af afholdte forvaltningsomkostninger og betaling af forvaltningsgebyrer for det finansielle instrument.

▼C1

2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der føres passende registre over genanvendelsen af de midler, der er omhandlet i stk. 1.

▼B

*Artikel 45*

**►C1 Genanvendelse af midler efter støtteberettigelsesperiodens ophør**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de midler, der betales tilbage til finansielle instrumenter, herunder kapitaltilbagebetalinger og indtjening og andre indtægter eller afkast, som er genereret i en periode på mindst otte år efter støtteberettigelsesperiodens ophør, som kan henføres til støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 37, genanvendes i overensstemmelse med målene for programmet eller programmerne, ◄ enten inden for det samme finansielle instrument eller, når disse midler ikke længere findes i det finansielle instrument, inden for andre finansielle instrumenter, i begge tilfælde forudsat, at en vurdering af markedsvilkårene viser, at der fortsat er behov for sådanne investeringer, eller i andre støtteformer.

*Artikel 46*

**Rapport om gennemførelsen af finansielle instrumenter**

1. Som et bilag til den årlige gennemførelsesrapport sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en særlig rapport, der dækker de operationer, som omfatter finansielle instrumenter.

2. Den særlige rapport, der er nævnt i stk. 1, skal for hvert finansielt instrument omfatte følgende oplysninger:

a) identifikation af programmet og den prioritet eller foranstaltning, hvorfra der ydes støtte fra ESI-fondene

b) beskrivelse af det finansielle instrument og gennemførelsesordningerne

▼M6

c) identifikation af de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, og de organer, som gennemfører holdingfonde, hvor det er relevant, som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), b) og c)

▼B

d) samlet programbidragsbeløb pr. prioritet eller foranstaltning, der er betalt til det finansielle instrument

▼B

e) samlet støttebeløb, der er udbetalt til de endelige modtagere eller til fordel for endelige modtagere eller afsat til garantier af det finansielle instrument til investeringer i de endelige modtagere samt påløbne forvaltningsomkostninger eller betalte forvaltningsgebyrer pr. program og prioritet eller foranstaltning

f) resultaterne af det finansielle instrument, herunder fremskridt i forbindelse med oprettelsen og udvælgelse af organer, der gennemfører det finansielle instrument, herunder det organ, som gennemfører en holdingfond

▼M6

g) rente og anden indtjening, som genereres med støtte fra ESI-fondene til det finansielle instrument og programmidler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer, som omhandlet i artikel 43 og 44, samt beløb anvendt til differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a

h) fremskridt med opnåelsen af den forventede løftestangseffekt af de investeringer, der foretages med det finansielle instrument

▼B

i) værdien af egenkapitalinvesteringer i forhold til de foregående år

j) det finansielle instruments bidrag til at nå indikatorerne for den pågældende prioritet eller foranstaltning.

Det kan vælges kun at medtage oplysningerne i første afsnit, litra h) og j), i bilaget til de årlige gennemførelsesrapporter, der forelægges i 2017 og 2019, og i den endelige gennemførelsesrapport. Overvågningsforpligtelserne i første afsnit, litra a) og j), finder ikke anvendelse for så vidt angår endelige modtagere.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionengennemførelsesretsakter, som fastlægger de modeller, der skal bruges til rapportering vedrørende finansielle instrumenter til Kommissionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

4. Hvert år, første gang i 2016, forelægger Kommissionen senest seks måneder efter fristen for forelæggelse af de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 111, stk. 1, for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, artikel 75 i ELFUL-forordningen for ELFUL og de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler for EHFF, sammenfatninger af dataene om fremskridtet i forbindelse med finansieringen og gennemførelsen af de finansielle instrumenter, som forvaltningsmyndighederne sender i overensstemmelse med nærværende artikel. Disse sammenfatninger forelægges Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres.

▼B

AFSNIT V

**OVERVÅGNING OG EVALUERING**

*KAPITEL I*

***Overvågning***

Afdeling I

**Overvågning af programmer**

*Artikel 47*

**Overvågningsudvalg**

1. Senest tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om kommissionsafgørelsen om vedtagelse af et program, nedsætter medlemsstaten et udvalg i overensstemmelse med dens institutionelle, retlige og finansielle rammer, der skal overvåge programmet efter aftale med forvaltningsmyndigheden ("overvågningsudvalget").

En medlemsstat kan nedsætte et enkelt overvågningsudvalg til at dække mere end ét program, der medfinansieres af ESI-fondene.

2. Hvert overvågningsudvalg udarbejder og vedtager selv sin forretningsorden i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle rammer.

3. Overvågningsudvalget for et program under målet om europæisk territorialt samarbejde nedsættes af de medlemsstater, der deltager i samarbejdsprogrammet, og af tredjelande, såfremt de har accepteret invitationen til at deltage i samarbejdsprogrammet, efter aftale med forvaltningsmyndigheden senest tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om afgørelsen om godkendelse af samarbejdsprogrammet, et. Overvågningsudvalget udarbejder og vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 48*

**Overvågningsudvalgets sammensætning**

1. Sammensætningen af overvågningsudvalget fastsættes af medlemsstaten, forudsat at overvågningsudvalget er sammensat af repræsentanter for de relevante myndigheder i medlemsstaten, eventuelle bemyndigede organer og repræsentanter for de i artikel 5 omhandlede partnere. Repræsentanter for partnerne udpeges af de enkelte partnere til at deltage i overvågningsudvalget via gennemsigtige processer. Hvert medlem af Overvågningsudvalget kan have stemmeret.

Sammensætningen af overvågningsudvalget for et program under målet om europæisk territorialt samarbejde aftales af de deltagende medlemsstater i programmet og, af tredjelande, såfremt de har accepteret opfordringen til at deltage i samarbejdsprogrammet. Overvågningsudvalget skal have deltagelse af relevante repræsentanter for de pågældende medlemsstaterne og tredjelande. Overvågningsudvalget kan omfatte repræsentanter fra den EGTS, som gennemfører aktiviteter i forbindelse med programmet inden for programområdet.

▼B

2. Listen over medlemmerne af overvågningsudvalget offentliggøres.

3. Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

4. Hvis EIB bidrager til et program, kan den deltage i arbejdet i overvågningsudvalget med rådgivende funktion.

5. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

*Artikel 49*

**Overvågningsudvalgets funktioner**

1. Overvågningsudvalget mødes mindst én gang om året og behandler gennemførelsen af programmet og fremskridt med hensyn til realisering af målene. I denne sammenhæng tager udvalget hensyn til de finansielle data, de fælles og de programspecifikke indikatorer, herunder ændringer i værdien af resultatindikatorer og fremskridt hen imod kvantificerede målværdier, og delmål fastlagt i resultatrammen, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, og, hvor det er relevant, resultater af kvalitative analyser.

2. Overvågningsudvalget undersøger alle faktorer, der påvirker programmets resultater, herunder konklusionerne af resultatgennemgangen.

3. Overvågningsudvalget høres og afgiver, såfremt det anser det for at være hensigtsmæssigt, en udtalelse om eventuelle ændringer af programmet, som foreslås af forvaltningsmyndigheden.

▼M6

4. Overvågningsudvalget kan fremsætte bemærkninger til forvaltningsmyndigheden vedrørende gennemførelsen og evalueringen af programmet, herunder foranstaltninger med henblik på at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne. Det kan også fremsætte bemærkninger om synligheden af støtte fra ESI-fondene og om at øge bevidstheden om resultaterne af sådan støtte. Det overvåger foranstaltninger, der er truffet som resultat af dets bemærkninger.

▼B

*Artikel 50*

**Gennemførelsesrapporter**

1. Fra 2016 til og med 2023 forelægger hver medlemsstat Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af programmet i det foregående finansår. Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en endelig rapport om gennemførelsen af programmet for så vidt angår EFRU, ESF og Samhørighedsfonden og en årlig gennemførelsesrapport for så vidt angår ELFUL og EHFF inden den frist, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger.

▼B

2. De årlige rapporter skal indeholde vigtige oplysninger om gennemførelsen af programmet og dets prioriteter med henvisning til de finansielle data, fælles og programspecifikke indikatorer og kvantificerede målværdier, herunder ændringer i værdien af resultatindikatorer, og, hvor det er relevant, begyndende med den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2017, de delmål, der er fastlagt i resultatrammen. ►C1 De fremlagte data skal referere til værdier for indikatorer for fuldt gennemførte operationer samt for udvalgte operationer, i det omfang dette er muligt under hensyn til operationernes gennemførelsesstadium. De skal desuden beskrive en sammenfatning af resultaterne af alle de vurderinger af programmet, som er blevet tilgængelige i løbet af det foregående finansår, eventuelle faktorer, der påvirker programmets resultat, samt de foranstaltninger, der er truffet. ◄ Den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2016, kan ligeledes, hvor der er relevant, indeholde foranstaltninger til opfyldelse af forhåndsbetingelser.

3. Uanset stk. 2 kan særlige regler vedrørende de data, der skal fremlægges for ESF, fastsættes i ESF-forordningen.

4. Den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2017, skal indeholde og vurdere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, og fremskridt med hensyn til at nå programmets mål, herunder ESI-fondenes bidrag til ændringer i værdien af resultatindikatorer, når der foreligger dokumentation fra relevante evalueringer. Denne årlige gennemførelsesrapport skal beskrive de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde de forhåndsbetingelser, der ikke er opfyldt på tidspunktet for vedtagelsen af programmerne. Den skal endvidere vurdere gennemførelsen af foranstaltningerne med henblik på at tage hensyn til principperne i artikel 7 og 8 samt den rolle, som partnerne, jf. artikel 5, spiller i gennemførelsen af programmet, og rapportere om den støtte, der er anvendt til målene vedrørende klimaforandringer.

►C1 5. Den årlige gennemførelsesrapport, der skal forelægges i 2019, og den endelige gennemførelsesrapport for ESI-fondene skal, ud over de oplysninger og den vurdering, der er omhandlet i stk. 2 og 4, indeholde oplysninger om ◄ og vurdere fremskridtene med hensyn til at nå programmets mål og dets bidrag til virkeliggørelse af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

6. For at blive betragtet som tilfredsstillende, skal de i stk. 1-5 omhandlede årlige gennemførelsesrapporter indeholde alle de oplysninger, der kræves i de nævnte stykker og i de fondsspecifikke regler.

Senest 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport underretter Kommissionen medlemsstaten, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende; i modsat fald betragtes den som tilfredsstillende.

7. Kommissionen behandler den årlige og endelige gennemførelsesrapport og underretter medlemsstaten om sine bemærkninger senest to måneder efter datoen for modtagelsen af den årlige gennemførelsesrapport og senest fem måneder efter datoen for modtagelsen af den endelige gennemførelsesrapport. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden disse frister, anses rapporterne for at være godkendt.

▼B

8. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til forvaltningsmyndigheden vedrørende emner, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af programmet. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, tilvejebringer forvaltningsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med hensyn til disse bemærkninger og underretter, hvor det er relevant, Kommissionen inden tre måneder om de foranstaltninger, der er truffet.

9. De årlige og endelige gennemførelsesrapporter samt et sammendrag af deres indhold til borgerne gøres offentligt tilgængeligt.

*Artikel 51*

**Årligt statusmøde**

▼M6

1. Der afholdes hvert år fra 2016 til og med 2023 et årligt statusmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at behandle resultaterne af hvert program under hensyntagen til den årlige gennemførelsesrapport og Kommissionens bemærkninger, hvor det er relevant. Mødet skal også gennemgå programmets kommunikations- og informationsaktiviteter, navnlig resultaterne og effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet for at informere offentligheden om resultaterne og merværdien af støtten fra ESI-fondene.

▼B

►C1 2. Det årlige statusmøde kan dække mere end ét program. I 2017 og 2019 skal det årlige statusmøde omfatte alle programmer i medlemsstaten ◄ og også tage hensyn til de gennemførelsesrapporter, der er forelagt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 52 i de pågældende år.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaten og Kommissionen aftale ikke at afholde et årligt statusmøde for et program i andre år end 2017 og 2019.

4. De årlige statusmøder ledes af Kommissionen eller af medlemsstaten og Kommissionen i fællesskab, hvis medlemsstaten anmoder herom.

5. Medlemsstaterne sikrer en passende opfølgning på bemærkninger fra Kommissionen efter det årlige statusmøde vedrørende spørgsmål, som i væsentlig grad påvirker gennemførelsen af programmet og, hvor det er hensigtsmæssigt, underretter inden for tre måneder Kommissionen om de trufne foranstaltninger.

Afdeling II

**Strategiske fremskridt**

*Artikel 52*

**Statusrapport**

1. Senest den 31. august 2017 og den 31. august 2019 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en statusrapport om gennemførelsen af partnerskabsaftalen henholdsvis pr. 31. december 2016 og 31. december 2018.

▼B

2. Statusrapporten skal indeholde oplysninger om og vurdere:

a) ændringer i udviklingsbehovene i medlemsstaterne siden vedtagelsen af partnerskabsaftalen

b) fremskridt hen imod virkeliggørelse af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt de fondsspecifikke missioner, jf. artikel 4, stk. 1, via bidrag fra ESI-fondene til de valgte temamål, og navnlig hvad angår de delmål, der er fastsat i resultatrammen for hvert enkelt program, og den støtte, der er anvendt til målene vedrørende klimaforandringer

c) hvorvidt de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde de relevante forhåndsbetingelser i partnerskabsaftalen, som ikke var opfyldt på datoen for vedtagelsen af partnerskabsaftalen, er blevet gennemført i overensstemmelse med den fastsatte tidsplan. Dette litra gælder kun for den statusrapport, der skal forelægges i 2017

d) gennemførelsen af mekanismer, der skal sikre koordinering mellem ESI-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter og EIB

e) gennemførelse af den integrerede tilgang til territorial udvikling eller et sammendrag af gennemførelsen af integrerede tilgange, der er baserede på programmerne, herunder fremskridt hen imod virkeliggørelse af prioriterede områder for samarbejde

f) hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er truffet for at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagerne til at forvalte og anvende ESI-fondene

g) de trufne foranstaltninger og fremskridtene i forhold til at reducere den administrative byrde for støttemodtagerne

h) partnernes rolle, jf. artikel 5, i gennemførelsen af partnerskabsaftalen

i) et sammendrag af de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med anvendelsen af de horisontale principper omhandlet i artikel 5, 7 og 8 og politiske mål for gennemførelsen af ESI-fondene.

3. Såfremt Kommissionen senest to måneder efter forelæggelsen af statusrapporten fastslår, at oplysningerne deri er ufuldstændige eller uklare på en måde, der i væsentlig grad berører kvaliteten og troværdigheden af den pågældende vurdering, kan den anmode om yderligere oplysninger fra medlemsstaten på betingelse af at denne anmodning ikke forårsager unødige forsinkelser og at Kommissionen angiver grunde til støtte for den påståede mangel på kvalitet og troværdighed. Medlemsstaten giver Kommissionen de ønskede oplysninger inden for tre måneder og reviderer, hvis det er relevant, statusrapporten i overensstemmelse hermed.

▼B

4. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger den model, som skal anvendes ved forelæggelsen af statusrapporten,. Disse gennemførelsesretakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

*Artikel 53*

**Kommissionens rapport og drøftelse om ESI-fondene**

1. Hvert år med virkning fra 2016 sender Kommissionen en sammenfattende rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget vedrørende ESI-fondenes programmer baseret på medlemsstaternes årlige gennemførelsesrapporter forelagt i henhold til artikel 50 samt en sammenfatning af resultaterne af de tilgængelige programvurderinger. I 2017 og 2019 udgør denne sammenfattende rapport en del af strategirapporten, jf. stk. 2.

2. I 2017 og 2019 udarbejder Kommissionen en strategirapport, der sammenfatter medlemsstaternes statusrapporter, og som den senest henholdsvis den 31. december 2017 og den 31. december 2019 forelægger for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, og disse institutioner opfordres til at holde en drøftelse om denne.

3. Rådet drøfter strategirapporten, navnlig med hensyn til ESI-fondenes bidrag til opnåelsen af EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og opfordres til at komme med bidrag til Det Europæiske Råds forårsmøde.

4. Hvert andet år fra 2018 medtager Kommissionen i sin årlige statusrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde et afsnit, der sammenfatter den seneste af rapporterne i stk. 1 og 2, især hvad angår ESI-fondenes bidrag til fremskridt vedrørende EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

*KAPITEL II*

***Evaluering***

*Artikel 54*

**Generelle bestemmelser**

1. Der foretages evalueringer for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer og for at vurdere deres effektivitet og virkninger. Programmernes virkninger evalueres i lyset af de respektive ESI-fondes målsætninger i forhold til målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og, under hensyn til programmets størrelse, i forhold til BNP og arbejdsløshed i det pågældende programområde, hvor det er relevant.

▼B

2. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for udførelsen af evalueringerne, og sikrer, at der er indført procedurer til at udarbejde og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne, herunder data vedrørende fælles og eventuelle programspecifikke indikatorer.

3. Evalueringen skal foretages af interne eller eksterne eksperter, der er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der har ansvaret for programgennemførelsen. Kommissionen opstiller retningslinjer for, hvordan man foretager evalueringer, umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden.

4. Alle evalueringer gøres offentligt tilgængelige.

*Artikel 55*

**Forhåndsevaluering**

1. Medlemsstaterne foretager forhåndsevalueringer for at forbedre kvaliteten af hvert programs udformning.

2. Forhåndsevalueringer foretages under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af programmerne. De forelægges for Kommissionen samtidig med programmet sammen med et resumé. Der kan i de fondsspecifikke regler fastsættes tærskler, under hvilke forhåndsevalueringen kan kombineres med evalueringen af et andet program.

3. Ved forhåndsevalueringerne bedømmes:

a) bidraget til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til de udvalgte tematiske mål og prioriteter, der tager højde for nationale og regionale behov og udviklingspotentialet samt erfaringer, der er indhøstet fra tidligere programmeringsperioder

b) det foreslåede programs/den foreslåede aktivitets indre sammenhæng og tilknytningen til andre relevante instrumenter

c) sammenhængen mellem tildelingen af budgetmidler og programmets målsætninger

d) sammenhængen mellem de udvalgte tematiske mål, prioriteterne samt programmets modsvarende målsætninger og den fælles strategiske ramme, partnerskabsaftalen og de relevante landespecifikke henstillinger, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og, hvor det er relevant på nationalt plan, det nationale reformprogram

e) om de foreslåede programindikatorer er relevante og klare

f) hvordan de forventede output vil bidrage til resultater

▼B

g) om de kvantificerede målværdier for indikatorer er realistiske for så vidt angår den påtænkte støtte fra ESI-fondene

h) begrundelsen for den foreslåede støtteform

i) om programmet råder over tilstrækkelige menneskelige ressourcer og administrativ forvaltningskapacitet

j) om procedurerne for overvågning af programmet og for indsamling af de data, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige

k) om de delmål, der er udvalgt med henblik på resultatrammer, er formålstjenlige

l) om de planlagte foranstaltninger for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og forhindre forskelsbehandling er tilstrækkelige, især med hensyn til tilgængelighed for handicappede personer

m) om de planlagte foranstaltninger til fremme af bæredygtig udvikling er tilstrækkelige

n) planlagte foranstaltninger til at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne.

4. Når det er relevant, skal forhåndsevalueringerne omfatte kravene til strategisk miljøvurdering, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ([1]), under hensyntagen til behovene for tilpasning til klimaforandringer.

*Artikel 56*

**Evaluering i programmeringsperioden**

1. Forvaltningsmyndigheden eller medlemsstaten udarbejder en evalueringsplan, der kan omfatte mere end ét program. Den forelægges i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der er passende evalueringskapacitet til rådighed.

3. I programmeringsperioden sikrer forvaltningsmyndigheden, at der foretages evalueringer, herunder evalueringer for at vurdere effektiviteten og virkningerne, for hvert program på grundlag af evalueringsplanen, og at hver evaluering er genstand for en passende opfølgning i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Mindst én gang i løbet af programmeringsperioden skal en evaluering vurdere, hvordan støtten fra ESI-fondene har bidraget til målene for hver prioritet. Alle evalueringer gennemgås af overvågningsudvalget og sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen kan på eget initiativ foretage evalueringer af programmer. Den underretter forvaltningsmyndigheden, og resultaterne sendes til forvaltningsmyndigheden og forelægges det pågældende overvågningsudvalg.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

▼M6

_____

▼B

*Artikel 57*

**Efterfølgende evaluering**

1. Efterfølgende evaluering gennemføres af Kommissionen eller af medlemsstaterne i tæt samarbejde med Kommissionen. Ved efterfølgende evalueringer undersøges ESI-fondenes effektivitet og deres bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til målene for denne EU-strategi og i overensstemmelse med de særlige krav, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.

2. De efterfølgende evalueringer skal være afsluttet pr. 31. december 2024.

▼M6

3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på EFRU's og ELFUL's bidrag til de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer.

▼B

4. For hver af ESI-fondene udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2025 en sammenfattende rapport med en beskrivelse af de vigtigste konklusioner af de efterfølgende evalueringer.

AFSNIT VI

**TEKNISK BISTAND**

*Artikel 58*

**Teknisk bistand på initiativ af Kommissionen**

1. På initiativ af Kommissionen kan ESI-fondene finansiere forberedende arbejde, overvågning, administrativ og teknisk bistand, evaluering, revision og kontrol i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af denne forordning.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger kan gennemføres enten direkte af Kommissionen, eller indirekte af andre enheder og personer end medlemsstater i overensstemmelse med ►M6 finansforordningens artikel 154 ◄.

De i første afsnit nævnte foranstaltninger kan navnlig omfatte følgende:

a) bistand til udarbejdelse og vurdering af projekter, også sammen med EIB

b) støtte til øget institutionel kapacitet og opbygning af administrativ kapacitet med henblik på en effektiv forvaltning af ESI-fondene

c) undersøgelser i tilknytning til Kommissionens rapportering om ESI-fondene og til samhørighedsrapporten

d) foranstaltninger vedrørende analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af ESI-fondene samt foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand

▼B

e) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter, vedrørende ESI-fondenes nuværende og fremtidige drift, som, hvis det er hensigtsmæssigt, kan gennemføres af EIB

▼M6

f) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, kommunikationsaktiviteter med særlig fokus på ESI-fondenes resultater og merværdi, bevidstgørelse samt fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer, herunder med tredjelande

▼B

g) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, revision, kontrol og evaluering

h) foranstaltninger til forbedring af evalueringsmetoderne og udvekslingen af oplysninger om evalueringspraksis

i) foranstaltninger vedrørende revision

j) styrkelse af den nationale og regionale kapacitet vedrørende investeringsplanlægning, behovsvurdering, udarbejdelse, udformning og gennemførelse af finansielle instrumenter, fælles handlingsplaner og store projekter, herunder initiativer fælles med EIB

k) formidling af god praksis for at hjælpe medlemsstaterne med at styrke kapaciteten hos de relevante partnere, jf. artikel 5, og deres paraplyorganisationer

▼M3

l) aktioner, der finansieres i henhold til forordning (EU) 2017/825 med henblik på at bidrage til at gennemføre Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

▼M6

Kommissionen skal afsætte mindst 15 % af de ressourcer, der er omhandlet i denne artikel, til at sikre større effektivitet i kommunikationen til offentligheden og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der iværksættes på Kommissionens initiativ, ved at udvide videnbasen om resultater, navnlig gennem en mere effektiv dataindsamling og -formidling, evalueringer og rapportering, og især ved at sætte fokus på ESI-fondenes bidrag til at forbedre borgernes liv og ved at gøre støtten fra ESI-fondene mere synlig samt ved at øge bevidstheden om resultaterne og merværdien af en sådan støtte. Informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger om resultaterne og merværdien af støtte fra ESI-fondene med særligt fokus på aktiviteter skal videreføres efter lukningen af programmer, hvor det er relevant. Sådanne foranstaltninger skal også bidrage til virksomhedskommunikation om Unionens politiske prioriteter, i det omfang de har tilknytning til de generelle mål i denne forordning.

De i denne artikel omhandlede foranstaltninger kan alt efter deres formål finansieres som enten drifts- eller administrationsudgifter.

▼B

2. Kommissionen fremlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter hvert år sine planer for den type aktioner, der vedrører foranstaltningerne i stk. 1, når der forventes et bidrag fra ESI-fondene.

▼B

*Artikel 59*

**Teknisk bistand på initiativ fra medlemsstaterne**

1. På en medlemsstats initiativ kan ESI-fondene yde støtte til forberedende arbejde, forvaltning, overvågning, evaluering, information og kommunikation, netværkssamarbejde, tvistbilæggelse samt kontrol og revision. Medlemsstaterne kan anvende ESI-fondene til at støtte foranstaltninger til reduktion af administrative byrder for støttemodtagerne, herunder elektroniske dataudvekslingssystemer, foranstaltninger til at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagere til at forvalte og anvende disse fonde. ESI-fondene kan også anvendes til at støtte aktioner til at styrke kapaciteten hos relevante partnere i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra e) og til at støtte udveksling af god praksis blandt disse partnere. Foranstaltningerne i nærværende stykke kan omfatte forudgående og efterfølgende programmeringsperioder.

▼M6

1a. Hver ESI-fond kan støtte tekniske bistandsoperationer, der er støtteberettigede under en af de andre ESI-fonde.

▼B

2. De fondsspecifikke regler kan tilføje eller udelukke foranstaltninger, der kan finansieres via den enkelte ESI-fonds tekniske bistand.

▼M6

3. Uden at dette berører stk. 2, kan medlemsstaterne gennemføre de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger gennem direkte tildeling af en kontrakt til:

a) EIB

b) en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær

c) en offentligt ejet bank eller institution som omhandlet i artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra b), nr. iii).

▼B

AFSNIT VII

**ESI-FONDENES FINANSIELLE STØTTE**

*KAPITEL I*

***Støtte fra ESI-fondene***

*Artikel 60*

**Fastlæggelse af medfinansieringssatser**

1. Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et program fastsætter medfinansieringssatsen/erne og den maksimale støtte fra ESI-fondene i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

2. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

▼B

*Artikel 61*

**Operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen**

▼M6

1. Denne artikel finder anvendelse på operationer, der genererer nettoindtægter efter deres afslutning. Med henblik på denne artikel forstås ved »nettoindtægter« kontante tilførsler betalt direkte af brugerne for de varer eller tjenesteydelser, der leveres af operationen, såsom afgifter, der betales direkte af brugerne for brug af infrastruktur, salg eller leje af jord eller bygninger eller betalinger for tjenesteydelser minus eventuelle driftsomkostninger og genanskaffelsesomkostninger i forbindelse med udstyr med kort levetid, der er afholdt i den tilsvarende periode. Besparelser på driftsomkostninger for operationen, med undtagelse af omkostningsbesparelser som følge af gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger, behandles som nettoindtægter, medmindre de opvejes af en tilsvarende reduktion i driftstilskuddene.

▼B

Er hele investeringsudgiften ikke berettiget til medfinansiering, fordeles nettoindtægterne proportionalt på de støtteberettigede og ikke-støtteberettigede dele af investeringsudgiften.

2. De støtteberettigede udgifter til den operation, der skal medfinansieres af ESI-fondene, nedsættes på forhånd under hensyn til operationens potentiale for at skabe nettoindtægter i en specifik referenceperiode, der dækker både gennemførelsen af operationen og perioden efter dens afslutning.

3. Operationens potentielle nettoindtægter fastsættes på forhånd ved hjælp af en af følgende metoder, der er valgt af forvaltningsmyndigheden for en sektor, undersektor eller operationstype:

a) anvendelse af en fast procenttakst for indtægter for den sektor eller undersektor, der er relevant for operationen, jf. bilag V, eller enhver af de delegerede retsakter, der henvises til i andet, tredje og fjerde afsnit

▼M6

aa) anvendelse af en fast procentsats for nettoindtægterne, som en medlemsstat har fastsat for en sektor eller undersektor, der ikke er omfattet af litra a). Før anvendelsen af den faste procentsats skal den ansvarlige revisionsmyndighed verificere, at den er fastsat efter en rimelig, afbalanceret og verificerbar metode baseret på historiske data eller objektive kriterier

▼B

b) beregning af diskonteret nettoindtægt fra operationen under hensyn til den referenceperiode, der er relevant for den sektor eller undersektor, som operationen finder anvendelse i, den rentabilitet, der normalt forventes af den pågældende investeringskategori, anvendelsen af forureneren betaler-princippet og eventuelt rimelighedsbetragtninger i tilknytning til den pågældende medlemsstats eller regions relative velstand.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 i behørigt begrundede tilfælde med henblik på at ændre bilag V ved at foretage justeringer af de faste takster, der er fastsat deri, under hensyn til historiske data, potentialet for omkostningsdækning og forureneren betaler-princippet, hvor det er relevant.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om fastlæggelse af faste takster for sektorer eller undersektorer inden for ikt, forskning, udvikling og innovation og energieffektivitet. Kommissionen giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om de delegerede retsakter senest den 30. juni 2015.

▼B

Endvidere tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 i behørigt begrundede tilfælde med henblik på at tilføje sektorer eller undersektorer, herunder undersektorer til sektorer i bilag V, der hører ind under de tematiske mål i artikel 9, stk. 1, og støttes af ESI-fondene.

Anvendes den i første afsnit, litra a), nævnte metode, betragtes alle de nettoindtægter, der genereres under gennemførelsen og efter afslutningen af operationen, som medregnet ved anvendelsen af den faste takst og fratrækkes derfor ikke efterfølgende de støtteberettigede udgifter til operationen.

Såfremt der er fastlagt en fast takst for en ny sektor eller undersektor gennem vedtagelse af en delegeret retsakt i overensstemmelse med tredje og fjerde afsnit, kan en forvaltningsmyndighed vælge at anvende metoden i første afsnit, litra a), til nye operationer i forbindelse med den pågældende sektor eller undersektor.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149, som fastlægger metoden i første afsnit, litra b).Anvendes denne metode, fratrækkes de nettoindtægter, der genereres under gennemførelsen af operationen, som stammer fra indtægtskilder, der ikke er taget højde for ved fastlæggelse af operationens potentielle nettoindtægt, fra de støtteberettigede udgifter til operationen senest ved den endelige betalingsanmodning, som forelægges af støttemodtageren.

►C1 4. Den metode, som anvendes til at fratrække nettoindtægterne fra udgifterne til den operation, som er omfattet af den betalingsansøgning, som forelægges Kommissionen, fastlægges ◄ i overensstemmelse med nationale regler.

▼M6

5. Som et alternativ til anvendelse af metoderne i stk. 3 kan den maksimale medfinansieringssats omhandlet i artikel 60, stk. 1, på anmodning af en medlemsstat reduceres for en prioritet eller foranstaltning, under hvilken alle støttede operationer kan anvende en ensartet fast takst i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, litra a). Reduktionen må ikke være mindre end det beløb, der beregnes ved at gange den maksimale EU-medfinansieringssats, som finder anvendelse i henhold til de fondsspecifikke regler, med den i nævnte litra omhandlede relevante faste takst.

▼B

6. Såfremt det ikke er objektivt muligt at bestemme indtægterne på forhånd i henhold til en af metoderne i stk. 3 eller 5, trækkes de nettoindtægter, der er genereret i de første tre år efter en operations afslutning eller ved den frist for indlevering af dokumenter med henblik på programafslutning, der er fastsat i de fondsspecifikke regler, alt efter hvad der kommer først, fra de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen.

7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på:

a) operationer eller dele af operationer, der alene støttes af ESF

b) operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter inden anvendelsen af stk. 1-6 ikke overstiger 1 000 000 EUR

c) tilbagebetalingspligtig bistand, der er omfattet af en forpligtelse til fuld tilbagebetaling, og priser

d) teknisk bistand

▼B

e) støtte til eller fra finansielle instrumenter

f) operationer, for hvilke den offentlige støtte tager form af faste beløb eller enhedsomkostninger med standardsatser

g) operationer, som gennemføres under en fælles handlingsplan

▼M6

h) operationer, for hvilke støttebeløb eller -satser er defineret i bilag II til ELFUL-forordningen eller i EHFF-forordningen.

▼B

Uanset nærværende stykkes første afsnit, litra b), kan en medlemsstat, som anvender stk. 5, i den relevante prioritet eller foranstaltning medtage operationer, hvor de samlede støtteberettigede omkostninger inden anvendelsen af stk. 1-6 ikke overstiger 1 000 000 EUR.

▼M6

8. Desuden finder stk. 1-6 ikke anvendelse på operationer, for hvilke støtte i henhold til programmet udgør statsstøtte.

▼B

*KAPITEL II*

***Særlige regler for støtte fra ESI-fondene til OPP'er***

*Artikel 62*

**OPP'er**

ESI-fondene kan anvendes til at støtte operationer, som gennemføres eller planlægges gennemført under en OPP-struktur ("OPP-operation"). Sådanne OPP-operationer skal overholde gældende ret, navnlig hvad angår statsstøtte og offentlige indkøb.

*Artikel 63*

**Støttemodtager under OPP-operationer**

1. Uanset artikel 2, nr. 10, kan støttemodtageren i forbindelse med en OPP-operation enten være:

a) det offentligretlige organ, der iværksætter operationen, eller

b) et privatretligt organ i en medlemsstat (den "private partner"), der er udvalgt eller skal udvælges til gennemførelse af operationen.

2. Det offentligretlige organ, der iværksætter OPP-operationen, kan foreslå, at den private partner, der skal udvælges efter godkendelse af operationen, skal være støttemodtager med henblik på at modtage støtte fra ESI-fondene. I dette tilfælde er beslutningen om godkendelse betinget af, at forvaltningsmyndigheden har sikret sig, at den udvalgte private partner opfylder og varetager de samme forpligtelser som en støttemodtager i henhold til denne forordning.

3. Den private partner, der udvælges til at gennemføre operationen, kan blive udskiftet som støttemodtager under gennemførelsen, hvis det er påkrævet i henhold til vilkårene og betingelserne for det offentlig-private partnerskab eller finansieringsaftalen mellem den private partner og det

▼B

finansieringsinstitut, der medfinansierer operationen. I dette tilfælde bliver den nye private partner eller det offentligretlige organ støttemodtageren, forudsat at forvaltningsmyndigheden har sikret sig, at den nye partner opfylder og varetager de samme forpligtelser som en støttemodtager i henhold til denne forordning.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 med henblik på at fastsætte supplerende regler for udskiftning af en støttemodtager og for de dermed forbundne forpligtelser.

5. Udskiftningen af en støttemodtager betragtes ikke som en ændring i ejendomsretten i henhold til artikel 71, stk. 1, litra b), hvis udskiftningen opfylder de gældende betingelser i nærværende artikels stk. 3 og i en delegerede retsakt vedtaget i medfør af nærværende artikels stk. 4.

*Artikel 64*

**Støtte til OPP-operationer**

►C1 1. I tilfælde af en OPP-operation, hvor støttemodtageren er et offentligretligt organ, kan udgifter under en OPP-operation, som er afholdt og betalt af den private partner, uanset artikel 65, stk. 2, anses som afholdt og betalt af en støttemodtager og medtages i en betalingsansøgning til Kommissionen, ◄ forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) støttemodtageren har indgået en OPP-aftale med en privat partner

b) forvaltningsmyndigheden har verificeret, at de udgifter, som støttemodtageren har opgivet, er blevet betalt af den private partner, og at operationen er i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret, programmet og støttebetingelserne for operationen.

►C1 2. Betalinger til støttemodtagere, der foretages på grundlag af udgifter medtaget i en betalingsansøgning i overensstemmelse med stk. 1, ◄ indsættes på en spærret konto, der oprettes til dette formål i støttemodtagerens navn.

3. De midler, der indsættes på den i stk. 2 omhandlede spærrede konto, anvendes til betalinger i overensstemmelse med OPP-aftalen, herunder eventuelle betalinger i tilfælde af OPP-aftalens ophør.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 med henblik på at fastsætte de mindstekrav i OPP-aftaler, der er nødvendige for anvendelsen af undtagelsen i nærværende artikels stk. 1, herunder bestemmelser vedrørende OPP-aftalens ophør, og for at sikre et passende revisionsspor.

*KAPITEL III*

***Udgifters støtteberettigelse og varighed***

*Artikel 65*

**Støtteberettigelse**

1. Udgifters støtteberettigelse bestemmes på grundlag af nationale regler, medmindre der er fastsat specifikke regler i eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke regler.

▼B

2. Udgifter er berettigede til støtte fra ESI-fondene, hvis de er afholdt af en støttemodtager og betalt mellem datoen for programmets forelæggelse for Kommissionen, dog senest den 1. januar 2014, og den 31. december 2023. Dertil kommer, at udgifter kun er berettigede til et bidrag fra ELFUL, hvis den relevante støtte rent faktisk udbetales af betalingsorganet mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023.

3. Uanset stk. 2 er udgifterne under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet støtteberettigede fra den 1. september 2013.

4. For så vidt angår omkostninger, som refunderes i henhold til artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b) og c), skal de aktioner, som udgør grundlaget for refusionen, gennemføres mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023.

5. Uanset stk. 4 skal startdatoen med hensyn til omkostninger, der refunderes på grundlag af artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b) og c), for aktioner under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet være 1. september 2013.

6. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte fra ESI-fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om støtte under programmet er forelagt af støttemodtageren for forvaltningsmyndigheden, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget af støttemodtageren.

7. Denne artikel tilsidesætter ikke bestemmelserne om støtteberettigelse for teknisk bistand på Kommissionen initiativ, jf. artikel 58.

8. Dette stykke finder anvendelse på operationer, som genererer nettoindtægter under gennemførelsen, og som ikke er omfattet af artikel 61, stk. 1-6.

De støtteberettigede udgifter til operationen, som skal medfinansieres af ESI-fondene, fratrækkes de nettoindtægter, der ikke er taget højde for på tidspunktet for godkendelse af operationen, og som direkte og udelukkende er genereret under gennemførelsen, ►C1 senest ved det endelige betalingskrav, som forelægges af støttemodtageren. ◄ Hvis ikke alle omkostninger er berettiget til medfinansiering, fordeles nettoindtægterne proportionalt på de støtteberettigede og ikkestøtteberettigede dele af omkostningerne.

Nærværende stykke finder ikke anvendelse på:

a) teknisk bistand

b) finansielle instrumenter,

c) tilbagebetalingspligtig bistand, der er omfattet af en forpligtelse til fuld tilbagebetaling

d) priser

e) operationer, som er underlagt statsstøtteregler

f) operationer, hvortil den offentlige støtte har form af faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger, forudsat at der på forhånd er taget højde for nettoindtægterne

▼B

g) operationer, der gennemføres under en fælles handlingsplan, forudsat at der på forhånd er taget højde for nettoindtægterne

▼M6

h) operationer, for hvilke støttebeløb eller -satser er defineret i bilag II til ELFUL-forordningen eller i EHFF-forordningen, undtagen de operationer, for hvilke der i EHFF-forordningen henvises til dette stykke, eller

i) operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede omkostninger ikke overstiger 100 000 EUR.

▼B

Med henblik på nærværende artikel og artikel 61 betragtes enhver betaling, som modtages af støttemodtageren, der stammer fra en konventionalbod som følge af et brud på en kontrakt mellem støttemodtageren og en tredjepart eller tredjeparter eller er sket som resultat af tilbagetrækning af et tilbud fra en tredjepart, der er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb (depositum), ikke som en indtægt og fratrækkes ikke de støtteberettigede udgifter til operationen

9. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af et program, er først støtteberettigede fra datoen for forelæggelsen for Kommissionen af anmodningen om ændring eller, i tilfælde af anvendelse af artikel 96, stk. 11, fra ikrafttrædelsesdatoen for afgørelsen om ændring af programmet.

De fondsspecifikke regler for EHFF kan indeholde fravigelser fra første afsnit.

10. Som en undtagelse fra stk. 9 kan der i ELFUL-forordningen fastsættes særlige bestemmelser om datoen for støtteberettigelsens begyndelse.

▼M9

Som en undtagelse fra stk. 9 er udgifter til operationer til fremme af kriseberedskabet i forbindelse med covid-19-udbruddet støtteberettigede fra den 1. februar 2020.

▼M6

11. En operation kan modtage støtte fra en eller flere ESI-fonde eller fra et eller flere programmer og fra andre EU-instrumenter, forudsat at de udgifter, der er angivet i en betalingsansøgning vedrørende en af ESI-fondene, ikke er angivet for støtte fra en anden fond eller et andet EU-instrument eller for støtte fra samme fond under et andet program. Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsansøgning til en ESI-fond, kan beregnes pro rata for hver ESI-fond og for det eller de berørte programmer i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

▼B

*Artikel 66*

**Støtteformer**

ESI-fondene anvendes til at yde støtte i form af tilskud, priser, tilbagebetalingspligtig bistand, finansielle instrumenter eller en kombination heraf.

Hvad angår tilbagebetalingspligtig bistand, skal støtte, der er tilbagebetalt til det organ, som gav bistanden, eller til en anden kompetent myndighed i medlemsstaten, opføres på en særskilt konto eller holdes adskilt med regnskabskoder og genanvendes til samme formål eller i overensstemmelse med programmets mål.

▼B

*Artikel 67*

**Former for tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand**

1. Der kan ydes tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, i form af følgende:

a) refusion af faktisk afholdte og betalte støtteberettigede udgifter samt eventuelle bidrag i form af naturalydelser og afskrivning

b) standardsatser for enhedsomkostninger

▼M6

c) faste beløb

▼B

d) finansiering efter en fast takst bestemt ved anvendelse af en procentsats på en eller flere nærmere afgrænsede udgiftskategorier

▼M6

e) finansiering, der ikke er knyttet til de pågældende operationers omkostninger, men til opfyldelse af betingelser angående fremskridt i gennemførelsen af programmer eller virkeliggørelsen af deres mål som fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 5a.

▼B

De fondsspecifikke regler kan begrænse de former for tilskud eller tilbagebetalingspligtig bistand, som finder anvendelse på visse operationer.

▼M6

Hvad angår finansieringsformen omhandlet i første afsnit, litra e), skal revisionen udelukkende have til sigte at verificere, at betingelserne for refusion er opfyldt.

▼B

2. Uanset stk. 1 kan der i EHFF-forordningen indføres supplerende former for tilskud og udregningsmetoder.

▼M6

2a. For en operation eller et projekt, der ikke er omfattet af stk. 4, første punktum, og hvortil der ydes støtte fra EFRU og ESF, skal tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, hvortil den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR, ydes i form af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, undtagen til operationer, hvortil der ydes støtte inden for rammerne af statsstøtte, der ikke udgør de minimis-støtte.

For finansiering efter fast takst kan de kategorier af omkostninger, som den faste takst finder anvendelse på, godtgøres i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra a).

For operationer, der støttes af ELFUL, EFRU eller ESF, med anvendelse af den faste takst, der er omhandlet i artikel 68b, stk. 1, kan de ydelser og lønninger, der er udbetalt til deltagere, godtgøres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a).

Nærværende stykke gælder med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 152, stk. 7.

▼B

3. De muligheder, der er omhandlet i stk. 1, må kun kombineres, hvis hver mulighed dækker forskellige udgiftskategorier, eller hvis de anvendes til forskellige projekter, der udgør en del af en operation, eller til flere på hinanden følgende faser af en operation.

▼M6

4. Hvis en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, finder kun stk. 1, første afsnit, litra a) og e), anvendelse. Hvis det offentlige indkøb under en

▼M6

operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, er begrænset til bestemte udgiftskategorier, kan alle de muligheder, der er omhandlet i stk. 1, anvendes på hele operationen eller det projekt, der udgør en del af en operation.

▼B

5. De beløb, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:

▼M6

a) en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode baseret på en eller flere af følgende:

i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering

ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere

iii) anvendelse af individuelle støttemodtageres sædvanlige bogføringspraksis

aa) et budgetforslag, som er opstillet i hvert konkrete tilfælde og på forhånd er godkendt af forvaltningsmyndigheden eller i tilfælde af ELFUL den myndighed, der er ansvarlig for udvælgelsen af operationer, når den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR

▼B

b) i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af tilsvarende standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager

c) i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af tilsvarende standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager

d) satser, der er fastsat ved denne forordning eller ved de fondsspecifikke regler.

e) specifikke metoder til bestemmelse af beløb, der er fastsat i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

▼M6

5a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende supplering af denne forordning med hensyn til definitionen af de standardsatser for enhedsomkostninger eller den finansiering efter fast takst, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b) og d), de relevante metoder, der er omhandlet i stk. 5, litra a), og den støtteform, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra e), ved at præcisere de nærmere finansieringsbetingelser og vilkårene for deres anvendelse.

▼B

6. Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver enkelt operation, skal foreskrive, hvilken metode der skal anvendes til at bestemme operationens omkostninger og betingelserne for udbetaling af tilskuddet.

▼M6

*Artikel 68*

**Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand**

Hvis gennemførelsen af en operation giver anledning til indirekte omkostninger, kan de beregnes som en fast takst på en af følgende måder:

a) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager

b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning

c) en fast takst for de støtteberettigede direkte udgifter baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedførende supplering af bestemmelserne om den faste takst og metoderne i den forbindelse som omhandlet i stk. 1, litra c).

*Artikel 68a*

**Personaleudgifter i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand**

1. De direkte personaleomkostninger ved en operation kan beregnes som en fast takst på op til 20 % af de andre direkte omkostninger end personaleomkostningerne ved den pågældende operation. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning, forudsat at de direkte omkostninger ved operationen ikke omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter, som i værdi overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU.

2. Ved beregningen af personaleudgifterne kan en timesats beregnes ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720 timer for fuldtidsmedarbejderes vedkommende eller med den dertil svarende brøkdel af 1 720 timer for deltidsmedarbejderes vedkommende.

3. Ved anvendelsen af timesatsen beregnet i overensstemmelse med stk. 2 må det samlede timeantal, der angives pr. person for et givent år, ikke overstige det timeantal, hvorpå beregningen af den pågældende timesats var baseret.

Første afsnit finder ikke anvendelse på programmer inden for målet om europæisk territorialt samarbejde for personaleudgifter vedrørende personer, der arbejder med operationen på deltidsbasis.

▼M6

4. I mangel af data om de årlige bruttopersonaleudgifter kan de udledes af de dokumenterede bruttopersonaleudgifter eller af ansættelseskontrakten efter behørig justering for en periode på 12 måneder.

5. Personaleudgifter til medarbejdere, der arbejder med operationen på deltidsbasis, kan beregnes som en fast procentdel af bruttopersonaleudgifter svarende til en fast procentdel af arbejdstiden på operationen pr. måned, uden at det er pligtigt at indføre et særskilt arbejdstidsregistreringssystem. Arbejdsgiveren skal for medarbejdere udfærdige et dokument, der angiver denne fastsatte procentdel.

*Artikel 68b*

**Finansiering efter fast takst for andre omkostninger end personaleudgifter**

1. For de resterende støtteberettigede udgifter til en operation kan der anvendes en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal foretage beregninger til fastsættelse af den gældende takst.

Ved ESF-, EFRU- eller ELFUL-støttede operationer betragtes lønninger og tilskud udbetalt til deltagere som yderligere støtteberettigede udgifter, der ikke indgår i den faste takst.

2. Den i stk. 1 omhandlede faste takst anvendes ikke på personaleudgifter, der er beregnet på basis af en fast takst.

▼B

*Artikel 69*

**Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand**

1. Naturaydelser i form af levering af bygge- og anlægsarbejder, varer, tjenesteydelser og jord og fast ejendom, for hvilke ingen kontantbetalinger dokumenteret ved fakturaer eller dokumenter med en tilsvarende bevisværdi er foretaget, kan være støtteberettigede, på betingelse af at ESI-fondenes og programmets regler for støtteberettigelse tillader det og at alle følgende kriterier er opfyldt:

a) den offentlige støtte, der er betalt til en operation, som omfatter naturaydelser, ikke overstiger de samlede støtteberettigede udgifter, eksklusive bidrag i form af naturaydelser ved afslutningen af operationen

b) værdien af naturaydelser må ikke overstige de omkostninger, der normalt accepteres på det pågældende marked

c) værdien og leveringen af naturaydelserne skal kunne vurderes og verificeres af en uafhængig instans

d) drejer det sig om tilvejebringelse af jord eller fast ejendom, kan der med henblik på en lejekontrakt foretages en kontantbetaling af et nominelt beløb pr. år, som ikke må overstige en enkelt enhed af medlemsstatens valuta

e) drejer det sig om naturaydelser i form af ulønnet arbejde, skal værdien af det pågældende arbejde fastlægges under hensyntagen til verificeret tidsforbrug og vederlagssatsen for tilsvarende lønnet arbejde.

▼B

Værdien af jorden eller den faste ejendom i nærværende stykkes første afsnit, litra d), skal attesteres af en uafhængig, kvalificeret ekspert eller et behørigt bemyndiget offentligt organ, og den må ikke overstige den grænse, der er fastsat i stk. 3, litra b).

2. Afskrivningsomkostninger kan betragtes som støtteberettigede, når følgende betingelser er opfyldt:

a) programmets regler om støtteberettigelse giver mulighed for det.

b) udgifterne dokumenteres behørigt ved hjælp af dokumentation med bevisværdi svarende til fakturaer for støtteberettigede udgifter, når de refunderes i den form, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra a)

c) udgifterne vedrører udelukkende operationens støtteperiode

d) offentlige tilskud har ikke bidraget til erhvervelsen af de afskrevne aktiver.

3. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra ESI-fondene og fra det støttebeløb, der er overført fra Samhørighedsfonden til CEF, som omhandlet i artikel 92, stk. 6.

a) renter af gæld med undtagelse af tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer

b) køb af jord, der ikke er bebygget, og jord, der er bebygget, for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation. For forladte lokaliteter og lokaliteter, der tidligere har været brugt industrielt, og som omfatter bygninger, øges denne grænse til 15 %. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan en højere procentandel tillades i forbindelse med operationer, der vedrører miljøbevaring

c) moms, medmindre den ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning.

▼M6

*Artikel 70*

**Operationers støtteberettigelse afhængigt af sted**

1. Med forbehold af de i stk. 2 omhandlede undtagelser samt de fondsspecifikke regler skal operationer støttet af ESI-fondene være placeret i programområdet.

Operationer, der vedrører levering af tjenesteydelser til borgere eller virksomheder, og som omfatter hele en medlemsstats territorium, anses for at være placeret i alle denne medlemsstats programområder. I sådanne tilfælde allokeres udgifterne til de berørte programområder pro rata efter objektive kriterier.

Andet afsnit finder ikke anvendelse på de nationale programmer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013, eller på det specifikke program til oprettelse og drift af nationale landdistriktsnetværk, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, stk. 1.

2. Forvaltningsmyndigheden kan acceptere, at en operation gennemføres uden for programområdet, men inden for Unionen, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) operationen er til gavn for programområdet

▼M6

b) det samlede beløb fra EFRU, Samhørighedsfonden, ELFUL eller EHFF, som tildeles under programmet til operationer, der er placeret uden for programområdet, overstiger på det tidspunkt, hvor programmet vedtages, ikke 15 % af støtten fra EFRU, Samhørighedsfonden, ELFUL eller EHFF på prioritetsniveau

c) overvågningsudvalget har godkendt den pågældende operation eller de pågældende operationstyper

d) myndighedernes forpligtelser vedrørende programmet med hensyn til forvaltning, kontrol og revision for så vidt angår operationen opfyldes af de ansvarlige myndigheder for det program, hvorunder den pågældende operation støttes, eller de indgår aftaler med myndighederne i det område, hvor operationen gennemføres.

Når operationer, der finansieres af fondene og EHFF, gennemføres uden for programområdet i overensstemmelse med dette stykke og har gavnlige virkninger både i og uden for programområdet, allokeres sådanne udgifter til disse områder pro rata efter objektive kriterier.

Når operationer vedrører det tematiske mål omhandlet i artikel 9, første afsnit, nr. 1), og gennemføres uden for medlemsstaten, men inden for Unionen, finder kun nævnte stykkes første afsnit, litra b) og d), anvendelse.

3. For operationer vedrørende teknisk bistand eller informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger og PR-aktiviteter samt for operationer vedrørende det tematiske mål omhandlet i artikel 9, første afsnit, nr. 1), kan der afholdes udgifter uden for Unionen, forudsat at udgifterne er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på operationer støttet af ESF.

▼B

*Artikel 71*

**Operationers varighed**

1. En operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktive investeringer, tilbagebetaler bidraget fra ESI-fondene, hvis den i de første fem år efter den endelige betaling til støttemodtageren eller inden den frist, der er fastsat i statsstøttereglerne, hvis det er relevant, udsættes for et af følgende forhold:

a) ophør eller flytning af en produktionsaktivitet uden for programområdet

b) en ændring i ejendomsretten til et infrastrukturelement, som giver en virksomhed eller et offentligt organ en uretmæssig fordel

c) en væsentlig ændring, der berører dens art, mål eller gennemførelsesvilkår, som ville føre til underminering af operationens oprindelige mål.

Uberettiget udbetalte beløb i forbindelse med operationen inddrives af medlemsstaten i forhold til den periode, for hvilken kravene ikke er blevet opfyldt.

▼B

Medlemsstaterne kan reducere den frist, der er fastsat i første afsnit, til tre år i tilfælde af opretholdelse af investeringer foretaget eller stillinger oprettet af SMV'er.

2. En operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktive investeringer, tilbagebetaler bidraget fra ESI-fondene, hvis den produktive aktivitet i de første 10 år efter den endelige betaling til støttemodtageren udsættes for flytning uden for Unionen, undtagen hvor støttemodtageren er en SMV. Såfremt bidraget fra ESI-fondene har form af statsstøtte, erstattes perioden på 10 år af den frist, som er gældende i henhold til statsstøttereglerne.

3. Operationer, der støttes af ESF, og operationer, der støttes af de andre ESI-fonde, og som ikke er investeringer i infrastruktur og produktive investeringer, tilbagebetaler kun bidrag fra fonden, hvis de er underlagt en forpligtelse til opretholdelse af investeringer efter de gældende statsstøtteregler, og hvis de udsættes for et ophør af en produktionsaktivitet inden for det tidsrum, der er fastsat i nævnte regler.

▼M6

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på bidrag til eller fra finansielle instrumenter eller på udgifter til køb eller leje med købsforpligtelse efter artikel 45, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

▼B

5. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på fysiske personer, der modtager investeringsstøtte, og som, efter at investeringsoperationen er fuldført, bliver berettiget til støtte og modtager støtte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013, hvis den pågældende investering er direkte knyttet til en type aktivitet, der er anerkendt som værende berettiget til støtte fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

## AFSNIT VIII

## FORVALTNING OG KONTROL

### *KAPITEL I*

### *Forvaltnings- og kontrolsystemer*

#### *Artikel 72*

#### Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

Forvaltnings- og kontrolsystemer skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 8, omfatte:

a) en beskrivelse af de funktioner, der udføres af de enkelte organer, som er involveret i forvaltning og kontrol, og fordeling af funktionerne inden for hvert organ

b) overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for sådanne organer

c) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes, er korrekte og formelt rigtige

▼B

d) it-systemer til regnskabsføring, oplagring og overførsel af finansielle data og data om indikatorer med henblik på overvågning og rapportering

e) rapporterings- og overvågningssystemer, når det ansvarlige organ uddelegerer udførelse af opgaver til et andet organ

f) ordninger for revision af forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion

g) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

h) forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder, herunder svig, og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter.

*Artikel 73*

**Ansvar i forbindelse med delt forvaltning**

I overensstemmelse med principperne om delt forvaltning har medlemsstaterne og Kommissionen ansvar for forvaltning af og kontrol med programmerne i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder, der er fastlagt i denne forordning, og i de fondsspecifikke regler.

*Artikel 74*

**Medlemsstaternes ansvarsområder**

1. Medlemsstaterne opfylder deres forvaltnings-, kontrol- og revisionsforpligtelser og påtager sig det deraf følgende ansvar som fastsat i reglerne om delt forvaltning i finansforordningen og i de fondsspecifikke regler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer for programmerne er etableret i henhold til de fondsspecifikke regler, og at disse systemer fungerer effektivt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive ordninger for undersøgelse af klager vedrørende ESI-fondene. Anvendelsesområdet, reglerne og procedurerne vedrørende sådanne ordninger er medlemsstaternes ansvar i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer. Medlemsstaterne undersøger efter Kommissionens anmodning klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres ordninger. Medlemsstaterne underretter efter anmodning Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

4. Al officiel udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen foregår med brug af et elektronisk dataudvekslingssystem. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger de vilkår og betingelser, som det elektroniske dataudvekslingssystem skal overholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

▼B

*KAPITEL II*

***Kommissionens beføjelser og ansvarsområder***

*Artikel 75*

**Kommissionens beføjelser og ansvarsområder**

1. Kommissionen sikrer sig på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder oplysninger om udpegelse af organer, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol, dokumenter, som hvert år fremlægges af disse udpegede organer i overensstemmelse med ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, 6 og 7, ◄ kontrolrapporter, årlige gennemførelsesrapporter og revisioner foretaget af nationale organer og EU-organer, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler, og at disse systemer fungerer effektivt under gennemførelsen af programmerne.

2. Tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter kan på betingelse af, at den kompetente nationale myndighed gives mindst 12 arbejdsdages varsel herom, med undtagelse af hastesager, foretage revisioner eller kontrol på stedet. Kommissionen overholder proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til behovet for at undgå uberettiget overlapning af revisioner eller kontroller foretaget af medlemsstaterne, risikoniveauet for EU-budgettet og behovet for at minimere de administrative byrder for støttemodtagerne i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Sådanne revisioner eller kontroller kan bl.a. omfatte verificering af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne i et program eller en del heraf eller i operationer fungerer effektivt og vurdering af, om den finansielle forvaltning af operationer eller programmer er forsvarlig. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner eller kontroller.

Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter, der har den behørige beføjelse til at foretage revision eller kontrol på stedet, skal have adgang til alle nødvendige fortegnelser, dokumenter og metadata, uanset hvilket medium de er lagret på, vedrørende operationer støttet af ESI-fondene eller forvaltnings- og kontrolsystemerne. Medlemsstaterne udleverer genparter af disse fortegnelser, dokumenter og metadata til Kommissionen efter anmodning.

Beføjelserne fastsat i dette stykke berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, ifølge hvilke visse handlinger er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget efter national lov. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter deltager bl.a. ikke i besøg på privat bopæl eller formel udspørgning af personer inden for rammerne af national lovgivning. Disse tjenestemænd og repræsentanter skal dog have adgang til de oplysninger, der således tilvejebringes, uden at tilsidesætte nationale domstoles kompetencer og under fuld overholdelse af de berørte retssubjekters grundlæggende rettigheder.

▼M6

2a. Kommissionen forelægger den kompetente nationale myndighed:

a) udkastet til revisionsberetningen fra revisionen eller kontrollen på stedet senest 3 måneder efter afslutningen af den pågældende revision eller kontrol på stedet

▼M6

b) den endelige revisionsberetning senest 3 måneder efter modtagelsen af et fuldstændigt svar fra den kompetente nationale myndighed på udkastet til revisionsberetningen fra den pågældende revision eller kontrol på stedet.

De beretninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), skal stilles til rådighed inden for de frister i nævnte litraer på mindst ét af de officielle sprog for Unionens institutioner.

Tidsfristen i første afsnit, litra a), omfatter ikke det tidsrum, der begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sin anmodning om supplerende oplysninger til medlemsstaten, og som varer, indtil medlemsstaten har svaret på anmodningen.

Dette stykke finder ikke anvendelse på ELFUL.

▼B

3. Kommissionen kan kræve, at en medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, eller at udgifterne er korrekte, i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

AFSNIT IX

**FINANSIEL FORVALTNING, GENNEMGANG OG GODKENDELSE AF REGNSKABER OG FINANSIELLE KORREKTIONER, FRIGØRELSE**

*KAPITEL I*

***Finansiel forvaltning***

*Artikel 76*

**Budgetforpligtelser**

Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med de enkelte programmer indgås i årlige rater for hver fond i perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2020. Budgetforpligtelserne vedrørende resultatreserven i hvert program foretages separat fra den øvrige tildeling til programmet.

►C1 Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et program udgør en finansieringsafgørelse, jf. ►M6 finansforordningens artikel 110, stk. 1, ◄ og ◄ når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand.

For hvert program følger budgetforpligtelser vedrørende første rate efter Kommissionens vedtagelse af programmet.

Budgetforpligtelserne vedrørende de efterfølgende rater indgås af Kommissionen inden den 1. maj hvert år på grundlag af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, undtagen hvis finansforordningens artikel 16, finder anvendelse.

Ved anvendelse af resultatrammen i overensstemmelse med artikel 22, og hvor delmål for prioriteter ikke er nået, frigør Kommissionen om nødvendigt de tilsvarende bevillinger, der er forpligtet til de pågældende programmer som del af resultatreserven, og gør dem tilgængelige igen for de programmer, for hvilke tildelingen er blevet forhøjet som følge af en ændring godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 5.

▼B

*Artikel 77*

**Fælles regler for betalinger**

1. Kommissionens betalinger af bidraget fra ESI-fondene til hvert enkelt program foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne, forudsat at der er midler til rådighed. Hver betaling opføres under den tidligst indgåede budgetforpligtelse for den pågældende fond.

2. Betalinger, der er knyttet til resultatreservens forpligtelser, gennemføres ikke før den endelige tildeling af resultatreserven, jf. artikel 22, stk. 3 og 4.

3. Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo.

4. Hvad angår støtteformer i henhold til artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), samt artikel 68 og 69 betragtes udgifter, der er beregnet på det relevante grundlag, som støtteberettigede udgifter.

*Artikel 78*

**Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo**

De fondsspecifikke regler skal indeholde bestemmelser om beregning af det beløb, der refunderes som mellemliggende betalinger, og den endelige saldo. Dette beløb beregnes ved anvendelsen af den specifikke medfinansieringssats, der gælder for den støtteberettigede udgift.

*Artikel 79*

▼C1

**Betalingsansøgninger**

1. Den specifikke procedure for betalingsansøgninger i forbindelse med hver ESI-fond og de oplysninger, der skal gives i den forbindelse, fastlægges i de fondsspecifikke regler.

▼B

►C1 2. Betalingsansøgningen, der skal forelægges Kommissionen, ◄ skal give alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan opstille et regnskab, jf. ►M6 finansforordningens artikel 82, stk. 2 ◄.

*Artikel 80*

**Anvendelse af euroen**

Beløbene i medlemsstaternes fremlagte programmer, ►C1 udgiftsoverslag, betalingsansøgninger, regnskaber og udgifter angivet i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen udtrykkes i euro. ◄

*Artikel 81*

**Betaling af første forfinansiering**

1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om vedtagelse af programmet, betaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele programmeringsperioden. Dette første forfinansieringsbeløb betales i rater efter de budgetmæssige behov. Raternes størrelse fastlægges i de fondsspecifikke regler.

▼B

2. Den første forfinansiering må kun anvendes til betalinger til støttemodtagerne som led i gennemførelsen af programmet. Den stilles straks til rådighed for det ansvarlige organ til dette formål.

*Artikel 82*

**Udligning af første forfinansiering**

Det beløb, der er udbetalt som første forfinansiering, skal være udlignet fuldstændigt i Kommissionens regnskab, senest når programmet afsluttes.

*Artikel 83*

**Afbrydelse af betalingsfristen**

►C1 1. Betalingsfristen for et krav om en mellemliggende betaling kan afbrydes ◄ af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen i en periode på højst seks måneder, hvis:

a) der efter oplysninger fra et nationalt revisionsorgan eller EU-revisionsorgan er en klar begrundet mistanke om, at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet

▼C1

b) den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal foretage supplerende verificering som følge af oplysninger, som den anvisningsberettigede har modtaget, og hvorved han bliver opmærksom på, at der til udgifterne i en betalingsansøgning knytter sig en uregelmæssighed med alvorlige finansielle konsekvenser

▼B

c) et af de dokumenter, der kræves i henhold til ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, 6 og 7, ◄ ikke er forelagt.

Medlemsstaten kan aftale en forlængelse af afbrydelsesperioden på yderligere tre måneder.

De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte et specifikke grundlag for afbrydelse af betalinger i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

2. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede begrænser afbrydelsen til den del af udgifterne, ►C1 som er omfattet af det betalingskrav, der er berørt af ◄ de i stk. 1, første afsnit, omhandlede elementer, medmindre det er umuligt at identificere den berørte del af udgifterne. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede underretter straks medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden om årsagen til afbrydelsen og beder dem skriftligt om at rette op på situationen. Afbrydelsen bringes til ophør af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, så snart de fornødne foranstaltninger er truffet.

*KAPITEL II*

***Gennemgang og godkendelse af regnskaber***

*Artikel 84*

**Frist for Kommissionens gennemgang og godkendelse af regnskaber**

Senest den 31. maj i året efter afslutningen af et regnskabsår anvender Kommissionen i henhold til ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 8, ◄ procedurer for gennemgang og godkendelse af regnskaberne og underretter medlemsstaten om hvorvidt den godkender, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

▼B

*KAPITEL III*

***Finansielle korrektioner***

*Artikel 85*

**Kommissionens finansielle korrektioner**

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af EU-bidraget til et program og foretage inddrivelse fra medlemsstaten for at udelukke udgifter, som overtræder gældende ret, fra EU-støtte.

2. En overtrædelse af gældende ret medfører kun en finansiel korrektion i forbindelse med udgifter, som er blevet anmeldt til Kommissionen, og hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) overtrædelsen har påvirket det ansvarlige organs valg af en operation til at modtage støtte fra ESI-fondene, eller der er i tilfælde, hvor det på grund af overtrædelsens art ikke er muligt at bevise denne virkning, begrundet risiko for, at overtrædelsen har haft en sådan virkning

b) overtrædelsen har påvirket størrelsen af de udgifter, som er anmeldt med henblik på refusion fra EU-budgettet, eller der er i tilfælde, hvor det på grund af overtrædelsens art ikke er muligt at sætte tal på dens finansielle virkning, begrundet risiko for, at overtrædelsen har haft en sådan virkning.

3. Når Kommissionen fastsætter en finansiel korrektion, jf. stk. 1, overholder den proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten og grovheden af overtrædelsen af gældende ret og de finansielle virkninger for EU-budgettet. Kommissionen holder Europa-Parlamentet underrettet om afgørelser vedrørende anvendelse af finansielle korrektioner.

4. Kriterier og procedurer for anvendelse af finansielle korrektioner fastsættes i de fondsspecifikke regler.

*KAPITEL IV*

***Frigørelse***

*Artikel 86*

**Principper**

►C1 1. Alle programmer underlægges en frigørelsesprocedure, der fastlægges ud fra, at beløb knyttet til en forpligtelse, som ikke er omfattet af forfinansiering eller af en betalingsansøgning inden for en nærmere fastsat periode, herunder enhver betalingsansøgning, ◄ som helt eller delvist er omfattet af en afbrydelse af betalingsfristen eller en suspension af betalinger, frigøres.

2. Forpligtelsen vedrørende periodens sidste år frigøres i overensstemmelse med de regler, der skal følges med henblik på afslutning af programmerne.

▼B

3. De fondsspecifikke regler skal indeholde præcise bestemmelser om anvendelse af frigørelsesreglen for hver enkelt ESI-fond.

4. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben, frigøres, hvis nogle af de dokumenter, der kræves til afslutningen, ikke er forelagt for Kommissionen inden de frister, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.

5. Budgetforpligtelser vedrørende resultatreserven er kun omfattet af den i stk. 4 omtalte frigørelsesprocedure.

*Artikel 87*

**Undtagelse fra frigørelsen**

1. Det beløb, frigørelsen berører, nedsættes med beløb svarende tilden del af budgetforpligtelsen, for hvilken:

a) operationerne er suspenderet af en retslig procedure eller en rekurs med opsættende virkning, eller

►C1 b) det ikke har været muligt at forelægge en betalingsansøgning ◄ som følge af force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure i henhold til første afsnit, litra b), skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

I forbindelse med første afsnit, litra a) og b) kan der anmodes om nedsættelse én gang, hvis suspensionen eller force majeure-forholdet har varet i højst et år, eller et antal gange svarende til varigheden af force majeure-forholdet eller antallet af år mellem datoen for den retlige eller administrative beslutning om at suspendere gennemførelsen af operationen og datoen for den endelige retlige eller administrative beslutning.

2. Senest den 31. januar sender medlemsstaten Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), for det beløb, der anmeldes ved udgangen af foregående år.

*Artikel 88*

**Procedure**

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og forvaltningsyndigheden i god tid, når der er risiko for anvendelse af frigørelsereglen i artikel 86.

2. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har modtaget pr. 31. januar, underretter den medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden om frigørelsesbeløbet på grundlag af disse oplysninger.

3. Medlemsstaten har to måneder til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte sine bemærkninger.

▼B

4. Senest den 30. juni forelægger medlemsstaten Kommissionen en revideret finansieringsplan, der for det pågældende finansår afspejler det nedsatte støttebeløb for en eller flere prioriteter under programmet under hensyntagen til fordelingen efter fond og regionskategori, hvis det er relevant. Hvis en sådan forelæggelse ikke finder sted, reviderer Kommissionen finansieringsplanen ved at reducere bidraget fra ESI-fondene for det pågældende finansår. Denne reduktion fordeles forholdsmæssigt på hver prioritet.

5. Kommissionen ændrer ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelsen om vedtagelse af programmet senest den 30. september.

## TREDJE DEL

## GENERELLE BESTEMMELSER FOR EFRU, ESF OG SAMHØRIGHEDSFONDEN

### AFSNIT I

### MÅLSÆTNINGER OG FINANSIEL RAMME

#### *KAPITEL I*

#### *Mission, mål og geografisk dækning af støtte*

##### *Artikel 89*

##### Mission og mål

1. Fondene bidrager til at udvikle og fortsætte EU-indsatsen for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF.

Foranstaltninger, der støttes af fondene, bidrager også til at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

2. Med henblik på missionen i stk. 1 forfølges følgende mål:

a) investeringer i vækst og beskæftigelse i medlemsstaterne og regionerne (støttes af alle fondene) og

b) europæisk territorialt samarbejde (støttes af EFRU).

##### *Artikel 90*

##### Målet om investeringer i vækst og beskæftigelse

1. Strukturfondene støtter målet om investeringer i vækst og beskæftigelse i alle regioner på niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder ("NUTS 2-regioner"), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, ændret ved forordning (EF) nr. 105/2007.

2. Midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse fordeles blandt følgende tre kategorier af NUTS 2-regioner:

▼B

a) mindre udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27

b) overgangsregioner, hvis BNP pr. indbygger er mellem 75 % og 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27

c) mere udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er over 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27.

Klassificeringen af regioner i en af de tre kategorier afgrænses på grundlag af, hvordan den enkelte regions BNP pr. indbygger, målt i købekraftspariteter(KKP) og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2007-2009, relaterer sig til det gennemsnitlige BNP i EU-27 i samme referenceperiode.

3. Samhørighedsfonden støtter de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger, målt i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2008-2010, er mindre end 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27 i samme referenceperiode.

De medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i 2013, men hvis nominelle BNI pr. indbygger overstiger 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27, beregnet i henhold til første afsnit, modtager støtte fra Samhørighedsfonden på særlig overgangsbasis.

4. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt med en liste over de regioner, der opfylder kriterierne for de tre regionskategorier omhandlet i stk. 2, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

5. I 2016 revurderer Kommissionen, hvorvidt medlemsstaterne er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, på grundlag af Unionens BNI-tal for perioden 2012-2014 for EU-27. De medlemsstater, hvis nominelle BNI pr. indbygger falder under 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27, bliver for første gang berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden, og de medlemsstater, der var støtteberettigede i forhold til Samhørighedsfonden, og hvis nominelle BNP pr. indbygger overstiger 90 %, mister deres støtteberettigelse og modtager støtte fra Samhørighedsfonden på særlig overgangsbasis.

*KAPITEL II*

***Finansiel ramme***

*Artikel 91*

**Midler til økonomisk, social og territorial samhørighed**

▼M8

1. De midler til økonomisk, social og territorial samhørighed, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i perioden 2014-2020, er på 330 081 919 243 EUR i 2011-priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der fremgår af bilag VI, hvoraf 325 938 694 233 EUR udgør de samlede midler, der er afsat til EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, og 4 143 225 010 EUR udgør en specifik tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Med henblik på programmering og efterfølgende optagelse i Unionens almindelige budget indekseres midler til økonomisk, social og territorial samhørighed med 2 % om året.

▼B

2. Kommissionen vedtager i form af gennemførelsesretsakter en afgørelse om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde og den årlige fordeling af midler fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet pr. medlemsstat, sammen med listen over støtteberettigede regioner, i overensstemmelse med de kriterier og den metode, der er fastsat i henholdsvis bilag VII og VIII, jf. dog nærværende artikels stk. 3 og artikel 92, stk. 8.

▼M3

3. 0,35 % af de samlede midler efter fradrag af støtten til CEF som omhandlet i artikel 92, stk. 6, og til bistanden til de socialt dårligst stillede i henhold til artikel 92, stk. 7, afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ, hvoraf højst 112 233 000 EUR i løbende priser afsættes til støtteprogrammet for strukturreformer oprettet ved forordning (EU) 2017/825 til anvendelse inden for anvendelsesområdet for og formålet med dette program.

▼B

*Artikel 92*

**Midler til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og til målet om europæisk territorialt samarbejde**

▼M7

1. Midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør 96,09 % af de samlede midler (dvs. i alt 317 073 545 392 EUR) og fordeles således:

a) 51,52 % (dvs. i alt 163 359 380 738 EUR) til mindre udviklede regioner

b) 10,82 % (dvs. i alt 34 319 221 039 EUR) til overgangsregioner

c) 16,33 % (dvs. i alt 51 773 321 432 EUR) til mere udviklede regioner

d) 20,89 % (dvs. i alt 66 236 030 665 EUR) til medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden

e) 0,44 % (dvs. i alt 1 385 591 518 EUR) som supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, der er fastlagt i artikel 349 i TEUF, og de NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

▼B

2. Ud over de beløb, der er fastsat i artikel 91 og i nærværende artikels stk. 1, skal et yderligere beløb på henholdsvis 94 200 000 EUR og 92 400 000 EUR stilles til rådighed for årene 2014 og 2015 som anført under "Yderligere justeringer" i bilag VII. Disse beløb skal fastsættes i Kommissionens afgørelse som omhandlet i artikel 91, stk. 2.

►C1 3. I 2016 skal Kommissionen i sin tekniske justering for 2017, i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013, revidere de samlede tildelinger under målet om "investeringer i vækst og beskæftigelse" for hver medlemsstat for 2017-2020 og anvende den tildelingsmetode, som er defineret i punkt 1-16 i bilag VII, på grundlag af de seneste statistikker, der er til rådighed på det tidspunkt, og på grundlag af en sammenligning for de medlemsstater, for hvilke der er fastsat et loft, mellem det kumulerede nationale BNP for årene 2014-2015 og det kumulerede nationale BNP for samme

▼B

periode som anslået i 2012, i overensstemmelse med punkt 21 i bilag VII. Hvis der er en kumulativ afvigelse på mere end +/- 5 % mellem de reviderede bevillinger og de samlede bevillinger, skal de samlede bevillinger tilpasses tilsvarende. I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 skal de nødvendige justeringer fordeles ligeligt ◄ over årene 2017-2020, og de tilsvarende lofter i den finansielle ramme ændres i overensstemmelse hermed. Den samlede nettoeffekt af justeringerne, såvel positiv som negativ, må ikke overstige 4 000 000 000 EUR. Efter den tekniske justering vedtager Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter en afgørelse om en revideret årlig fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat.

4. For at sikre at der er tilstrækkelige investeringer, der rettes mod ungdomsbeskæftigelse, arbejdstageres mobilitet, viden, social inklusion og bekæmpelse af fattigdom, skal den andel af strukturfondenes midler, som er tilgængelige til programmering af operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som tildeles ESF i hver enkelt medlemsstat, ikke være lavere end den tilsvarende ESF-andel for den medlemsstat, som fastlagt i de operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i programmeringsperioden 2007-2013. Til denne andel skal føjes et ekstra beløb for hver medlemsstat, som fastlægges i overensstemmelse med metoden i bilag IX, for at sikre, at ESF's andel i procent af de samlede kombinerede midler til fondene på EU-plan, uden støtte fra Samhørighedsfonden til transportinfrastruktur under CEF som omhandlet i stk. 6, og støtte fra strukturfondene til bistand til de socialt dårligst stillede som omhandlet i stk. 7, i medlemsstaterne, ikke er mindre end 23,1 %. Investeringer fra ESF til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet anses med henblik på nærværende stykke for at udgøre en andel af de strukturfondsmidler, der tildeles ESF.

▼M8

5. Midlerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet udgør 4 143 225 010 EUR fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, hvoraf 99 573 877 EUR udgør de supplerende midler for 2019. Disse midler suppleres med ESF-målrettede investeringer i overensstemmelse med artikel 22 i ESF-forordningen.

Medlemsstater, som drager fordel af de supplerende midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet for 2019 som omhandlet i første afsnit, kan anmode om overførsel af op til 50 % af de supplerende midler fra den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til ESF med henblik på at udgøre den tilsvarende målrettede ESF-investering i overensstemmelse med artikel 22 i ESF-forordningen. En sådan overførsel skal foretages til de respektive kategorier af regioner, der svarer til kategoriseringen af de regioner, der er berettigede til en forhøjelse af den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Medlemsstaterne anmoder om overførslen i anmodningen om ændring af programmet, jf. nærværende forordnings artikel 30, stk. 1. Midler, der er afsat til tidligere år, kan ikke overføres.

Dette stykkes andet afsnit finder anvendelse på alle supplerende midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, der forhøjer midlerne til over 4 043 651 133 EUR.

▼B

6. Støtten fra Samhørighedsfonden, der skal overføres til CEF, udgør 10 000 000 000 EUR. Den skal bruges til transportinfrastrukturprojekter i tråd med forordning (EU) nr. 1316/2013, udelukkende i de medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.

▼B

Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling til CEF, fastlagt på et pro rata-grundlag, for hele perioden. Hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling nedsættes i overensstemmelse hermed.

De årlige bevillinger svarende til støtten fra Samhørighedsfonden, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for CEF fra budgetproceduren 2014.

Det beløb, der er overført fra Samhørighedsfonden til CEF, som omhandlet i først afsnit, skal gennemføres ved særlige indkaldelser, der skal iværksættes for projekter, der gennemfører hovednet, eller for projekter og horisontale aktiviteter, der er udpeget i del I i bilag I til forordning (EU) nr. 1316/2013.

Regler gældende for transportsektoren under forordning (EU) nr. 1316/2013 finder anvendelse på de særlige indkaldelser, der er nævnt i fjerde afsnit. Indtil den 31. december 2016 skal udvælgelsen af støtteberettigede projekter overholde lofterne for nationale tildelinger fra Samhørighedsfonden. Pr. 1. januar 2017 skal midler overført til CEF, som ikke er afsat til et transportinfrastrukturprojekt, stilles til rådighed for alle medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, til finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1316/2013.

For at støtte medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, men som kan komme ud for vanskeligheder med at udforme projekter, som har nået en tilstrækkelig modenhedsgrad og/eller kvalitet, og som har en tilstrækkelig merværdi for Unionen, fokuseres der navnlig på programstøtteaktioner med henblik på at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af den offentlige forvaltning og de offentlige tjenester i forbindelse med udvikling og gennemførelse af projekter, som er opført i del I i bilag I til forordning (EU) nr. 1316/2013. For at sikre den størst mulige udnyttelse af de overførte midler i alle medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, kan Kommissionen iværksætte supplerende indkaldelser af forslag.

7. Støtten fra strukturfondene til bistand til de socialt dårligst stillede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør ikke under 2 500 000 000 EUR og kan forhøjes med op til 1 000 000 000 EUR ved yderligere støtte, hvis medlemsstaterne træffer beslutning herom på frivilligt grundlag.

Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats strukturfondstildeling til støtte til de dårligst stillede for hele perioden. De enkelte medlemsstaters strukturfondstildeling reduceres tilsvarende på grundlag af en pro rata-nedsættelse efter regionskategori.

De årlige bevillinger svarende til støtten fra strukturfondene, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for instrumentet om bistand til de socialt dårligst stillede fra og med regnskabsåret 2014.

▼B

8. 330 000 000 EUR af strukturfondsmidlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse tildeles nyskabende foranstaltninger direkte eller indirekte forvaltet af Kommissionen inden for området bæredygtig byudvikling.

▼M5

9. Midlerne til målet om europæisk territorialt samarbejde udgør 2,69 % af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2014-2020 (dvs. i alt 8 865 148 841 EUR).

▼B

10. Med henblik på nærværende artikel, artikel 18, 91, 93, 95, 99, 120, bilag I og bilag X i nærværende forordning, artikel 4 i EFRU-forordningen, artikel 4 og artikel 16-23 i ESF-forordningen, artikel 3, stk. 3, i ETS-forordningen, betragtes regionen i den yderste periferi Mayotte som en NUTS 2-region, der hører under kategorien af mindre udviklede regioner. Med henblik på artikel 3, stk. 1 og 2, i ETS-forordningen betragtes regionerne Mayotte og Saint-Martin som NUTS 3-regioner.

*Artikel 93*

**Ikke-overførbare midler mellem regionskategorier**

1. De samlede bevillinger, der er fordelt mellem de enkelte medlemsstater for så vidt angår mindre udviklede regioner, overgangsregioner og mere udviklede regioner, må ikke overføres mellem disse regionskategorier.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen under behørigt begrundede omstændigheder, der er knyttet til gennemførelsen af et eller flere tematiske mål, acceptere forslag fra en medlemsstat i dens første forelæggelse af partnerskabsaftalen eller under behørigt begrundede omstændigheder, på tidspunktet for tildeling af resultatreserven, i en omfattende revision af partnerskabsaftalen om at overføre op til 3 % af den samlede bevilling for en kategori af regioner til andre regionskategorier.

*Artikel 94*

**Ikke-overførbare midler mellem mål**

1. De samlede bevillinger, der er fordelt mellem de enkelte medlemsstater for så vidt angår målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde, må ikke overføres mellem disse mål.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen med henblik på at værne om fondenes effektive bidrag til de missioner, der er nævnt i artikel 89, stk. 1, under behørigt begrundede omstændigheder, og på den i stk. 3 fastsatte betingelse, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt acceptere et forslag fra en medlemsstat ved dennes første forelæggelse af partnerskabsaftalen om at overføre en del af dens bevillinger fra målet om europæisk territorialt samarbejde til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

3. Andelen af målet om et europæisk territorialt samarbejde i den medlemsstat, der forelægger det i stk. 2 nævnte forslag, må ikke være mindre end 35 % af de samlede bevillinger til den pågældende medlemsstat i forbindelse med målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde og må efter overførsel ikke være mindre end 25 % af dette samlede beløb.

▼B

*Artikel 95*

**Additionalitet**

1. I denne artikel og i bilag X forstås ved:

1) "faste bruttoinvesteringer": alle residente producenters anskaffelser minus afhændelser af faste aktiver i en given periode, plus visse tillæg til værdien af ikke-producerede aktiver, tilvejebragt gennem en producents eller institutionelle enheders produktive aktivitet, som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 ([1])

2) "faste aktiver": materielle eller immaterielle aktiver, der er resultatet af produktionsprocesser og anvendes flere gange eller permanent i andre produktionsprocesser i over ét år

3) "offentlig forvaltning og service": samtlige institutionelle enheder, som foruden deres politiske ansvar og deres rolle med hensyn til økonomisk regulering leverer hovedsagelig ikke-markedsmæssige tjenester (eventuelt varer) til individuelt eller kollektivt forbrug og omfordeler indkomst og formue.

4) "offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter": faste bruttoinvesteringer foretaget af den offentlig forvaltning

2. Støtte fra fondene til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse må ikke erstatte en medlemsstats offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.

3. Medlemsstaterne opretholder for perioden 2014-2020 et niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som i gennemsnit pr. år er mindst lig med det referenceniveau, der er fastsat i partnerskabsaftalen.

Ved fastsættelsen af det i første afsnit nævnte referenceniveau tager Kommissionen og medlemsstaterne hensyn til de almindelige makroøkonomiske betingelser og særlige eller ekstraordinære omstændigheder, såsom privatiseringer, et ekstraordinært niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter for en medlemsstat i programmeringsperioden 2007-2013 og udviklingen af andre indikatorer for offentlige investeringer. De tager ligeledes hensyn til ændringer i de nationale tildelinger fra fondene sammenlignet med perioden 2007-2013.

4. Verificering af, om det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er blevet bibeholdt i perioden, må kun finde sted i de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 15 % af den samlede befolkning.

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 65 % af den samlede befolkning, foretages verificeringen på nationalt plan.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1).

▼B

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af den samlede befolkning, foretages verificeringen på nationalt og regionalt plan. Med henblik herpå skal medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om udgifterne i de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne på hvert trin i verificeringsprocessen.

5. Verificeringen af, om det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er blevet bibeholdt, foretages, når partnerskabsaftalen forelægges ("forudgående verificering"), i 2018 ("midtvejsverificering") og i 2022 ("efterfølgende verificering").

De nærmere bestemmelser om verificering af additionalitet er fastsat i punkt 2 i bilag X.

6. Hvis Kommissionen ved den efterfølgende verificering fastslår, at en medlemsstat ikke har bibeholdt det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er fastsat i partnerskabsaftalen og som fastsat i bilag X, kan Kommissionen, afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse, foretage en finansiel korrektion ved at vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Når der træffes beslutning om, hvorvidt der skal foretages en finansiel korrektion, tager Kommissionen hensyn til, om medlemsstatens økonomiske situation har ændret sig væsentligt siden midtvejsverificeringen. De nærmere bestemmelser om satser for finansiel korrektion er fastsat i punkt 3 i bilag X.

7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

AFSNIT II

**PROGRAMMERING**

*KAPITEL I*

***Generelle bestemmelser om fondene***

*Artikel 96*

**Indhold i, vedtagelse og ændring af operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse**

1. Et operationelt program omfatter prioritetsakser. En prioritetsakse skal vedrøre én fond og én regionskategori, bortset fra Samhørighedsfonden, og svare til et tematisk mål, jf. dog artikel 59, og omfatte en eller flere investeringsprioriteter under det tematiske mål i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. En prioritetsakse kan, hvor det er hensigtsmæssigt, og for at øge dets virkninger og effektivitet gennem en tematisk sammenhængende integreret tilgang:

a) vedrøre mere end én regionskategori

▼B

b) kombinere en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra EFRU, Samhørighedsfonden og ESF under ét tematisk mål

c) i behørigt begrundede tilfælde kombinere én eller flere supplerende investeringsprioriteter fra forskellige tematiske målsætninger for at opnå det maksimale bidrag til prioritetsaksen

d) for ESF's vedkommende kombinere investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, nr. 8)-11), for at lette deres bidrag til andre prioritetsakser og med henblik på at gennemføre social innovation og tværnationalt samarbejde.

Medlemsstaterne kan kombinere to eller flere af mulighederne i litra a)-d).

2. Et operationelt program skal bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og til opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed og indeholder:

a) en begrundelse for valget af tematiske mål, modsvarende investeringsprioriteter og finansielle tildelinger under henvisning til partnerskabsaftalen, som bygger på identifikation af regionale og, hvor det er relevant, nationale behov, herunder behovene for at imødegå de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF og under hensyntagen til forhåndsevalueringen i overensstemmelse med artikel 55.

b) for hver prioritetsakse, undtagen teknisk bistand:

i) investeringsprioriteringerne og de modsvarende specifikke mål

ii) med henblik på at styrke programmeringens resultatorientering, de forventede resultater for de specifikke mål og de modsvarende resultatindikatorer med en referenceværdi og en målværdi, som, hvor det er relevant, kvantificeres i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler

iii) en beskrivelse af arten af og eksempler på aktioner, der skal støttes under hver investeringsprioritet og deres forventede bidrag til de i nr. i), anførte specifikke mål, herunder de vejledende principper for udvælgelse af operationer og, hvis det er relevant, identificering af de vigtigste målgrupper, specifikke målområder, type støttemodtagere, den planlagte anvendelse af finansielle instrumenter og store projekter

iv) outputindikatorerne for hver investeringsprioritet, herunder den kvantificerede målværdi, som forventes at bidrage til resultaterne, i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler

▼B

v) identifikation af gennemførelsestrin samt finansielle indikatorer og outputindikatorer, og i givet fald resultatindikatorer, der skal fungere som delmål og mål for resultatrammen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, og bilag II

vi) de modsvarende interventionskategorier baseret på en nomenklatur, der vedtages af Kommissionen og en vejledende fordeling af de programmerede midler

vii) hvor det er relevant, et sammendrag af den planlagte anvendelse af teknisk bistand, herunder om nødvendigt foranstaltninger til styrkelse af den administrative kapacitet hos myndigheder, der er involveret i forvaltningen af og kontrollen med programmerne og støttemodtagerne

c) for hver prioritetsakse, som vedrører teknisk bistand:

i) specifikke mål

ii) de forventede resultater for hvert specifikt mål og, når det er objektivt begrundet som følge af indholdet af aktionerne, de modsvarende resultatindikatorer med en referenceværdi og en målværdi i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler

iii) en beskrivelse af de aktioner, der skal støttes, og deres forventede bidrag til de i nr. i) omhandlede specifikke mål

iv) de outputindikatorer, som forventes at bidrage til resultaterne

v) de modsvarende interventionskategorier baseret på en nomenklatur, der vedtages af Kommissionen, og en vejledende fordeling af de programmerede midler.

Nr. ii) finder ikke anvendelse, hvis Unionens bidrag til en eller flere prioritetsakser, som vedrører teknisk bistand i et operationelt program, ikke overstiger 15 000 000 EUR.

d) en finansieringsplan, der indeholder følgende tabeller:

i) tabeller med angivelse for hvert år, jf. artikel 60, 120 og 121, af den samlede bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra hver fond, og som identificerer beløbene i forbindelse med resultatreserven

ii) tabeller, som for hele programmeringsperioden, for det operationelle program og for hver prioritetsakse angiver den samlede støttebevilling fra hver af fondene og den nationale medfinansiering, idet beløbene vedrørende resultatreserven identificeres. For prioritetsakser, som vedrører flere regionskategorier, angiver tabellerne den samlede bevilling fra fondene og den nationale medfinansiering for hver kategori af regioner.

For prioritetsakser, som kombinerer investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål, angiver tabellen den samlede bevilling fra hver af fondene og den nationale medfinansiering for hvert af de tilsvarende tematiske mål.

▼B

Hvis den nationale medfinansiering består af både offentlig og privat medfinansiering, skal tabellen angive en vejledende fordeling mellem de to typer af midler. Den skal til orientering vise den påtænkte deltagelse fra EIB

e) en liste over store projekter, som planlægges gennemført i løbet af programmeringsperioden.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende den i første afsnit, litra b), nr. vi, omhandlede nomenklatur. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

3. Et operationelt program beskriver under hensyntagen til sit indhold og sine mål den integrerede tilgang til territorial udvikling, idet der henvises partnerskabsaftalen, og viser, hvordan det operationelle program bidrager til opfyldelsen af sine mål og forventede resultater og, hvis det er relevant, med angivelse af følgende:

a) tilgangen til anvendelsen af lokaludviklingsinstrumenter, som styres af lokalsamfundet, og principperne for udpegelse af de områder, hvor det skal gennemføres

►C1 b) det vejledende EFRU-støttebeløb til integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling, der skal gennemføres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i EFRU-forordningen ◄ og den vejledende tildeling af ESF-støtte til integrerede aktioner

c) tilgangen til anvendelsen af ITI-instrumentet, bortset fra de i litra b) omhandlede tilfælde, og den vejledende finansielle tildeling fra hver prioritetsakse

d) ordningerne for interregionale og tværnationale foranstaltninger inden for de operationelle programmer med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat

e) hvis medlemsstaterne og regionerne deltager i makroregionale strategier og havområdestrategier, de under programmet planlagte interventioners bidrag til sådanne strategier, med forbehold af programområdets behov som fastlagt af medlemsstaten.

4. Endvidere skal det operationelle program indeholde følgende:

a) hvor det er relevant, identifikation af, hvorvidt og hvordan det håndterer de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørt af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper og handicappede personer, og hvor det er relevant bidraget til den integrerede tilgang, som er fastlagt i partnerskabsaftalen

b) hvor det er relevant, identifikation af, hvorvidt og hvordan det håndterer regioners demografiske udfordringer eller de specifikke behov i områder, der lider under alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som omhandlet i artikel 174 i TEUF, og bidraget til den integrerede tilgang, som er omhandlet i partnerskabsaftalen med henblik herpå.

▼B

5. Det operationelle program angiver:

a) forvaltningsmyndigheden, i givet fald attesteringsmyndigheden og revisionsmyndigheden

b) det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen

c) den indsats, der gøres for at inddrage de i artikel 5 anførte relevante partnere i udarbejdelsen af det operationelle program og disse partneres rolle i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det operationelle program.

6. Det operationelle program omhandler under henvisning til indholdet i partnerskabsaftalen og under hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer endvidere følgende:

a) mekanismerne til sikring af koordineringen mellem fondene, ELFUL, EMFF og andre EU- finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter og med EIB under hensyntagen til de relevante bestemmelser i CSF

b) for hver forhåndsbetingelse fastlagt i overensstemmelse med artikel 19 og bilag XI, som finder anvendelse på det operationelle program, en vurdering af, om forhåndsbetingelsen er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og det operationelle program, og hvis forhåndsbetingelser ikke er opfyldt, en beskrivelse af foranstaltningerne til opfyldelse af forhåndsbetingelserne, de ansvarlige organer og en tidsplan for gennemførelse af foranstaltningerne i overensstemmelse med sammendraget i partnerskabsaftalen

c) en sammenfatning af vurderingen af den administrative byrde for støttemodtagerne og, hvis relevant, de påtænkte foranstaltninger, ledsaget af en vejledende tidsplan med henblik på at nedbringe den administrative byrde.

7. Hvert operationelt program, bortset fra dem, hvor der ydes teknisk bistand under et særligt operationelt program, skal afhængigt af medlemsstatens behørigt begrundede vurdering af dets relevans for indholdet og målene i de operationelle programmer, indeholde en beskrivelse af:

a) de særlige foranstaltninger for at tage hensyn til miljøbeskyttelseskrav, ressourceeffektivitet, afbødning af og tilpasning til klimaforandringer, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og –styring i forbindelse med udvælgelsen af operationer

b) de specifikke foranstaltninger for at fremme lige muligheder og forhindre forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under udarbejdelsen, udformningen og gennemførelsen af det operationelle program navnlig i forbindelse med adgang til finansiering ved at tage hensyn til behovene hos de forskellige målgrupper med risiko for en sådan forskelsbehandling og navnlig kravene om at sikre tilgængelighed for handicappede personer

▼B

c) det operationelle programs bidrag til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og, hvis det er relevant, de ordninger, der skal sikre integreringen af kønsaspektet i det operationelle program og operationen.

Medlemsstaterne kan forelægge en udtalelse fra de nationale ligestillingsorganer om de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra b) og c), samtidig med forslaget til et operationelt program under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

8. Når en medlemsstat udarbejder højst et operationelt program for hver fond, kan de dele af det operationelle program, der er omfattet af stk. 2, første afsnit, litra a), stk. 3, litra a), c) og d), stk. 4 og 5a, kun indarbejdes i de relevante bestemmelser i partnerskabsaftalen.

9. Det operationelle program udarbejdes i overensstemmelse med en model. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende artikel vedtage en gennemførelsesretsakt, som fastlægger denne model. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

▼M9

10. Med forbehold af artikel 30, stk. 5, vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der godkender alle elementerne, herunder alle fremtidige ændringer, af det operationelle program, som er omfattet af denne artikel, undtagen de elementer, som er omfattet af stk. 2, første afsnit, litra b), nr. vi), litra c), nr. v), og litra e), stk. 4 og 5, stk. 6, litra a) og c), samt stk. 7, som fortsat hører under medlemsstaternes ansvar.

▼B

11. Forvaltningsmyndigheden meddeler Kommissionen enhver afgørelse, der ændrer de elementer af det operationelle program, som ikke er omfattet af Kommissionens afgørelse i henhold til stk. 10, senest en måned efter datoen for nævnte ændringsafgørelse. Ændringsafgørelsen anfører datoen for dens ikrafttræden, som ikke må være tidligere end vedtagelsesdatoen.

*Artikel 97*

**Særlige bestemmelser om programmeringen af støtte til de fælles instrumenter for garantier uden loft og securitisation under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse**

I overensstemmelse med artikel 28 omfatter de operationelle programmer, der er nævnt i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), kun de elementer, der henvises til i artikel 96, stk. 2, litra b), nr. i), ii) og iv), artikel 96, stk. 2, første afsnit, litra d), artikel 96, stk. 5, og artikel 96, stk. 6, litra b).

*Artikel 98*

**Fælles støtte fra fondene under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse**

1. Fondene kan i fællesskab yde støtte til operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

▼M6

2. EFRU og ESF kan som supplement og inden for en grænse på 10 % af EU-midlerne til hver prioritetsakse i et operationelt program finansiere en del af en operation, hvortil udgifter er berettiget til støtte fra den anden fond på grundlag af de regler, der gælder for den pågældende fond, forudsat at sådanne udgifter er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen og er direkte knyttet til denne.

▼B

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

*Artikel 99*

**Operationelle programmers geografiske anvendelsesområde under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse**

Medmindre andet er aftalt mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, udarbejdes operationelle programmer under EFRU og ESF på det relevante geografiske niveau og mindst på NUTS 2-niveau i overensstemmelse med medlemsstatens institutionelle og retlige rammer.

Operationelle programmer med støtte fra Samhørighedsfonden udarbejdes på nationalt niveau.

*KAPITEL II*

***Store projekter***

*Artikel 100*

**Indhold**

Som led i et eller flere operationelle programmer, som har været genstand for en kommissionsafgørelse i henhold til nærværende forordnings artikel 96, stk. 10, eller i henhold til ETS-forordningens artikel 8, stk. 12, kan EFRU og Samhørighedsfonden yde støtte til en operation, der omfatter en række arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der i sig selv tager sigte på udførelse af en uopdelelig opgave af præcis økonomisk eller teknisk art, som har tydeligt fastlagte mål, og hvortil de samlede støtteberettigede omkostninger overstiger 50 000 000 EUR, og i forbindelse med operationer, som bidrager til det tematiske mål i henhold til artikel 9, stk. 1, nr. 7), hvor de samlede støtteberettigede udgifter overstiger 75 000 000 EUR (herefter "stort projekt"). Finansielle instrumenter betragtes ikke som store projekter.

*Artikel 101*

**Oplysninger, der er nødvendige med henblik på godkendelse af store projekter**

Inden et stort projekt godkendes, sikrer forvaltningsmyndigheden, at følgende oplysninger foreligger:

a) oplysninger vedrørende det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen af det store projekt, og dets kapacitet

b) en beskrivelse af investeringen og dens lokalisering

▼B

c) de samlede udgifter og samlede støtteberettigede udgifter under hensyntagen til kravene i artikel 61

d) feasibility-undersøgelser, der er foretaget, herunder en analyse af alternativer og resultater

e) en cost-benefit-analyse, herunder en økonomisk og finansiel analyse, og en risikovurdering

f) en analyse af miljøvirkningerne under hensyntagen til behovene for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer og modstandsdygtighed over for katastrofer

g) en forklaring på, hvordan det store projekt er foreneligt med de relevante prioritetsakser i det eller de pågældende operationelle programmer og det forventede bidrag til at nå de specifikke mål for prioritetsakserne og det forventede bidrag til den socioøkonomiske udvikling

h) finansieringsplanen, som skal vise de samlede planlagte finansielle midler og den planlagte støtte fra fondene, EIB og alle andre finansieringskilder sammen med fysiske og finansielle indikatorer for overvågning af fremskridt under hensyntagen til de identificerede risici

i) en tidsplan for det store projekts gennemførelse og, hvis gennemførelsesperioden forventes at overskride programmeringsperioden, de faser, som der anmodes om støtte fra fondene til i programmeringsperioden.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende den metode, der baseret på anerkendt bedste praksis skal anvendes til at udføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i stk. 1, litra e). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

På initiativ af en medlemsstat kan oplysningerne i stk. 1, litra a)-i), vurderes af uafhængige eksperter med teknisk bistand fra Kommissionen eller af andre uafhængige eksperter efter aftale med Kommissionen ("kvalitetskontrol"). I andre tilfælde forelægger medlemsstaten Kommissionen oplysningerne i stk. 1, litra a)-i), så snart de foreligger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om fastsættelse af den metode, der skal anvendes til at udføre kvalitetskontrol af store projekter.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af formatet for indsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-i). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

▼B

*Artikel 102*

**Afgørelse om et stort projekt**

1. Såfremt en kvalitetskontrol fra uafhængige eksperter giver et store projekt en positiv bedømmelse på grundlag af deres vurdering af oplysningerne omhandlet i artikel 101, stk. 1, kan forvaltningsmyndigheden fortsætte med udvælgelsen af det store projekt i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3. Forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om det udvalgte store projekt. Underretningen skal indeholde følgende:

a) det i artikel 125, stk. 3, litra c), omhandlede dokument, der fastlægger:

   i) det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen af det store projekt

   ii) en beskrivelse af investeringen, dens lokalisering, tidsplan og det store projekts forventede bidrag til de specifikke mål for den eller de pågældende prioritetsakser

   iii) de samlede udgifter og samlede støtteberettigede udgifter under hensyntagen til artikel 61

   iv) finansieringsplanen og de fysiske og finansielle indikatorer for overvågning af fremskridt under hensyntagen til de identificerede risici

b) de uafhængige eksperters kvalitetskontrol, som klart angiver, om investeringen er gennemførlig og det store projekts økonomiske bæredygtighed.

Det finansielle bidrag til det store projekt, som medlemsstaten har valgt, anses for at være godkendt af Kommissionen, såfremt der ikke træffes en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om afvisning af det finansielle bidrag senest tre måneder efter underretningsdatoen som omhandlet i første afsnit. Kommissionen skal kun afvise det finansielle bidrag, hvis der er identificeret en betydelig svaghed i forbindelse med den uafhængige kvalitetskontrol.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for underretningen i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

2. I tilfælde udover de i nærværende artikel, stk. 1, nævnte, bedømmer Kommissionen det store projekt på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 101, for at afgøre, om det finansielle bidrag, som der er ansøgt om til det store projekt udvalgt af forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, er berettiget. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af det finansielle bidrag til det udvalgte store projekt i form af en gennemførelsesretsakt senest tre måneder efter datoen for forelæggelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 101.

3. Kommissionens godkendelse i henhold til stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, er betinget af, at den første bygge- og anlægskontrakt er indgået eller i forbindelse med operationer, der gennemføres under OPP-strukturer, underskrivelsen af OPP-aftalen mellem den offentlige myndighed og det privatretlige organ senest tre år efter datoen for godkendelsen. Efter en behørigt begrundet anmodning fra medlemsstaten, navnlig i forbindelse med forsinkelser, der skyldes administrative og retlige procedurer i forbindelse med gennemførelsen af store projekter, og som indgives inden for den treårige periode, kan Kommissionen vedtage en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om forlængelse af perioden med højst to år.

▼B

4. Hvis Kommissionen ikke godkender det finansielle bidrag til det udvalgte store projekt, giver den en begrundelse herfor i sin afgørelse.

5. De store projekter, der er meddelt Kommissionen i henhold til stk. 1, eller forelagt med henblik på godkendelse i henhold til stk. 2, skal opføres på listen over store projekter i et operationelt program.

▼M6

6. Udgifter til et stort projekt kan medtages i en betalingsansøgning efter den forelæggelse med henblik på godkendelse, der er omhandlet i stk. 2. Såfremt Kommissionen ikke godkender det store projekt, som forvaltningsmyndigheden har udvalgt, skal udgiftsoversigten efter medlemsstatens tilbagetrækning af ansøgningen eller vedtagelse af Kommissionens afgørelse berigtiges i overensstemmelse hermed.

7. Når et stort projekt bedømmes af uafhængige eksperter efter stk. 1, kan udgifterne til det store projekt medtages i en betalingsansøgning, efter at forvaltningsmyndigheden har underrettet Kommissionen om, at de uafhængige eksperter har fået forelagt de oplysninger, der kræves efter artikel 101.

En uafhængig kvalitetskontrol skal leveres senest seks måneder efter, at de uafhængige eksperter har fået forelagt disse oplysninger.

De dertil svarende udgifter tilbagetrækkes, og udgiftsoversigten berigtiges i overensstemmelse hermed, i følgende tilfælde:

a) hvis Kommissionen ikke er blevet underrettet om den uafhængige kvalitetskontrol senest tre måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i andet afsnit

b) hvis indgivelsen af oplysninger tilbagetrækkes af medlemsstaten eller

c) hvis den relevante bedømmelse er negativ.

▼B

*Artikel 103*

**Afgørelse om et stort projekt, der er genstand for en gradvis gennemførelse**

1. Uanset artikel 101, stk. 3, og artikel 102, stk. 1 og 2, finder procedurerne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel anvendelse på en operation, der opfylder følgende betingelser:

a) operationen består af den anden eller efterfølgende fase af et stort projekt under den foregående programmeringsperiode, hvor den eller de foregående faser er godkendt af Kommissionen senest den 31. december 2015 i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006 eller, for de medlemsstater, der tiltrådte Unionen efter den 1. januar 2013, senest den 31. december 2016

b) de samlede støtteberettigede udgifter til alle faser af det store projekt overstiger de respektive niveauer, der er fastlagt i artikel 100

c) Kommissionens vurdering heraf under den foregående programmeringsperiode omfattede alle planlagte faser

d) der er ingen væsentlige ændringer i de oplysninger om det store projekt, der henvises til i artikel 101, stk. 1, første afsnit, i nærværende forordning i forhold til oplysningerne i ansøgningen vedrørende det store projekt, der blev fremlagt i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006, navnlig for så vidt angår de samlede støtteberettigede udgifter

▼B

e) den fase af det store projekt, der skal gennemføres under den foregående programmeringsperiode, er eller vil kunne anvendes til de tilsigtede formål som præciseret i Kommissionens afgørelse inden fristen for fremlæggelse af afslutningsdokumenterne for det eller de relevante operationelle programmer.

2. Forvaltningsmyndigheden kan igangsætte udvælgelsen af det store projekt i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, og fremlægge en meddelelse, der indeholder alle de elementer, der er anført i artikel 102, stk. 1, første afsnit, litra a), sammen med en bekræftelse af, at betingelsen i nærværende artikels stk. 1, litra d), er opfyldt. Der stilles ikke krav om uafhængige eksperters kvalitetskontrol af oplysningerne.

3. Det finansielle bidrag til det store projekt, som forvaltningsmyndigheden har valgt, anses for at være godkendt af Kommissionen, såfremt der ikke træffes en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om afvisning af det finansielle bidrag til det store projekt senest tre måneder efter den i stk. 2 omhandlede underretningsdato. Kommissionen afviser kun det finansielle bidrag, hvis der er foretaget substansændringer i de oplysninger, der henvises til i stk. 1, litra d), eller hvis det store projekt ikke er i overensstemmelse med den relevante prioritetsakse for det eller de pågældende operationelle programmer.

4. Artikel 102, stk. 3-6, finder anvendelse på afgørelser om store projekter, som er genstand for en gradvis gennemførelse.

*KAPITEL III*

***Fælles handlingsplan***

*Artikel 104*

**Anvendelsesområde**

1. En fælles handlingsplan er en operation, hvis omfang er fastlagt og som forvaltes i forhold til de output og resultater, den skal realisere. Den omfatter et projekt eller en gruppe af projekter, der ikke omfatter levering af infrastruktur, og som gennemføres under støttemodtagerens ansvar som led i et eller flere operationelle programmer. ►C1 Output og resultater af en fælles handlingsplan skal være aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen og skal bidrage til specifikke mål under de operationelle programmer og danne grundlag ◄ for støtte fra fondene. Resultater skal henvise til den fælles handlingsplans direkte virkninger. Støttemodtageren i en fælles handlingsplan skal være et offentligretligt organ. Fælles handlingsplaner betragtes ikke som værende store projekter.

▼M6

2. De offentlige udgifter, der tildeles til en fælles handlingsplan, skal udgøre mindst 5 000 000 EUR eller 5 % af den offentlige støtte til det operationelle program eller et af de bidragende programmer, alt efter hvilket beløb, der er det laveste.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på operationer, der støttes under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, på den første fælles handlingsplan, som en medlemsstat indgiver inden for rammerne af målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, eller på den første fælles handlingsplan, som et program indgiver inden for målet om europæisk territorialt samarbejde.

▼B

*Artikel 105*

**Udarbejdelse af fælles handlingsplaner**

1. Medlemsstaten, forvaltningsmyndigheden eller ethvert udpeget offentligretligt organ kan forelægge et forslag til en fælles handlingsplan på samme tid som eller efter forelæggelsen af de pågældende operationelle programmer. Forslaget skal indeholde alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 106.

2. En fælles handlingsplan skal omfatte en del af perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2023. ►M6 ———— ◄

*Artikel 106*

**De fælles handlingsplaners indhold**

En fælles handlingsplan skal indeholde:

▼M6

1) en beskrivelse af den fælles handlingsplans mål og en redegørelse for dens bidrag til programmålene eller til de relevante landespecifikke henstillinger og de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i deres beskæftigelsespolitikker, jf. artikel 148, stk. 4, i TEUF

———————

3) en beskrivelse af de påtænkte projekter eller projekttyper, med angivelse af eventuelle delmål samt angivelse af mål for output og resultater i forhold til de fælles indikatorer opdelt pr. prioritetsakse, hvor det er relevant

▼B

4) oplysninger om den fælles handlingsplans geografiske dækning og målgrupper

5) den fælles handlingsplans forventede gennemførelsesperiode

▼M6

6) en bekræftelse af, at den vil bidrage til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder som fastsat i det relevante program eller den relevante partnerskabsaftale

7) en bekræftelse af, at den vil bidrage til bæredygtig udvikling som fastsat i det relevante program eller den relevante partnerskabsaftale

8) gennemførelsesbestemmelserne til den fælles handlingsplan, herunder følgende:

a) oplysninger om forvaltningsmyndighedens udvælgelse af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3

b) ordningerne for styring af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 108

c) ordningerne for overvågning og evaluering af den fælles handlingsplan, herunder ordninger, der sikrer kvalitet, indsamling og opbevaring af data om realisering af delmål, output og resultater

▼B

9) de finansielle ordninger i den fælles handlingsplan, herunder følgende:

▼M6

a) udgifterne til at nå delmål og mål for output og resultater, som, hvad angår standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb, er baseret på de metoder, der er fastsat i denne forordnings artikel 67, stk. 5, og i ESF-forordningens artikel 14

_____

▼B

c) finansieringsplanen opdelt pr. operationelt program og prioritetsakse, herunder det samlede støtteberettigede beløb og størrelsen af de offentlige udgifter.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for modellen for den fælles handlingsplan. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

*Artikel 107*

**Afgørelse om fælles handlingsplan**

1. Kommissionen bedømmer den fælles handlingsplan på grundlag af oplysningerne omhandlet i artikel 106 for at afgøre, om støtten fra fondene er berettiget.

Hvis Kommissionen senest to måneder efter forelæggelsen af et forslag til en fælles handlingsplan mener, at det ikke opfylder bedømmelseskravene i artikel 104, skal den fremsætte bemærkninger til medlemsstaten. Medlemsstaten forelægger Kommissionen alle nødvendige supplerende oplysninger, der anmodes om, og, hvor det er relevant, ændrer den fælles handlingsplan i overensstemmelse hermed.

2. Forudsat at eventuelle bemærkninger er blevet taget i betragtning på passende måde, vedtager Kommissionen en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af den fælles handlingsplan senest fire måneder efter, at medlemsstaten har forelagt den, men ikke før vedtagelsen af de pågældende operationelle programmer.

▼M6

3. I afgørelsen omhandlet i stk. 2 fastlægges støttemodtageren og målene for den fælles handlingsplan, dens eventuelle delmål, mål for output og resultater, udgifterne til at opnå disse delmål og mål for output og resultater og finansieringsplanen opdelt pr. operationelt program og prioritetsakse, herunder det samlede støtteberettigede beløb og størrelsen af de offentlige udgifter, gennemførelsesperioden for den fælles handlingsplan og, hvis det er relevant, den geografiske dækning og målgrupper for den fælles handlingsplan.

▼B

4. Hvis Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afviser at tillade at støtte fra fondene tildeles en fælles handlingsplan, giver den medlemsstaten en begrundelse herfor inden for den tidsfrist, der er fastsat i stk. 2.

▼B

*Artikel 108*

**Styringsudvalg og ændring af den fælles handlingsplan**

▼M6

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden opretter et styringsudvalg for den fælles handlingsplan, der kan være forskelligt fra de relevante operationelle programmers overvågningsudvalg. Styringsudvalget mødes mindst to gange om året og refererer til forvaltningsmyndigheden. Når det er relevant, underretter forvaltningsmyndigheden det relevante overvågningsudvalg om resultaterne af styringsudvalgets arbejde og fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 110, stk. 1, litra e), og artikel 125, stk. 2, litra a).

▼B

Styringsudvalgets sammensætning fastsættes af medlemsstaten efter aftale med den relevante forvaltningsmyndighed under hensyntagen til partnerskabsprincippet.

Kommissionen kan deltage i styringsudvalgets arbejde med rådgivende funktion.

2. Styringsudvalget varetager følgende opgaver:

a) gennemgår fremskridt med hensyn til at nå delmål, output og resultater i den fælles handlingsplan

b) drøfter og godkender eventuelle forslag til ændring af den fælles handlingsplan for at tage højde for eventuelle problemer, der påvirker resultaterne.

3. Anmodninger om ændring af fælles handlingsplaner, der forelægges Kommissionen af en medlemsstat, skal være behørigt begrundede. Kommissionen vurderer, om anmodningen om ændring er berettiget, under hensyntagen til de oplysninger, som medlemsstaten forelægger. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger, og medlemsstaten skal give Kommissionen alle nødvendige yderligere oplysninger. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om en anmodning om ændring senest tre måneder efter, at medlemsstaten har forelagt den, forudsat at eventuelle bemærkninger fra Kommissionen er blevet taget i betragtning på tilfredsstillende vis. Ændringen træder i kraft fra datoen for afgørelsen, medmindre andet er fastsat i afgørelsen.

*Artikel 109*

**Finansiel forvaltning og kontrol af den fælles handlingsplan**

1. Betalinger til støttemodtageren under en fælles handlingsplan skal behandles som faste beløb eller standardskalaer for enhedsomkostninger. ►M6 ——————— ◄

2. Den finansielle forvaltning, kontrol og revision af den fælles handlingsplan skal udelukkende have til formål at verificere, at betingelserne for betalinger fastsat i afgørelsen om godkendelse af den fælles handlingsplan er opfyldt.

3. Støttemodtageren under en fælles handlingsplan og de organer, der fungerer under dennes ansvar, kan anvende deres regnskabspraksis med hensyn til udgifterne til at gennemføre operationer. Denne regnskabspraksis og de udgifter, der faktisk afholdes af støttemodtageren, revideres ikke af revisionsmyndigheden eller Kommissionen.

▼B

AFSNIT III

**OVERVÅGNING, EVALUERING, INFORMATION OG KOMMUNIKATION**

*KAPITEL I*

***Overvågning og evaluering***

*Artikel 110*

**Overvågningsudvalgets funktioner**

1. Overvågningsudvalget undersøger bl.a.:

a) problemer, som påvirker det operationelle programs resultater

b) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringsplanen og opfølgningen på resultaterne af evalueringerne

▼M6

c) gennemførelsen af kommunikationsstrategien, herunder informations- og kommunikationsforanstaltninger, og af foranstaltninger til at øge synligheden af fondene

▼B

d) gennemførelsen af store projekter

e) gennemførelsen af fælles handlingsplaner

f) foranstaltningerne til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, lige muligheder og ikke-diskrimination, herunder adgang for handicappede personer

g) foranstaltningerne til fremme af bæredygtig udvikling

h) hvor relevant, hvis forhåndsbetingelserne ikke er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen og det operationelle program, udviklingen i foranstaltningerne til opfyldelse af de relevante forhåndsbetingelser

i) finansielle instrumenter.

2. Uanset artikel 49, stk. 3, skal overvågningsudvalget undersøge og godkende:

▼M6

a) metodologien og kriterierne anvendt ved udvælgelse af operationer, undtagen når disse kriterier er godkendt af lokale aktionsgrupper i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, litra c)

▼B

b) årlige og endelige gennemførelsesrapporter

c) evalueringsplanen for det operationelle program og eventuelle ændringer af planen, herunder i tilfælde, hvor den indgår i en fælles evalueringsplan, jf. den første sætning i artikel 114, stk. 1

d) kommunikationsstrategien for det operationelle program og eventuelle ændringer af planen

e) forslag fra forvaltningsmyndigheden om eventuelle ændringer af det operationelle program.

▼B

*Artikel 111*

**Gennemførelsesrapporter vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse**

1. Senest den 31. maj 2016 og derefter senest samme dato hvert efterfølgende år til og med 2023 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig gennemførelsesrapport i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1. Den rapport, som forelægges i 2016, skal omfatte finansårene 2014 og 2015 samt perioden mellem startdatoen for udgifternes støtteberettigelse og den 31. december 2013.

2. For de rapporter, som forelægges i 2017 og 2019, er den i stk. 1 nævnte frist den 30. juni.

3. De årlige rapporter skal indeholde oplysninger om:

a) gennemførelsen af det operationelle program i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2

b) fremskridt med hensyn til forberedelsen og gennemførelsen af store projekter og fælles handlingsplaner.

4. Den årlige gennemførelsesrapport, der forelægges i 2017 og 2019, skal indeholde og vurdere de oplysninger, der kræves i henhold til henholdsvis artikel 50, stk. 4 og5, og oplysningerne i stk. 3 i nærværende artikel, sammen med følgende oplysninger:

a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringsplanen og opfølgningen på resultaterne af evalueringerne

b) resultaterne af fondenes informations- og pr-foranstaltninger under kommunikationsstrategien

c) inddragelsen af partnere i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af det operationelle program.

De årlige gennemførelsesrapporter, der forelægges i 2017 og 2019 kan afhængigt af de operationelle programmers indhold og mål, indeholde oplysninger om og vurdere følgende:

a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den integrerede tilgang til territorial udvikling, herunder udvikling af regioner, der står over for demografiske udfordringer eller permanente og naturbetingede ulemper, bæredygtig udvikling i byområderne, og lokalsamfundsstyret lokaludvikling under det operationelle program

b) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af aktioner med henblik på at styrke kapaciteten hos medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagerne til at forvalte og benytte fondene

c) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af eventuelle interregionale og tværnationale aktioner

d) i givet fald bidrag til makroregionale strategier og havområdestrategier

▼B

e) de specifikke foranstaltninger, der er truffet for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og for at forebygge forskelsbehandling, særlig adgang for handicappede personer, og de ordninger, der er indført for at sikre integrering af kønsaspektet i det operationelle program og i operationerne

f) de foranstaltninger, der er truffet for at fremme bæredygtig udvikling, jf. artikel 8

g) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af aktioner inden for social innovation, hvor det er relevant

h) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger for at imødekomme de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørte af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller social udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper og handicappede personer, langtidsledige og unge, der ikke er i beskæftigelse, herunder, hvor det er relevant, de anvendte finansielle midler

Som undtagelse fra første og andet afsnit og for at sikre overensstemmelse mellem partnerskabsaftalen og statusrapporten ►C1 kan medlemsstater med kun ét operationelt program pr. fond medtage oplysninger om forhåndsbetingelser, jf. artikel 50, stk. 4, de oplysninger, der er fastsat i artikel 50, stk. 5, ◄ og oplysningerne i litra a), b), c) og h), i nærværende stykkes andet afsnit, i statusrapporten i stedet for de årlige gennemførelsesrapporter, der forelægges i henholdsvis 2017 og 2019, og den endelige gennemførelsesrapport, uden at det berører artikel 110, stk. 2, litra b).

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger modellerne for de årlige og endelige gennemførelsesrapporter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

*Artikel 112*

**Indberetning af finansielle data**

1. Med henblik på overvågning fremsender medlemsstaten senest den 31. januar, den 31. juli og den 31. oktober følgende elektronisk til Kommissionen pr. operationelt program og pr. prioritetsakse:

a) de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til operationer og antallet af operationer, der er udvalgt til støtte

b) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden.

2. Desuden skal en indberetning, der foretages senest den 31. januar, indeholde ovennævnte data opdelt efter interventionskategori. Denne indberetning anses for at opfylde kravet om indgivelse af finansielle data, der er omhandlet i artikel 50, stk. 2.

▼B

►C1 3. Et overslag over de beløb, som medlemsstaterne forventer at forelægge betalingsansøgninger for ◄ i det indeværende finansår og det efterfølgende finansår, skal ledsage indberetningerne pr. 31. januar og 31. juli.

4. Skæringsdatoen for de data, der indgives i henhold til denne artikel, er udgangen af den måned, der går forud for måneden for indberetningen.

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger den model, som skal anvendes ved fremsendelsen af finansielle data til Kommissionen med henblik på overvågning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3,

*Artikel 113*

**Samhørighedsrapport**

Den rapport fra Kommissionen, der er nævnt i artikel 175, i TEUF skal indeholde:

a) en oversigt over fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed, herunder den socioøkonomiske situation og udviklingen i regionerne, og integreringen af EU-prioriteringerne

b) en oversigt over fondenes, EIB-finanserings og de andre instrumenters rolle samt andre EU-politikkers og nationale politikkers indvirkning på fremskridtene

c) i givet fald angivelse af fremtidige EU-foranstaltninger og -politikker, som er nødvendige for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed samt for at gennemføre Unionens prioriteter.

*Artikel 114*

**Evaluering**

▼M6

1. Forvaltningsmyndigheden eller en medlemsstat udarbejder en evalueringsplan for ét eller flere operationelle programmer. Evalueringsplanen forelægges overvågningsudvalget senest ét år efter vedtagelsen af det operationelle program. For de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer, som er vedtaget før den 2. august 2018, skal evalueringsplanen forelægges overvågningsudvalget senest et år efter nævnte dato.

▼B

2. Senest den 31. december 2022 forelægger forvaltningsmyndighederne for hvert operationelt program Kommissionen en rapport, som opsummerer resultaterne af de evalueringer, der er foretaget i programmeringsperioden, og det operationelle programs vigtigste output og resultater, idet den fremsætter bemærkninger til de indberettede oplysninger.

3. Kommissionen foretager efterfølgende evalueringer i tæt samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndighederne.

▼M6

_____

▼B

*KAPITEL II*

▼M6

***Information, kommunikation og synlighed***

▼B

*Artikel 115*

▼M6

**Information, kommunikation og synlighed**

▼B

1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne er ansvarlige for:

a) at udarbejde kommunikationsstrategier

b) at sikre oprettelse af et enkelt websted eller en enkelt webportal, som giver oplysninger om og adgang til alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat, herunder oplysninger om tidsplanen for gennemførelse af programmeringen og alle tilknyttede offentlige høringsprocesser

c) at oplyse potentielle støttemodtagere om finansieringsmulighederne under operationelle programmer

▼M6

d) over for EU-borgerne at offentliggøre oplysninger om samhørighedspolitikkens og fondenes rolle og resultater gennem foranstaltninger, der øger synligheden af resultaterne og virkningerne af partnerskabsaftaler, operationelle programmer og operationer.

▼B

2. Medlemsstaterne eller forvaltningsmyndighederne skal for at sikre gennemsigtighed i støtten fra fondene føre en liste over operationer opdelt pr. operationelt program og pr. fond i et regneark i dataformat, der gør det muligt at sortere, søge, udvælge, sammenligne og nemt offentliggøre oplysninger på internettet, eksempelvis i csv- eller xml-format. Listen over operationer skal være tilgængelige via webstedet eller webportalen og omfatte en liste over og kort beskrivelse af alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat.

Med henblik på at tilskynde den private sektor, civilsamfundet eller nationale offentlige myndigheder til at anvende listen over operationer kan webstedet tydeligt angive de licensregler, der er gældende for de offentliggjorte oplysninger.

Listen over operationer ajourføres mindst hver sjette måned.

Det minimum af oplysninger, listen over operationer skal indeholde, er fastsat i bilag XII.

▼M6

3. Nærmere bestemmelser om informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger over for offentligheden og oplysningsindsats over for potentielle støttemodtagere og støttemodtagere er fastlagt i bilag XII.

▼B

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de tekniske karakteristika ved informations- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende operationen og en vejledning i gengivelse af det europæiske logo og definition af standardfarverne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

▼B

*Artikel 116*

**Kommunikationsstrategi**

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndighederne udarbejder en kommunikationsstrategi for hvert operationelt program. Der kan udarbejdes en fælles kommunikationsstrategi for flere operationelle programmer. Kommunikationsstrategien skal tage hensyn til det eller de pågældende operationelle programmers størrelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Kommunikationsstrategien skal omfatte de elementer, der er anført i bilag XII.

2. Kommunikationsstrategien forelægges overvågningsudvalget til godkendelse i henhold til artikel 110, stk. 2, litra d), senest seks måneder efter vedtagelsen af det eller de pågældende operationelle programmer.

Når der udarbejdes en fælles kommunikationsstrategi for flere operationelle programmer, der omfatter flere overvågningsudvalg, kan medlemsstaten udpege ét overvågningsudvalg, der i samarbejde med andre relevante overvågningsudvalg er ansvarligt for godkendelsen af den fælles kommunikationsstrategi og af eventuelle efterfølgende ændringer af nævnte strategi.

Medlemsstaten eller forvaltningsmyndighederne kan ændre kommunikationsstrategien i løbet af programmeringsperioden, når det er nødvendigt. Forvaltningsmyndigheden forelægger overvågningsudvalget den ændrede kommunikationsstrategi til godkendelse i henhold til artikel 110, stk. 2, litra d).

▼M6

3. Uanset stk. 2, tredje afsnit, underretter forvaltningsmyndigheden mindst én gang om året det eller de ansvarlige overvågningsudvalg om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af kommunikationsstrategien som omhandlet i artikel 110, stk. 1, litra c), og om sin analyse af resultaterne af gennemførelsen samt om de informations- og kommunikationsaktiviteter og de foranstaltninger til at øge fondenes synlighed, der er planlagt for det følgende år. Overvågningsudvalget afgiver en udtalelse om de aktiviteter og foranstaltninger, der er planlagt for det følgende år, herunder om metoder til at øge effektiviteten af kommunikationsaktiviteter, der tager sigte på offentligheden.

▼B

*Artikel 117*

**Informations- og kommunikationspersoner og deres netværk**

1. Hver medlemsstat udpeger en informations- og kommunikationsperson til koordinering af informations- og kommunikationsforanstaltninger i relation til en eller flere fonde, herunder relevante programmer vedrørende målet om europæisk territorialt samarbejde, og underretter Kommissionen herom.

2. Informations- og kommunikationspersonen er ansvarlig for koordinering af det nationale netværk af fondes kommunikatorer, hvis et sådant eksisterer, etablering og vedligeholdelse af webstedet eller webportalen, der er omhandlet i bilag XII, og for udarbejdelse af et overblik over kommunikationsforanstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne.

▼B

3. Hver forvaltningsmyndighed udpeger én person, som er ansvarlig for information og kommunikation for et givent operationelt program, og underretter Kommissionen om, hvem der er udpeget. Der kan, hvor det er relevant, udpeges én person til flere operationelle programmer.

▼M6

4. Kommissionen opretter EU-netværk bestående af de medlemmer, der er udpeget af medlemsstaterne, for at sikre, at der udveksles oplysninger om resultaterne af gennemførelsen af kommunikationsstrategierne, udveksles erfaringer om gennemførelsen af informations- og kommunikationsforanstaltningerne, udveksles god praksis og, hvis det er relevant, skabes mulighed for fælles planlægning og koordination af kommunikationsaktiviteter mellem medlemsstaterne og med Kommissionen. Netværkene skal mindst en gang om året drøfte og vurdere effektiviteten af informations- og kommunikationsforanstaltningerne og fremsætte henstillinger for at øge udbredelsen og virkningen af kommunikationsaktiviteter og for at udbrede kendskabet til resultaterne og merværdien af disse aktiviteter.

▼B

AFSNIT IV

**TEKNISK BISTAND**

*Artikel 118*

**Teknisk bistand på Kommissionens initiativ**

Fondene kan under hensyn til fradragene foretaget i overensstemmelse med artikel 91, stk. 3, yde støtte til teknisk bistand op til et loft på 0,35 % af deres respektive årlige tildeling.

*Artikel 119*

**Teknisk bistand fra medlemsstaterne**

▼M6

1. Størrelsen af de fondsmidler, der afsættes til teknisk bistand i en medlemsstat, kan højst udgøre 4 % af de samlede fondsmidler, der er afsat til operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse.

▼B

Medlemsstaterne kan tage den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i betragtning ved beregningen af det samlede beløb, der afsættes til teknisk bistand i hver medlemsstat.

2. ►M6 ——————— ◄ Tildelingen til teknisk bistand fra en fond må ikke overstige 10 % af den samlede tildeling fra den pågældende fond til operationelle programmer i en medlemsstat under hver regionskategori, hvor det er relevant, under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, jf. dog stk. 1.

3. Uanset artikel 70, stk. 1 og 2, kan der gennemføres tekniske bistandsoperationer uden for programområdet, men inden for Unionen, forudsat at operationerne kommer det operationelle program til gode, eller i tilfælde af et operationelt program for teknisk bistand kommer de andre berørte programmer til gode.

▼M6

4. Når de i stk. 1 omhandlede afsatte midler fra strukturfondene anvendes til at støtte tekniske bistandsoperationer, der som helhed vedrører mere end én regionskategori, kan der gennemføres udgifter vedrørende operationerne under en prioritetsakse, som kombinerer forskellige regionskategorier og anvendes et pro rata-grundlag under hensyntagen til enten de respektive tildelinger til det operationelle programs forskellige regionskategorier eller tildelingen under hver regionskategori som en andel af den samlede tildeling til den pågældende medlemsstat.

▼B

5. Uanset stk. 1 kan det beløb, der afsættes til teknisk bistand, øges til 6 % eller 50 000 000 EUR, afhængigt af hvad der er lavest, når de samlede fondsmidler, der tildeles en medlemsstat under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, ikke overstiger 1 000 000 000 EUR.

▼M6

5a. Vurderingen af, om procentsatserne overholdes, skal ske på tidspunktet for vedtagelsen af det operationelle program.

▼B

6. Teknisk bistand tager form af en prioritetsakse, som finansieres via én fond, inden for et operationelt program eller et særligt operationelt program, eller begge.

## AFSNIT V

## FONDENES FINANSIELLE STØTTE

### *Artikel 120*

### Fastlæggelse af medfinansieringssatser

1. Kommissionens afgørelse om vedtagelse af et operationelt program fastsætter medfinansieringssatsen og den maksimale støtte fra fondene for hver prioritetsakse. Når en prioritetsakse vedrører mere end én regionskategori eller mere end én fond, skal Kommissionens beslutning om nødvendigt fastsætte medfinansieringssatsen efter regionskategori og fond.

2. For hver prioritetsakse fastsættes det i Kommissionens afgørelse, om medfinansieringssatsen for prioritetsaksen finder anvendelse på:

a) de samlede støtteberettigede udgifter, inklusive offentlige og private udgifter, og

b) offentlige støtteberettigede udgifter.

3. Medfinansieringssatsen for hver prioritetsakse og, hvor det er relevant, efter regionskategori og fond, for operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse må højst udgøre:

a) 85 % for Samhørighedsfonden

b) 85 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2007-2009 var under 85 % af gennemsnittet i EU-27 i den samme periode, og for regionerne i den yderste periferi, herunder den supplerende støtte til regioner i den yderste periferi, jf. artikel 92, stk. 1, litra e), og artikel 4, stk. 2, i ETS-forordningen

▼B

c) 80 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater, der ikke er omhandlet i litra b), og for alle regioner, hvis BNP pr. indbygger anvendt som et støtteberettigelseskriterium i programmeringsperioden 2007-2013 var under 75 % af gennemsnittet i EU25, men hvis BNP pr. indbygger er over 75 % af gennemsnittet i EU27, samt for regioner som defineret i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006, der har modtaget overgangsstøtte i programmeringsperioden 2007-2013

d) 60 % for overgangsregionerne bortset fra dem, der er omhandlet i litra c)

e) 50 % i mere udviklede regioner bortset fra dem, der er omhandlet i litra c).

▼M2

For perioden fra den 1. januar 2014 frem til det operationelle programs afslutning må medfinansieringssatsen for hver prioritetsakse i alle operationelle programmer i Cypern ikke overstige 85 %.

▼B

Kommissionen gennemfører en revision med henblik på at vurdere begrundelsen for at opretholde denne medfinansieringssats, der er omhandlet i andet afsnit, efter den 30. juni 2017 og fremlægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag inden den 30. juni 2016.

Medfinansieringssatsen for hver prioritetsakse for operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde må højst udgøre 85 %.

Den maksimale medfinansieringssats i henhold til første afsnit, litra b), c), d), og e), forhøjes for hver prioritetsakse, som gennemfører ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, og hvor en prioritetsakse er øremærket til social innovation eller tværnationalt samarbejde, eller en kombination af begge. Forhøjelsen fastsættes i henhold til de fondsspecifikke regler.

4. Medfinansieringssatsen for den supplerende tildeling i henhold til artikel 92, stk. 1, litra e), må højst udgøre 50 % for NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

5. Den maksimale medfinansieringssats i henhold til stk. 3 til en prioritetsakse forhøjes med 10 procentpoint, hvis hele prioritetsaksen leveres gennem finansielle instrumenter eller gennem lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

6. Fondenes bidrag til hver prioritetsakse skal udgøre mindst 20 % af de støtteberettigede offentlige udgifter.

7. Der kan etableres en særskilt prioritetsakse med en medfinansieringssats på op til 100 % inden for et operationelt program til støtte for operationer, der gennemføres via finansielle instrumenter på EU-plan og forvaltes direkte eller indirekte af Kommissionen. Hvis en særskilt prioritetsakse etableres i det øjemed, må støtten i henhold til denne akse ikke gennemføres på andre måder.

▼M4

8. Der kan etableres en særskilt prioritetsakse med en medfinansieringssats på op til 95 % inden for et operationelt program til støtte for operationer, der opfylder alle følgende betingelser:

▼M4

a) operationerne udvælges af forvaltningsmyndighederne som reaktion på større eller regionale naturkatastrofer, som defineret i artikel 2, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ([1])

b) operationerne sigter mod genopbygning som følge af naturkatastrofen og

c) operationerne finansieres under en af EFRU's investeringsprioriteter.

Det beløb, der afsættes til de operationer, der er nævnt i første afsnit, må ikke overstige 5 % af den samlede EFRU-støtte i en medlemsstat i programmeringsperioden 2014-2020.

Uanset artikel 65, stk. 9, er udgifter til operationer under denne prioritetsakse støtteberettigede fra den dato, hvor naturkatastrofen fandt sted.

Hvis udgifter til operationer omhandlet i første afsnit, er blevet medtaget i en betalingsanmodning indgivet til Kommissionen før etableringen af den særskilte prioritetsakse, foretager medlemsstaten de nødvendige justeringer af den næste betalingsanmodning og, hvis det er relevant, af de næste regnskaber efter vedtagelsen af det ændrede program.

▼B

*Artikel 121*

**Graduering af medfinansieringssatserne**

Medfinansieringssatsen fra fondene til en prioritetsakse kan gradueres for at tage hensyn til:

1) prioritetsaksens betydning for at realisere EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst under hensyntagen til de specifikke skævheder, der bør udbedres

2) beskyttelse og forbedring af miljøet, navnlig ved anvendelse af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler

3) omfanget af tilvejebringelsen af private midler

4) dækningen af områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art defineret som følger:

   a) ømedlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, og andre øer, dog ikke øer, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse til fastlandet

   b) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning

   c) tyndt (dvs. under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer) befolkede områder

   d) dækningen af regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

▼B

# FJERDE DEL

# GENERELLE BESTEMMELSER FOR FONDENE OG EHFF

## AFSNIT I

## FORVALTNING OG KONTROL

### *KAPITEL I*

### *Forvaltnings- og kontrolsystemer*

#### *Artikel 122*

#### Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltnings- og kontrolsystemerne for de operationelle programmer er blevet etableret efter artikel 72, 73 og 74.

2. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle moarenter. ►C1 De underretter Kommissionen om uregelmæssigheder, der overstiger 10 000 EUR i bidrag fra enhver af fondene eller EHFF, og ◄ holder den underrettet om en betydelig udvikling med hensyn til administrative og retlige skridt i den forbindelse.

Medlemsstaterne underretter ikke Kommissionen om uregelmæssigheder i følgende tilfælde:

a) tilfælde, hvor uregelmæssigheden udelukkende består i hel eller delvis manglende gennemførelse af en operation, som indgår i det medfinansierede operationelle program, på grund af støttemodtagerens konkurs

b) tilfælde, der af modtageren frivilligt bringes til forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens kendskab, før en af myndighederne selv har opdaget den, uanset om det offentlige bidrag allerede er udbetalt

▼C1

c) tilfælde, der opdages og korrigeres af forvaltningsmyndigheden eller attesteringsmyndigheden, før den pågældende udgift er medtaget i en betalingsansøgning, der forelægges for Kommissionen.

▼B

I alle andre tilfælde, navnlig de tilfælde, der går forud for en konkurs, eller i tilfælde af mistanke om svig, meddeles de opdagede uregelmæssigheder og de dertil knyttede forebyggende og korrigerende foranstaltninger til Kommissionen.

▼M6

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager for en operation, ikke kan inddrives, og dette kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side, er denne medlemsstat ansvarlig for, at de pågældende beløb tilbagebetales til Unionens budget. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at inddrive et uretmæssigt udbetalt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives fra modtageren, uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene til en operation i et regnskabsår.

▼B

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om yderligere nærmere bestemmelser om kriterierne for at fastlægge, hvilke sager om uregelmæssighed der skal rapporteres, de data, der skal oplyses, og de betingelser og procedurer, som skal anvendes til at bestemme, om uinddrivelige beløb skal godtgøres af medlemsstaterne.

▼B

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter som fastlægger hyppigheden af rapportering af uregelmæssigheder og det rapporteringsformat, som skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle udvekslinger af oplysninger mellem støttemodtagerne og en forvaltningsmyndighed, en attesteringsmyndighed, en revisionsmyndighed og bemyndigede organer senest den 31. december 2015 kan gennemføres ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer.

Systemerne omhandlet i første afsnit skal fremme interoperabilitet med nationale rammer og EU-rammer og give støttemodtagere mulighed for kun én gang at skulle fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med nærmere bestemmelser om udvekslingen af oplysninger i henhold til dette stykke. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på EHFF.

*KAPITEL II*

***Forvaltnings- og kontrolmyndigheder***

*Artikel 123*

**Udpegelse af myndigheder**

1. For hvert operationelt program udpeger hver medlemsstat en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et tilsvarende organ eller et privat organ til forvaltningsmyndighed. Samme forvaltningsmyndighed kan udpeges for flere operationelle programmer.

2. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et offentligt organ til attesteringsmyndighed, jf. dog stk. 3. Samme attesteringsmyndighed kan udpeges for flere operationelle programmer.

3. For et operationelt program kan medlemsstaten udpege en forvaltningsmyndighed, som er en offentlig myndighed eller et offentligt organ, til også at udføre attesteringsmyndighedens funktioner.

4. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et tilsvarende organ, der fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, til revisionsmyndighed. Samme revisionsmyndighed kan udpeges til flere operationelle programmer.

▼M6

5. For fondene og for EHFF kan forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis det er relevant, og revisionsmyndigheden være en del af samme offentlige myndighed eller organ, forudsat at princippet om adskillelse af funktionerne er overholdt.

▼B

Såfremt den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR eller, for EHFF's vedkommende, 100 000 000 EUR, kan revisionsmyndigheden dog være en del af samme offentlige myndighed eller organ som forvaltningsmyndigheden, enten hvis Kommissionen i overensstemmelse med de gældende bestemmelser for den foregående programmeringsperiode forud for vedtagelsen af

▼B

det pågældende operationelle program har meddelt medlemsstaten sin konklusion om, at den først og fremmest kan basere sig på dens revisionserklæring, eller hvis Kommissionen på baggrund af erfaringerne fra den foregående programmeringsperiode er forvisset om, at revisionsmyndighedens institutionelle opbygning og ansvarlighed giver tilstrækkelig garanti for dens funktionelle uafhængighed og pålidelighed.

6. Medlemsstaten kan udpege et eller flere bemyndigede organer til at udføre nogle af forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens opgaver under denne myndigheds ansvar. De relevante ordninger mellem forvaltningsmyndigheden eller attesteringsmyndigheden og de bemyndigede organer registreres formelt og skriftligt.

7. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen af en del af et operationelt program til et bemyndiget organ ved en skriftlig aftale mellem det bemyndigede organ og medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden (herefter "globaltilskud"). Det bemyndigede organ giver garantier for sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt med hensyn til sin administrative og finansielle forvaltningskapacitet.

8. Medlemsstaten kan på eget initiativ udpege et koordineringsorgan, der har til opgave at have kontakt med og give oplysninger til Kommissionen, koordinere de andre relevante udpegede organers aktiviteter og fremme en harmoniseret anvendelse af gældende ret.

9. Medlemsstaten fastsætter skriftligt bestemmelser om sine forbindelser med forvaltningsmyndighederne, attesteringsmyndighederne og revisionsmyndighederne, de indbyrdes forbindelser mellem disse myndigheder og forbindelserne mellem disse myndigheder og Kommissionen.

*Artikel 124*

**Procedure for udpegelse af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden**

1. Medlemsstaten underretter Kommissionen om datoen og formen for udpegelserne af forvaltningsmyndigheden som skal være på et passende niveau og i givet fald af attesteringsmyndigheden ►C1 inden forelæggelsen af den første ansøgning om mellemliggende betaling for Kommissionen. ◄

2. De i stk. 1 omhandlede udpegelser skal være baseret på en rapport og en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, der vurderer myndighedernes opfyldelse af kriterierne for det interne kontrolmiljø, risikostyring, forvaltnings- og kontrolaktiviteter og overvågning jf. bilag XIII. Det uafhængige revisionsorgan skal være revisionsmyndigheden eller et andet offentligretligt eller privatretligt organ, som har den nødvendige revisionskapacitet, som er uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og i givet fald af attesteringsmyndigheden, og som udfører sit arbejde under hensyntagen til internationalt anerkendte revisionsstandarder. Hvis det uafhængige revisionsorgan konkluderer, at den del af forvaltnings- og kontrolsystemet, som vedrører forvaltningsmyndigheden eller attesteringsmyndigheden, i alt væsentligt er det samme som under den forrige programmeringsperiode, og at det på grundlag af revisionsarbejde, der udføres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1083/2006 og forordning (EF) nr. 1198/2006 ([1]), kan dokumenteres, at det har fungeret effektivt i den periode, kan organet konkludere, at de relevante kriterier er opfyldt uden at udføre yderligere revisionsarbejde.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

▼B

3. Hvis den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR eller fra EHFF overstiger 100 000 000 EUR, kan Kommissionen inden en måned efter underrettelsen om de udpegelser, der omhandles i stk. 1, anmode om rapporten og udtalelsen fra det i stk. 2 omhandlede uafhængige revisionsorgan og beskrivelsen af forvaltningsmyndighedens og i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og fastlagte procedurer. Kommissionen beslutter, om den skal anmode om disse dokumenter på baggrund af sin risikovurdering og under hensyntagen til oplysninger om betydelige ændringer i forvaltningsmyndighedens og i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og procedurer i forhold til dem, der var gældende under den forrige programmeringsperiode, samt relevant dokumentation for, at de har fungeret effektivt.

Kommissionen kan fremsætte bemærkninger inden to måneder efter modtagelsen af de i første afsnit omhandlede dokumenter. Med forbehold af anvendelsen af artikel 83 ►C1 afbryder undersøgelsen af disse dokumenter ikke behandlingen af ansøgninger om mellemliggende betaling. ◄

4. Hvis den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR, og der er sket betydelige ændringer i forvaltningsmyndighedens eller i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og procedurer i forhold til dem, der var gældende under den forrige programmeringsperiode, kan medlemsstaten på eget initiativ inden to måneder efter underrettelsen om den udpegelse, der omhandles i stk. 1, forelægge Kommissionen de i stk. 3 omhandlede dokumenter. Kommissionen skal fremsætte bemærkninger om disse dokumenter inden tre måneder efter modtagelsen heraf.

5. Hvis eksisterende revisions- og kontrolresultater viser, at den udpegede myndighed ikke længere opfylder de kriterier, der er omhandlet i stk. 2, fastsætter medlemsstaten på et passende niveau og under hensyntagen til problemets omfang en undersøgelsesperiode, i hvilken der træffes de nødvendige korrigerende foranstaltninger.

Hvis den udpegede myndighed ikke gennemfører den krævede korrigerende foranstaltning inden for den undersøgelsesperiode, der fastsættes af medlemsstaten, kan medlemsstaten på et passende niveau trække udpegelsen tilbage.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen, når en udpeget myndighed undersøges på ny og giver i den forbindelse oplysninger om den respektive undersøgelsesperiode, når undersøgelsen afsluttes efter gennemførelse af korrigerende foranstaltninger, samt når udpegelsen af en myndighed trækkes tilbage. Underrettelsen om, at en udpeget myndighed undersøges på ny af medlemsstaten, ►C1 afbryder med forbehold af anvendelse af artikel 83 ikke behandlingen af ansøgninger om mellemliggende betaling. ◄

6. Hvis udpegelsen af en forvaltningsmyndighed eller en attesteringsmyndighed trækkes tilbage, udpeger medlemsstaterne efter proceduren i stk. 2 et nyt organ, som efter udpegelsen overtager forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens funktioner, og underretter Kommissionen herom.

7. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende modellen for det uafhængige revisionsorgans beretning og erklæring og for beskrivelsen af forvaltningsmyndighedens og i givet fald attesteringsmyndighedens funktioner og fastsatte procedurer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

▼B

*Artikel 125*

**Forvaltningsmyndighedens funktioner**

1. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Hvad angår det operationelle programs forvaltning, skal forvaltningsmyndigheden:

a) støtte arbejdet i det overvågningsudvalg, der er nævnt i artikel 47, og forsyne det med de oplysninger, det kræver for at udføre sine opgaver, specielt data om fremskridt med hensyn til at nå målene i det operationelle program, finansielle data og data vedrørende indikatorer og delmål

b) udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen årsrapporter og de endelige rapporter om gennemførelsen, der er nævnt i artikel 50

c) give de bemyndigede organer og støttemodtagerne adgang til oplysninger, som er relevante for henholdsvis udførelsen af deres opgaver og gennemførelsen af operationer

d) etablere et system til registrering og lagring i edb-form af data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificering og revision, herunder data om individuelle deltagere i operationer, hvis det er relevant

e) sikre, at de data, der er nævnt i litra d), indsamles, indlæses og lagres i det i litra d) omhandlede system, og at data vedrørende indikatorer opdeles efter køn som krævet i bilag I og II til ESF-forordningen.

3. Hvad angår udvælgelse af operationer skal forvaltningsmyndigheden:

a) udarbejde og, når de er godkendt, anvende relevante udvælgelsesprocedurer og -kriterier, som:

   i) sikrer operationernes bidrag til at nå de specifikke mål for og resultater af den relevante prioritet

   ii) er ikke-diskriminerende og gennemsigtige

   iii) tager hensyn til de generelle principper i artikel 7 og 8

▼C1

b) sikre, at de udvalgte operationer falder ind under EHFF's, fondens eller fondenes anvendelsesområde og kan henføres under en interventionskategori eller, for EHFF's vedkommende, en foranstaltning, der er angivet i det operationelle programs prioritet(er)

▼M6

c) sikre, at støttemodtageren får et dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver enkelt operation, herunder specifikke krav vedrørende de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres i henhold til operationen, finansieringsplanen, fristen for gennemførelsen samt kravene vedrørende information, kommunikation og synlighed

▼B

d) sikre sig, at støttemodtageren har administrativ, finansiel og operationel kapacitet til at opfylde de betingelser, der er omhandlet i litra c), før operationen godkendes

▼B

e) sikre sig, at hvis operationen er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en støtteanmodning, er gældende lovgivning for operationen blevet overholdt

f) sikre, at operationer, der er udvalgt til støtte fra fondene eller EHFF, ikke omfatter aktiviteter, der indgik i en operation, som har været eller bør være genstand for en inddrivelsesprocedure i henhold til artikel 71 efter flytning af en produktionsaktivitet uden for programområdet

g) bestemme, hvilke interventionskategorier eller, for EHFF's vedkommende, foranstaltninger udgifterne under en operation skal henføres til.

4. Hvad angår den finansielle forvaltning og kontrol af det operationelle program skal forvaltningsmyndigheden:

▼M6

a) verificere, at medfinansierede varer og tjenesteydelser er blevet leveret, og at operationen er i overensstemmelse med den relevante lovgivning, det operationelle program og betingelserne for støtte til operationen, og:

i) ved refusion af udgifter efter artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra a), at det udgiftsbeløb, modtagerne har angivet for disse omkostninger, er blevet betalt

ii) ved refusion af udgifter efter artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b)-e), at betingelserne for udgiftsrefusion til modtageren er opfyldt

▼B

b) sikre, at støttemodtagere, der medvirker ved gennemførelsen af operationer, der refunderes på grundlag af faktisk afholdte støtteberettigede udgifter, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til en operation

c) indføre effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig under hensyntagen til de identificerede risici

d) etablere procedurer til sikring af, at alle udgifts- og revisionsbilag, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 72, litra g)

e) udarbejde forvaltningserklæringen og den årlige oversigt, jf. ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a) og b), og artikel 63, stk. 6 og 7 ◄.

Uanset første afsnit, litra a), kan ETS-forordningen fastsætte særlige regler om verificering som finder anvendelse på samarbejdsprogrammer.

5. Efterprøvning i henhold til stk. 4, første afsnit, litra a), skal omfatte følgende procedurer:

a) administrativ verificering af alle støttemodtageres anmodninger om refusion

b) verificering på stedet af operationer.

Hyppigheden og dækningen af verificeringen på stedet skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen af den offentlige støtte til en operation og til det risikoniveau, der efter denne verificering og revisionsmyndighedens revisioner er konstateret for forvaltnings- og kontrolsystemet som helhed.

▼B

6. Verificering på stedet af individuelle operationer i henhold til stk. 5, første afsnit, litra b), kan udføres på grundlag af stikprøver.

7. Hvis forvaltningsmyndigheden også er støttemodtager under det operationelle program, skal særlige ordninger for den i stk. 4, første afsnit, litra a), omhandlede verificering sikre den fornødne adskillelse af funktioner.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 149 vedrørende nærmere bestemmelser om oplysninger i relation til de data, som skal registreres og lagres i elektronisk form i det overvågningssystem, som er etableret i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra d).

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer for det system, som etableres i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra d). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, der er nævnt i artikel 150, stk. 3.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 149 vedrørende de detaljerede minimumskrav for revisionssporet, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra d), med hensyn til de posteringer, der skal føres, og den dokumentation, som attesteringsmyndigheden, forvaltningsmyndigheden, de bemyndigede organer og støttemodtagerne skal opbevare.

10. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende modellen for den forvaltningserklæring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra e). disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

*Artikel 126*

**Attesteringsmyndighedens funktioner**

Attesteringsmyndigheden for et operationelt program har navnlig ansvaret for at:

►C1 a) udarbejde og forelægge Kommissionen betalingsansøgninger og attestere, ◄ at disse følger af pålidelige regnskabssystemer, er baseret på kontrollerbare dokumentation og er verificeret af forvaltningsmyndigheden

b) udarbejde regnskaberne, jf. ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), og artikel 63, stk. 6 ◄

c) attestere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og at udgifterne angivet i regnskaberne er i overensstemmelse med gældende ret og er afholdt i forbindelse med operationer, der er udvalgt til finansiering i overensstemmelse med de gældende kriterier for det operationelle program og gældende ret

d) sikre, at der findes et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsregistreringer for hver operation, og som understøtter ►C1 alle data, som kræves til udarbejdelse af betalingsansøgninger og regnskaber, herunder ◄ registreringer af beløb, som skønnes at kunne inddrives, inddrevne beløb og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation eller et operationelt program

▼B

►C1 e) sikre, at den med henblik på udarbejdelse og forelæggelse af betalingsansøgninger har modtaget ◄ relevante oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om procedurer og verificering, der er gennemført i forbindelse med udgifterne

►C1 f) med henblik på udarbejdelse og forelæggelse af betalingsansøgninger tage hensyn til ◄ resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

g) opbevare regnskabsregistreringer i elektronisk form for så vidt angår de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen, og den modsvarende offentlige støtte, som er udbetalt til støttemodtagerne

h) føre regnskab over beløb, som skønnes at kunne inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation. ►C1 Inddrevne beløb betales tilbage til EU-budgettet, inden det operationelle program afsluttes, ved at trække dem fra i den efterfølgende betalingsansøgning. ◄

*Artikel 127*

**Revisionsmyndighedens funktioner**

1. Revisionsmyndigheden sikrer, at der foretages revision af, at forvaltnings- og kontrolsystemet for de operationelle programmer fungerer hensigtsmæssigt, og af et passende udsnit af operationer på grundlag af de anmeldte udgifter. De anmeldte udgifter revideres på grundlag af en repræsentativ stikprøve og som hovedregel baseret på statistiske metoder til udvælgelse af stikprøver.

Der kan anvendes en ikke-statistisk metode til udvælgelse af stikprøver efter revisionsmyndighedens professionelle skøn i behørigt begrundede tilfælde, i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder og under alle omstændigheder, når antallet af operationer for et regnskabsår er utilstrækkeligt til, at der kan gøres brug af en statistisk metode.

I sådanne tilfælde skal stikprøvens størrelse være tilstrækkelig til at give revisionsmyndigheden mulighed for at udarbejde en gyldig revisionserklæring i overensstemmelse med ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 7 ◄.

Den ikke-statistiske metode til udvælgelse af stikprøver skal dække mindst 5 % af de operationer, for hvilke udgifter er anmeldt til Kommissionen i et regnskabsår, og 10 % af de udgifter, som er anmeldt til Kommissionen i et regnskabsår.

2. Hvis revisionerne foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at de pågældende organer besidder den nødvendige funktionelle uafhængighed.

3. Revisionsmyndigheden sikrer, at der i revisionsarbejdet tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

4. Revisionsmyndigheden skal senest otte måneder efter vedtagelsen af et operationelt program udarbejde en revisionsstrategi for udførelsen af revisioner. I revisionsstrategien fastlægges revisionsmetodologien, stikprøvemetoden vedrørende revisioner af operationer og planlægning

▼B

af revisioner i forbindelse med det aktuelle regnskabsår og de efterfølgende to regnskabsår. Revisionsstrategien ajourføres årligt fra 2016 til og med 2024. I de tilfælde, hvor der anvendes et fælles forvaltnings- og kontrolsystem for flere operationelle programmer, kan der udarbejdes én revisionsstrategi for de pågældende operationelle programmer. Revisionsmyndigheden forelægger revisionsstrategien for Kommissionen efter anmodning.

5. Revisionsmyndigheden udarbejder:

a) en revisionserklæring jf. ►**M6** finansforordningens artikel 63, stk. 7 ◄

b) en kontrolrapport med angivelse af de vigtigste resultater af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 1, herunder konklusioner vedrørende mangler, der er konstateret ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, samt de foreslåede og gennemførte korrigerende foranstaltninger.

I de tilfælde, hvor der anvendes et fælles forvaltnings- og kontrolsystem for flere operationelle programmer, kan de oplysninger, der kræves i første afsnit, litra b), samles i en enkelt rapport.

6. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter som fastlægger modellerne til revisionsstrategien, revisionserklæringen og kontrolrapporten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 for at fastsætte anvendelsesområdet for og indholdet af revisioner af operationer og regnskaber samt metodologien for udvælgelse af den stikprøvemetode, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende nærmere regler for anvendelsen af data indsamlet under revisioner foretaget af tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter.

*KAPITEL III*

***Samarbejde med revisionsmyndigheder***

*Artikel 128*

**Samarbejde med revisionsmyndigheder**

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler omgående resultaterne af de revisioner, der er foretaget af forvaltnings- og kontrolsystemerne, med disse myndigheder.

2. For at lette dette samarbejde, i tilfælde af at en medlemsstat udpeger flere revisionsmyndigheder, kan medlemsstaten udpege et koordinerende organ.

▼B

3. Kommissionen og revisionsmyndighederne samt eventuelle koordinerende organer mødes regelmæssigt, og som hovedregel mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for at gennemgå den årlige kontrolrapport, revisionserklæringen og revisionsstrategien og for at udveksle synspunkter om spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

AFSNIT II

▼C1

**FINANSIEL FORVALTNING, FORBEREDELSE, GENNEMGANG OG GODKENDELSE AF REGNSKABER OG FINANSIELLE KORREKTIONER**

▼B

*KAPITEL I*

***Finansiel forvaltning***

*Artikel 129*

**Fælles regler for betalinger**

Medlemsstaten sikrer, ►C1 at de offentlige udgifter, der er betalt til støttemodtagere, senest ved afslutningen af det operationelle program som minimum svarer til det bidrag fra fondene og EHFF, som Kommissionen har betalt til medlemsstaten. ◄

*Artikel 130*

**Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo**

1. Kommissionen refunderer som mellemliggende betalinger 90 % af det beløb, der fremkommer ved at anvende medfinansieringssatsen for hver prioritet, der er fastsat i afgørelsen om godkendelse af det operationelle program, ►C1 på de støtteberettigede udgifter til prioriteten inkluderet i betalingsansøgningen. ◄ Kommissionen fastsætter de resterende beløb, der skal refunderes som mellemliggende betalinger eller inddrives i overensstemmelse med artikel 139.

▼C1

2. Fondenes eller EHFF's bidrag til en prioritet via mellemliggende betalinger og betaling af den endelige saldo må ikke være større end:

a) de støtteberettigede offentlige udgifter, der er angivet i betalingsansøgningerne for prioriteten, eller

b) fondenes eller EHFF's bidrag til prioriteten som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program,

afhængig af hvad der er lavest.

▼M6

*Artikel 131*

**Betalingsansøgninger**

1. Betalingsansøgninger omfatter for hver prioritet:

a) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i attesteringsmyndighedens regnskabssystem

▼M6

b) de samlede offentlige udgifter anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i attesteringsmyndighedens regnskabssystem.

Med hensyn til de beløb, der skal medtages i betalingsansøgninger i form af støtte som omhandlet i artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra e), skal betalingsansøgningen indeholde de elementer, der er anført i de delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5a, og anvende den model for betalingsansøgninger, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6.

2. Støtteberettigede udgifter medtaget i en betalingsansøgning skal dokumenteres ved hjælp af kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi, undtagen for de støtteformer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b)-e), artikel 68, 68a, og 68b, artikel 69, stk. 1, og artikel 109 og i ESF-forordningens artikel 14. Når det drejer sig om disse støtteformer, skal beløbene i betalingsansøgningen være de udgifter, der er beregnet på det relevante grundlag.

3. For så vidt angår statsstøtte skal det støtteydende organ have udbetalt det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en betalingsansøgning til modtagerne eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), støttemodtageren have udbetalt det til det organ, der modtager støtten.

4. Uanset stk. 1 kan betalingsansøgningen for så vidt angår statsstøtte omfatte forskud, som det støtteydende organ har udbetalt til støttemodtageren, eller som støttemodtageren, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), har udbetalt til det organ, der modtager støtten, på følgende kumulative betingelser:

a) forskuddene er omfattet af en garanti ydet af en bank eller en anden finansiel institution, som er etableret i medlemsstaten, eller omfattet af en ordning, hvorved en offentlig enhed eller medlemsstaten stiller en garanti

b) forskuddene overstiger ikke 40 % af den samlede støtte, der ydes til en støttemodtager med henblik på en bestemt operation, eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af den samlede støtte, der ydes det organ, der modtager støtten som led i en given operation

c) forskuddene modsvares af udgifter afholdt af støttemodtageren eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af udgifter, der er betalt af det organ, der modtager støtten i forbindelse med operationens gennemførelse, og understøttes af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi senest tre år efter det år, hvor forskuddet er udbetalt, eller den 31. december 2023, alt efter hvilken dato der kommer først.

Hvor betingelserne i første afsnit, litra c, ikke er opfyldt, korrigeres den efterfølgende betalingsansøgning i overensstemmelse hermed.

▼M6

5. Hver betalingsansøgning, der omfatter forskud af den type, som er omhandlet i stk. 4, skal særskilt oplyse om:

a) det samlede beløb, der er udbetalt fra det operationelle program som forskud

b) det beløb, der inden for tre år efter udbetalingen af forskuddet i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit, litra c), modsvares af udgifter afholdt af støttemodtageren, eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af det organ, der modtager støtten, og

c) det beløb, der ikke modsvares af udgifter afholdt af støttemodtageren, eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af det organ, der modtager støtten, og for hvilket treårsperioden endnu ikke er udløbet.

6. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger modellen for betalingsansøgninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

▼B

*Artikel 132*

**Betalinger til støttemodtagere**

1. Med forbehold af disponible midler fra den indledende og den årlige forfinansiering og fra mellemliggende betalinger skal forvaltningsmyndigheden sørge for, at en støttemodtager modtager de samlede støtteberettigede offentlige udgifter fuldt ud ►C1 og senest 90 dage fra datoen for modtagerens indgivelse af betalingskravet. ◄

Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbene til støttemodtagerne.

2. Betalingsfristen i stk. 1 kan afbrydes af forvaltningsmyndigheden i et af følgende behørigt begrundede tilfælde:

►C1 a) betalingskravet ikke er forfalden til betaling, eller ◄ den relevante dokumentation, herunder de dokumenter, der er nødvendige for forvaltningsverificering i henhold til artikel 125, stk. 4, første afsnit, litra a), ikke er blevet fremsendt

b) en undersøgelse er blevet iværksat i forbindelse med en eventuel uregelmæssighed, der berører de pågældende udgifter.

Den pågældende støttemodtager underrettes skriftligt om afbrydelsen og årsagerne hertil.

*Artikel 133*

**Anvendelse af euroen**

1. ►C1 De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsansøgningen, omregner ◄ udgifterne i national valuta til euro. Disse beløb omregnes til euro ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor

▼B

udgifterne er registreret i det regnskab, som attesteringsmyndigheden for det operationelle program fører. Kommissionen offentliggør hver måned vekselkursen elektronisk.

2. Uanset stk. 1 kan ETS-forordningen fastsætte særlige regler om tidsplanen for omregning til euro.

3. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 1 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i attesteringsmyndighedens regnskab inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

*Artikel 134*

**Betaling af forfinansiering**

1. Det første forfinansieringsbeløb betales i rater på følgende måde:

a) i 2014: 1 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program eller 1,5 % af støtten fra fondene og fra EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program, når en medlemsstat har modtaget finansiel støtte siden 2010 i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) eller modtager finansiel støtte den 31. december 2013 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF

b) i 2015: 1 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program eller 1,5 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program, når en medlemsstat har modtaget finansiel støtte siden 2010 i overensstemmelse med artikel 122 og 143 i TEUF eller fra EFSF eller modtager finansiel støtte den 31. december 2014 i overensstemmelse med artikel 136 og 143 i TEUF

c) i 2016: 1 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program.

Hvis et operationelt program vedtages i 2015 eller senere, udbetales de tidligere rater i året for vedtagelsen.

▼M1

1a. Ud over de rater, der er fastsat i stk. 1, litra b) og c), betales årligt i 2015 og 2016 et supplerende første forfinansieringsbeløb på 3,5 % af støtten fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til operationelle programmer i Grækenland.

Den supplerende første forfinansiering finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde eller på den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

Hvis det samlede supplerende første forfinansieringsbeløb, der udbetales på grundlag af nærværende stykke i 2015 og 2016 til et operationelt program for hver fond, hvor det er relevant, ikke pr. 31. december 2016 er omfattet af betalingsanmodninger indgivet af attesteringsmyndigheden for programmet, tilbagebetaler Grækenland det samlede supplerende første forfinansieringsbeløb for hver fond, der er udbetalt til dette

▼M1

program, til Kommissionen. Disse tilbagebetalinger udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene eller EHFF til de operationelle programmer. Tilbagebetalte beløb udgør interne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 3, litra c).

▼B

2. I 2016-2023 betales inden den 1. juli et årligt forfinansieringsbeløb. Det udgør en procentsats af støttebeløbet fra fondene og EHFF for hele programmeringsperioden til det operationelle program som følger:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020 to 2023: 3 %.

3. Ved beregningen af det i stk. 1 omhandlede første forfinansieringsbeløb skal støtten for hele programmeringsperioden ikke omfatte de beløb fra resultatreserven, der oprindeligt blev tildelt det operationelle program.

Ved beregningen af det stk. 2 omhandlede årlige forfinansieringsbeløb til og med 2020 skal støtten for hele programmeringsperioden ikke omfatte de beløb fra resultatreserven, der oprindeligt blev tildelt det operationelle program.

*Artikel 135*

▼C1

**Frister for indgivelse af ansøgninger om mellemliggende betaling og for betaling**

▼B

►C1 1. Attesteringsmyndigheden sender regelmæssigt en ansøgning om mellemliggende betaling i overensstemmelse med artikel 131, stk. 1, som dækker beløb opført i dens regnskabssystem i regnskabsåret. Attesteringsmyndigheden kan imidlertid, hvis den finder det nødvendigt, lade sådanne beløb indgå i betalingsansøgninger, der forelægges ◄ i efterfølgende regnskabsår.

▼C1

2. Attesteringsmyndigheden fremlægger den endelige ansøgning om en mellemliggende betaling senest den 31. juli efter afslutningen af det foregående regnskabsår og under alle omstændigheder inden den første ansøgning om mellemliggende betaling for det næste regnskabsår.

▼B

►C1 3. Den første ansøgning om mellemliggende betaling må ikke finde sted, før ◄ Kommissionen er underrettet om udpegelsen af forvaltningsmyndighederne og attesteringsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 124.

4. Der må ikke foretages mellemliggende betalinger til et operationelt program, medmindre den årlige gennemførelsesrapport er blevet tilsendt Kommissionen i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

5. Forudsat at der er midler til rådighed, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger ►C1 senest 60 dage efter, at betalingsansøgningen er registreret hos Kommissionen. ◄

▼B

*Artikel 136*

**Frigørelse**

1. Kommissionen frigør enhver del af det beløb i forbindelse med et operationelt program som ikke er blevet anvendt til betaling af den første og den årlige forfinansiering og de mellemliggende betalinger senest den 31. december i det tredje finansår efter året for indgåelsen af budgetforpligtelsen under det operationelle program, eller ►C1 for hvilken der ikke i overensstemmelse med artikel 135 er fremlagt en betalingsansøgning udfærdiget i overensstemmelse med artikel 131. ◄

2. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2023, frigøres, hvis nogen af de dokumenter, der kræves i henhold til artikel 141, stk. 1, ikke er forelagt for Kommissionen inden for tidsfristen i artikel 141, stk. 1.

*KAPITEL II*

***Udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber og afslutning af operationelle programmer og suspension af betalinger***

Afdeling I

**Udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber**

*Artikel 137*

**Udarbejdelse af regnskaber**

1. Det i ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), og artikel 63, stk. 6, ◄ omhandlede regnskab skal forelægges Kommissionen for hvert operationelt program. Regnskaberne dækker regnskabsåret og omfatter for hver prioritet og, hvis det er relevant, fonde og regionskategorier:

►C1 a) de samlede støtteberettigede udgifter, der er opført i attesteringsmyndighedens regnskabssystemer, som er medtaget i betalingsansøgninger indgivet til Kommissionen ◄ i overensstemmelse med artikel 131 og artikel 135, stk. 2, senest den 31. juli efter afslutningen af regnskabsåret, de samlede modsvarende offentlige udgifter anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne og det samlede beløb for tilsvarende betalinger til støttemodtagere under artikel 132, stk. 1

b) de beløb, som er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, og de beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret, de inddrivelser, der foretaget i henhold til artikel 71, og de uinddrivelige beløb

c) de programbidrag, der er udbetalt til finansielle instrumenter i henhold til artikel 41, stk. 1, og statsstøtteforskud i henhold til artikel 131, stk. 4

d) en afstemning mellem de udgifter, der er angivet i henhold til litra a), og ►C1 de udgifter, der er anmeldt for samme regnskabsår i betalingsansøgninger, ledsaget af ◄ en redegørelse for eventuelle afvigelser.

▼C1

2. Hvis en medlemsstat udelader udgifter, der tidligere var medtaget i en ansøgning om mellemliggende betaling for regnskabsåret, fra regnskabet, på grund af en løbende vurdering af disse udgifters lovlighed og formel rigtighed, kan en del af eller alle disse udgifter, som efterfølgende findes lovlige og formelt rigtige, medtages i en ansøgning om mellemliggende betaling, der vedrører et efterfølgende regnskabsår.

▼B

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter som fastlægger modellen for de i denne artikel omhandlede regnskaber. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3.

*Artikel 138*

**Fremlæggelse af oplysninger**

For hvert år fra 2016 til og med 2025 forelægger medlemsstaterne, inden for den frist, der er fastsat i ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, og artikel 63, stk. 7, andet afsnit, ◄ Kommissionen de dokumenter, som er anført i nævnte artikel, nemlig:

a) de regnskaber, der er omhandlet i artikel 137, stk. 1, i nærværende forordning for det foregående regnskabsår

b) den forvaltningserklæring og den årlige sammenfatning, der omhandles i artikel 125, stk. 4, første afsnit, litra e), i nærværende forordning for det foregående regnskabsår

c) den revisionserklæring og kontrolrapport, som er omhandlet i artikel 127, stk. 5, første afsnit, litra a) og b), i nærværende forordning for det foregående regnskabsår.

*Artikel 139*

**Gennemgang og godkendelse af regnskaber**

1. Kommissionen foretager en gennemgang af de dokumenter, som er forelagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 138. På anmodning af Kommissionen opgiver medlemsstaterne alle nødvendige supplerende oplysninger, som Kommissionen behøver for at fastlægge, om regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og korrekte inden for fristen i artikel 84.

2. Kommissionen godkender regnskaberne, hvis den kan konkludere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og korrekte. Kommissionen kan konkludere dette, når revisionsmyndigheden har fremsat en revisionserklæring uden forbehold vedrørende regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, medmindre Kommissionen specifikt kan dokumentere, at revisionserklæringen vedrørende regnskaberne er upålidelig.

3. Kommissionen underretter inden for fristen i artikel 84, medlemsstaterne om, hvorvidt den kan godkende regnskaberne.

4. Hvis Kommissionen af årsager, der kan tilskrives en medlemsstat, ikke er i stand til at godkende regnskaberne inden udløbet af fristen i artikel 84, stk. 1, underretter Kommissionen medlemsstaterne med angivelse af årsagen i overensstemmelse med stk. 2 i nærværende artikel samt de foranstaltninger, der skal træffes, og fristen for deres gennemførelse. Når den tid, det tager at gennemføre disse foranstaltninger, er gået, underretter Kommissionen medlemsstaten om, hvorvidt den kan godkende regnskaberne.

▼B

5. Kommissionen tager i forbindelse med sin godkendelse af regnskaberne ikke højde for spørgsmål i forbindelse med lovligheden og rigtigheden af de underliggende transaktioner vedrørende udgifter, der er opført i regnskaberne. Proceduren for gennemgang og godkendelse af regnskaber ►C1 må ikke afbryde behandlingen af ansøgninger om mellemliggende betalinger og ◄ må ikke føre til suspension af betalinger, jf. dog artikel 83 og 142.

6. Kommissionen beregner på grundlag af godkendte regnskaber beløbet med udgiftsvirkning for fondene og EHFF for regnskabsåret og deraf følgende tilpasninger i forhold til betalinger til medlemsstaten. Kommissionen tager følgende i betragtning:

a) de beløb i regnskabet omhandlet i artikel 137, stk. 1, litra a), og for hvilke medfinansieringssatsen for hver prioritet skal anvendes

b) de samlede betalinger foretaget af Kommissionen i løbet af det pågældende regnskabsår bestående af:

   i) de mellemliggende betalinger foretaget af Kommissionen i henhold til artikel 130, stk. 1, og artikel 24 og

   ii) den årlige forfinansiering udbetalt i henhold til artikel 134, stk. 2.

7. Kommissionen afslutter den respektive årlige forfinansiering og betaler eventuelle yderligere beløb, der forfalder inden for 30 dage efter godkendelsen af regnskabet, efter beregningen i stk. 6. Hvis der er et beløb, der skal inddrives fra medlemsstaten, gøres det til genstand for en indtægtsordre fra Kommissionen, som, når det er muligt, skal udføres ved modregning af beløb, der skal betales til medlemsstaten i forbindelse med senere betalinger til samme operationelle program. ►C1 En sådan inddrivelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene og EHFF til det operationelle program. ◄ Det inddrevne beløb udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 177, stk. 3.

▼M9

Uanset første afsnit udsteder Kommissionen ikke en indtægtsordre på beløb, der skal inddrives fra medlemsstaten vedrørende årsregnskaber fremlagt i 2020. Beløb, der ikke inddrives, anvendes til at fremskynde investeringer i tilknytning til covid-19-udbruddet, som er støtteberettigede i henhold til nærværende forordning og fondsspecifikke regler.

De beløb, der ikke inddrives, udlignes eller inddrives ved afslutningen.

▼B

8. Hvis Kommissionen efter at have anvendt proceduren i stk. 4 ikke kan godkende regnskabet, fastsætter den på grundlag af de foreliggende oplysninger og i overensstemmelse med stk. 6 ►C1 det beløb, der har udgiftsvirkning for fondene og EHFF for regnskabsåret, og underretter medlemsstaten herom. Hvis medlemsstaten inden to måneder efter Kommissionens fremsendelse af oplysninger underretter Kommissionen om sin tilslutning, finder stk. 7 anvendelse. Hvis der ikke foreligger sådanne aftaler, vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af beløb med udgiftsvirkning for fondene og EHFF for et regnskabsår. En sådan afgørelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene og EHFF til det operationelle program. ◄ Kommissionen anvender på grundlag af afgørelsen tilpasningerne af betalingerne til medlemsstaten i overensstemmelse med stk. 7.

9. Kommissionens godkendelse af regnskabet eller Kommissionens afgørelse i henhold til stk. 8 i nærværende artikel berører ikke anvendelsen af korrektioner i henhold til artikel 144 og 145.

▼B

10. Medlemsstaterne kan med forbehold af artikel 144 og 145 erstatte uregelmæssige beløb, som konstateres efter fremlæggelsen af regnskabet, ved at foretage de tilsvarende tilpasninger af beløbene for det regnskabsår, hvor uregelmæssigheden blev konstateret.

*Artikel 140*

**Adgang til dokumenter**

1. Med forbehold af statsstøttereglerne, ►C1 sikrer forvaltningsmyndigheden, at al dokumentation vedrørende udgifter afholdt af fondene og EHFF til operationer, ◄ hvor de samlede støtteberettigede udgifter er på mindre end 1 000 000 EUR, efter anmodning stilles til rådighed for Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret i en periode på tre år fra den 31. december efter fremlæggelsen af de regnskaber, som indeholder udgifterne til operationen.

I forbindelse med andre operationer end dem, der er omhandlet i første afsnit, skal al dokumentation stilles til rådighed i en periode på to år fra den 31. december efter fremlæggelsen af de regnskaber, som indeholder de samlede udgifter til den fuldførte operation.

En forvaltningsmyndighed kan beslutte at anvende reglen i andet afsnit på operationer, hvor de samlede støtteberettigede udgifter er på mindre end 1 000 000 EUR.

▼C1

Den i første eller andet afsnit nævnte tidsperiode afbrydes, hvis der indledes søgsmål, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

▼B

2. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om startdatoen for den periode, der er omhandlet i stk. 1.

3. Dokumenterne opbevares enten i de originale udgaver eller i udgaver, der er attesteret som værende i overensstemmelse med de originale udgaver, eller på almindeligt anerkendte datamedier, herunder elektroniske udgaver af originaldokumenter eller dokumenter, der kun findes i elektronisk udgave. ►M6 For dokumenter opbevaret på almindeligt anerkendte datamedier efter proceduren i stk. 5 kræves der ingen originaler. ◄

4. Dokumenterne skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil personoplysningerne indsamles, eller de formål, hvortil de senere behandles.

5. Proceduren til attestering af, at dokumenter på almindeligt anerkendte datamedier stemmer overens med de originale udgaver, fastlægges af de nationale myndigheder og skal sikre, at de udgaver, der opbevares, opfylder nationale lovkrav og kan anvendes til revisionsformål.

6. Hvis dokumenter kun foreligger i elektronisk form, skal de anvendte edb-systemer opfylde anerkendte sikkerhedsstandarder, som sikrer, at de dokumenter, der opbevares, opfylder nationale lovkrav og kan anvendes til revisionsformål.

▼B

Afdeling II

**Afslutning af operationelle programmer**

*Artikel 141*

**Fremlæggelse af afslutningsdokumenterne og betaling af den endelige saldo**

1. Ud over de dokumenter, der er omhandlet i artikel 138, for det sidste regnskabsår fra 1. juli 2023 til 30. juni 2024 fremlægger medlemsstaterne en endelig rapport om gennemførelsen af det operationelle program eller den sidste årlige gennemførelsesrapport om det operationelle program, hvis EHFF har ydet støtte til det.

2. Den endelige saldo udbetales senest tre måneder efter datoen for godkendelse af regnskaberne for det sidste regnskabsår eller senest en måned efter datoen for godkendelsen af den endelige gennemførelsesrapport.

Afdeling III

**Suspension af betalinger**

*Artikel 142*

**Suspension af betalinger**

1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger vedrørende prioriteter eller operationelle programmer kan suspenderes af Kommissionen, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) der er en alvorlig mangel ved det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, som har bragt EU-bidraget til det operationelle program i fare, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt

▼C1

b) udgifterne i en betalingsansøgning er behæftet med en uregelmæssighed med alvorlige finansielle konsekvenser, der ikke er korrigeret

▼B

c) medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på den situation, der gav anledning til en afbrydelse i henhold til artikel 83

d) der er en alvorlig mangel i kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet eller i dataene om fælles og specifikke indikatorer

e) der ikke er gennemført foranstaltninger for at opfylde en forhåndsbetingelse på de betingelser, der er fastlagt i artikel 19

f) resultatgennemgangen for en prioritet dokumenterer, at prioriteten i alvorlig grad ikke har realiseret delmålene for de finansielle indikatorer, indikatorerne for output og de centrale trin i gennemførelsen, der er fastsat i resultatrammen, på de betingelser, der er fastlagt i artikel 22.

▼B

De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte specifikke grundlag for suspension af betalinger i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger.

3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen.

*KAPITEL III*

***Finansielle korrektioner***

Afdeling I

**Medlemsstaternes finansielle korrektioner**

*Artikel 143*

**Medlemsstaternes finansielle korrektioner**

1. Medlemsstaterne har i første række ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder, for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner og for at søge inddrivelse. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle operationer, som kan tænkes at være berørt.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. Finansielle korrektioner består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag til en operation eller et operationelt program. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for fondene eller EHFF og foretager en forholdsmæssig korrektion. ►C1 De finansielle korrektioner registreres i regnskabet for det regnskabsår, i hvilket annulleringen besluttes. ◄

3. De bidrag fra fondene eller EHFF, der annulleres i henhold til stk. 2, kan genanvendes af medlemsstaten inden for det pågældende operationelle program, jf. dog stk. 4.

4. Et bidrag, som er annulleret i henhold til stk. 2, kan ikke genanvendes til nogen af de operationer, som var genstand for korrektionen, eller, hvis der foretages en finansiel korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til nogen af de operationer, der er berørt af den systembetingede uregelmæssighed.

5. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte specifikke grundlag for medlemsstaternes finansielle korrektioner i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

▼B

Afdeling II

**Kommissionens finansielle korrektioner**

*Artikel 144*

**Kriterier for finansielle korrektioner**

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved hjælp af gennemførelsesretsakter ved at annullere hele eller en del af EU-bidraget til et operationelt program, jf. artikel 85, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

a) der er alvorlige mangler ved det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, som har bragt det EU-bidrag, der allerede er betalt til programmet, i fare

b) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 143 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke

►C1 c) udgifterne i en betalingsansøgning er ukorrekte ◄ og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke.

Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede individuelle uregelmæssigheder og tager hensyn til, om en uregelmæssighed er systembetinget. Hvis det ikke er muligt præcist at fastslå størrelsen af uregelmæssighederne med udgiftsvirkning for fondene eller EHFF, anvender Kommissionen en fast takst eller en ekstrapoleret finansiel korrektion.

2. Når Kommissionen træffer afgørelse om en korrektion, jf. stk. 1, overholder den proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til uregelmæssighedens art og betydning og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er konstateret ved det operationelle program.

3. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på rapporter fra andre revisorer end revisorerne i sine egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner om de finansielle følger efter at have undersøgt de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 143, stk. 2, de meddelelser, der er forelagt i henhold til artikel 122, stk. 3, og medlemsstatens eventuelle svar.

4. Hvis Kommissionen på grundlag af en gennemgang af det operationelle programs endelige gennemførelsesrapport, for fondenes vedkommende, eller den sidste årlige gennemførelsesrapport, for EHFF's vedkommende, fastslår, at der er alvorlige mangler med hensyn til realisering af målene opstillet i resultatrammen, kan den i overensstemmelse med artikel 22, stk.7, anvende finansielle korrektioner i forbindelse med de pågældende prioriteter ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

▼C1

5. Hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 95, kan Kommissionen, afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse af disse forpligtelser, foretage en finansiel korrektion ved at annullere hele eller en del af bidraget fra fondene eller EHFF til den pågældende medlemsstat.

▼B

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 om nærmere bestemmelser om kriterierne for at fastlægge alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde, herunder de vigtigste typer sådanne alvorlige mangler, kriterierne for at fastlægge, hvilket niveau af finansiel korrektion der skal anvendes, og kriterierne for anvendelse af faste takster eller ekstrapolerede finansielle korrektioner.

7. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte specifikke grundlag for Kommissionens finansielle korrektioner i tilknytning til manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.

*Artikel 145*

**Procedure**

1. Før Kommissionen træffer afgørelse om finansiel korrektion, indleder den proceduren ved at meddele medlemsstaten de foreløbige konklusioner af sin undersøgelse og anmode den om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

2. Hvis Kommissionen foreslår en finansiel korrektion på grundlag af en ekstrapolation eller til en fast takst, skal medlemsstaten have mulighed for via en gennemgang af de pågældende dokumenter at påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. Medlemsstaten kan efter aftale med Kommissionen begrænse denne gennemgang til kun at omfatte en passende andel eller stikprøver af de pågældende dokumenter. Medmindre det drejer sig om behørigt begrundede tilfælde, må den tid, der anvendes til denne gennemgang, ikke overstige en yderligere periode på to måneder efter den i stk. 1 nævnte periode på to måneder.

3. Kommissionen tager hensyn til alle beviser, som medlemsstaten forelægger inden for fristerne i stk. 1 og 2.

4. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens foreløbige konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til en høring for at sikre, at alle relevante oplysninger og bemærkninger foreligger som grundlag for Kommissionens konklusioner om anvendelsen af den finansielle korrektion.

▼C1

5. I tilfælde af enighed, og med forbehold af stk. 7 i nærværende artikel, kan medlemsstaten genanvende de pågældende fonde eller EHFF i overensstemmelse med artikel 143, stk. 3.

▼B

6. For at anvende finansielle korrektioner træffer Kommissionen en afgørelse i form af gennemførelsesretsakter senest seks måneder efter høringsdatoen eller efter datoen for modtagelse af supplerende oplysninger, når medlemsstaten indvilliger i at fremlægge sådanne yderligere oplysninger efter høringen. Kommissionen tager hensyn til alle de oplysninger og bemærkninger, der er fremkommet under proceduren. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder fristen på seks måneder to måneder efter modtagelsen af Kommissionens indbydelse til høringen.

▼C1

7. Hvis Kommissionen, under udførelse af sine opgaver i henhold til artikel 75, eller Den Europæiske Revisionsret, konstaterer uregelmæssigheder, der viser en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde, skal den deraf følgende finansielle korrektion reducere støtten fra fondene eller EHFF til det operationelle program.

▼B

Første afsnit finder ikke anvendelse i tilfælde af en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemets effektive funktionsmåde, som inden den dato, hvor den blev opdaget af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret:

a) var blevet identificeret i forvaltningserklæringen, den årlige kontrolrapport eller revisionserklæringen forelagt Kommissionen i overensstemmelse med ►M6 finansforordningens artikel 63, stk. 5, 6 og 7, ◄ eller i andre revisionsberetninger fra revisionsmyndigheden, der er forelagt Kommissionen, og de relevante foranstaltninger er truffet, eller

b) havde været genstand for passende afhjælpende foranstaltninger truffet af medlemsstaten.

Vurderingen af alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde baseres på gældende lovgivning på tidspunktet for forelæggelsen af de relevante forvaltningserklæringer, årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer.

Når der træffes afgørelse om en finansiel korrektion, skal Kommissionen:

a) respektere proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten og betydningen af den alvorlige mangel i et forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde samt dens finansielle virkninger for EU-budgettet

b) med henblik på anvendelse af en fast takst eller ekstrapoleret finansiel korrektion udelukke uregelmæssige udgifter, der tidligere er konstateret af den medlemsstat, hvis regnskaber er blevet tilpasset i overensstemmelse med artikel 139, stk. 10, samt udgifter, der er underlagt en igangværende vurdering med hensyn til lovlighed og formel rigtighed, jf. artikel 137, stk. 2

c) i forbindelse med vurderingen af den resterende risiko for EU-budgettet tage hensyn til en fast takst eller ekstrapolerede korrektioner, der anvendes på medlemsstatens udgifter, for andre alvorlige mangler, som medlemsstaten har konstateret.

8. De fondsspecifikke regler for EHFF kan fastsætte supplerende bestemmelser for finansielle korrektioner som omhandlet i artikel 144, stk. 7.

*Artikel 146*

**Medlemsstaternes forpligtelser**

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at søge inddrivelse i henhold til artikel 143, stk. 2, i nærværende forordning og inddrive statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([1]).

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

▼B

*Artikel 147*

**Tilbagebetaling**

►C1 1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til ►M6 finansforordningens artikel 98 ◄. ◄ Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

AFSNIT III

**PROPORTIONAL KONTROL AF OPERATIONELLE PROGRAMMER**

*Artikel 148*

**Proportional kontrol af operationelle programmer**

▼M6

1. Operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 400 000 EUR for EFRU's og Samhørighedsfondens vedkommende, 300 000 EUR for ESF's vedkommende eller 200 000 EUR for EHFF's vedkommende, må ikke underkastes mere end én revision af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen forud for forelæggelsen af regnskaberne for det regnskabsår, hvor operationen fuldføres. Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen forud for fremlæggelsen af regnskaberne for det regnskabsår, hvor operationen fuldføres. Operationer må ikke underkastes en revision af Kommissionen eller revisionsmyndigheden i et givent år, hvis Den Europæiske Revisionsret allerede har foretaget en revision i det pågældende år, forudsat at resultaterne af det revisionsarbejde, der er udført af Den Europæiske Revisionsret af sådanne operationer, kan anvendes af revisionsmyndigheden eller Kommissionen til opfyldelse af deres respektive opgaver.

Uanset første afsnit må operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter for EFRU og Samhørighedsfondens vedkommende er på mellem 200 000 EUR og 400 000 EUR, for ESF vedkommende er på mellem 150 000 EUR og 300 000 EUR og for EHFF's vedkommende er på mellem 100 000 EUR og 200 000 EUR, underkastes mere end én revision, hvis revisionsmyndigheden konkluderer ud fra en faglig vurdering, at det ikke er muligt at afgive eller udarbejde en revisionserklæring på grundlag af statistiske eller ikkestatistiske metoder til udvælgelse af stikprøver som omhandlet i artikel 127, stk. 1, i uden at foretage mere end én revision af den pågældende operation.

▼B

2. For operationelle programmer, for hvilke den seneste revisionserklæring viser, at der ikke er nogen væsentlige mangler, kan Kommissionen på det efterfølgende møde, der er omhandlet i artikel 128, stk. 3, aftale med revisionsmyndigheden, at niveauet for det krævede revisionsarbejde kan nedsættes, således at det står i forhold til den konstaterede

▼B

risiko. I sådanne tilfælde skal Kommissionen ikke foretage egne revisioner på stedet, medmindre der er tegn på mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemet, som påvirker udgifter, der er anmeldt til Kommissionen i et regnskabsår, for hvilke regnskaberne allerede er godkendt af Kommissionen.

3. For operationelle programmer, hvorom Kommissionen konkluderer, at revisionsmyndighedens erklæring er pålidelig, kan Kommissionen aftale med revisionsmyndigheden at begrænse Kommissionens egne revisioner på stedet til en revision af revisionsmyndighedens arbejde, medmindre der er beviser på mangler i revisionsmyndighedens arbejde vedrørende et regnskabsår, for hvilket regnskaberne allerede er godkendt af Kommissionen.

4. Uanset stk. 1 kan revisionsmyndigheden og Kommissionen foretage revisioner af operationer, hvis en risikovurdering eller en beretning fra Den Europæiske Revisionsret viser, at der er en specifik risiko for uregelmæssigheder eller svig, i tilfælde af dokumentation for alvorlige mangler i det pågældende operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde og i den periode, der omhandles i artikel 140, stk. 1. Kommissionen kan for at vurdere det arbejde, der er foretaget af en revisionsmyndighed, gennemgå revisionssporet fra en revisionsmyndighed eller deltage i revisioner på stedet af revisionsmyndigheden, eller, hvor det i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder er nødvendigt, kan Kommissionen foretage revisioner af operationer for at opnå sikkerhed for, at revisionsmyndigheden fungerer effektivt.

## FEMTE DEL

## DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

### *KAPITEL I*

### *Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser*

#### *Artikel 149*

#### Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

▼M6

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22, stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 39a, stk. 7, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 67, stk. 5a, artikel 68, stk. 2, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 indtil den 31. december 2020.

▼M6

3. Den i artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 39a, stk. 7, tredje afsnit, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 67, stk. 5a, artikel 68, stk. 2, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

▼B

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

▼M6

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 39a, stk. 7, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 67, stk. 5a, artikel 68, stk. 2, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼B

*Artikel 150*

**Udvalgsprocedure**

1. Ved anvendelsen af nærværende forordning, EFRU-forordningen, ETS- forordningen, ESF-forordningen og samhørighedsfondsforordningen bistås Kommissionen af et koordinationsudvalg for ESI-fondene. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

▼B

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt for så vidt angår artikel 8, stk. 3, artikel 22, stk. 7, femte afsnit, artikel 38, stk. 3, andet afsnit, artikel 38, stk. 10, artikel 39, stk. 4, andet afsnit, artikel 46, stk. 3, artikel 96, stk. 2, andet afsnit, artikel 115, stk. 4 og artikel 125, stk. 8, andet afsnit, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

*KAPITEL II*

***Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser***

*Artikel 151*

**Revision**

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2020 denne forordning op til revision i overensstemmelse med artikel 177 i TEUF.

*Artikel 152*

**Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning berører hverken fortsættelse eller ændring, herunder hel eller delvis annullering, af støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EF) nr. 1083/2006 eller anden lovgivning, der gælder for denne støtte pr. 31. december 2013, og som derfor fortsat gælder for denne støtte eller de pågældende operationer indtil deres afslutning. I dette stykke dækker støtte operationelle programmer og store projekter.

2. Ansøgninger om støtte, der er indgivet eller godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006, er fortsat gyldige.

3. Hvis en medlemsstat gør brug af den i artikel 123, stk. 3, nævnte mulighed, kan den anmode Kommissionen om, at forvaltningsmyndigheden skal varetage attesteringsmyndighedens funktioner, uanset artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006, for så vidt angår de tilhørende operationelle programmer, der gennemføres på grundlag af forordning (EF) nr. 1083/2006. Anmodningen ledsages af en vurdering foretaget af revisionsmyndigheden. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som revisionsmyndigheden har forelagt den, og dens egne analyser, er overbevist om, at forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende disse operationelle programmer fungerer effektivt, og at deres funktion ikke vil blive negativt berørt af, at forvaltningsmyndigheden udfører attesteringsmyndighedens funktioner, meddeler den medlemsstaterne sit samtykke senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen.

▼M1

4. Uanset artikel 79, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006, udgør loftet for det kumulerede samlede beløb af forfinansieringsbetalinger og mellemliggende betalinger 100 % af bidraget fra fondene til de operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i Grækenland.

▼M1

5. Uanset artikel 53, stk. 2, og artikel 77, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 og uanset Kommissionens beslutninger om fastsættelse af en maksimumssats og et maksimumsbeløb for fondenes bidrag til hvert græsk operationelt program og for hver prioritetsakse, beregnes mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen ved at anvende en maksimal medfinansieringssats på 100 % af de støtteberettigede udgifter, der er angivet for græske operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse under hvert prioriteringsområde i hver udgiftsoversigt, der er attesteret af attesteringsmyndigheden. Artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006 finder ikke anvendelse på operationelle programmer i Grækenland.

6. Grækenland indfører en mekanisme med henblik på at sikre, at de supplerende beløb, der stilles til rådighed som følge af de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende artikels stk. 4 og 5, udelukkende anvendes til udbetalinger til støttemodtagere og operationer i operationelle programmer.

Grækenland forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af nærværende artikels stk. 4 og 5 inden udgangen af 2016 og rapporterer yderligere i den endelige gennemførelsesrapport, der forelægges i henhold til artikel 89, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1083/2006.

▼M6

7. Forvaltningsmyndigheden, eller overvågningsudvalget for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, kan beslutte ikke at anvende artikel 67, stk. 2a, i en periode på højst 12 måneder fra den 2. august 2018.

Hvis forvaltningsmyndigheden, eller overvågningsudvalget for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, finder, at artikel 67, stk. 2a, skaber en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde, kan den beslutte at forlænge den overgangsperiode, der er omhandlet i første afsnit, for en periode, som den finder passende. Forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget underretter Kommissionen om en sådan beslutning inden udløbet af den oprindelige overgangsperiode.

Første og andet afsnit finder ikke anvendelse på tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand støttet af ESF, hvor den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR.

▼B

*Artikel 153*

**Ophævelse**

1. Med forbehold af de i artikel 152 omhandlede bestemmelser ophæves forordning (EF) nr. 1083/2006 med virkning fra den 1. januar 2014.

2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XIV.

*Artikel 154*

**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Artikel 20-24, artikel 29, stk. 3, artikel 38, stk. 1, litra a), artikel 58, 60, 76-92, 118, 120, 121 og 129-147 finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Artikel 39, stk. 2, syvende afsnit, andet punktum, og artikel 76, stk. 5, finder anvendelse fra den dato hvor ændringerne til finansforordningen vedrørende frigørelse af bevillinger træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

*BILAG I*

**FÆLLES STRATEGISK RAMME**

1. INDLEDNING

For at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Unionen samt maksimere ESI-fondenes bidrag til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt ESI-fondenes fondsspecifikke missioner, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, er det nødvendigt at sikre, at politiske forpligtelser, der er indgået som led i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, underbygges af investeringer via ESI-fondene og andre EU-instrumenter. Den fælles strategiske ramme skal derfor i henhold til artikel 10 og i overensstemmelse med de prioriteter og mål, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger, tilvejebringe strategiske vejledende principper for at opnå en integreret udviklingstilgang med anvendelse af ESI-fondene koordineret med andre EU-instrumenter og -politikker i overensstemmelse med politiske målsætninger og overordnede mål for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og evt. flagskibsinitiativernes og under hensyntagen til de vigtigste territoriale udfordringer i konkrete nationale, regionale og lokale sammenhænge.

2. ESI-FONDENES BIDRAG TIL EU-STRATEGIEN FOR INTELLIGENT, BÆREDYGTIG OG INKLUSIV VÆKST OG SAMMENHÆNG I FORHOLD TIL UNIONENS ØKONOMISKE STYRING

1. Med henblik på at støtte en effektiv målretning af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i partnerskabsaftaler og -programmer identificerer denne forordning 11 tematiske mål, jf. artikel 9, stk. 1, der svarer til de prioriteter i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der skal modtage støtte fra ESI-fondene.

2. I overensstemmelse med disse tematiske mål i artikel 9, stk. 1, skal medlemsstaterne med henblik på at sikre den fornødne kritiske masse til at skabe vækst og beskæftigelse koncentrere støtten i overensstemmelse med denne forordnings artikel 18 og med de fondsspecifikke regler om tematisk koncentration samt sikre, at udgifterne er effektive. Medlemsstaterne skal være særligt opmærksomme på at prioritere vækstfremmende udgifter, herunder udgifter til uddannelse, forskning, innovation og energieffektivitet og udgifter med henblik på at lette SMV'ers adgang til finansiering og på at sikre miljømæssig bæredygtighed og forvaltningen af naturressourcerne og klimaindsatsen samt modernisere den offentlige administration. De skal endvidere lægge vægt på at opretholde eller styrke arbejdsformidlingernes og de aktive arbejdsmarkedspolitikkers dækning og effektivitet med henblik på bekæmpelse af arbejdsløshed med fokus på ungdomsarbejdsløshed samt håndtere de sociale konsekvenser af krisen og fremme social inklusion.

3. For at sikre konsistens med de prioriteter, der er fastlagt i forbindelse med det europæiske semester, skal medlemsstaterne, når de udarbejder deres partnerskabsaftaler, planlægge, hvordan ESI-fondene skal anvendes, eventuelt under hensyntagen til de nationale reformprogrammer og de nyeste relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF i overensstemmelse med deres respektive roller og forpligtelser. Medlemsstaterne skal om nødvendigt også tage hensyn til relevante henstillinger fra Rådet baseret på stabilitets- og vækstpagten og de økonomiske tilpasningsprogrammer.

▼B

4. Med henblik på at vurdere, hvordan ESI-fondene mest effektivt kan bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og tage hensyn til traktatens målsætninger, herunder økonomisk, social og territorial samhørighed, skal medlemsstaterne udvælge tematiske mål for den planlagte anvendelse af ESI-fondene i konkrete nationale, regionale og lokale sammenhænge.

3. INTEGRERET TILGANG TIL OG ORDNINGER VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF ESI-FONDENE

3.1. Indledning

1. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, litra a), skal partnerskabsaftaler angive en integreret tilgang til territorial udvikling. Medlemsstaterne skal sikre, at udvælgelsen af tematiske mål og investerings- og EU-prioriteter forholder sig til udviklingsbehov og territoriale udfordringer på en integreret måde i overensstemmelse med analysen i afsnit 6.4. Medlemsstaterne skal søge at gøre maksimal brug af mulighederne for at sikre en koordineret og integreret anvendelse af ESI-fondene.

2. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, regionerne skal sikre, at de interventioner, der støttes via ESI-fondene, kompletterer hinanden og gennemføres på en koordineret måde med henblik på at skabe synergier for derigennem at nedbringe de administrative omkostninger og arbejdsbyrder for forvaltningsorganerne og støttemodtagerne i henhold til artikel 4, 15 og 27.

3.2. Koordinering og komplementaritet

1. De medlemsstater og forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af ESI-fondene, skal arbejde tæt sammen i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af partnerskabsaftalen og programmerne. De skal navnlig sikre, at følgende foretages:

a) identifikation af indsatsområder, hvor ESI-fondene kan kombineres, så de kompletterer hinanden, med henblik på at nå de tematiske mål, der er fastsat i denne forordning

b) sikre, at der i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6 findes ordninger til en effektiv koordinering af ESI-fondene for at øge fondenes virkning og effektivitet, herunder, hvor det er relevant, via flerfondsprogrammer for fondene

c) fremme af inddragelsen af forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for andre ESI-fonde, og relevante ministerier, i forbindelse med udarbejdelse af støtteordninger for at sikre koordinering og synergi og at undgå, at indsatsen overlapper

d) etablering, når det er relevant, af fælles overvågningsudvalg vedrørende programmer, der gennemfører ESI-fondene, og udvikling af andre fælles forvaltnings- og kontrolordninger med henblik på at fremme koordinering mellem de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre ESI-fondene

e) anvendelse af tilgængelige fælles e-governance-løsninger, som kan bistå ansøgere og støttemodtagere og gøre størst mulig brug af kvikskranker, herunder for rådgivning om de støttemuligheder, der findes gennem hver enkelt af ESI-fondene.

▼B

f) etablering af mekanismer til koordinering af samarbejdsaktiviteter, der finansieres af EFRU og ESF, med investeringer, der støttes af programmer under målet for investeringer i vækst og beskæftigelse

g) fremme af fælles tilgange mellem ESI-fondene med hensyn til vejledning vedrørende udvikling af operationer, indkaldelse af forslag og udvælgelsesprocedurer eller andre mekanismer, der kan give integrerede projekter lettere adgang til fondene

h) tilskynde til samarbejde mellem forvaltningsmyndigheder for forskellige ESI-fonde på området for overvågning, evaluering, forvaltning, kontrol og revision.

3.3. Fremme af integreret tilgang

1. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, kombinere ESI-fondene i integrerede pakker på lokalt, regionalt og nationalt plan, der er skræddersyet til at opfylde specifikke territoriale udfordringer, med henblik på at støtte opnåelsen af de mål, der er opstillet i partnerskabsaftalen og programmer. Det kan ske ved at anvende ITI'er, integrerede operationer, fælles handlingsplaner og lokaludvikling styret af lokalsamfundet.

2. I overensstemmelse med artikel 36 kan der opnås en integreret anvendelse af tematiske mål ved eventuelt at kombinere finansieringen fra forskellige prioritetsakser eller operationelle programmer støttet af ESF, EFRU og Samhørighedsfonden under en ITI. Aktioner under en ITI kan suppleres med finansiel støtte fra de respektive programmer under henholdsvis ELFUL eller EHFF.

3. En prioritetsakse kan i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler og, hvis det er nødvendigt for at øge virkningen af og effektiviteten ved en tematisk sammenhængende, integreret tilgang, omfatte mere end én regionskategori samt kombinere en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra EFRU, Samhørighedsfonden og ESF under ét tematisk mål og i behørigt begrundede tilfælde kombinere en eller flere supplerende investeringsprioriteter fra forskellige tematiske mål for at opnå det maksimale bidrag til prioritetsaksen.

4. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer og artikel 32 fremme udviklingen af lokale og subregionale tilgange. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal gennemføres som led i en strategisk tilgang for at sikre, at "bottom up"-kortlægningen af de lokale behov tager højde for prioriteter, der er fastsat på et højere niveau. Medlemsstaterne skal derfor fastlægge ELFUL's og eventuelt EFRU's, ESF's eller EHHF's tilgang til lokaludvikling styret af lokalsamfundet i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, og de skal i partnerskabsaftalerne beskrive de vigtigste udfordringer, der skal håndteres på denne måde, hovedmålsætningerne og prioriteringerne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, hvilke typer områder der skal omfattes, hvilken specifik rolle lokale aktionsgrupper får vedrørende levering af strategier, og hvilken rolle ELFUL og eventuelt EFRU, ESF eller EHFF skal spille ved gennemførelsen af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet i forskellige områdetyper, f.eks. landdistrikter, byområder og kystområder, og de modsvarende koordineringsmekanismer.

4. KOORDINERING OG SYNERGI MELLEM ESI-FONDENE OG ANDRE EU-POLITIKKER OG -INSTRUMENTER

Den i dette afsnit påtænkte koordinering i medlemsstaterne skal anvendes i det omfang, en medlemsstat agter at gøre brug af støtte fra ESI-fondene og

▼B

andre EU-instrumenter på det relevante politikområde. De EU-programmer, der omhandles i dette afsnit, udgør ikke en udtømmende liste.

4.1. Indledning

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal i overensstemmelse med deres respektive ansvar tage hensyn til EU-politikkernes indvirkning på nationalt og regionalt plan og på den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed med henblik på at fremme synergier og effektiv koordinering og at fastlægge og fremme den mest hensigtsmæssige metode til at anvende EU-fonde til at støtte lokale, regionale og nationale investeringer. Medlemsstaterne skal ligeledes sikre komplementaritet med andre EU-politikker og -instrumenter samt nationale, regionale og lokale tiltag.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, og med deres respektive ansvar sikre koordination mellem ESI-fondene og andre relevante EU-instrumenter på EU- og medlemsstatsniveau. De skal træffe passende foranstaltninger til at sikre sammenhæng i programmerings- og gennemførelsesfasen mellem interventioner med støtte fra ESI-fondene og målsætningerne for Unionens øvrige politikker. I dette øjemed skal de søge at tage følgende aspekter i betragtning:

a) styrkelse af komplementariteter og synergier mellem forskellige EU-instrumenter på europæisk, nationalt og regionalt plan både i planlægningsfasen og i forbindelse med gennemførelsen

b) optimering af eksisterende strukturer og, hvis nødvendigt, etablering af nye strukturer, der fremmer strategisk bestemmelse af prioriteter for de forskellige instrumenter og strukturer vedrørende koordinering på EU- og nationalt plan, forebygger overlapning af indsatsen og fastlægger de områder, hvor der er behov for yderligere finansiel støtte

c) udnyttelse af potentialet til at kombinere støtte fra forskellige instrumenter til at støtte individuelle operationer og tæt samarbejde med de ansvarlige for gennemførelse på EU- og nationalt plan for at skabe sammenhængende og strømlinede finansieringsmuligheder for støttemodtagere.

4.2. Koordinering med den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik

1. ELFUL er en integreret del af den fælles landbrugspolitik og kompletterer foranstaltningerne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget, som yder direkte støtte til landbrugerne og støtter markedsforanstaltninger. Medlemsstaterne skal derfor forvalte sådanne interventioner samlet for at optimere synergierne og merværdien af EU-støtten.

2. EHFF bidrager til at nå målene for den reformerede fælles fiskeripolitik og integrerede havpolitik. Medlemsstaterne skal derfor anvende EHFF til at underbygge indsatsen for at forbedre dataindsamling og styrke kontrollen og sikre, at der også tilstræbes synergier for at underbygge prioriteringerne i den integrerede havpolitik, f.eks. viden om havene, fysisk planlægning på det maritime område, integreret kystzoneforvaltning, integreret havovervågning, beskyttelse af havmiljøet og biodiversiteten samt tilpasning til de negative virkninger af klimaforandringer i kystområder.

▼B

4.3. Horisont 2020 og andre centralt forvaltede EU-programmer for forskning og innovation

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal tage behørig hensyn til at styrke koordineringen, synergier og komplementariteten mellem ESI-fondene og Horisont 2020, programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 ([1]) og andre relevante centralt forvaltede EU-støtteprogrammer, samtidig med at der etableres en klar fordeling af indsatsområderne mellem disse.

2. Medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, udarbejde nationale og/eller regionale strategier vedrørende intelligent specialisering i overensstemmelse med det nationale reformprogram. Sådanne strategier kan tage form af eller være inkluderet i de nationale og/eller regionale strategiske politikrammer for forskning og innovation vedrørende intelligent specialisering. Strategier vedrørende intelligent specialisering skal udarbejdes ved at inddrage nationale eller regionale forvaltningsstrategier og interesserede parter såsom universiteter og andre højere læreanstalter, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter i en proces, hvor potentialet for iværksættere udforskes. De myndigheder, der er direkte berørt af Horisont 2020, skal inddrages i et tæt samarbejde om denne proces. Strategier vedrørende intelligent specialisering skal omfatte:

   a) Forudgående foranstaltninger, der skal forberede regionale aktører inden for forskning og innovation på at deltage i Horisont 2020 ("veje til topkvalitet"), udvikles, hvor det er nødvendigt, gennem kapacitetsopbygning. Kommunikationen og samarbejdet mellem nationale kontaktpunkter under Horisont 2020 og forvaltningsmyndighederne for ESI-fondene skal styrkes.

   b) Efterfølgende foranstaltninger skal skabe mulighed for at udnytte og udbrede F&I-resultater, som udspringer af Horisont 2020 og foregående programmer, på markedet med særligt fokus på at skabe et innovationsvenligt klima for erhvervsliv og industri, herunder SMV'er, og i tråd med de prioriteringer, der er fastlagt for de pågældende områder, i den relevante strategi for intelligent specialisering.

3. Medlemsstaterne skal tilskynde til anvendelsen af de bestemmelser i denne forordning, der giver mulighed for at kombinere ESI-fondene med midler under Horisont 2020 i de relevante programmer, der anvendes til at gennemføre dele af strategierne i punkt 2. Der skal ydes fælles støtte til nationale og regionale myndigheder i forbindelse med udformning og gennemførelse af sådanne strategier med henblik på at indkredse muligheder for fælles finansiering af infrastrukturer til forskning og innovation af europæisk interesse, fremme af internationalt samarbejde, metodologisk støtte gennem peer reviews, udveksling af bedste praksis og uddannelse på tværs af regioner.

4. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant i henhold til artikel 4, stk. 4, regionerne skal overveje yderligere foranstaltninger, der sigter mod at frigøre deres potentiale for topkvalitet inden for forskning og innovation på en sådan måde, at de supplerer og skaber synergier med Horisont 2020, navnlig via fælles støtte. Disse foranstaltninger skal bestå af:

   a) etablering af forbindelser mellem forskningsinstitutioner i topklasse og mindre udviklede regioner samt medlemsstater og regioner, der halter bagefter inden for forskning, udvikling og innovation (FUI), med henblik på at skabe eller opgradere eksisterende ekspertisecentre i mindre udviklede regioner samt FUI-regioner og -medlemsstater, der halter bagefter

   b) etablering af forbindelser i mindre udviklede regioner samt i FUI-medlemsstater og -regioner, der halter bagefter, mellem innovative klynger med anerkendt ekspertise

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (Se side 33 i denne EUT).

▼B

c) etablering af "formandskaber" for det europæiske forskningsrum for at tiltrække særligt dygtige akademikere, især i mindre udviklede regioner samt i FUI-medlemsstater og -regioner, der halter bagefter

d) fremme af adgang til internationale netværk for forskere og innovatorer, som ikke er tilstrækkeligt involveret i det europæiske forskningsrum (ERA) eller er fra mindre udviklede regioner eller FUI-regioner og medlemsstater, der halter bagefter

e) relevante bidrag til de europæiske innovationspartnerskaber

f) forberedelse af nationale institutioner og/eller ekspertiseklynger på deltagelse i videns- og innovationssamfund (KIC) under Det Europæiske Institut for Teknologi og Innovation og

g) værtskab for mobilitetsprogrammer for internationale forskere af høj kvalitet med medfinansiering fra Marie Sklodowska-Curie-aktioner.

Medlemsstaterne skal bestræbe sig på, hvis det er relevant og i overensstemmelse med artikel 70, at anvende en vis fleksibilitet for at støtte operationer uden for programområdet med et investeringsniveau, der er tilstrækkeligt til at opnå en kritisk masse med henblik på at gennemføre foranstaltningerne i første afsnit så effektivt som muligt.

4.4. Støtte til demonstrationsprojekter under reserven for nytilkomne (NER) 300 ([1])

Medlemsstaterne skal sikre, at finansiering fra ESI-fondene koordineres med støtte fra NER 300-programmet, der anvender indtægter fra bortauktionering af 300 mio. kvoter i reserve under reserven for nytilkomne under EU's emissionshandelsordning.

4.5. Program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) ([2]) og miljølovgivning

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal gennem et stærkere tematisk fokus i programmerne og anvendelse af princippet om bæredygtig udvikling i overensstemmelse med artikel 8 tilstræbe at udnytte synergier med EU-politiske instrumenter (både finansieringsinstrumenter og ikke-finansieringsinstrumenter), der tjener til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer samt bidrager til miljøbeskyttelse og ressourceeffektivitet.

2. Medlemsstaterne skal fremme og, når det er relevant og i overensstemmelse med artikel 4, sikre komplementaritet og koordinering med LIFE og navnlig med integrerede projekter vedrørende natur, biodiversitet, vand, affald, luft, afbødning af og tilpasning til klimaforandringer. Denne koordinering skal f.eks. opnås gennem foranstaltninger til fremme af finansieringen af aktiviteter gennem ESI-fondene, som supplerer integrerede projekter under LIFE, samt ved at fremme brugen af løsninger, metoder og tilgange, som er valideret under LIFE, herunder investeringer i grøn infrastruktur, energieffektivitet, økoinnovation, økosystembaserede løsninger og indførelse af relaterede innovative teknologier.

([1]) Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier for og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af $CO_2$ og demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi under ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (Se side 185 i denne EUT).

▼B

3. De relevante sektorspecifikke planer, programmer eller strategier (herunder den prioriterede handlingsramme, vandområdeplanen, affaldshåndteringsplanen og planen for afbødning af og tilpasning til klimaforandringer) kan tjene som koordineringsramme, såfremt der er forudset støtte til de pågældende områder.

4.6. Erasmus+ ([1])

1. Medlemsstaterne skal tilstræbe at anvende ESI-fondene til en generel anvendelse af redskaber og metoder, der er udviklet og afprøvet med succes under Erasmus+ for at maksimere den sociale og økonomiske virkning af investeringer i mennesker og bl.a. yde fremdrift til ungdomsinitiativer og borgeraktiviteter.

2. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 4 fremme og sikre en effektiv koordinering mellem ESI-fondene og Erasmus+ på nationalt plan gennem en klar skelnen mellem investeringstyperne og de målgrupper, der støttes. Medlemsstaterne skal tilstræbe komplementaritet med hensyn til støtte til mobilitetsaktioner.

3. Koordineringen skal realiseres ved at etablere passende samarbejdsmekanismer mellem forvaltningsmyndigheder og de nationale kontorer, der er oprettet under Erasmus+-programmet, som kan fremme en gennemsigtig og let tilgængelig kommunikation til borgerne på EU-plan og på nationalt og regionalt plan.

4.7. EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) ([2])

1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6 fremme og sikre en effektiv koordinering mellem EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) og den støtte, ESI-fondene yder under de tematiske mål vedrørende beskæftigelse og social inklusion. Denne effektive koordinering indebærer koordinering af støtte, der tildeles under EURES-aksen af EaSI, med foranstaltninger til at fremme arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser, der støttes af ESF, for at fremme arbejdstagernes geografiske mobilitet og øge beskæftigelsesmulighederne samt koordinering mellem ESI-fondenes støtte til selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri, virksomhedsetablering og sociale virksomheder og EaSI's støtte under aksen mikrofinansiering og socialt iværksætteri.

2. Medlemsstaterne skal tilstræbe at opskalere de mest vellykkede foranstaltninger under EaSI's Progress-akse, især vedrørende social innovation og socialpolitiske eksperimenter, med støtte fra ESF.

4.8. Connecting Europe-faciliteten (CEF) ([3])

1. For at maksimere den europæiske merværdi inden for områderne transport, telekommunikation og energi skal medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at EFRU's og Samhørighedsfondens interventioner planlægges i tæt samarbejde med den støtte, der ydes fra CEF, for at sikre

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (Se side 50 i denne EUT).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (Se side 238 i denne EUT).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EFT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

▼B

komplementaritet, undgå, at indsatsen overlapper og sikre, at der skabes forudsætninger for optimal forbindelse mellem forskellige typer af infrastruktur på lokalt, regionalt og nationalt plan samt i hele Unionen. De forskellige finansieringsinstrumenter skal sikres maksimal løftestangsvirkning for så vidt angår projekter med en EU-dimension og rettet mod det indre marked, der leverer den største europæiske merværdi, og styrker den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed, og navnlig projekter, der gennemfører prioriterede transport- og energinet og digitale infrastrukturnet, jf. de respektive TEN-politikrammer med henblik på at etablere ny infrastruktur eller væsentligt modernisere eksisterende infrastruktur.

2. På transportområdet skal investeringsplanlægningen baseres på et faktisk og projekteret transportbehov, og de skal identificere manglende forbindelser og flaskehalsproblemer, samtidig med at der på en sammenhængende måde tages højde for udviklingen af grænseoverskridende forbindelser i Unionen og udvikling af tværregionale forbindelser i en medlemsstat. Investeringer i regionale forbindelser til det samlede transeuropæiske transportnetværk (TEN-T) og til hoved-TEN-T-nettet skal sikre, at byområder og landdistrikter drager fordel af de muligheder, der skabes af store netværk.

3. Prioritering af investeringer, som har effekt ud over en medlemsstats grænser, navnlig dem, der er del af TEN-T-hovednetkorridorerne, skal koordineres med TEN-T-planlægning og gennemførelsesplaner for hovednetkorridorerne, således at investeringer fra EFRU og Samhørighedsfonden i transportinfrastruktur er i fuld overensstemmelse med TEN-T-retningslinjerne.

4. Medlemsstaterne skal fokusere på bæredygtige transportformer og bæredygtig mobilitet i byerne og investere på de områder, som har den største europæiske merværdi, samt tage hensyn til behovet for at forbedre transporttjenesternes kvalitet, tilgængelighed og pålidelighed med henblik på at fremme offentlig transport. Når investeringerne er fastlagt, skal de prioriteres i henhold til deres bidrag til mobilitet, bæredygtighed, nedbringelse af drivhusgasemissioner og til et fælles europæisk transportområde i overensstemmelse med visionen i hvidbogen med titlen "En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem", der fremhæver, at der er behov for en betydelig nedbringelse af drivhusgasser i transportsektoren. Projekternes bidrag til bæredygtige europæiske godstransportnetværk ved udvikling af indre vandveje bør styrkes på grundlag af en forudgående vurdering af deres miljømæssige indvirkning.

5. ESI-fondene skal levere de lokale og regionale infrastrukturer og deres forbindelser til de prioriterede EU-net inden for energi og telekommunikation.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen skal etablere passende mekanismer for koordinering og teknisk bistand for at sikre komplementaritet og effektiv planlægning af ikt-foranstaltninger med henblik på fuld udnyttelse af de forskellige EU-instrumenter (ESI-fondene, CEF, de transeuropæiske netværk, Horisont 2020) til finansiering af bredbåndsnet og digitaltjenesteinfrastrukturer. Ved valget af det mest passende finansieringsinstrument skal der tages hensyn til operationens indtægtsskabende potentiale og dens risikoniveau med henblik på at udnytte de offentlige midler så effektivt som muligt. Medlemsstaterne kan, uden at dette berører forvaltningsmyndighedens endelige afgørelse om udvælgelse, i forbindelse med deres vurdering af ansøgninger om støtte fra ESI-fondene tage hensyn til evalueringer af operationer relateret til dem, hvis der er ansøgt om CEF-midler, men operationerne ikke er blevet udvalgt.

▼B

4.9. Førtiltrædelsesinstrument, Det Europæiske Naboskabsinstrument og Den Europæiske Udviklingsfond

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal i overensstemmelse med deres respektive opgaver tilstræbe en tættere koordinering mellem de eksterne instrumenter og ESI-fondene for at forbedre effektiviteten i forhold til at nå en række EU-politiske mål. Navnlig er det vigtigt med koordinering og komplementaritet med hensyn til Den Europæiske Udviklingsfond, førtiltrædelsesinstrumentet og Det Europæiske Naboskabsinstrument.

2. For at underbygge en dybere territorial integration skal medlemsstaterne søge at drage fordel af synergieffekter mellem territoriale samarbejdsaktiviteter under samhørighedspolitikken og Det Europæiske Naboskabsinstrument, navnlig med hensyn til grænseoverskridende samarbejdsaktiviteter under hensyntagen til det potentiale, som EGTS'erne frembyder.

5. HORISONTALE PRINCIPPER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 5, 7 OG 8 OG TVÆRGÅENDE POLITISKE MÅL

5.1. Partnerskab og flerniveaustyring

1. I overensstemmelse med artikel 5 skal princippet om partnerskab og flerniveaustyring følges af medlemsstaterne for lettere at kunne opnå social, økonomisk og territorial samhørighed samt gennemføre Unionens prioriteter om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. For at respektere disse principper er en koordineret indsats påkrævet, navnlig mellem de forskellige forvaltningsniveauer, der gennemføres i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, herunder ved hjælp af et operationelt og institutionaliseret samarbejde, navnlig med hensyn til udarbejdelse og gennemførelse af partnerskabsaftaler og programmer.

2. Medlemsstaterne skal undersøge behovet for at styrke parternes institutionelle kapacitet for at udnytte deres potentiale med hensyn til at bidrage til et effektivt partnerskab.

5.2. Bæredygtig udvikling

1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne skal i hele gennemførelsesfasen sikre, at bæredygtig udvikling integreres fuldt ud i ESI-fondene, respekt for princippet om bæredygtig udvikling, jf. artikel 3, stk. 3, i TEU samt overholdelse af kravet om at integrere miljøbeskyttelseskravene, jf. artikel 11 i TEUF, og princippet om, at forureneren betaler, jf. artikel 191, stk. 2, i TEUF.

Forvaltningsmyndighederne skal hele vejen igennem programperioden træffe foranstaltninger for at undgå eller reducere interventionernes miljøskadelige indvirkninger og sikre resultater, der giver sociale, miljømæssige og klimamæssige nettofordele. Eksempelvis kan følgende foranstaltninger træffes:

a) målretning af investeringer mod de mest ressourceeffektive og bæredygtige muligheder

b) undgåelse af investeringer, der kan have betydelige negative miljø- eller klimavirkninger, og støtte foranstaltninger, der kan afbøde eventuelle resterende virkninger

c) langtidsperspektiv, når man sammenligner livscyklusbaserede omkostninger ved alternative investeringsmuligheder

d) øget anvendelse af grønne offentlige indkøb.

▼B

2. Medlemsstaterne skal tage hensyn til potentialet for afbødning af og tilpasning til klimaforandringer i investeringer, der foretages med støtte fra ESI-fondene i overensstemmelse med artikel 8 og sikre, at de er modstandsdygtige over for følgevirkningerne af klimaforandringer og naturkatastrofer, f.eks. øgede risici for oversvømmelse, tørke, hedebølger, skovbrande og ekstreme vejrbegivenheder.

3. Investeringerne skal være i overensstemmelse med vandforvaltningshierarkiet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([1]) med fokus på mulighederne for at styre efterspørgslen. Alternative forsyningsmuligheder skal kun overvejes, når potentialet for vandbesparelser og effektivitet er udtømt. Offentlige tiltag på affaldsforvaltningsområdet skal supplere den private sektors indsats, navnlig i forbindelse med producentansvar. Investeringerne skal tilskynde til innovative tilgange, der fremmer et højt genbrugsniveau. Investeringerne skal være i overensstemmelse med affaldshierarkiet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ([2]). Udgifter relateret til biodiversitet og beskyttelse af naturressourcerne skal være i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF ([3]).

5.3. Fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling

1. I overensstemmelse med artikel 7 skal medlemsstaterne og Kommissionen forfølge målsætningen om ligestilling mellem mænd og kvinder, og de skal træffe passende foranstaltninger til at forebygge enhver form for forskelsbehandling i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af operationer under de programmer, der er medfinansieret af ESI-fondene. Som led i opfyldelsen af målsætningerne i artikel 7 skal medlemsstaterne beskrive de foranstaltninger, der skal træffes, især vedrørende udvælgelse af operationer, fastlæggelse af målsætninger for interventionerne og ordninger for overvågning og rapportering. Medlemsstaterne skal desuden foretage kønsspecifikke analyser. Især skal specifikke målrettede foranstaltninger understøttes af ESF.

2. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 5 og 7 sikre, at de relevante organer med ansvar for at fremme ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling deltager i partnerskabet, og at der findes egnede strukturer i overensstemmelse med national praksis for rådgivning om ligestilling mellem kønnene, ikke-forskelsbehandling og tilgængelighed med henblik på at yde den fornødne ekspertbistand i forbindelse med forberedelsen, overvågningen og evalueringen af ESI-fondene.

3. Forvaltningsmyndighederne skal foretage evalueringer eller selvevalueringer koordineret med overvågningsudvalgene, hvor der fokuseres på anvendelse af princippet om integration af kønsaspektet.

4. Medlemsstaterne skal på passende vis sørge for, at de dårligt stillede gruppers behov imødekommes for at gøre det muligt for dem at blive bedre integreret på arbejdsmarkedet og derved lette deres fulde deltagelse i samfundet.

5.4. Tilgængelighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen skal tage de fornødne skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af handicap i overensstemmelse med artikel 7. Forvaltningsmyndighederne skal hele vejen igennem programperioden sikre, at alle produkter, varer, tjenesteydelser og infrastrukturer, der er åbne for eller udbydes til offentligheden og er medfinansieret af ESI-fondene, skal være tilgængelige for alle borgere, også borgere med handicap i overensstemmelse med gældende ret og

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327af 22.12.2000, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

([3]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

▼B

dermed bidrage til et miljø uden hindringer for handicappede og ældre. Navnlig skal der sikres tilgængelighed af bygninger, transport og ikt med henblik på at fremme inklusion af dårligt stillede samfundsgrupper, herunder handicappede personer. De foranstaltninger, der kan træffes, kan omfatte målretning af investeringer mod tilgængelighed i eksisterende bygninger og etablerede tjenester.

5.5. Håndtering af demografiske forandringer

1. På alle niveauer skal de udfordringer, der følger af demografiske forandringer, herunder især de, der følger af faldet i den erhvervsaktive befolkning, den stigende andel af pensionister i befolkningen som helhed og det faldende befolkningstal, tages i betragtning. Medlemsstaterne skal gøre brug af ESI-fondene i overensstemmelse med relevante nationale eller regionale strategier, når sådanne strategier forefindes, for at håndtere de demografiske problemer og skabe vækst set i lyset af befolkningens aldring.

2. Medlemsstaterne skal anvende ESI-fondene i overensstemmelse med relevante nationale eller regionale strategier til at træffe foranstaltninger med henblik på at inkludere alle aldersgrupper, herunder gennem forbedret adgang til uddannelse og sociale støttestrukturer, med henblik på at styrke beskæftigelsesmulighederne for de ældre og de unge med fokus på regioner med høj ungdomsarbejdsløshed i forhold til EU-gennemsnittet. Investeringer i sundhedsinfrastrukturer skal have til formål at sikre et langt og sundt arbejdsliv for alle EU-borgere.

3. For at håndtere udfordringerne i de regioner, der er mest påvirket af demografiske forandringer, skal medlemsstaterne navnlig fastlægge foranstaltninger med henblik på følgende:

a) støtte til demografisk fornyelse gennem bedre vilkår for familier og en bedre balance mellem arbejds- og familieliv

b) øget beskæftigelse, forbedret produktivitet og forbedrede økonomiske resultater gennem investering i uddannelse, ikt og forskning og innovation

c) fokus på tilstrækkelighed og kvalitet vedrørende uddannelse og sociale støtteordninger samt, hvor det er relevant, på effektiviteten af de sociale beskyttelsessystemer

d) fremme af omkostningseffektiv levering af sundhedsydelser og langtidspleje, herunder investering i infrastruktur.

5.6. Tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer

I overensstemmelse artikel 8 skal afbødning af og tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse integreres i forberedelsen og gennemførelsen af partnerskabsaftaler og -programmer.

6. ORDNINGER FOR AT HÅNDTERE CENTRALE TERRITORIALE UDFORDRINGER

6.1. Medlemsstaterne skal tage hensyn til geografiske eller demografiske forhold og tage skridt til at håndtere de enkelte regioners specifikke territoriale udfordringer med henblik på at frigøre deres særlige udviklingspotentiale og derved også hjælpe dem til at opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på den mest effektive måde.

▼B

6.2. Valg og kombination af tematiske mål samt udvælgelse af tilsvarende investerings- og EU-prioriteter og de specifikke mål, som er opstillet, skal afspejle behovene og potentialet for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i hver medlemsstat og region.

6.3. Ved forberedelsen af partnerskabsaftaler og -programmer skal medlemsstaterne derfor tage hensyn til, at de store samfundsmæssige udfordringer, Unionen står over for i dag – globalisering, demografisk forandring, miljøforringelse, migration, klimaforandringer, energiforbrug, krisens økonomiske og sociale konsekvenser – kan påvirke forskellige regioner forskelligt.

6.4. For at opnå en integreret territorial tilgang til tackling af territoriale udfordringer skal medlemsstaterne sikre, at programmerne under ESI-fondene afspejler de europæiske regioners mangfoldighed for så vidt angår beskæftigelse og arbejdsmarkeders karakteristika, indbyrdes afhængighed mellem forskellige sektorer, samfundsmønstre, befolkningens aldring, demografiske skift, kulturarven og landskabet, sårbarheder og virkninger af klimaforandringer, arealanvendelse og ressourcebegrænsninger, potentiale for en mere bæredygtig anvendelse af naturressourcerne, herunder vedvarende energikilder, institutionelle og ledelsesmæssige ordninger, konnektivitet og tilgængelighed og forbindelser mellem land- og byområder. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne og regionerne derfor træffe følgende foranstaltninger med henblik på forberedelse af deres partnerskabsaftaler og programmer:

a) En analyse af medlemsstatens eller regionens karakteristika, udviklingspotentiale og -kapacitet, navnlig hvad angår de centrale udfordringer, der peges på i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, de nationale reformprogrammer, når det er relevant, de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF og relevante rådshenstillinger vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF.

b) En vurdering af de store udfordringer, regionen eller medlemsstaten skal håndtere, identifikation af flaskehalsproblemer og manglende forbindelser, innovationskløfter, herunder mangel på planlægnings- og gennemførelseskapacitet, der hæmmer vækst- og beskæftigelsespotentialet på lang sigt. Det skal danne grundlag for en kortlægning af mulige områder og aktiviteter for politisk prioritering, indsats og koncentration.

c) En vurdering af udfordringer med hensyn til koordinering på tværs af sektorer, jurisdiktioner eller grænser, især i forbindelse med makroregionale strategier og havområdestrategier.

d) Identifikation af, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at opnå bedre koordinering på tværs af forskellige territoriale niveauer, under hensyntagen til det respektive territoriale områdes størrelse og konteksten for udformning af politik samt medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer, og finansieringskilder med henblik på en integreret tilgang, der kobler EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst sammen med regionale og lokale aktører.

6.5. For at tage hensyn til målsætningen om territorial samhørighed skal medlemsstaterne og regionerne navnlig sikre, at den overordnede tilgang til fremme af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i de berørte områder:

a) afspejler den rolle, som byer, byområder og landdistrikter, fiskeri- og kystområder samt områder med særlige geografiske eller demografiske ulemper spiller

▼B

b) tager højde for de særlige udfordringer i regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder samt i ø-områderne, de grænseoverskridende områder og bjergområderne

c) tager fat på forbindelserne mellem by og land, for så vidt angår adgangen til økonomisk overkommelige infrastrukturer og tjenesteydelser af høj kvalitet, og problemer i områder med en høj koncentration af socialt marginaliserede befolkningsgrupper.

7. SAMARBEJDSAKTIVITETER

7.1. Koordinering og komplementaritet

1. Medlemsstaterne skal tilstræbe komplementaritet mellem samarbejdsaktiviteter og andre aktioner, der støttes af ESI-fondene.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at samarbejdsaktiviteter giver et effektivt bidrag til målsætningerne i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og at der tilrettelægges samarbejde, der underbygger bredere politiske mål. I dette øjemed skal medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder sikre komplementaritet og koordinering i forhold til andre EU-finansierede programmer eller instrumenter.

3. For at gøre samhørighedspolitikken mere effektiv skal medlemsstaterne tilstræbe koordinering og komplementaritet mellem programmerne under målet om det europæiske territoriale samarbejde og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, navnlig for at sikre sammenhængende planlægning og lette gennemførelsen af investeringer i stor skala.

4. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, sikre, at målsætningerne for de makroregionale strategier og havområdestrategierne udgør en del af den overordnede strategiske planlægning i partnerskabsaftalerne i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15, stk. 2, og programmerne i de relevante regioner og medlemsstater i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler. Medlemsstaterne skal endvidere, når der er fastlagt makroregionale strategier og havområdestrategier, tilstræbe at sikre, at ESI-fondene støtter gennemførelsen heraf i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15, stk. 2, og de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler samt med de af medlemsstaterne identificerede behov i programområdet. For at sikre en omkostningseffektiv gennemførelse skal der sikres koordinering med andre EU-finansierede instrumenter og andre relevante instrumenter.

5. Medlemsstaterne skal, når det er relevant, udnytte muligheden for at gennemføre interregionale og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat inden for de operationelle programmer under målet om investering i vækst og beskæftigelse, herunder gennemførelse af relevante forsknings- og innovationsforanstaltninger, der følger af deres strategier for intelligent specialisering.

6. Medlemsstaterne og regionerne skal tilstræbe at gøre bedst mulig brug af de territoriale samarbejdsprogrammer i forhold til at fjerne hindringer for samarbejde ved de administrative grænser og samtidig bidrage til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på regioner omfattet af artikel 349 i TEUF.

7.2. Grænseoverskridende, tværnationalt og interregionalt samarbejde under EFRU

1. Medlemsstaterne og regionerne skal tilstræbe at samarbejde om at opnå kritisk masse, bl.a. inden for området ikt og forskning og innovation, og ligeledes fremme udviklingen af fælles tilgange til intelligent specialisering og partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner. Interregionalt

▼B

samarbejde skal, hvor dette er relevant, omfatte fremme af samarbejde mellem innovative forskningsintensive klynger samt udvekslinger mellem forskningsinstitutioner under hensyntagen til erfaringerne i de "videnbaserede regioner" og "forskningspotentialet i konvergensregioner og fjernområder" under det syvende forskningsrammeprogram.

2. Medlemsstaterne og regionerne skal i de berørte områder tilstræbe at trække på det grænseoverskridende og tværnationale samarbejde med henblik på at:

a) sikre, at områder, som har væsentlige geografiske fællestræk (øer, søer, floder, havområder eller bjergkæder), støtter den fælles forvaltning og fremme af deres naturressourcer

b) udnytte de stordriftsfordele, der kan opnås, navnlig med hensyn til investering relateret til delt anvendelse af fælles offentlige tjenesteydelser

c) fremme sammenhængende planlægning og udvikling af grænseoverskridende netinfrastruktur, navnlig manglende forbindelser på tværs af grænserne, og miljøvenlige og interoperable transportformer i større geografiske områder

d) opnå kritisk masse, navnlig på området forskning og innovation og ikt, uddannelse og i forbindelse med foranstaltninger til forbedring af SMV'ernes konkurrenceevne

e) styrke grænseoverskridende arbejdsmarkedstjenester med henblik på at fremme arbejdstagernes mobilitet på tværs af grænserne

f) forbedre den grænseoverskridende forvaltning.

3. Medlemsstaterne og regionerne skal tilstræbe at gøre brug af interregionalt samarbejde med henblik på at styrke samhørighedspolitikkens effektivitet ved at tilskynde til udveksling af erfaringer mellem regioner og byer for at fremme tilrettelæggelse og gennemførelse af programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde.

7.3. De generelle programmers bidrag til de makroregionale strategier og havområdestrategier

1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, litra a), nr. ii), i nærværende forordning og de relevante bestemmelser i de fondsspecifikke regler tilstræbe at sikre effektiv mobilisering af EU-finansiering af makroregionale strategier og havområdestrategier i overensstemmelse med de af medlemsstaterne identificerede behov i programområderne. Sikring af effektiv mobilisering kan ske ved sammen med andre foranstaltninger at prioritere de af makro-regionale og havområdestrategier afledte operationer, ved at tilrettelægge særlige indkaldelser af forslag for dem eller ved at prioritere disse operationer i udvælgelsesprocessen gennem identifikation af operationer, der kan opnå fælles finansiering fra forskellige programmer.

2. Medlemsstaterne skal overveje at gøre brug af relevante tværnationale programmer som ramme til støtte for den vifte af politikker og midler, der er nødvendig for at gennemføre makroregionale strategier og havområdestrategier.

▼B

3. Medlemsstaterne skal, hvor dette er relevant, fremme anvendelsen af ESI-fondene i forbindelse med de makroregionale strategier med henblik på oprettelse af europæiske transportkorridorer, herunder støtte til moderniseringen af toldvæsenet, forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med naturkatastrofer, vandforvaltning på havområdeniveau, grøn infrastruktur, integreret maritimt samarbejde på tværs af grænser og sektorer, forsknings- og innovations- samt ikt-netværk, forvaltning af fælles marine ressourcer i havområdet og beskyttelse af den marine biodiversitet.

7.4. Tværnationalt samarbejde i ESF

1. Medlemsstaterne skal tilstræbe at tage de i de relevante rådshenstillinger udpegede politikområder op til behandling med henblik på at maksimere den gensidige læring.

2. Medlemsstaterne skal, når dette er relevant, udvælge emner for tværnationale aktiviteter og iværksætte passende gennemførelsesmekanismer i overensstemmelse med deres specifikke behov.

▼B

*BILAG II*

**METODE TIL FASTLÆGGELSE AF RESULTATRAMMEN**

1. Resultatrammen består af delmål, som fastsættes for hver prioritet med undtagelse af prioriteterne for teknisk bistand og de programmer, der specielt vedrører finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 39, for året 2018, og mål, der fastsættes for 2023. Delmål og mål præsenteres i overensstemmelse med skemaet i tabel 1.

Tabel 1: Standardformat for resultatrammen

| Prioritet | ►C1 Indikator eller, hvor det er relevant, centralt trin i gennemførelsen og måleenhed ◄ | | Delmål for 2018 | Mål for 2023 |
|---|---|---|---|---|
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |

2. Delmål er mellemliggende mål, der er direkte knyttet til opfyldelsen af det specifikke mål for en prioritet, hvor det er relevant, som giver udtryk for de ønskede fremskridt mod de mål, der er fastsat for slutningen af perioden. De delmål, der fastsættes for 2018, skal omfatte finansielle indikatorer, indikatorer for output og evt. resultatindikatorer, der hænger nøje sammen med de politiske interventioner, der støttes. Ved anvendelse af artikel 22, stk. 6 og 7, tages der ikke hensyn til resultatindikatorer. Der kan også fastsættes delmål for centrale trin i gennemførelsen.

3. Delmål og mål skal være:

   a) realistiske, opnåelige, relevante og fange væsentlig information om fremskridt for en prioritet

   b) konsistente med arten og karakteren af de specifikke mål for prioriteten

   c) gennemsigtige, med objektivt kontrollerbare mål og identificerede og, om muligt, offentligt tilgængelige kildedata

   d) kontrollerbare, uden at der pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde

   e) konsistente på tværs af programmer, hvor det er relevant.

4. Målene for 2023 for en given prioritet fastsættes under hensyntagen til det beløb fra resultatreserven, der er knyttet til prioriteten.

5. I behørigt begrundede tilfælde, såsom en væsentlig ændring i de økonomiske, miljømæssige og arbejdsmarkedsrelaterede forhold i en medlemsstat eller region, og i tillæg til justeringer som følge af ændringer i tildelingerne til en given prioritet kan medlemsstaten foreslå en revision af delmålene og målene i overensstemmelse med artikel 30.

▼B

*BILAG III*

**BESTEMMELSER FOR FASTSÆTTELSE AF ANVENDELSESOMRÅDE OG NIVEAU FOR SUSPENSION AF FORPLIGTELSER ELLER BETALINGER, JF. ARTIKEL 23, STK. 11**

1. FASTSÆTTELSE AF NIVEAUET AF SUSPENSION AF FORPLIGTELSER

Det maksimale suspensionsniveau, der finder anvendelse på en medlemsstat, skal i første omgang fastsættes under hensyntagen til de lofter, der er fastsat i artikel 23, stk. 11, tredje afsnit, litra a) -c). Dette niveau sænkes i tilfælde af et eller flere af følgende forhold:

a) hvis ledighedsraten i medlemsstaten for året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end to procentpoint, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 15 %

b) hvis ledighedsraten i medlemsstaten for året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end fem procentpoint, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 25 %

c) hvis ledighedsraten i medlemsstaten for året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end otte procentpoint, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 50 %

d) hvis proportionen af personer i fare for fattigdom eller social udstødelse i medlemsstaten overstiger gennemsnitsraten for EU med mere end 10 procentpoint i året forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 20 %

e) hvis medlemsstaten oplever en indskrænkning af det reale BNP gennem to eller flere på hinanden følgende år forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, sænkes det maksimale suspensionsniveau med 20 %

f) hvis suspensionen vedrører forpligtelser for årene 2018, 2019 eller 2020, foretages sænkningen af niveauet som følge af artikel 23, stk. 11, som følger:

i) for året 2018 sænkes suspensionsniveauet med 15 %

ii) for året 2019 sænkes suspensionsniveauet med 25 %

iii) for året 2020 sænkes suspensionsniveauet med 50 %.

Sænkningen af suspensionsniveauet som følge af anvendelse af litra a)-f) må samlet set ikke overstige 50 %.

Hvis forholdene i litra b) eller c) indtræffer samtidig med forholdene i både litra d) og e), udsættes suspensionens ikrafttræden med et år.

2. FASTSÆTTELSE AF SUSPENSIONENS ANVENDELSESOMRÅDE PÅ TVÆRS AF PROGRAMMER OG PRIORITERINGER

En suspension af forpligtelser gældende for en medlemsstat skal i første omgang berøre alle programmer og prioriteringer i forholdsmæssigt afpasset omfang.

▼B

Følgende programmer og prioriteter fritages dog fra suspensionens anvendelsesområde:

i) programmer og prioriteter som allerede er omfattet af en suspensionsafgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 6

ii) programmer eller prioriteter, hvortil der skal tilføres øgede midler efter anmodning om omprogrammering fremsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i det år for den udløsende begivenhed, der er omhandlet i artikel 23, stk. 9

iii) programmer eller prioriteter, hvortil der er tilført øgede midler inden for to år forud for den udløsende begivenhed, jf. artikel 23, stk. 9, som følge af en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 5

iv) programmer eller prioriteter, som er af afgørende betydning for at kunne håndtere ugunstige økonomiske eller sociale forhold. Sådanne programmer eller prioriteter omfatter programmer eller prioriteter, der støtter investeringer af særlig betydning for Unionen vedrørende ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Programmer eller prioriteter kan anses for værende af en sådan afgørende betydning, hvis de understøtter investeringer tilknyttet gennemførelsen af henstillingerne til den pågældende medlemsstat inden for rammerne af det europæiske semester og sigter mod strukturreformer eller angår prioriteter til støtte for fattigdomsreduktion eller finansielle investeringer til fremme af SMV'ernes konkurrenceevne.

3. FASTSÆTTELSE AF DET ENDELIGE NIVEAU FOR SUSPENSION AF FORPLIGTELSER FOR PROGRAMMER, DER HENHØRER UNDER SUSPENSIONENS ANVENDELSESOMRÅDE

Udelukkelse af en prioritet inden for programmet foretages ved sænkning pro rata af programforpligtelsen til tildelingen til prioriteten.

Det suspensionsniveau, der finder anvendelse på programmets forpligtelser, er det, der er nødvendigt for at nå til det aggregerede suspensionsniveau, der er fastsat i punkt 1.

4. FASTSÆTTELSE AF ANVENDELSESOMRÅDE OG NIVEAU FOR SUSPENSION AF BETALINGER

De programmer og prioriteter, der er omhandlet i punkt 2, nr. i) til iv), er ligeledes udelukket fra anvendelsesområdet for suspension af betalinger.

Det niveau af suspension, som finder anvendelse, må ikke overstige 50 % af betalingerne for programmerne og prioriteterne.

▼B

*BILAG IV*

**GENNEMFØRELSE AF FINANSIELLE INSTRUMENTER: FINANSIERINGSAFTALER**

▼M6

1. Når et finansielt instrument gennemføres i henhold til artikel 39a og artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), skal finansieringsaftalen indeholde vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmet til det finansielle instrument og mindst indeholde følgende elementer:

▼B

a) investeringsstrategien eller -politikken, herunder gennemførelsesordningerne, de finansielle produkter, der skal tilbydes, de endelige modtagere, der er målgruppen, og den påtænkte kombination med tilskud (alt efter omstændighederne)

b) en forretningsplan eller tilsvarende dokumenter for det finansielle instrument, der skal gennemføres, herunder den forventede gearingseffekt som omhandlet i artikel 37, stk. 2

c) de målresultater, som det pågældende finansielle instrument forventes at nå som bidrag til den relevante prioritets specifikke mål og resultater

d) bestemmelser om overvågning af gennemførelsen af investeringerne og deal flow, herunder det finansielle instruments aflæggelse af rapport til holdingfonden og/eller forvaltningsmyndigheden for at sikre overholdelsen af artikel 46

e) revisionskrav såsom minimumskrav til den dokumentation, som skal opbevares af det finansielle instrument (og af holdingfonden, hvor det er relevant), og krav til, at der skal føres særskilte optegnelser for de forskellige støtteformer, jf. artikel 37, stk. 7 og 8 (hvor det er relevant), herunder bestemmelser og krav angående medlemsstaternes revisionsmyndigheders, Kommissionens revisorers og Revisionsrettens adgang til dokumenter for at sikre et klart revisionsspor i overensstemmelse med artikel 40

▼M6

f) krav og procedurer i forbindelse med forvaltningen af det trinvise bidrag fra programmet i overensstemmelse med artikel 41 og deal flow-prognoserne, herunder krav til forvaltningskonti/separate konti som omhandlet i artikel 38, stk. 6, og artikel 39a, stk. 5, andet afsnit

▼B

g) krav og procedurer i forbindelse med forvaltningen af renter og anden indtjening, jf. artikel 43, herunder acceptable likviditetsoperationer/investeringer, og de berørte parters ansvarsområder og forpligtelser

h) bestemmelser om beregning og betaling af afholdte forvaltningsomkostninger eller det finansielle instruments forvaltningsgebyrer

▼M6

i) bestemmelser om genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, indtil støtteberettigelsesperiodens ophør, jf. artikel 44, og, hvor det er relevant, bestemmelser om differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a

▼C1

j) bestemmelser om genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, efter støtteberettigelsesperiodens ophør, jf. artikel 45, og en exitpolitik vedrørende disse midler i relation til det finansielle instrument

▼B

k) betingelser for mulig hel eller delvis tilbagetrækning af programbidrag fra programmer til finansielle instrumenter, herunder holdingfonden, hvor det er relevant

▼B

l) bestemmelser for at sikre, at de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, forvalter disse instrumenter uafhængigt og i overensstemmelse med de relevante faglige standarder og udelukkende handler i de parters interesser, som yder bidrag til det finansielle instrument

m) bestemmelser om likvidation af det finansielle instrument.

Når finansielle instrumenter organiseres gennem en holdingfond, skal finansieringsaftalen mellem forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører holdingfonden, desuden også indeholde bestemmelser om vurdering og udvælgelse af organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, herunder indkaldelser af interessetilkendegivelser eller offentlige indkøbsprocedurer.

▼M6

2. Strategidokumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 8, for finansielle instrumenter, der gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra d), skal mindst indeholde følgende elementer:

▼C1

a) det finansielle instruments investeringsstrategi eller -politik, almindelige vilkår og betingelser for påtænkte lån eller garantier, modtagermålgruppen og de aktioner, der skal støttes

▼B

b) en forretningsplan eller tilsvarende dokumenter for det finansielle instrument, der skal gennemføres, herunder den forventede gearingseffekt som omhandlet i artikel 37, stk. 2

▼M6

c) anvendelse og genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, jf. artikel 43, 44 og 45, og, hvor det er relevant, bestemmelser om differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a

▼B

d) overvågning og rapportering om gennemførelsen af det finansielle instrument for at sikre overholdelse af artikel 46

▼B

*BILAG V*

**FASTSÆTTELSE AF FASTE TAKSTER FOR NETTOINDTÆGTSSKABENDE PROJEKTER**

| | Område | Faste takster |
|---|---|---|
| 1 | VEJ | 30 % |
| 2 | JERNBANE | 20 % |
| 3 | BYTRANSPORT | 20 % |
| 4 | VAND | 25 % |
| 5 | FAST AFFALD | 20 % |

▼M8

*BILAG VI*

## ÅRLIG FORDELING AF FORPLIGTELSESBEVILLINGER FOR ÅRENE 2014-2020

Tilpasset årlig profil (herunder supplerende tilskud til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet)

| | 2014 | 2015 | 2016 | 2017 | 2018 | 2019 | 2020 | I alt |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| EUR, 2011-priser | 34 108 069 924 | 55 725 174 682 | 46 044 910 736 | 48 027 317 164 | 48 341 984 652 | 48 811 933 191 | 49 022 528 894 | 330 081 919 243 |

▼B

*BILAG VII*

## TILDELINGSMETODE

**Tildelingsmetode for mindre udviklede regioner, der er støtteberettigede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der henvises til i artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra a)**

1. Hver medlemsstats tildeling svarer til summen af tildelingerne til dens enkelte støtteberettigede NUTS 2-regioner beregnet i overensstemmelse med følgende:

   a) fastlæggelse af et absolut beløb (i EUR), som fås ved at multiplicere befolkningstallet i den pågældende region med differencen mellem regionens BNP pr. indbygger målt i KKP og BNP-gennemsnittet pr. indbygger (i KKP) i EU27

   b) anvendelse af en procentsats på ovennævnte absolutte beløb for at fastlægge finansieringsrammen for den pågældende region; denne procentsats gradueres således, at den afspejler den relative velstand målt i KKP i den medlemsstat, hvor den støtteberettigede region er beliggende, i forhold til gennemsnittet i EU27, dvs.

      i) for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 82 % af EU27-gennemsnittet: 3,15 %

      ii) for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mellem 82 % og 99 % af EU27-gennemsnittet: 2,70 %

      iii) for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er over 99 % af EU27-gennemsnittet: 1,65 %

   c) til det beløb, der fremkommer i henhold til litra b), lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 1 300 EUR pr. arbejdsløs pr. år, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle Unionens mindre udviklede regioner fandt anvendelse.

**Tildelingsmetode for overgangsregioner, der er støtteberettigede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der henvises til i artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra b)**

2. Hver medlemsstats tildeling svarer til summen af tildelingerne til dens enkelte støtteberettigede NUTS 2-regioner beregnet i overensstemmelse med følgende:

   a) fastlæggelse af den mindste og største teoretiske støtteintensitet for hver støtteberettiget overgangsregion. Det minimale støtteniveau bestemmes af den gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i hver medlemsstat inden anvendelse af det regionale sikkerhedsnet, der fordeles til de mere udviklede regioner i den pågældende medlemsstat. Hvis medlemsstaten ikke har mere udviklede regioner, vil det minimale støtteniveau svare til den oprindelige gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i alle mere udviklede regioner, dvs. 19,80 EUR pr. indbygger pr. år. Det højeste støtteniveau vedrører en teoretisk region med et BNP pr. indbygger på 75 % af gennemsnittet i EU-27 og beregnes efter den metode, der er fastlagt i punkt 1, litra a) og b). Af det beløb, der fremkommer ved denne metode, tages 40 % i betragtning

   b) beregning af de første regionale tildelinger under hensyntagen til det regionale BNP pr. indbygger (KKP) ved hjælp af en lineær interpolation af regionens relative BNP pr. indbygger i forhold til EU27

▼B

c) til det beløb, der fremkommer i henhold til litra b), lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 1 100 EUR pr. arbejdsløs pr. år, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle mindre udviklede regioner fandt anvendelse.

**Tildelingsmetode for mere udviklede regioner, der er støtteberettigede under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der henvises til i artikel 90, stk. 2, første afsnit, litra c).**

3. Den samlede indledende teoretiske finansieringsramme fås ved at multiplicere støtteintensiteten pr. indbygger pr. år på 19,80 EUR med den støtteberettigede befolkning.

4. Hver enkelt berørt medlemsstats andel er summen af dens støtteberettigede NUTS 2-regioners andele, der bestemmes efter følgende kriterier, der vægtes som anført:

a) samlet regional befolkning (vægtning 25 %)

b) antallet af arbejdsløse i NUTS 2-regioner med en arbejdsløshedsprocent over gennemsnittet for alle mere udviklede regioner (vægtning 20 %)

c) beskæftigelse, der skal lægges til for at nå målet for regional beskæftigelsesfrekvens (aldersgruppen mellem 20 og 64 år) i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på 75 % (vægtning 20 %)

d) antal personer i alderen 30-34 år med videregående uddannelse, der skal lægges til for at nå målet i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på 40 % (vægtning 12,5 %)

e) antal unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt (i alderen 18-24), der skal fratrækkes for at nå målet i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst på 10 % (vægtning 12,5 %)

f) forskel mellem det konstaterede BNP i regionen (i KKP) og det teoretiske regionale BNP, hvis regionen havde samme BNP pr. indbygger som den mest velstående NUTS 2-region (vægtning 7,5 %)

g) befolkning i NUTS 3-regioner med en befolkningstæthed på under 12,5 indbyggere pr. $km^2$ (vægtning 2,5 %).

**Tildelingsmetode for de medlemsstater, der er berettiget til midler fra Samhørighedsfonden, jf. artikel 90, stk. 3**

5. Den samlede teoretiske finansieringsramme fås ved at multiplicere den gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger pr. år på 48 EUR med den støtteberettigede befolkning. Hver støtteberettiget medlemsstats a priori-tildeling af denne teoretiske finansieringsramme svarer til en procentsats baseret på dens befolkningstal, areal og nationale velstand og beregnes således:

a) beregning af det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats befolkning og areal i forhold til alle støtteberettigede medlemsstaters samlede befolkning og areal. Overstiger forholdet mellem en medlemsstats befolkning og den samlede befolkning imidlertid forholdet mellem

▼B

dens areal og det samlede areal med en faktor på 5 eller derover, hvilket afspejler en meget høj befolkningstæthed, anvendes kun befolkningen i forhold til den samlede befolkning i denne beregning

b) justering af de således fremkomne procentsatser med en koefficient, der udgør en tredjedel af den procentsats, hvormed den pågældende medlemsstats BNI pr. indbygger (i KKP) for perioden 2008-2010 er større eller mindre end det gennemsnitlige BNI pr. indbygger i alle støtteberettigede medlemsstater (gennemsnittet udtrykkes som 100 %).

6. For at tage hensyn til de væsentlige behov i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004 eller senere, for så vidt angår transport og miljø, fastsættes deres andel af Samhørighedsfonden til mindst en tredjedel af den samlede endelige tildeling efter reduktion, som defineret i punkt 10-13, der er modtaget i gennemsnit i perioden.

7. Tildelingen fra Samhørighedsfonden til medlemsstaterne, defineret i artikel 90, stk. 3, andet afsnit, skal være degressiv over syv år. Denne overgangsstøtte vil være på 48 EUR pr. indbygger i 2014 og finder anvendelse på den samlede befolkning i medlemsstaten. Beløbene i de følgende år vil blive udtrykt som en procentdel af det fastsatte beløb for 2014, idet procentsatserne er på 71 % i 2015, 42 % i 2016, 21 % i 2017, 17 % i 2018, 13 % i 2019 og 8 % i 2020.

**Tildelingsmetode for målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. artikel 4 i ETS-forordningen**

8. Fordelingen af midler pr. medlemsstat til dækning af grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, herunder bidraget fra EFRU til det europæiske naboskabsinstrument og førtiltrædelsesinstrumentet, bestemmes som den vægtede sum af andelen af befolkningen i grænseregionerne og andelen af den samlede befolkning i hver enkelt medlemsstat. Vægten er bestemt af de respektive andele for de grænseoverskridende og tværnationale aspekter. Andelene for de grænseoverskridende og transnationale komponenter er 77,9 % og 22,1 %.

**Tildelingsmetode for den supplerende støtte til regioner, der er omhandlet i artikel 90, stk. 1, litra e)**

9. En supplerende særlig tildeling svarende til en støtteintensitet på 30 EUR pr. indbygger pr. år vil blive afsat til NUTS 2-regionerne i den yderste periferi og de nordlige tyndtbefolkede regioner. Denne tildeling vil blive fordelt pr. region og medlemsstat i forhold til den samlede befolkning i disse regioner.

**Maksimal overførsel fra fonde, der støtter samhørigheden**

10. For at bidrage til, at samhørighedsfinansieringen i passende omfang koncentreres om de mindst udviklede regioner og medlemsstater, og at ulighederne i de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger reduceres, fastsættes det maksimale niveau (loft) for overførsel fra fondene til hver enkelt medlemsstat til 2,35 % af medlemsstatens BNP. Dette loft vil blive anvendt på årsbasis, med forbehold for de nødvendige justeringer til tilpasning af den fremskyndede betaling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, og vil – hvis det er relevant – forholdsmæssigt reducere alle overførsler (bortset fra de mere udviklede regioner og målet om europæisk territorialt samarbejde) til den pågældende medlemsstat med henblik på at opnå det maksimale overførselsniveau. For medlemsstater, der er tiltrådt Unionen inden 2013, og hvis gennemsnitlige reale BNP for perioden 2008–2010 var mindre end -1 %, vil den maksimale overførsel være 2,59 %.

▼B

11. De lofter, der henvises til i punkt 10 ovenfor, omfatter bidraget fra EFRU til finansiering af det grænseoverskridende aspekt ved det europæiske naboskabsinstrument og førtiltrædelsesinstrumentet. Disse lofter omfatter ikke den særlige tildeling af 3 000 000 000. EUR til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

12. Kommissionens beregninger af BNP vil blive baseret på de statistikker, der var tilgængelige i maj 2012. De enkelte medlemsstaters BNP-vækstrater for 2014-2020 ifølge Kommissionens prognose fra maj 2012 vil blive anvendt særskilt for hver medlemsstat.

13. De regler, der er beskrevet i punkt 10, må ikke føre til tildelinger pr. medlemsstat, der er højere end 110 % af deres niveau i faste priser for programmeringsperioden 2007-2013.

**Supplerende bestemmelser**

14. For alle regioner, hvis BNP pr. indbygger (KKP), anvendt som støtteberettigelseskriterium for programmeringsperioden 2007-2013, var mindre end 75 % af gennemsnittet i EU25, men hvis BNP pr. indbygger er større end 75 % af gennemsnittet i EU27, svarer det mindste støtteniveau i 2014-2020 under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse hvert år til 60 % af deres tidligere vejledende gennemsnitlige årlige tildeling under konvergenstildelingen, beregnet af Kommissionen inden for den flerårige finansielle ramme for 2007-2013.

15. Ingen overgangsregion modtager mindre end det, den ville have modtaget, hvis den havde været en mere udviklet region. For at fastlægge niveauet for denne mindste tildeling anvendes tildelingsmetoden for mere udviklede regioner for alle regioner, der har et BNP pr. indbygger på mindst 75 % af gennemsnittet i EU-27.

16. Den mindste samlede tildeling fra fondene for en medlemsstat svarer til 55 % af dens individuelle samlede tildeling i 2007-2013. De nødvendige tilpasninger for at opfylde dette krav anvendes forholdsmæssigt på tildelingerne fra fondene med fradrag af tildelingerne under målet om europæisk territorialt samarbejde.

17. For at imødegå virkningerne af den økonomiske krise på velstandsniveauet i medlemsstaterne inden for euroområdet og for at stimulere vækst og jobskabelse i disse medlemsstater foretager strukturfondene følgende supplerende tildelinger:

a) 1 375 000 000 EUR til de mere udviklede regioner i Grækenland

b) 1 000 000 000 EUR til Portugal, fordelt som følger: 450 000 000 EUR til de mere udviklede regioner, hvoraf 150 000 000 EUR til Madeira, 75 000 000 EUR til overgangsregioner og 475 000 000 EUR til de mindre udviklede regioner

c) 100 000 000 EUR til Border-, Midland- og Western-regionerne i Irland

d) 1 824 000 000 EUR til Spanien, heraf 500 000 000 EUR til Extremadura, 1 051 000 000 EUR til overgangsregionerne og 273 000 000 EUR til de mere udviklede regioner

▼B

e) 1 500 000 000 EUR til de mindre udviklede regioner i Italien, hvoraf 500 000 000 EUR til ikkebyområder.

18. For at anerkende de udfordringer, der skyldes ømedlemsstaternes beliggenhed og den afsides beliggenhed af visse dele af Unionen, modtager Malta og Cypern efter anvendelsen af beregningsmetoden i punkt 16 et yderligere rammebeløb på henholdsvis 200 000 000 EUR og 150 000 000 EUR under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, der fordeles således: en tredjedel til Samhørighedsfonden og to tredjedele til strukturfondene.

De spanske regioner Ceuta og Melilla tildeles et supplerende rammebeløb på 50 000 000 EUR under strukturfondene.

Den meget afsides beliggende region Mayotte tildeles et samlet rammebeløb 200 000 000 EUR under strukturfondene.

19. For at lette visse regioners tilpasning enten til ændringer i deres støtteberettigelsesstatus eller til langvarige virkninger af nylige udviklinger i deres økonomi foretages følgende tildelinger:

a) til Belgien 133 000 000 EUR, hvoraf 66 500 000 EUR til Limburg og 66 500 000 EUR til overgangsregionerne i regionen Vallonien

b) til Tyskland 710 000 000 EUR, hvoraf 510 000 000 EUR til de tidligere konvergensregioner i kategorien overgangsregioner og 200 000 000 EUR til regionen Leipzig

c) uanset punkt 10 tildeles de mindre udviklede regioner i Ungarn et supplerende rammebeløb på 1 560 000 000 EUR, de mindre udviklede regioner i Tjekkiet tildeles et supplerende rammebeløb på 900 000 000 EUR, og den mindre udviklede region i Slovenien tildeles et supplerende rammebeløb på 75 000 000 EUR under strukturfondene.

20. Peaceprogrammet tildeles et samlet beløb på 150 000 000 EUR, hvoraf 106 500 000 mio. EUR til Det Forenede Kongerige og 43 500 000 EUR til Irland. Dette program vil blive gennemført som et grænseoverskridende samarbejdsprogram, der involverer Nordirland og Irland.

**Yderligere justeringer i overensstemmelse med artikel 92, stk. 2.**

21. Ud over de beløb, der er anført i artikel 91 og 92, tildeles Cypern en yderligere bevilling på 92 400 000 EUR i 2014 og 92 400 000 EUR i 2015, som lægges til dens strukturfondstildeling.

▼B

*BILAG VIII*

**METODE FOR DEN SPECIFIKKE TILDELING TIL UNGDOMSBESKÆFTIGELSESINITIATIVET, JF. ARTIKEL 91**

I. Fordelingen af den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bestemmes på grundlag af følgende trin:

1. Antallet af unge arbejdsløse i alderen 15-24 år skal bestemmes i de støtteberettigede NUTS 2-regioner, jf. artikel 16 i ESF-forordningen, nemlig NUTS 2-regioner, som havde en ungdomsarbejdsløshed for unge i alderen 15-24 år på over 25 % i 2012, og for medlemsstater, hvor ungdomsarbejdsløsheden er steget med mere end 30 % i 2012 og regioner, der har en ungdomsarbejdsløshed på mere end 20 % i 2012 (de »støtteberettigede regioner«).

2. Tildelingen for hver enkelt støtteberettiget region beregnes på grundlag af forholdet mellem antallet af unge arbejdsløse i den støtteberettigede region og det i punkt 1 omhandlede samlede antal unge arbejdsløse i alle de støtteberettigede regioner.

3. Tildelingen for hver enkelt medlemsstat er summen af tildelingerne for de enkelte støtteberettigede regioner.

II. Den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet tages ikke i betragtning ved anvendelsen af de i bilag VII omhandlede regler om lofter i forbindelse med tildelingen af de samlede midler.

III. For fastsættelse af den særlige tildeling fra ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til Mayotte opgøres ungdomsarbejdsløsheden og antallet af arbejdsløse unge på baggrund af de seneste tilgængelige oplysninger på nationalt plan, så længe der ikke findes tilgængelige Eurostat-oplysninger på NUTS 2-niveau.

IV. Midlerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet kan opjusteres for perioden 2016 til 2020 inden for rammerne af budgetproceduren i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Fordelingen af de yderligere midler på de enkelte medlemsstater følger de samme trin som anvendt på den oprindelige tildeling, men refererer til de seneste tilgængelige årlige oplysninger.

▼B

*BILAG IX*

**METODE TIL FASTSÆTTELSE AF MINIMUMSANDELEN TIL ESF**

Den yderligere procentsats, som skal lægges til den del af strukturfondsmidlerne, der er omhandlet i artikel 92, stk. 3, som i en medlemsstat tildeles ESF, og som svarer til den pågældende medlemsstats andel for programmeringsperioden 2007-2013, skal, på grundlag af beskæftigelsesfrekvensen (for personer mellem 20 og 64 år) i referenceåret 2012, fastsættes som følger:

— er beskæftigelsesfrekvensen 65 % eller derunder, skal andelen forhøjes med 1,7 procentpoint

— er beskæftigelsesfrekvensen over 65 %, men ikke højere end 70 %, skal andelen forhøjes med 1,2 procentpoint

— er beskæftigelsesfrekvensen over 70 %, men ikke højere end 75 %, skal andelen forhøjes med 0,7 procentpoint

— er beskæftigelsesfrekvensen over 75 %, er der ikke behov for en forhøjelse.

En medlemsstats samlede procentvise andel må efter forhøjelsen ikke overstige 52 % af de strukturfondsmidler, der er omhandlet i artikel 92, stk. 4.

For Kroatien skal andelen af strukturfondsmidlerne, foruden målet om et europæisk territorialt samarbejde, der tildeles ESF i programmeringsperioden 2007-2013, være den gennemsnitlige andel for konvergensregioner i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. januar 2004 eller derefter.

▼B

*BILAG X*

**ADDITIONALITET**

1. OFFENTLIGE ELLER TILSVARENDE STRUKTURELLE UDGIFTER

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mindst 65 % af befolkningen, vil tallet for faste bruttoinvesteringer som indberettet i stabilitets- og konvergensprogrammerne, der er udarbejdet af medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 med henblik på at fastlægge deres budgetstrategi på mellemlang sigt, blive brugt til at fastslå offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter. Det tal, der skal bruges, er det, der er indberettet i forbindelse med den offentlige saldo og gæld, og som er forbundet med de offentlige budgetplaner, og skal forelægges som en procentdel af BNP.

I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af befolkningen, vil det samlede tal for faste bruttoinvesteringer i de mindre udviklede regioner blive brugt til at fastslå offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter. Det indberettes i samme format som fastlagt i første afsnit.

2. VERIFICERING

Der gælder følgende regler for verificering af additionaliteten i overensstemmelse med artikel 95, stk. 5:

2.1 Forudgående verificering

a) Når en medlemsstat indsender en partnerskabsaftale, skal den oplyse udgifternes planlagte profil i det format, som fremgår af tabel 1.

Tabel 1

| Den offentlige sektors udgifter som en andel af BNP | 2014 | 2015 | 2016 | 2017 | 2018 | 2019 | 2020 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| P51 | X | X | X | X | X | X | X |

b) Medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af befolkningen, skal også oplyse om udgifternes planlagte profil i de mindre udviklede regioner i det format, som fremgår af tabel 2.

Tabel 2

| | 2014 | 2015 | 2016 | 2017 | 2018 | 2019 | 2020 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Faste bruttoinvesteringer foretaget af offentlig forvaltning i mindre udviklede regioner som en andel af BNP | X | X | X | X | X | X | X |

c) Medlemsstaten skal oplyse Kommissionen om de vigtigste makroøkonomiske indikatorer og prognoser, der ligger til grund for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.

d) Medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner omfatter mere end 15 % og mindre end 65 % af befolkningen, skal også oplyse Kommissionen om den metode, der er blevet brugt til at vurdere faste bruttoinvesteringer i

▼B

disse regioner. Til dette formal skal medlemsstaterne bruge regionale offentlige investeringsdata, når sådanne foreligger. I tilfælde, hvor de pågældende data ikke foreligger, eller i andre behørigt begrundede tilfælde, herunder hvis en medlemsstat i perioden 2014-2020 i væsentlig grad har ændret den regionale opdeling som defineret i forordning (EF) nr. 1059/2003, kan de faste bruttoinvesteringer vurderes ved at overføre regionale indikatorer for offentlige udgifter eller det regionale befolkningstal på de nationale offentlige investeringsdata.

e) Når der foreligger en aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten, skal tabel 1 og, hvor det er relevant, tabel 2 inkluderes i den pågældende medlemsstats partnerskabsaftale som referenceniveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, der skal opretholdes i årene 2014-2020.

2.2 Midtvejsverificering

a) Ved midtvejsverificeringen anses en medlemsstat for at have opretholdt niveauet for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, hvis det årlige udgiftsgennemsnit i årene 2014-2017 svarer til eller er højere end det udgiftsreferenceniveau, der blev fastsat i partnerskabsaftalen.

b) Efter midtvejsverificeringen kan Kommissionen i samråd med en medlemsstat revidere referenceniveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter i partnerskabsaftalen, såfremt medlemsstatens økonomiske situation har ændret sig væsentligt i forhold til den vurderede situation på tidspunktet for vedtagelsen af partnerskabsaftalen.

2.3 Efterfølgende verificering

Ved den efterfølgende verificering anses en medlemsstat for at have opretholdt niveauet for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, hvis det årlige udgiftsgennemsnit i årene 2014-2020 svarer til eller er højere end det udgiftsreferenceniveau, der blev fastsat i partnerskabsaftalen.

3. FINANSIELLE KORREKTIONSSATSER EFTER EN EFTERFØLGENDE VERIFICERING

Beslutter Kommissionen at foretage en finansiel korrektion i overensstemmelse med artikel 95, stk. 6, opnås den finansielle korrektionssats ved at trække 3 % fra forskellen mellem referenceniveauet i partnerskabsaftalen og det opnåede niveau udtrykt som en procentdel af referenceniveauet og herefter dividere resultatet med 10. Den finansielle korrektion bestemmes ved at anvende den finansielle korrektionssats på fondenes bidrag til den berørte medlemsstat for de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne i hele programmeringsperioden.

Er forskellen mellem referenceniveauet i partnerskabsaftalen og det opnåede niveau udtrykt som en procentdel af referenceniveauet i partnerskabsaftalen på 3 % eller derunder, foretages der ingen finansiel korrektion.

Den finansielle korrektion må ikke overstige 5 % af fondenes tildeling til den pågældende medlemsstat for de mindre udviklede regioner i hele programmeringsperioden.

▼B

*BILAG XI*

Forhåndsbetingelser

DEL I: Tematiske forhåndsbetingelser

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| 1. Styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation<br><br>(FoU-målet)<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 1)) | EFRU:<br><br>— Alle investeringsprioriteter under tematisk mål nr. 1. | 1.1. Forskning og innovation: Der foreligger en national og/eller regional strategi for intelligent specialisering på linje med det nationale reformprogram for at tiltrække private investeringer i forskning og innovation, som er i overensstemmelse med kendetegnene for velfungerende nationale eller regionale forsknings- og innovationssystemer | — Der foreligger en national eller regional strategi for intelligent specialisering, som:<br><br>— er baseret på en SWOT-analyse eller en lignende analyse om at koncentrere midlerne om en begrænset række forsknings- og innovationsprioriteter<br><br>— skitserer foranstaltninger til at stimulere private FTU-investeringer<br><br>— indeholder en overvågningsmekanisme.<br><br>— Der er vedtaget en ramme for tilgængelige budgetmidler til forskning og innovation. |
| | EFRU:<br><br>— Styrkelse af infrastruktur til forskning og innovation (FoI) og kapaciteter til at udvikle FoI-ekspertise og fremme kompetencecentre, navnlig dem, der er af europæisk interesse | 1.2. Forsknings- og innovationsinfrastruktur Der eksisterer en flerårig plan for budgetlægning og prioritering af investeringer. | — Der er vedtaget en flerårig plan for budgetlægning og prioritering af investeringer, der er knyttet til Unionens prioriteter, og, hvor det er relevant, Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer – ESFRI. |
| 2. Bedre adgang til og brug og kvalitet af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) (bredbåndsmålet)<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 2)) | EFRU:<br><br>— Udvikling af ikt-produkter og -tjenester samt e-handel og styrkelse af efterspørgslen efter ikt | 2.1. Digital vækst: En strategisk politisk ramme for digital vækst for at fremme billige og interoperable IKT-baserede private og offentlige tjenester af god kvalitet og øge borgernes, herunder sårbare gruppers, | — Der er en strategisk politisk ramme for f.eks. digital vækst i den nationale eller regionale strategi for intelligent specialisering, som indeholder: |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | — Styrkelse af ikt-applikationer til e-forvaltning, e-læring, e-inddragelse, e-kultur og e-sundhed | virksomhedernes og de offentlige forvaltningers anvendelse heraf også til grænseoverskridende initiativer. | — budgetlægning og prioritering af foranstaltninger gennem en SWOT-analyse eller en tilsvarende analyse i tråd med resultattavlen i en digital dagsorden for Europa<br>— der skal være gennemført en analyse om afbalancering af støtte til udbud af og efterspørgsel efter ikt<br>— indikatorer til måling af fremskridt for foranstaltninger inden for områder som f.eks. digitale færdigheder, e-inddragelse, e-tilgængelighed og fremskridt for e-sundhed inden for rammerne af artikel 168 i TEUF, der, hvor det er relevant, er tilpasset eksisterende relevante EU-, nationale eller regionale sektorstrategier<br>— vurdering af behovene for at styrke opbygning af IKT-kapacitet. |
| | EFRU:<br>— Udvidelse af bredbåndsdækningen og udbredelsen af højhastighedsnet og støtte til overgangen til fremspirende teknologier og netværk til den digitale økonomi | 2.2. Næste generation af netværk (NGN): Der foreligger nationale eller regionale NGN-planer, som tager hensyn til regionale foranstaltninger med henblik på at nå Unionens accessmål for højhastighedsinternet1 med fokus på områder, hvor markedet ikke leverer en åben infrastruktur til en overkommelig pris og i en passende kvalitet i overensstemmelse med Unionens konkurrence- og statsstøtteregler og ikke sikrer sårbare grupper tilgængelige tjenester. | — Der foreligger en national eller regional NGN-plan, som indeholder:<br>— en plan for infrastrukturinvesteringer baseret på økonomiske analyser under hensyntagen til private og offentlige infrastrukturer og investeringsplaner<br>— bæredygtige investeringsmodeller, der styrker konkurrencen og |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | giver adgang til åbne, billige og fremtidssikrede infrastrukturer og tjenester af høj kvalitet<br><br>— foranstaltninger til fremme af privat investering. |
| 3. Fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 3)) | EFRU:<br><br>— Fremme iværksætterånden, navnlig ved at gøre det lettere at få økonomisk udbytte af nye idéer og ved at fremme oprettelsen af nye virksomheder, herunder gennem virksomhedskuvøser (artikel 3, litra a), i EFRU-forordningen).<br><br>— Støtte kapaciteten blandt SMV'er til at vokse på nationale, regionale og internationale markeder og give sig i kast med innovationsprocesser. | 3.1. Der er gennemført specifikke foranstaltninger med henblik på at understøtte og fremme iværksætterånden under hensyntagen til "Small Business Act" (SBA). | — De specifikke foranstaltninger er:<br><br>— Der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager, og de omkostninger, der er forbundet med etablering af en virksomhed, under hensyntagen til SBA's mål.<br><br>— Der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at iværksætte og udføre virksomhedens specifikke aktivitet under hensyntagen til SBA's mål.<br><br>— En mekanisme er indført med henblik på at overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger i SBA, der er blevet indført, og vurdere lovgivningens indvirkning på SMV'erne. |
| 4. Støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 4)) | EFRU + Samhørighedsfonden<br><br>— Støtte energieffektivitet, intelligent energistyring og brugen af energi fra vedvarende energikilder i offentlig infrastruktur, herunder i offentlige bygninger, og boligsektoren. | 4.1. Der er gennemført foranstaltninger med henblik på at fremme omkostningseffektive forbedringer af energieffektivitet i slutanvendelserne og omkostningseffektiv investering i energieffektivitet i forbindelse med opførelse eller renovering af bygninger. | — Foranstaltningerne er:<br><br>— foranstaltninger til at sikre, at der findes minimumskrav til bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ([1])<br><br>— foranstaltninger, der er nødvendige til at oprette et system for attestering af bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU<br><br>— foranstaltninger til at sikre en strategisk planlægning for energieffektivitet i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ([2])<br><br>— foranstaltninger, der er i overensstemmelse med artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF ([3]) om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester, til at sikre, at slutbrugerkunder udstyres med individuelle målere, i den udstrækning det er teknisk muligt, økonomisk fornuftigt og proportionalt i forhold til den potentielle energibesparelse. |
| | EFRU + Samhørighedsfonden<br><br>— Fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af efterspørgslen efter nyttevarme. | 4.2. Der er gennemført foranstaltninger til fremme af højeffektiv kraftvarmeproduktion. | — Foranstaltningerne er:<br><br>— Støtte til kraftvarmeproduktion baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2004/8/EF, medlemsstaterne eller deres kompetente organer har vurderet de eksisterende lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer med hensyn til godkendelsesprocedurer og andre procedurer med henblik på:<br><br>a) at tilskynde til udformning af kraftvarmeenheder, der opfylder økonomisk begrundet efterspørgsel efter nyttevarmeproduktion, og at |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | undgå at producere mere varme end nyttevarme og<br><br>b) at nedbringe de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer for øget kraftvarmeproduktion. |
| | EFRU + Samhørighedsfonden<br><br>— Fremme produktion og distribution af energi udvundet fra vedvarende energikilder. | 4.3. Der er gennemført foranstaltninger med henblik på at fremme produktionen og distributionen af energi fra vedvarende energikilder ([4]). | — Der foreligger gennemsigtige støtteordninger, prioriteret adgang til net eller garanteret adgang til og prioriteret fordeling samt standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningerne ved de tekniske tilpasninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, artikel 16, stk. 2, og artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ([4]).<br><br>— Medlemsstaten har vedtaget en national handlingsplan for vedvarende energi i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EF. |
| 5. Fremme af tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og risikostyring<br><br>(klimaforandringsmålet) (jf. artikel 9, stk. 1, nr. 5)) | EFRU + Samhørighedsfonden<br><br>— Fremme af investeringer med henblik på at håndtere specifikke risici, sikre modstandsdygtighed over for katastrofer og udvikling af katastrofehåndteringssystemer. | 5.1. Risikoforebyggelse og risikostyring: Der foreligger nationale eller regionale risikovurderinger for katastrofehåndtering, der tager højde for tilpasning til klimaforandringer. | — Der foreligger en national eller regional risikovurdering, som indeholder følgende:<br><br>— en beskrivelse af proces, metodologi, metoder og ikke-følsomme data til brug for risikovurderingen samt risikobaserede kriterier for prioritering af investeringerne |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | — en beskrivelse af scenarier med én eller flere risici<br>— evt. inddragelse af nationale strategier for tilpasning til klimaforandringerne. |
| 6. Bevarelse og beskyttelse af miljøet og fremme af en effektiv udnyttelse af ressourcerne<br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 6)) | EFRU + Samhørighedsfonden<br>— Investere i vandsektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og ved at tackle behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav. | 6.1. Vandsektoren: Der foreligger a) en vandprissætningspolitik, som sikrer passende incitamenter for brugerne til at udnytte vandressourcerne effektivt og b) et passende bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne efter en takst fastsat i en godkendt vandområdeplan for investering, der er støttet af programmerne. | — I sektorer, der støttes af EFRU og samhørighedsfonden har medlemsstaten sørget for bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne i forbindelse med den enkelte sektors forsyningspligtydelser i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første led, i direktiv 2000/60/EF, om nødvendigt under hensyntagen til dækningens sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger og den eller de berørte regioners geografiske og klimatiske forhold.<br>— Vedtagelse af en vandområdeplan for vandområdedistrikter i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF. |
| | EFRU + Samhørighedsfonden<br>— Investere i affaldssektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i Unionens miljølovgivning og ved at tackle behov for investeringer, som medlemsstaterne har identificeret, og som går videre end disse krav. | 6.2. Affaldssektoren: at fremme økonomisk og miljømæssigt bæredygtige investeringer i affaldssektoren især gennem udvikling af affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og affaldshierarkiet. | — En rapport om gennemførelsen som krævet i artikel 11, stk. 5, i direktiv 2008/98/EF er indgivet til Kommissionen om fremskridt for så vidt angår opfyldelse af de mål, der er fastsat i artikel 11 i direktiv 2008/98/EF.<br>— Der foreligger en eller flere affaldshåndteringsplaner i henhold til artikel 28 i direktiv 2008/98/EF.<br>— Der foreligger programmer for affaldsforebyggelse i henhold til artikel 29 i direktiv 2008/98/EF. |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | — Nødvendige foranstaltninger til at nå målet om forberedelse til genbrug og genanvendelse inden 2020 i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF er vedtaget. |
| 7. Fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 7)) | EFRU + Samhørighedsfonden<br><br>— Støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T<br><br>— Udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdæmpende foranstaltninger<br><br>— Udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissionstransportsystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet<br><br>EFRU:<br><br>— Forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik. | 7.1. Transport: Der foreligger en eller flere samlede planer eller rammer for transportinvesteringer i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle opbygning (bl.a. offentlig transport på regionalt og lokalt plan), som støtter infrastrukturudvikling og forbedrer forbindelsesmulighederne til TEN-T's samlede net og hovednettet. | — Der foreligger en eller flere samlede transportplaner eller rammer for transportinvesteringer, som opfylder lovkravene til en strategisk miljøvurdering, og som fastsætter:<br><br>— bidraget til et fælles europæisk transportområde i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ([5]), herunder prioriteringer for investeringer i:<br><br>— TEN-T-hovednettet og det samlede net, hvor investeringer fra EFRU og Samhørighedsfonden forudses, og<br><br>— sekundære forbindelsesmuligheder<br><br>— en realistisk og moden reserve af projekter, der forudses støttet af EFRU og Samhørighedsfonden<br><br>— foranstaltninger til at sikre bemyndigede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter. |
| | EFRU + Samhørighedsfonden<br><br>— Støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T | 7.2. Jernbaner: Der foreligger en eller flere samlede transportplaner eller rammer med et særligt afsnit om jernbaneudvikling i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle opbygning (bl.a. vedrørende offentlig transport på regionalt og lokalt plan), som støtter infrastrukturudvikling og forbedrer forbindelsesmulighederne til TEN-T's | — Der foreligger et afsnit om jernbaneudvikling i en eller flere transportplaner eller rammer, jf. oven for, som opfylder lovkravene til en strategisk miljøvurdering |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | — Udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdæmpende foranstaltninger | samlede net og hovednettet. Investeringerne dækker mobile aktiver og interoperabilitet samt kapacitetsopbygning. | og fastsætter en realistisk og moden reserve af færdigudarbejdede projekter (inkl. tidsplan, budgetramme). |
| | — Udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissionstransportsystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet<br><br>EFRU:<br><br>— Forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik. | | — Foranstaltninger til at sikre bemyndigede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter. |
| | EFRU+Samhørighedsfonden<br><br>— Støtte et multimodalt fælles europæisk transportområde ved at investere i TEN-T<br><br>— Udvikle og rehabilitere sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet og fremme støjdæmpende foranstaltninger | 7.3. Andre transportformer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur: der foreligger inden for en eller flere samlede transportplaner eller rammer et specifikt afsnit om indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, der kunne bidrage til at forbedre forbindelsesmulighederne til TEN-T's samlede net og hovednettet og forbedre bæredygtig regional og lokal mobilitet. | — Der foreligger et afsnit om indre vandveje og søtransport, havne og multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur i en eller flere transportplaner eller rammer, som:<br><br>— opfylder kravene til en strategisk miljøvurdering<br><br>— fastlægger en realistisk og moden reserve af færdigudarbejdede projekter (inkl. tidsplan, budgetramme) |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | — Udvikle og forbedre miljøvenlige (herunder støjsvage) lavemissionstransportsystemer, herunder indre vandveje og søtransport, havne, multimodale forbindelser og lufthavnsinfrastruktur, for at fremme bæredygtig regional og lokal mobilitet<br><br>EFRU:<br><br>— Forbedre regional mobilitet ved at forbinde sekundære og tertiære knudepunkter med TEN-T-infrastrukturen, herunder knudepunkter i den multimodale trafik. | | — Foranstaltninger til at sikre bemyndigede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter. |
| | EFRU:<br><br>— Forbedre energieffektiviteten og forsyningssikkerheden ved at udvikle intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi og ved at integrere decentral produktion fra vedvarende energikilder | 7.4. Udvikling af intelligente systemer til distribution, lagring og transmission af energi.<br><br>Der foreligger omfattende planer for investeringer i intelligente energiinfrastrukturer og reguleringsmæssige foranstaltninger, der bidrager til at forbedre energieffektiviteten og forsyningssikkerheden. | — Der foreligger planer om den nationale prioritering af infrastrukturen, som er:<br><br>— i overensstemmelse med artikel 22 i direktiv 2009/72/EF og i direktiv 2009/73/EF, hvor det er relevant, og<br><br>— i overensstemmelse med de relevante regionale investeringsplaner under artikel 12 og med den tiårige netudviklingsplan for Unionen i henhold til artikel 8, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 ([6]) og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 ([7]) og<br><br>— forenelig med artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 ([8]). |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | — Planerne skal indeholde:<br>— en realistisk og moden reserve af projekter, der forudses støttet af EFRU<br>— foranstaltninger til opnåelse af målene om social og økonomisk samhørighed og miljøbeskyttelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 10 i direktiv 2009/72/EF og artikel 3, stk. 7 i direktiv 2009/73/EF<br>— foranstaltninger til optimering af anvendelse af energi og fremme af energieffektivitet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 11, i direktiv 2009/72/EF og artikel 3, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF. |
| 8. Fremme af bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet og støtte til arbejdskraftens frivillige mobilitet<br><br>(beskæftigelsesmålet)<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 8)) | ESF:<br>— Adgang til beskæftigelse for jobsøgende og personer uden for arbejdsstyrken, herunder langtidsledige og personer, der er langt fra arbejdsmarkedet, også gennem lokale beskæftigelsesinitiativer og støtte til arbejdstagernes mobilitet. | 8.1. Aktive arbejdsmarkedspolitikker udformes og leveres på grundlag af beskæftigelsesretningslinjerne. | — Arbejdsformidlingstjenesterne har kapacitet til og sørger rent faktisk for:<br>— individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger på et tidligt stadium, der er åbne for alle arbejdssøgende, med fokus på folk med størst risiko for social udstødelse, herunder folk fra marginaliserede fællesskaber<br>— omfattende og gennemsigtige oplysninger om nye ledige stillinger og beskæftigelsesmuligheder under hensyntagen til de skiftende behov på arbejdsmarkedet. |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | | | — Arbejdsformidlingstjenester har etableret formelle eller uformelle samarbejdsordninger med relevante interessenter. |
| | ESF:<br>— Selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri og virksomhedsetablering, herunder mikro-, små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder.<br>EFRU:<br>— Fremme udviklingen af erhvervsinkubatorer og investeringsstøtte til selvstændig erhvervsvirksomhed, mikrovirksomheder og virksomhedsetablering. | 8.2. Selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri og virksomhedsetablering: Der foreligger en strategisk politisk ramme for inklusiv startup. | — Der er etableret en strategisk politisk ramme for inklusiv startupstøtte med følgende elementer:<br>— der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager, og de omkostninger, der er forbundet med etablering af en virksomhed, under hensyntagen til SBA's mål<br>— der er iværksat foranstaltninger med det formål at mindske den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at iværksætte og udføre virksomhedens specifikke aktivitet under hensyntagen til SBA's mål<br>— aktioner, der forbinder passende virksomhedsudviklingstjenester og finansielle tjenester (adgang til kapital), herunder opsøgende arbejde blandt dårligt stillede grupper og/eller områder, hvor dette er nødvendigt. |
| | ESF:<br>— Modernisering af arbejdsmarkedets institutioner, såsom offentlige og private arbejdsformidlinger og forbedring af matchning af kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov, herunder gennem aktioner, som fremmer arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser samt gennem mobilitetsordninger og bedre samarbejde mellem institutioner og relevante interessenter. | 8.3. Arbejdsmarkedsinstitutioner moderniseres og styrkes i lyset af beskæftigelsesretningslinjerne.<br>Til grund for reformer af arbejdsmarkedsinstitutionerne skal der ligge en klar strategisk politikramme og en forudgående vurdering, der medtager kønsdimensionen. | — Tiltag til at reformere arbejdsformidlingerne med det formål at give dem kapacitet til at levere:<br>— individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger på et tidligt stadium, der er åbne for alle arbejdssøgende, med fokus |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | EFRU:<br><br>— Investering i infrastruktur til arbejdsformidlinger. | | på folk med størst risiko for social udstødelse, herunder folk fra marginaliserede fællesskaber<br><br>— omfattende og gennemsigtige oplysninger om nye ledige stillinger og beskæftigelsesmuligheder under hensyntagen til de skiftende behov på arbejdsmarkedet.<br><br>— Reformen af arbejdsformidlingerne skal omfatte oprettelse af formelle eller uformelle samarbejdsarrangementer med relevante interessenter. |
| | ESF:<br><br>— Aktiv og sund aldring | 8.4. Aktiv og sund aldring: Politikker for aktiv aldring udformes på grundlag af beskæftigelsesretningslinjerne | — Relevante interessenter inddrages i udformning og opfølgning af politikker for aktiv aldring med henblik på at fastholde ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet og fremme deres beskæftigelse.<br><br>— Medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at fremme aktiv aldring. |
| | ESF:<br><br>— Tilpasning af arbejdstagere, virksomheder og iværksættere til forandring | 8.5. Tilpasning af arbejdstagere, virksomheder og iværksættere til forandring: Der foreligger politikker, som sigter mod at fremme foregribelse og god forvaltning af forandring og omstrukturering. | — Der er etableret instrumenter til at støtte arbejdsmarkedets parter og offentlige myndigheder i udviklingen og overvågningen af proaktive foranstaltninger med henblik på forandring og omstrukturering, som omfatter foranstaltninger:<br><br>— til foregribelse af forandringer<br><br>— til forberedelse og forvaltning af omstruktureringsprocessen |
| | ESF:<br><br>— Varig integration af unge på arbejdsmarkedet, navnlig sådanne, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, herunder unge, der er i fare for | 8.6. Eksistensen af en strategisk politisk ramme til fremme af ungdomsbeskæftigelse, herunder via gennemførelse af ungdomsgarantien.<br><br>Denne forhåndsbetingelse gælder kun for gennemførelsen af ungdomsgarantien. | — Der findes en strategisk politisk ramme til fremme af ungdomsbeskæftigelse, som:<br><br>— er baseret på dokumentation vedrørende resultaterne for unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og som udgør et grundlag for udvikling |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | social udstødelse, og unge fra marginaliserede samfundsgrupper, herunder via gennemførelse af ungdomsgarantien. | | af målrettede politikker og overvågning af udviklingen<br>— udpeger den offentlige myndighed, der har ansvaret for forvaltning af ungdomsbeskæftigelsesforanstaltningerne og koordinering af partnerskaber på alle niveauer og i alle sektorer<br>— inddrager berørte parter, der er relevante i forbindelse med bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed<br>— giver mulighed for tidlig intervention og aktivering<br>— omfatter støtteforanstaltninger for adgang til beskæftigelse, forbedring af kvalifikationer, arbejdskraftens mobilitet og varig integration på arbejdsmarkedet af unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse. |
| 9. Fremme af social inklusion, bekæmpelse af fattigdom og enhver forskelsbehandling<br><br>(fattigdomsmålet)<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 9)) | ESF:<br>— Aktiv inddragelse, herunder med henblik på at fremme lige muligheder og aktiv deltagelse og forbedring af beskæftigelsesevnen<br><br>EFRU:<br>— Investering i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling og mindsker uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremme social | 9.1. En national strategisk politisk ramme for fattigdomsbekæmpelse foreligger og gennemføres med sigte på aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet, i lyset af beskæftigelsesretningslinjerne. | — Der foreligger en national strategisk politisk ramme for fattigdomsbekæmpelse med henblik på aktiv inklusion, som<br>— tilvejebringer et tilstrækkeligt evidensgrundlag for at udvikle politikker til fattigdomsbekæmpelse og overvågning af udviklingen<br>— indeholder foranstaltninger til støtte af opnåelse af det nationale mål for fattigdom og social udstødelse (som defineret i det nationale reformprogram), der omfatter fremme af bæredygtige beskæftigelsesmuligheder af høj kvalitet for mennesker med størst risiko for |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og rekreative tjenester og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaserede tjenester.<br><br>— Støtte fysisk, økonomisk og social sanering af nedslidte samfund i by- og landområder. | | social udstødelse, herunder folk fra marginaliserede fællesskaber<br><br>— inddrager relevante interessenter i fattigdomsbekæmpelse<br><br>— afhænger af de identificerede behov, herunder foranstaltninger til at gå fra institutionel pleje til pleje i nærmiljøet<br><br>— Efter anmodning og om berettiget vil relevante interessenter gives støtte til at indsende projektansøgninger og gennemføre og forvalte udvalgte projekter. |
| | ESF:<br><br>— Socioøkonomisk integration af marginaliserede samfund såsom romasamfundet<br><br>EFRU:<br><br>— Investering i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling, mindsker uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremmer social inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og fritidsrelaterede tjenesteydelser og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaserede tjenester. | 9.2. Der er etableret en national strategisk politisk ramme til integration af romaer | — Der er etableret en national strategisk politisk ramme til integration af romaer, som<br><br>— indeholder realistiske nationale mål for romaernes integration for at mindske kløften mellem dem og resten af befolkningen. Målene bør vedrøre Unionens fire integrationsmål for romaer vedrørende adgang til uddannelse, beskæftigelse, sundhedsvæsen og boliger<br><br>— udpeger eventuelle dårligt stillede mikroregioner eller segregerede kvarterer, hvor samfundene har de ringeste kår, ved hjælp af de til rådighed værende samfundsøkonomiske og |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | — Støtte fysisk, økonomisk og social sanering af nedslidte samfund i by- og landområder. | | territoriale indikatorer (dvs. lavt uddannelsesniveau, langvarig arbejdsløshed osv.) |
| | — Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur | | — omfatter effektive overvågningsmetoder til at vurdere virkningen af integrationstiltagene og en revisionsmekanisme til at justere strategien med<br>— er udformet, gennemføres og overvåges i tæt samarbejde og i løbende dialog med romasamfundene og de regionale og lokale myndigheder. |
| | | | — Efter anmodning og om berettiget vil relevante interessenter gives støtte til at indsende projektansøgninger og gennemføre og forvalte udvalgte projekter. |
| | ESF:<br>— Bedre adgang til prismæssigt overkommelige, bæredygtige tjenester af høj kvalitet og herunder sundhedspleje og sociale tjenesteydelser af almen interesse.<br>EFRU:<br>— Investering i social- og sundhedsinfrastruktur, der bidrager til den nationale, regionale og lokale udvikling, mindsker uligheder i forbindelse med sundhedstilstand, fremmer social | 9.3. Sundhed: Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for sundhed inden for rammerne af artikel 168 i TEUF, som sikrer økonomisk bæredygtighed. | — Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for sundhed, som indeholder:<br>— koordinerede foranstaltninger til at forbedre adgangen til sundhedsydelser<br>— foranstaltninger til at stimulere effektiviteten i sundhedssektoren gennem anvendelse af serviceydelsesmodeller og infrastruktur<br>— et overvågnings- og revisionssystem.<br>— Medlemsstaten eller regionen har vedtaget en ramme for tilgængelige budgetmidler på et vejledende grundlag og en |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | inklusion gennem forbedret adgang til sociale, kulturelle og fritidsrelaterede tjenesteydelser og overgangen fra institutionelle tjenester til lokalsamfundsbaserede tjenester | | omkostningseffektiv koncentration af ressourcer på prioriterede behov i sundhedstjenesterne. |
| 10. Investeringer i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring<br><br>(uddannelsesmålet)<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 10)) | ESF:<br><br>— Nedbringe og forebygge tidlig skoleafgang og fremme lige adgang til førskoleundervisning og undervisning på primær og sekundærtrinnet af høj kvalitet, herunder (formelle, ikke-formelle og uformelle) læringsveje med henblik på tilbagevenden til uddannelse<br><br>EFRU:<br><br>— Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på, færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur | 10.1. Tidlig skoleafgang: Der foreligger en strategisk, politisk ramme for at mindske den tidlige skoleafgang inden for rammerne af artikel 165 i TEUF. | — Der er etableret et system til indsamling og analyse af data og information om tidlig skoleafgang på de relevante niveauer, som<br><br>— giver et tilstrækkeligt evidensgrundlag til at udvikle målrettede politikker og overvåger udviklingen.<br><br>— Der er etableret en strategisk politisk ramme for tidlig skoleafgang, som:<br><br>— er evidensbaseret<br><br>— dækker relevante uddannelsesområder, også udviklingen i den tidlige barndom, og er særligt rettet mod udsatte grupper, der er mest udsatte for risikoen for tidlig skoleafgang, herunder personer fra marginaliserede samfund, og dækker forebyggelses-, interventions og kompensationsforanstaltninger<br><br>— inddrager alle politikområder og interessenter, der er relevante for bekæmpelse af tidlig skoleafgang. |
| | ESF:<br><br>— forbedre kvaliteten og effektiviteten af og adgangen til videregående og tilsvarende uddannelser med henblik på at øge | 10.2. Videregående uddannelse: Der foreligger nationale og regionale strategiske politiske rammer for at øge gennemførelse, kvalitet og effektivitet i de videregående uddannelser inden for rammerne af artikel 165 i TEUF. | — Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for videregående uddannelse med følgende elementer:<br><br>— om nødvendigt foranstaltninger til at |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | deltagelses- og gennemførelsesniveauet, navnlig for ugunstigt stillede grupper.<br><br>EFRU:<br>— Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på, færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur | | øge deltagelse og gennemførelse, der:<br>— øger deltagelsen i videregående uddannelse blandt lavindkomstgrupper og andre underrepræsenterede grupper med særlig vægt på ugunstigt stillede grupper, herunder personer fra marginaliserede samfund<br>— mindsker frafaldsprocenten/forbedrer gennemførelsesprocenten<br>— fremmer nyskabende indhold og udvikling af læseplaner<br>— foranstaltninger til at øge beskæftigelsesevne og iværksætterånd, der:<br>— fremmer udviklingen af "tværfaglige kvalifikationer", bl.a. iværksætteri, i alle relevante videregående uddannelsesplaner<br>— mindsker kønsforskelle med hensyn til akademiske og erhvervsuddannelsesmæssige valg. |
| | ESF:<br>— Forbedre den lige adgang til livslang læring for alle aldersgrupper i formelt, ikke-formelt og uformelt regi, forbedre arbejdsstyrkens viden, færdigheder og kompetencer og fremme fleksible læringsveje, herunder via erhvervsvejledning og validering af erhvervede kompetencer<br>EFRU:<br>— Investering i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder | 10.3. Livslang læring: Der foreligger en national og/eller regional strategisk politisk ramme for livslang læring inden for rammerne af artikel 165 i TEUF. | — Der er etableret en national eller regional strategisk politisk ramme for livslang læring, som indeholder foranstaltninger:<br>— til støtte af udviklings- og forbindelsestjenester for livslang læring (LLL), herunder gennemførelse af disse og opgradering af færdigheder (f.eks. validering, vejledning og uddannelse) og inddragelse af og partnerskab med relevante interessenter |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur | | — til etablering af udvikling af færdigheder hos forskellige målgrupper, når disse identificeres som prioriteter i nationale eller regionale strategiske politiske rammer (f.eks. unge i erhvervsuddannelse, voksne, forældre, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, lavtuddannede og ældre arbejdstagere, indvandrere samt andre dårligt stillede grupper, især handicappede personer)<br>— til at udvide adgangen til livslang læring, f.eks. gennem tiltag med henblik på en effektiv gennemførelse af instrumenter, der skal øge gennemsigtigheden (f.eks. den europæisk referenceramme for kvalifikationer, nationale kvalifikationsrammer, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, europæisk kvalitetssikring i erhvervsrettede uddannelser)<br>— til at forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelse og sikre tilpasning heraf til identificerede målgrupper (f.eks. unge i erhvervsuddannelse, voksne, forældre, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, lavtuddannede og ældre arbejdstagere, indvandrere samt andre dårligt stillede grupper, især handicappede personer). |
| | ESF:<br>— Forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af uddannelsessystemer, lette overgangen fra skole til arbejdsmarked, styrke erhvervsuddannelsessystemerne og deres kvalitet, herunder via mekanismer til forudsigelse af efterspurgte færdigheder, tilpasning af læseplaner samt etablering og udvikling af systemer for arbejdsbaseret læring, herunder systemer med | 10.4. Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for at øge erhvervsuddannelsernes kvalitet og effektivitet inden for rammerne af artikel 165 i TEUF. | — Der foreligger en national eller regional strategisk politisk ramme for at øge |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | kombineret teoretisk og praktisk læring samt lærlingeordninger.<br><br>EFRU:<br><br>— Investere i uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på færdigheder og livslang læring ved at udvikle uddannelsesinfrastruktur | | erhvervsuddannelsernes kvalitet og effektivitet inden for rammerne af artikel 165 i TEUF, der indeholder foranstaltninger for følgende:<br><br>— at forbedre arbejdsmarkedsrelevansen af erhvervsuddannelsessystemerne i tæt samarbejde med relevante interessenter, herunder via mekanismer til forudsigelse af efterspurgte kvalifikationer, tilpasning af læseplaner samt styrkelse af arbejdsbaseret læring i forskellige former<br><br>— at øge erhvervsuddannelsernes kvalitet og tiltrækningskraft, herunder gennem oprettelse af en national tilgang til kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (for eksempel i tråd med den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse) og gennemførelse af instrumenter til sikring af større gennemsigtighed og anerkendelse, f.eks. det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET). |
| 11. Styrkelse af den institutionelle kapacitet for offentlige myndigheder og aktører og effektiv offentlig forvaltning<br><br>(jf. artikel 9, stk. 1, nr. 11)) | ESF:<br><br>— Investering i institutionel kapacitet og de offentlige forvaltningers og offentlige tjenesteydelsers effektivitet på nationalt, regionalt og lokalt plan med henblik på reformer, bedre regulering og god forvaltningsskik.<br><br>EFRU:<br><br>— Styrke den institutionelle kapacitet og en effektiv offentlig forvaltning ved at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten | — Der foreligger en strategisk politisk ramme for styrkelse af medlemsstatens administrative effektivitet, bl.a. gennem reform af den offentlige forvaltning | — Der er etableret en strategisk politisk ramme for styrkelse af medlemsstaternes offentlige myndigheders administrative effektivitet og deres færdigheder, der indeholder følgende elementer, og den er ved at blive gennemført.<br>— en analyse og strategisk planlægning af juridiske, organisatoriske og/eller proceduremæssige reformtiltag<br>— udvikling af forvaltningssystemer af høj kvalitet<br>— integrerede tiltag til forenkling og rationalisering af administrative procedurer |

▼B

| Tematiske mål | Investeringsprioriteter | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|---|
| | af de offentlige forvaltninger og offentlige tjenesteydelser i forbindelse med EFRU's gennemførelse og støtte foranstaltninger under ESF til styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiviteten af den offentlige forvaltning.<br>Samhørighedsfonden:<br>— Styrke den institutionelle kapacitet og en effektiv offentlig forvaltning gennem foranstaltninger til styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiviteten af offentlige forvaltninger og offentlige ydelser i forbindelse med Samhørighedsfondens gennemførelse. | | — udvikling og gennemførelse af strategier og politikker for menneskelige ressourcer, der dækker de vigtigste identificerede mangler på dette område<br>— udvikling af færdigheder på alle niveauer inden for de offentlige myndigheders erhvervshierarki<br>— udvikling af overvågnings- og evalueringsprocedurer og -instrumenter. |

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).
([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).
([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).
([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 15 af 25.4.2013, p. 39).

DEL II: Generelle forhåndsbetingelser

| Område | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|
| 1. Bekæmpelse af diskrimination | Der foreligger en administrativ kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen og EU-politikken om bekæmpelse af diskrimination på området for ESI-fondene | — Ordninger i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer til at inddrage organer med ansvar for fremme af ligebehandling af alle personer under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder rådgivning om ligestilling i forbindelse med aktiviteter vedrørende ESI-fondene<br>— Ordninger til efteruddannelse til medarbejdere ved de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af ESI-fondene på området for EU-lovgivning og EU-politik om bekæmpelse af diskrimination. |

▼B

| Område | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|
| 2. Køn | Der foreligger en administrativ kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen og EU-politikken om ligestilling mellem kønnene på området for ESI-fondene | — Ordninger i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer for inddragelse af organer med ansvar for ligestilling mellem kønnene under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne, herunder rådgivning om ligestilling mellem kønnene i forbindelse med aktiviteter vedrørende ESI-fondene<br><br>— Ordninger til efteruddannelse til medarbejdere ved de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af ESI-fondene på området for EU-lovgivning og EU-politik om ligestilling mellem kønnene samt integration af kønsaspektet. |
| 3. Handicap | Der foreligger en administrativ kapacitet til gennemførelse og anvendelse af FN-konventionen om handicappedes rettigheder (UNCRPD) på området for ESI-fondene i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF ([1]) | — Ordninger i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer for høring og inddragelse af organer med ansvar for beskyttelse af handicappede personers rettigheder eller organisationer, der repræsenterer handicappede personer, samt andre relevante interessenter under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne<br><br>— Ordninger til efteruddannelse til medarbejdere ved de myndigheder, der er involveret i forvaltningen og kontrollen af ESI-fondene på området for gældende lovgivning og politik på både nationalt og EU-plan om handicap, herunder tilgængeligheden og den praktiske anvendelse af UNCRPD, som afspejlet i den relevante EU- og nationale lovgivning<br><br>— Ordninger til at sikre overvågning af gennemførelsen af artikel 9 i UNCRPD i forhold til ESI-fondene under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmerne. |
| 4. Offentlige indkøb | Der foreligger ordninger, som sikrer effektiv anvendelse af Unionens lovgivning om offentlige indkøb inden for ESI-fondene. | — Ordninger, der sikrer effektiv anvendelse af Unionens regler om offentlige indkøb gennem passende mekanismer<br><br>— Ordninger, der sikrer, at udbudsprocedurerne er gennemsigtige<br><br>— Ordninger for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af ESI-fondene<br><br>— Ordninger, der skal sikre den administrative kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-reglerne om offentlige indkøb. |

▼B

| Område | Forhåndsbetingelse | Opfyldelseskriterier |
|---|---|---|
| 5. Statsstøtte | Der foreligger ordninger, som sikrer effektiv anvendelse af Unionens statsstøtteregler på området for ESI-fondene. | — Ordninger, der sikrer effektiv anvendelse af Unionens statsstøtteregler<br>— Ordninger for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af ESI-fondene<br>— Ordninger, der skal sikre den administrative kapacitet til gennemførelse og anvendelse af Unionens statsstøtteregler. |
| 6. Miljølovgivning vedrørende vurdering af virkninger på miljøet (VVM) og strategisk miljøvurdering (SMV) | Der foreligger ordninger, som sikrer effektiv anvendelse af Unionens miljølovgivning vedrørende VVM og SMV. | — Ordninger, der sikrer effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU (2) (VVM) og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF (3) (SMV):<br>— Ordninger for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af VVM- og SMV-direktiverne<br>— Ordninger til sikring af tilstrækkelig administrativ kapacitet. |
| 7. Statistiske systemer og resultatindikatorer | Der foreligger et statistisk grundlag, som er nødvendigt for at foretage evalueringer til at vurdere programmernes effektivitet og virkning.<br>Der foreligger et system af resultatindikatorer, som er nødvendige for at vælge de tiltag, der mest effektivt bidrager til at opnå de ønskede resultater, overvåge fremskridt mod resultater og foretage en evaluering af virkningerne. | — Der er etableret ordninger for rettidig indsamling og aggregering af statistiske data med følgende elementer:<br>— afdækning af kilder og mekanismer til at sikre statistisk validering<br>— ordninger for offentliggørelse og offentlig tilgængelighed af aggregerede data<br>— et effektivt system af resultatindikatorer, bl.a.:<br>— udvælgelse af resultatindikatorer for hvert program, der giver information om, hvad der motiverer udvælgelsen af de politiske tiltag, der støttes af programmet<br>— fastsættelse af mål for disse indikatorer<br>— foreneligheden af hver indikator med følgende krav: styrke og statistisk validering, entydig normativ fortolkning, responsivitet i forhold til politikken, rettidig dataindsamling<br>— procedurer til at sikre, at der for alle operationer, som støttes af programmet, er vedtaget et effektivt indikatorsystem. |

(1) Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35).
(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).
(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

▼B

*BILAG XII*

▼M6

**INFORMATION, KOMMUNIKATION OG SYNLIGHED AF STØTTEN FRA FONDENE**

▼B

1. LISTE OVER OPERATIONER

Listen over operationer, jf. artikel 115, stk. 2, skal indeholde følgende datafelter på mindst ét af medlemsstatens officielle sprog:

— støttemodtagerens navn (kun juridiske personer; der skal ikke anføres fysiske personer)

— operationens navn

— resumé af operationen

— operationens startdato

— operationens slutdato (forventet dato for fysisk fuldførelse eller fuldstændig gennemførelse af operationen)

— samlede støtteberettigede udgifter til operationen

— Unionens medfinansieringssats (pr. prioritetsakse)

— operationens postnummer eller anden passende angivelse af sted

— land

— navn på interventionskategori for operationen i overensstemmelse med artikel 96, stk. 2, første afsnit, litra b), nr. vi)

— dato for seneste ajourføring af listen over operationer.

Overskrifterne for datafelter skal også anføres på mindst ét andet officielt EU-sprog.

▼M6

2. INFORMATIONS- OG KOMMUNIKATIONSFORANSTALTNINGER OG FORANSTALTNINGER TIL AT ØGE SYNLIGHEDEN OVER FOR OFFENTLIGHEDEN

▼B

Medlemsstaten, forvaltningsmyndigheden og støttemodtagerne tager de nødvendige skridt til at sørge for information til og kommunikation med offentligheden om operationer, hvortil der ydes støtte under et operationelt program i overensstemmelse med denne forordning.

2.1. Medlemsstatens og forvaltningsmyndighedens ansvar

▼M6

1. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden sikrer, at informations- og kommunikationsforanstaltningerne gennemføres i overensstemmelse med kommunikationsstrategien for at forbedre synligheden og samspillet med borgerne, og at disse foranstaltninger sigter mod den bredest mulige mediedækning med brug af forskellige kommunikationsformer og -metoder på det relevante niveau og, alt efter tilfældet, er tilpasset den teknologiske udvikling.

▼B

2. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for som minimum følgende informations- og kommunikationsforanstaltninger:

a) tilrettelæggelse af en større informationsaktivitet i forbindelse med lanceringen af det eller de operationelle programmer, selv før godkendelsen af de relevante kommunikationsstrategier

b) tilrettelæggelse af én større informationsaktivitet om året, der fremmer støttemulighederne og de strategier, der følges, og hvor resultaterne af det eller de operationelle programmer præsenteres, bl.a. større projekter, fælles handlingsplaner og andre projekteksempler, hvor det er relevant

c) opsættelse af Unionens logo på hver forvaltningsmyndigheds område

d) elektronisk offentliggørelse af listen over operationer i overensstemmelse med afsnit 1, i dette bilag

▼M6

e) præsentation af eksempler på operationer, navnlig operationer, hvor merværdien af fondenes interventioner er særligt synlig, pr. operationelt program på webportalen eller det operationelle programs websted, der er tilgængeligt via webportalen; eksemplerne skal foreligge på et af de mest talte officielle EU-sprog ud over de(t) officielle sprog i den pågældende medlemsstat

f) ajourførte oplysninger om det operationelle programs gennemførelse, herunder dets vigtigste resultater, på webportalen eller det operationelle programs websted, der er tilgængeligt via webportalen.

▼B

3. Forvaltningsmyndigheden inddrager, hvor det er relevant, følgende organer i informations- og kommunikationsforanstaltningerne i overensstemmelse med national lovgivning og praksis:

a) de i artikel 5 anførte partnere

b) EU-informationscentre og Kommissionens repræsentationskontorer samt Europa-Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne

c) uddannelses- og forskningsinstitutioner.

Disse organer sørger for bred formidling af informationen, jf. artikel 115, stk. 1.

2.2. Støttemodtagerens ansvar

▼M6

1. Støttemodtageren anerkender i alle sine informations- og kommunikationsforanstaltninger og foranstaltninger til at øge fondenes synlighed fondenes støtte til operationen ved:

▼B

a) at afbilde EU-logoet i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i gennemførelsesretsakten, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 115, stk. 4, samt henvise til Unionen

b) at henvise til den eller de fonde, hvorfra der er ydet støtte til operationen.

▼B

Hvis en informations- eller kommunikationsforanstaltning vedrører en eller flere operationer, som er medfinansieret af mere end én fond, bør henvisningen i litra b) erstattes af en henvisning til ESI-fondene.

2. Under gennemførelsen af en operation informerer støttemodtageren offentligheden om den støtte, der er opnået fra fondene, ved:

a) at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og output, ud på støttemodtagerens websted, hvis et sådant websted eksisterer, og fremhæve den økonomiske støtte fra Unionen

b) at opsætte mindst én plakat for operationer, der ikke er omfattet af punkt 4 og 5, med information om projektet (minimumsstørrelse A3), herunder om den økonomiske støtte fra Unionen på et sted, som er klart synligt for offentligheden, f.eks. indgangsområdet til en bygning.

3. For operationer med støtte fra ESF og, hvor det er relevant, for operationer med støtte fra EFRU eller Samhørighedsfonden sikrer støttemodtageren, at deltagerne i operationen er informeret om denne finansiering.

▼C1

Alle dokumenter, der vedrører gennemførelsen af en operation, og som er rettet mod offentligheden eller deltagerne, herunder deltagerbeviser eller andre attester, skal indeholde oplysning om, at der er ydet støtte til operationen gennem fonden eller fondene.

▼B

4. Under gennemførelsen af en operation under EFRU eller Samhørighedsfonden opsætter støttemodtageren på et sted, der er klart synligt for offentligheden, et midlertidigt skilt af en betydelig størrelse for hver operation, med oplysning om finansiering af infrastruktur eller bygge- og anlægsarbejde, hvortil den samlede offentlige støtte overstiger 500 000 EUR.

5. Senest tre måneder efter afslutningen af en operation opsætter støttemodtageren en plade eller et skilt af permanent karakter og betydelig størrelse på et sted, der er klart synligt for offentligheden, for hver operation, som opfylder følgende kriterier:

a) den samlede offentlige støtte til operationen overstiger 500 000 EUR

b) operationen består af køb af en fysisk genstand, finansiering af infrastruktur eller bygge- og anlægsarbejde.

På pladen eller skiltet anføres operationens titel og hovedmålsætning. Pladen eller skiltet udføres i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 115, stk. 4.

▼M6

6. Det ansvar, der fastsættes i dette underafsnit, gælder fra det tidspunkt, hvor støttemodtageren modtager det i artikel 125, stk. 3, litra c), omhandlede dokument om betingelserne for støtten til operationen.

▼B

3. INFORMATIONSFORANSTALTNINGER FOR POTENTIELLE STØTTEMODTAGERE OG STØTTEMODTAGERE

3.1. Informationsforanstaltninger over for potentielle støttemodtagere

1. I overensstemmelse med kommunikationsstrategien sikrer forvaltningsmyndigheden, at information om det operationelle programs strategi og målsætninger og de finansieringsmuligheder, der skyldes fælles støtte fra Unionen og medlemsstaten, formidles bredt til potentielle støttemodtagere og alle interesserede parter med nærmere oplysninger om den økonomiske støtte fra de berørte fonde.

2. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at potentielle støttemodtagere har adgang til relevant information, herunder og om nødvendigt ajourført information under hensyntagen til tilgængeligheden af elektroniske eller andre kommunikationstjenester for visse potentielle støttemodtagere, om som minimum følgende:

a) finansieringsmulighederne og indkaldelse af ansøgninger

b) betingelserne for støtteberettigelse af udgifter, som skal opfyldes for at komme i betragtning under et operationelt program

c) en beskrivelse af procedurerne for behandling af støtteansøgninger og angivelse af sagsbehandlingstid

d) kriterierne for udvælgelse af de operationer, hvortil der ydes støtte

e) kontakter på nationalt, regionalt og lokalt plan, som kan informere om de operationelle programmer

▼M6

f) støttemodtagernes ansvar for at informere offentligheden om formålet med operationen og støtten fra fondene til operationen i overensstemmelse med underafsnit 2.2 gælder fra det tidspunkt, hvor støttemodtageren modtager det i artikel 125, stk. 3, litra c), omhandlede dokument om betingelserne for støtten til operationen. Forvaltningsmyndigheden kan anmode potentielle støttemodtagere om i ansøgningerne at komme med forslag til vejledende kommunikationsaktiviteter til at øge fondenes synlighed, der står i forhold til operationens størrelse.

▼B

3.2. Informationsforanstaltninger over for støttemodtagere

1. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om, at de ved at acceptere støtten samtidig accepterer at figurere på den liste over operationer, der offentliggøres i henhold til artikel 115, stk. 2.

2. Forvaltningsmyndigheden sørger for information og kommunikationsmateriale, herunder elektroniske skabeloner, for at hjælpe støttemodtagerne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til afsnit 2.2, hvor det er relevant.

4. ELEMENTER I KOMMUNIKATIONSSTRATEGIEN

Kommunikationsstrategien, der opstilles af forvaltningsmyndigheden, og hvor det er relevant af medlemsstaten, skal omfatte følgende elementer:

a) en beskrivelse af strategien, bl.a. de vigtigste informations- og kommunikationsforanstaltninger, der skal træffes af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden, rettet mod støttemodtagere, potentielle støttemodtagere, oplysningsspredningstjenester og offentligheden under hensyntagen til de i artikel 115 anførte mål

▼B

b) en beskrivelse af materialer, der foreligger i formater, som er tilgængelige for handicappede personer

c) en beskrivelse af, hvordan støttemodtagere vil blive støttet i deres kommunikationsaktiviteter

d) det vejledende budget for strategiens gennemførelse

e) en beskrivelse af de administrative organer, herunder personaleressourcer, der får ansvar for at gennemføre informations- og kommunikationsforanstaltningerne

f) tilrettelæggelse af informations- og kommunikationsforanstaltninger, jf. punkt 2, herunder det websted eller den webportal, hvor disse data er tilgængelige

g) en beskrivelse af, hvordan informations- og kommunikationsforanstaltningerne skal vurderes med hensyn til synliggørelse af og oplysning om politikken, det operationelle program, operationerne samt fondenes og Unionens rolle

h) evt. en beskrivelse af anvendelsen af de vigtigste resultater af det foregående operationelle program

▼M6

i) en årlig ajourføring med en beskrivelse af de informations- og kommunikationsaktiviteter til at øge fondenes synlighed, der skal udføres i det følgende år, på grundlag af bl.a. indhøstede erfaringer med effektiviteten af sådanne foranstaltninger.

▼B

*BILAG XIII*

**KRITERIER FOR UDPEGELSE AF FORVALTNINGSMYNDIGHEDEN OG ATTESTERINGSMYNDIGHEDEN**

1. INTERNE KONTROLFORHOLD

►C1 i) Eksistensen af en organisatorisk struktur, som omfatter forvaltnings- og attesteringsmyndighedernes funktioner, og fordelingen af funktioner ◄ inden for hver af disse myndigheder, som sikrer overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner, hvor dette er hensigtsmæssigt.

ii) Ramme for i tilfælde af uddelegering af opgaver til bemyndigede organer at sikre fastlæggelse af deres respektive ansvarsområder og forpligtelser, verificering af deres kapacitet til at udføre de uddelegerede opgaver, samt at der forefindes rapporteringsprocedurer.

iii) Rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

iv) Plan for fordeling af de fornødne menneskelige ressourcer med de rette tekniske færdigheder på forskellige niveauer og til forskellige funktioner i organisationen.

2. RISIKOSTYRING

Under hensyntagen til proportionalitetsprincippet en ramme med henblik på at sikre, at der om nødvendigt kan gennemføres en passende risikostyring, navnlig i tilfælde af større ændringer i aktiviteterne.

3. STYRINGS- OG KONTROLAKTIVITETER

A. Forvaltningsmyndigheden

i) Procedurer vedrørende ansøgninger om tilskud, bedømmelse af ansøgninger, udvælgelse med henblik på finansiering, herunder instrukser og vejledning, som sikrer operationernes bidrag i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3, litra a), nr. i).til at nå de specifikke mål for og resultater af de relevante prioriteter.

ii) Procedurer til forvaltningsverificering, herunder administrativ verificering af alle støttemodtageres anmodninger om refusion og verificering på stedet af operationer.

iii) Procedurer til behandling af støttemodtageres anmodninger om refusion og godkendelse af betalinger.

iv) Procedurer med henblik på et systems indsamling, registrering og lagring i elektronisk form af data om hver enkelt operation, herunder eventuelt data om individuelle deltagere og opdeling af data vedrørende indikatorer efter køn, hvor det er krævet og sikring af, at systemernes sikkerhed er i overensstemmelse med internationalt accepterede standarder.

v) Procedurer indført af forvaltningsmyndigheden til sikring af, at støttemodtagere enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til en operation.

vi) Procedurer til indførelse af effektive og passende forholdsregler mod svig.

vii) Procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor og arkiveringssystem.

▼C1

viii) Procedurer til udarbejdelse af forvaltningserklæringen, jf. artikel 59, stk. 5, litra a), i finansforordningen, og den årlige oversigt over de endelige revisionsberetninger og de udførte kontroller, herunder identificerede svagheder, jf. artikel 59, stk. 5, litra b), i finansforordningen.

▼B

ix) Procedurer til sikring af, at støttemodtageren forelægges et dokument med angivelse af betingelserne for støtte for hver operation.

B. Attesteringsmyndigheden

▼C1

i) Procedurer til attestering af ansøgninger om mellemliggende betaling til Kommissionen.

▼B

ii) Procedurer til udarbejdelse af regnskaber og attestering af, at de er korrekte, fuldstændige og nøjagtige, og at udgifterne opfylder gældende lovgivning under hensyntagen til resultaterne fra alle revisioner.

iii) Procedurer til sikring af et passende revisionsspor ved at opbevare regnskabsregistreringer, herunder registrering i elektronisk form af beløb, som skønnes at kunne inddrives, inddrevne beløb og beløb, der trækkes tilbage, for hver operation.

iv) Hvor det er relevant, procedurer til sikring af, at attesteringsmyndigheden modtager de fornødne oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om de udførte verificeringer og resultaterne af de revisioner, der er blevet udført af eller under revisionsmyndighedens ansvar.

4. OVERVÅGNING

A. Forvaltningsmyndigheden

i) Procedurer til at støtte arbejdet i overvågningsudvalget.

ii) Procedurer til udarbejdelse og forelæggelse af årlige og endelige gennemførelsesrapporter for Kommissionen.

B. Attesteringsmyndigheden

Procedurer vedrørende opfyldelse af attesteringsmyndighedens ansvar for overvågningen af resultaterne af forvaltningsverificeringen og resultaterne af de revisioner, ►C1 som er blevet udført af eller under revisionsmyndighedens ansvar, inden indgivelsen af betalingsansøgningerne til Kommissionen. ◄

▼B

*BILAG XIV*

**SAMMENLIGNINGSTABEL**

| Forordning (EF) nr. 1083/2006 | Nærværende forordning |
|---|---|
| Artikel 1 | Artikel 1 |
| Artikel 2 | Artikel 2 |
| Artikel 3 og 4 | Artikel 89 |
| Artikel 5, 6 og 8 | Artikel 90 |
| Artikel 7 | — |
| Artikel 9 | Artikel 4 og 6 |
| Artikel 10 | Artikel 4, stk. 1 |
| Artikel 11 | Artikel 5 |
| Artikel 12 | Artikel 4, stk. 4 |
| Artikel 13 | Artikel 4, stk. 5 |
| Artikel 14 | Artikel 4, stk. 7 og 8, og artikel 73 |
| Artikel 15 | Artikel 95 |
| Artikel 16 | Artikel 7 |
| Artikel 17 | Artikel 8 |
| Artikel 18 | Artikel 91 |
| Artikel 19 - 21 | Artikel 92 |
| Artikel 22 | Artikel 93 og 94 |
| Artikel 23 | Artikel 92, stk. 6 |
| Artikel 24 | Artikel 91, stk. 3 |
| Artikel 25 | Artikel 10 og 11 |
| Artikel 26 | Artikel 12 |
| Artikel 27 | Artikel 15 |
| Artikel 28 | Artikel 14 og 16 |
| Artikel 29 | Artikel 52 |
| Artikel 30 | Artikel 53 |
| Artikel 31 | Artikel 113 |
| Artikel 32 | Artikel 26, 29 og artikel 96, stk. 9 og 10 |
| Artikel 33 | Artikel 30 og artikel 96, stk. 11 |
| Artikel 34 | Artikel 98 |
| Artikel 35 | Artikel 99 |

▼B

| Forordning (EF) nr. 1083/2006 | Nærværende forordning |
|---|---|
| Artikel 36 | Artikel 31 |
| Artikel 37 | Artikel 27 og artikel 96, stk. 1 - 8 |
| Artikel 38 | — |
| Artikel 39 | Artikel 100 |
| Artikel 40 | Artikel 101 |
| Artikel 41 | Artikel 102 og 103 |
| Artikel 42 | Artikel 123, stk. 7 |
| Artikel 43 | — |
| Artikel 43a | Artikel 67 |
| Artikel 43b | Artikel 67 |
| Artikel 44 | Artikel 37 - 46 |
| Artikel 45 | Artikel 58 og 118 |
| Artikel 46 | Artikel 59 og 119 |
| Artikel 47 | Artikel 54 |
| Artikel 48 | Artikel 55, artikel 56, stk. 1 - 3, artikel 57 og artikel 114, stk. 1 og 2 |
| Artikel 49 | Artikel 56, stk. 4, artikel 57 og artikel 114, stk. 3 |
| Artikel 50 | Artikel 20 - 22 |
| Artikel 51 | — |
| Artikel 52 | Artikel 121 |
| Artikels 53 og 54 | Artikel 60 og 120 |
| Artikel 55 | Artikel 61 |
| Artikel 56 | Artikel 65 - 70 |
| Artikel 57 | Artikel 71 |
| Artikel 58 | Artikel 73 |
| Artikel 59 | Artikel 123 |
| Artikel 60 | Artikel 125 |
| Artikel 61 | Artikel 126 |
| Artikel 62 | Artikel 127 |
| Artikel 63 | Artikel 47 |
| Artikel 64 | Artikel 48 |
| Artikel 65 | Artikel 110 |
| Artikel 66 | Artikel 49 |
| Artikel 67 | Artikel 50 og 111 |
| Artikel 68 | Artikel 51 og 112 |
| Artikel 69 | Artikel 115 - 117 |

▼B

| Forordning (EF) nr. 1083/2006 | Nærværende forordning |
|---|---|
| Artikel 70 | Artikel 74 og 122 |
| Artikel 71 | Artikel 124 |
| Artikel 72 | Artikel 75 |
| Artikel 73 | Artikel 128 |
| Artikel 74 | Artikel 148 |
| Artikel 75 | Artikel 76 |
| Artikel 76 | Artikel 77 og 129 |
| Artikel 77 | Artikel 78 og 130 |
| Artikel 78 og 78a | Artikel 131 |
| Artikel 79 | — |
| Artikel 80 | Artikel 132 |
| Artikel 81 | Artikel 80 og 133 |
| Artikel 82 | Artikel 81 og 134 |
| Artikel 83 | — |
| Artikel 84 | Artikel 82 |
| Artikel 85 to 87 | Artikel 135 |
| Artikel 88 | — |
| Artikel 89 | Artikel 141 |
| Artikel 90 | Artikel 140 |
| Artikel 91 | Artikel 83 |
| Artikel 92 | Artikel 142 |
| Artikel 93 | Artikel 86 og 136 |
| Artikel 94 | — |
| Artikel 95 | — |
| Artikel 96 | Artikel 87 |
| Artikel 97 | Artikel 88 |
| Artikel 98 | Artikel 143 |
| Artikel 99 | Artikel 85 og 144 |
| Artikel 100 | Artikel 145 |
| Artikel 101 | Artikel 146 |
| Artikel 102 | Artikel 147 |
| Artikel 103 og 104 | Artikel 150 |
| Artikel 105 | Artikel 152 |
| Artikel 105a | — |
| Artikel 106 | Artikel 151 |
| Artikel 107 | Artikel 153 |
| Artikel 108 | Artikel 154 |

▼B

**Fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om artikel 67**

Rådet og Kommissionen er enige om, at artikel 67, stk. 4, som udelukker anvendelsen af forenklede omkostninger som fastsat i artikel 67, stk. 1, litra b)-d), i tilfælde hvor en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem procedurer for offentlige indkøb, ikke udelukker gennemførelsen af en operation gennem procedurer for offentlige indkøb, der resulterer i betalinger fra støttemodtageren til ordremodtageren baseret på på forhånd fastlagte enhedsomkostninger. Rådet og Kommissionen er enige om, at de omkostninger, der er fastlagt og betalt af støttemodtageren baseret på disse enhedsomkostninger fastlagt gennem procedurer for offentlige indkøb, udgør faktiske omkostninger, som støttemodtageren faktisk har afholdt i henhold til artikel 67, stk. 1, litra a).

▼B

**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 i tilknytning til genopførelse af bevillinger**

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har indgået aftale om, at der i revisionen af finansforordningen, der afstemmer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 efter den flerårige finansielle ramme for 2014–2020, skal indføjes de fornødne bestemmelser for gennemførelse af ordningerne for tildeling af resultatreserven og vedrørende implementeringen af de finansielle instrumenter i artikel 39 (SMV-initiativet) i forordningen, der fastsætter de fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde vedrørende genopførelse af

i. bevillinger, der er blevet forpligtet til programmer i tilknytning til resultatreserven og som har måttet frigøres som følge af, at prioriteterne inden for disse programmer ikke har nået deres milepæle

ii. bevillinger, der er blevet forpligtet i forbindelse med de formålsbestemte programmer, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, litra b), og som måtte frigøres som følge af, at en medlemsstat har måttet indstille sin deltagelse i det finansielle instrument.

▼B

**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om artikel 1**

I tilfælde af at yderligere behørigt begrundede undtagelser fra de fælles bestemmelser er nødvendige for at tage hensyn til særegne forhold vedrørende EHFF eller ELFUL, forpligter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sig til at tillade sådanne undtagelser ved, under iagttagelse af behørig omhu, at foretage de fornødne modifikationer af forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde.

▼B

**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om udelukkelse af nogen som helst tilbagevirkende kraft, for så vidt angår anvendelse af artikel 5, stk. 3**

Europa-Parlamentet og Rådet er enige om, at:

— med hensyn til anvendelsen af artikel 14, stk. 2, artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 26, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde, omfatter de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne for at inddrage de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partnere, i forberedelsen af partnerskabsaftalen og de i artikel 5, stk. 2, omhandlede programmer, alle foranstaltninger, der er truffet på praktisk niveau af medlemsstaterne, uanset deres tidsplan, såvel som foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne før forordningen og før den delegerede retsakt vedrørende den europæiske adfærdskodeks, som vedtages i overensstemmelse med samme forordnings artikel 5, stk. 3, er trådt i kraft, i løbet af de forberedende faser af medlemsstaternes programmeringsprocedure, forudsat at målene i partnerskabsprincippet som fastlagt i forordningen er nået. I denne sammenhæng træffer medlemsstaterne i medfør af deres nationale og regionale beføjelser beslutning om indholdet af både den foreslåede partnerskabsaftale og de forslåede udkast til programmer, og det i overensstemmelse med forordningens relevante bestemmelser og de fondsspecifikke regler

— den delegerede retsakt om en europæisk adfærdskodeks, som vedtages i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, vil under ingen omstændigheder og hverken direkte eller indirekte have nogen tilbagevirkende kraft, særligt hvad angår godkendelsesproceduren for partnerskabsaftalen og programmerne, eftersom det ikke er EU-lovgiverens hensigt at tillægge Kommissionen nogen beføjelser, således af denne kan forkaste godkendelsen af partnerskabsaftalen og programmerne udelukkende baseret på en eller anden form for misligholdelse af den europæiske adfærdskodeks, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3

— Europa-Parlamentet og Rådet tilskynder Kommissionen til at stille udkastet til den delegerede retsakt, som skal vedtages i henhold til artikel 5, stk. 3, til deres rådighed så hurtigt som muligt, men ikke senere end den dato, hvor den politiske aftale om forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde vedtages af Rådet, eller hvis denne dato kommer først, den dato, hvor udkastet til betænkning om denne forordning sættes under afstemning på Europa-Parlamentets plenarmøde.